शिवचरित्र–साहित्य

खंड २ रा

---

१ पुणें, होनप–देशपांडे–दप्तर

ले. १३

श १५३२
इ. स १६१०

[वरचा भाग फाटला आहे]

++ शरा व हाजीर मजालसी मा पुणा

काजी अबदुला बिन काजी महमद
हकीमशा व काजी इसमाइल नेब
काजी
++ द [सेख !]
नूर मियां वली
सेख सला म म का पुणें
++ जी बिन आडबोजी

सितोले देसमुख मा मजकूर

अत सेट बिन गणसेट सेटिया व
गोपाल मर ++ व्हारा माहाजन
का पुणें व दूर ज गिरीस लिा आहे
की वेव्हारा माहजन पेठ श्यापूर
माहादसेट सोटिया पेठ मुर्तजाबाद

.. . ...

मल्हारे जथे येरचोजी
कान्होजी कानडा
जाचक चावर
देक पा बिन मेल्ह पा ++
मौजे न्हे
[१] माजी मोकदम मौजे चन्होला

सेद शायत मीर आजम मीर इसीफ
नेब गेबनी किले कोंढाणा के हवाल
दार मा पुणा व बाजे माहाल

कारकून

नागाजीपत कृष्णाजी
मजमूदार त्रिमल
तुक पाटील बिन चिल पाटील मोक
दम का पुणें
दाद सेट सेटिया बिन जामे सेट
सेटिया व कृष्णाजी मुदगल व विरदु
कलवडा माहाजन पेठ शाहापूर
येस पाटील बिन हरिया पाटील
मोकदम मौजे पर्वती
राघ पा बिन मेग पा मोकदम
मौजे हिंगणे बुा
नरस पा मोकदम मौजे धाइरी
दाद पा बिन जैत पा मोकदम
मौजे घोरपडी
काऊ पा मोकदम मौजे ... .
म्हालोजी बिन सडोजी पाटील
जाधव मौजे गिरीम ता पाटस

---

१ 'ण्ण'रा ळ ळा साइनात तसा ट अर्धा त जोडला आहे

+ या पाटील मोकदम मौजे रावेत
मान पा मोकदम मौजे वडगाऊ
जयरेज (नेवरज)
गन पा मोकदम मौजे कोथरुड

सुा इहिदे आशर अलफ महजर ऐसा जे मौजे केडगांऊ व मौजे पारगाउ मामे (१) प्रा मजकूर हरदो गांवांसी सिवेचा कर्कशा बहुत दिवस (चाल)ला होता पेशजी आपणांत आवण झगडोन खून सारोचिया केलिया यावरी सुा अलफा कारणे कारकून मुकाताइ ता पान्स हरदो गांवीचे मोकदम ठाणे मुा दौंड तेथें आणुन त्यात पुसिले हरदो नफरी नेम केला जे सिवेस येणे याची जो सरा होईल तेणे व्हावे ऐसा नेम करून पिलुवर हाजीर जाल्यालसी मुा दौंड

++नरसी सरसमत थोरो नरसी मुश्रीफ
काळजी सितोळे मोक्द (म) मौजे देउळगाउगाढा
काक पा मोकदम मौजे थोड
सोमाजी जगदळे मोकदम मौजे दौंड बाबा मजरे सोनाले
बाबाजी दिवेकर मोकदम मौजे घडिवाड बाम मजरे कडेपण
परसाजी मोकदम मौजे दापोडी
मोकदम मौजे धाडगाऊ
मोकदम मौजे गार
कुकजी थो मोकदम मौजे पिंपळगाऊ

... .. .

अको अपाजी मजुमदार
मालोजी नाराईणराऊ सितोळे देसमुख
यांचे अजहत हरजी सितोळे
सूर्याजी गोमाजी मोकदम
त्रिंबोजी गोपा मोकदम

... ...

रामाजी सितोळे मोकदम मौजे...
नियोजी थोरगाव व धोजी लाडकर
मोकदम मौजे येवत
बाबाजी पिन......पा ता ह गा
मोकदम मौजे बोरी पारधी यकोजी
भोरान मोकदम मौजे लुटवाडी
मोकदम मौजे कानगाऊ
या तकरीरा नेमं उतर लिहून घेतली

या महजर

अवशादी व मग पिन जनको वितीकार मौजे पारगाऊ मामे दिव्यास नेम उतर केले येते जे आपणांसी व कडेगाऊकरासी सिवेचा कर्कसा आहे या कारणे दिव्य मांडिले यास हद महदूद निश्याणे

पश्चमवादी थो बा गो पिन दादु वितीकार मौजे केडगांऊ दिव्यास नेम उतर येते जे आपणांसी व पारगांऊ मामे यासी सीवेचा करकशा आहे त्या कारणे दिव्य मांडिले यास दिव्यास निशाणे

तिवधा पश्च-
मेचा
......पासो
.... .दक्षणे
कडे
गाऊ
सुर्याची
उतरे
पारगाऊ

तिवधा पाहून
पूर्वी सुर्यांतर्ली
दर मर्या वाग्स
पिद्दाणे
पहिले दुसरे
येलसरवर गेकुल

तिधे
निवधा पश्चि
मेचा घाल्वीरासी
...घाटेस
...साहा
पासी

. . तुमकमर्धे धोडे
रुती तीन

पश्चमेस
वडिगव
सुर्याची
उतर
पारगांऊ
मामे

दक्षणे
कडे गांऊ

दक्षणे चिरा
आहे त्यापुढे
पूर्वेस दुसरा
तिवधा
सोपोडीचे
उपलाचे
चांक आहे
ता।

सालता
मीराचा
धांद आहे

वरता
कवीग
होता तो
सोडिला
आहे

येणे मा। आवण तिवधा......चा
कविठाचा हिंद्राणा.........करून
साधीन तर सद्‌रहुकडे गावासाले
साहुन साधु न सको तरी... .....
गाऊ जेथून चिद्दाणे

यावरी छ ५ माहे रजबु अशा। कारणे येक शबेचे रोजी येसी नेम उतरें लिा हरदो नफराचे हात सावण व निंबे लाऊन आल्फताचे गेजी हात धुतले हातीची निशाणे पाहिली नेम उतरे दोघांचे डोइस बांधली आणि दोघे मोकदम जवली बोलाऊन हाजीर मज्यालसी हुजूर पुसिलें जे रवा कोणास यावा यास सद्‌रहु दोघास पुसताच तपसील

......पाटील सेलके मोकदम मौजे कडगाऊ बोलिले जे दिवाणा व देसमुख व गोत आमच्या माहारास दिव्य देतील तर पूर्वेस सोपोडीचा निवधा कविठाणे हिंद्राण लिा आहे ते दिव्य करऊन

लुमाजी चौंतरा व माणकोजी ताकवना मोकदम मौजे पारगांऊ मामे बोलिला जे कडेगांऊकरी जोगी पालिला आहे त्यांसी कुड आहे आम्ही यासी दिव्य करू नेदू येसे हाजीर मजालसी हुजूर बोलिले

येसी दोघाची उतरे मनास आणून मजालसीचे लोक बोलिले जे पारगांउकर कूड म्हणतात अता वडेगांउकरांस दिव्य बोलिले नाहीं पारगांउकरानी रद दीधला पाहिजे यावरी येरम बमटा मिन जनका रितीकार मौजे पारगांऊ मामे ह्याच्या हातावरी येरणी घातली तांतडी मडिले उलाडिली येरण गाकिली तेच वख्ती हात गोतास दाखवावे तरी पारगांऊकर जमेतीनसी मुरतेद कलागती सिसा होईल म्हणोन हाती खलितिया घालून हरदो गांवीचे लोक दूर केले आणि दोघे मोकदम व दोघे माहार ठाणे मुकाम मौजे दौंड तेथे आणून तिसरे दिवसी छ ७ मिनहू रोजी सिसबे [= मगळवार] फारकून मुतालीक व देसमुख व मौजे दौडचे मोकदम व मोखतसर कुणबी व भटुते बोलाऊन हातीच्या खलितिया काहाडिलिया तमाम लोकांस हात दाखविले तव डाव हाती तळहातावरी आंगोठिया तळी फोड आला तो हाजीर मजालसीने देखिला तो बोलिला जे फोड होये दिवी लागला म्हणुन बोलिले जे आपण दिवी लागलो खोटा जालो कडेगांऊकर खरे जाले त्यावरी तेच रोजी मौजे वडगाऊ सुभ्यावीचे मोकदम दिवाणकामाबदल आले होते त्यांस हि हात दाखविला ते बोलले जे फोड होये यावरी छ १४ मिनहू मगळवारी सदरहु गांवगना मोकदम व मोखतसर येसे पांच सा येकजण सांगातें घेतले वरकड लोक मुरतेद होऊन येत होते त्यास हुाही देऊन गांवातूच राहविले लोक आलिलिया सिसा होईल म्हणुन गांवातुच राखऊन दिवाण लोक व गोत येसे तिसा चालिसाक जणानसी येस जाऊन बैसिले तेथे पारगांउकरा माहारास बोलाऊन सदरहु गोतास हात दाखविला ते बोलिले जे बमटा माहर पारगांउकर त्याचे हाती फोड आला खोटा जाला कडेगाउकर खरे जाले सदरहु परमाणे सीव जितली मितपसील विद्राणे

तिवधा पश्चमेचा हालवीरांसी पूर्वत उयला मधे धोंडे रुती तीन आहेत

पश्चमेकडे वड गांऊ सुभ्यावी	दखणेकडे गांऊ
उतरेकडे पार-गांऊ मामे	

तिवधियाहून पूर्वेस वाटेस नेपतीच्या झाडापासी वडानजीक वड योजून दखणे चिरा त्याहून पुढे पूर्वेस दुसरा तिवधा सोपोडीचे उयलाचे वांक आहे

खालता मीराचा मद आहे	परता कवीठ होता तो हाली तोडिला असे तेथे मीराचे

लोक व गोत यांसी गोही महजर करून स्वार जालों पारगाउकरी लोक मेळऊन दुवा धरिला होता यि ता।

जुनर विलातीचे लोक बाजोजीकडे व आबाजी कार याचा सरदार मुस्तफाइ व जैतजी धवला व कुकजी सेलार मोकदम मौजे वडगांऊ राहाइ व माणगगाउकर दाजी साठया व रुष्णाजी सलार मोकदम व कुरुली-कर दादु पाटील व त्याचा भतीजा अघलगांउकर व चांदुजी साकवणा व लोक	सुर्याजी व धर्मोजी व माहादजी सलार व तिमाजी व मालजी पिपलगांउ कार व लुमाजी व सेसजी येतरे व माणकोजी माकावणे हे याजे लोक व राउता पाइचे

यामधें बकाजी कोली व वडगांउकर मोकदम भेटावयास म्हणौन आले कारकुनाची मुलाकती घेऊन पाने घेतली मीं मागिलीकडे घोंव करून स्वार ३०॥४० व पाइचे लोक नजरमान सें ५०० पांचसे घेऊन येकायेकी वेढा घालून दरम्याने लोक सिरोन कडेगाउकराचे खून केले वितपा

हरीपडित सरसमस त्याचे घोडियापासी ... .. . ना उडिता पडिल मा हा ह्याही दिल्ही ह्रोही मोडून जिवे मारिलें	साक पाटील माकदम त्याचा फजद धाराजी तो हरजी सितोळे मुतालीक देसमुस त्यापासुन ह्राही देत असतां उडोन जिवे मारेल

याजे लोक घसिले ते व पडत होते ते मारिले व जखमी केल

आलीभाई लस्करी सजाखान सरदार तो जखमी केला व नाग-विला	साउ पाटील त्याचा फजद चांगोजी हे जखमी केले
यार्मो सितर्किर जिवे मारिला	जाऊ मुतालीक देसमुस जखमी केला

ठाणे मा मजकुरास कडेगांऊकर मोकदम व कुणबी आले महजर दाखविला वखर सदरहु मालूम केला त्यावरी येथून खान अलीसान साहेबाचे बंदगीस अर्जदास्त देऊन पाठविले हुजूर जाहीर महजर दाखविला सबर मालूम केली यावरी हुजरून हजरत साहेबी मा मारास हाार मीर अजम सैद इसिफा नेब गेवती किले कोंढाणा व हवालदार प्रा पुणा व बाजे माहाल कितायत सादर जाली पोनेसून मजमू कडेगांऊ व मौजे पारगाव मामे कर्यात पान्स यांसी सिवेचा गरगशा होता याबदल कर्यात मारचे कारकून मिवेस मुनसफी करून निवाडा केला हद्द महदूद फारसां मौजे पारगांऊचे मोकदमानी मौजे कडेगांउचे मोकदम मारिले अतां अतां येऊन सिवेचा आमल खातिरेस आणून हद्द महदूद करून देणे लाहनी गरगशा होऊ न देणे व कौल बिनाम मोकदमा रया मौजे कडेगाव सादीर आहे तेथे मजमू मीर अजम मीर सैद इसिफा नेब गेवती किले कोंढाणा व हवालदार प्रा पुणां व बाजे माहाल कितायती सादर केल्या आहेत येऊन हद्द महदु घालि[ती]ल तुम्ही कोणे बाबे खालु[क] अदेशा न करितां सुखे असणे म्हणोन कौल कितावती येऊन मोकदम कडेगांऊकर ठाणियांस आले ठाणाहून त्यास रजा दिल्ही जे तरफेस येऊन दह + + बे न घालून देऊन म्हणोन रजा दिधली त्यावरी हजरत मा साहेब कटकासी स्वारी जाली त्यासी पावदीन हजरत मीर अजम ते तरफेस गेले तेथून फिरोन येतां खानेस मुकाम मौजे येवत तेथे कडेगांवीचे मोकदम व कुणबिये भेटले जे हद्द महदु पाहोन हद्द घालून देणे त्यावरी सिवेस जावे तों पारगांऊकर हरामखोरी करून गेले मग हक हवारीचे मोकदम व कोने मुठे त्यासी वखर पुसिली तीही हदा मालूम केली जे पारगांउकर दिवी लागले व सदर + हद्द महदुद दिवाणे महजरी लिहिली आहेत तिकडे गांवकरी साधिली कडेगांवकराची सीव होये देवाचे व गोताचे तोंडे खरे जाले म्हणून समस्तीं सांगितलें यावरी कडेगांउकरास महजर करून दिल्हा सदरहु हद्द महदूद मा + + सिवेची जे हिदाणे लिा आहेत तेणे परमाणे असावे*

ले. ९४

श्री श.

१५३४ मार्ग शु. ५
ता. १७।११।१६१२

श्री सके १५३४ परिधावी नामसवतसरे मार्गसिर सुध पचमी ते दिवसी रा सोमाजी बिन गोमाजी राऊत वस्ती वगजवडी मौजे किक्री ता निरथडी

---

*हा महजर असल नसून नक्कल आहे व नक्कलकारास मूळचा लेख बरोबर वाचता न आल्यामुळें चुका झाल्या आहेत, शिवाय भाषेचें अर्वाचीनीकरणहि त्यानें पुष्कळ केलें आहे, त्याचप्रमाणें ह, दा व म हीं अक्षरें एकसारखीं लिहिलीं आहेत यामुळें हा कागद वाचतांना तशा चुका झालेल्या असतील

प्रा पुणे यासीवती मल्हारजी आपाजी निगडे मोकदम मौजे त्रिकवी प्रा पुणे सन हजार १०२२ कागद लिहून दिल्हा येसा ज मौजे मारी तुम्हास कुणबावा सेत मिरास करून दिल्ही आसे चिा ताा सुद टका १

॥ थल मालाया या
॰३ चामार टिकेया
॰६ सिंदियाची मलई
।३ काजवक पा (?)

१

येकूण टका येक हा तुम्हास मिरास करून दिल्ही आसे टका येक त्यापैकी पालणूक ॰३ ति रुका बाकी सुद टके ॥।९ साडसात सजगाणीया राहिया त्याचा रास्ती दिवाणसारा यावयाप्रो तुम्हास मिरास करून दिल्हा आसे तुम्ही लेकरालेकरी कीद मामूर करून सुसरूप करणे कोणे गोस्टीचा वसवसा न धरणे हे लिहून दिल्हे सही हे देणे थल व पालक ति रुका काये निमि य पाल म्हणाल तर हे काही पाडरीच्यामुळे काही कामास आले तेव्हा हे देण आम्ही दिल्हे आसे

चिा दताजी आनत सासनीस दिा देशमुस मो सिरवल

साक्ष

१ नावजी काकडा
१ भयाजी आवले
१ दाजी मोन्या
१ धारनाक माहार
१ म्हस नाक माहार

यादरी देसमुख देसकुलकर्णी यांस ताकीद केली की हा गांव पडिला पाटील आणऊन गांव लावणे येसे फर्मावेिले मग आपणास नेऊन कौल देऊन गाऊ लाविला मग तू आपला भाऊ मायेवडीस होतास त्यास तुज येकदोनी वेळा आणावयास आलो त्यास तू बोलिल्यास जे मागे तुम्हे व आपले वडील जैसे चालिले तैसेच चालसील तर आपण पाडरीवर येईन दिवाणची कीर्दमामुरी करून आसेन आणि गोतास हुजूर कागद लेहोन देसील तर येईन घसघसने येत नाही म्हणून तुवा या गोता हुजूर बोलिलास त्यास आपणास गोते पुसिले की तुम्ही भाऊ कैसे चालिले आहे आतां यास कैसे नेतां हा ते सागणे तर तू धाकटा भाऊ आपण वडील भाऊ आपला चुलता धोंड पाटील पुला त्याचे बुडाले आहे सेत टका १ येक पुलेथल टके २ दोनी पैकी तुज विपलसेताचा हक पाटिलकीचा यावे जमा टके २० वीस पैकी तुज टके १० दाहा दिधले आसेत वडील मान आपला धाकटा मान तुझा आपणामागे तुज मानपान दिल्हा आसे येणेप्रमाणे तुज दिधले आसे तू गांवावर चाल सुखे कीर्दमामुरी दिवाण करून लेकराचे लेकरी खाऊन असणे यासी हिला हरकत आपला कोण्ही वोसीचा पुढे जो कोण्ही करील त्यास गाईची आण असे व आपल्या पूर्वजाची आण असे हे लिहिले सही यासेरीज तुवा दमाजी ब्राम्हण पाटिलकी करीत होता त्यास दोघानी मजुरी सडी २ दोन देऊन पाटिलकी सोड- विली दर मणी होन १ येक होता हे लिहिले सही

बिकलम तुवाजी बावाजी जोसी
कुलकर्णी मोजे मजरूर
गोही

बहिरजी पाटील जगथाप मोकदम मौजे मायेवडी जोगवडी (निशाणी)	परसोजी व लखमोजी लोणारे मोक-दम मौजे जवलेसजन (निशाणी)
खानजी जगथाप	सिदोजी धणगर मौजे नाझिरे
बाजी जगथाप	गणो नावाजी कुलकर्णी
राहुजी जगथाप	जोसी मौजे महमदवाडी
माऊजी जगथाप	मालजी तरवडा मौजे महमदवाडी
बहिरजी पाटील मोकदम मौजे पाडेस्वर	येमाजी मानगिरा मौजे महमदवाडी
बाबजी माडले(क) मोकदम मौजे उरली सुद. (निशाणी)	पद सुतार
	पदनाक चूतकार मौजे माग
+ मल माहला मौजे मजरूर	कनस दुरणागुरव

ले. ९६ श्री श १५५५ मार्गशीर्ष वद्य १ ।
स. १६३३ डिसें॰ ६

श्री शके १५५५ श्रीमुखनाम संवछरे मार्गेस्वर वद्ये १ पाड्वा बुधवार त दिसीं थिहुजूर हाजीर मजालसी स्थल मौजे मायेवडी ता। करेपठार प्रा। पुणे बिता।

बहिरजी पाटील जगथाप
मोकदम मौजे मायेवडी जोगोडी
थमाजी गायकवाड + + मायेवडी
तुभाजी थायदेऊ + + + +
थायजी भाइक मोकदम मौजे
उरली सुर्दं
मलका माहार मौजे मजकूर

चांदखान मोकदम मौजे जोगवडी
परसोजी व लखमोजी लोणारे मोक-
दम मौजे जवलारजन
(बहिरजी सिदा मोकदम मौजे)
पंढरवर
सिदोजी धणगर मौजे नाझिरे

या विद्यमाने जाऊजी पा। धुला व मापूजी बिन देऊजी पा। मोकदम मौजे महमदवाडी प्रा। मजकूर महजर केला येसा जे वडील भाऊ जाऊ पाटील बिन हर पाटील धाकटा भाऊ यापूजी बिन सेऊ पेडी पाटील धुला येसे केले यास दुकोल पडिला तुक्षा बाप सेऊ पाटील पडिला आपला बाप हर पाटील पडिला पहिले वडील चालत अले तैसेच आताहि तुम्ह चालऊ गोसाइनूर वडील जैसे चालिले च आता पाठरीस जाऊन चालोन यावर आपणास पाढरीचे कदिमापुरीचे दिवाणाने सन्काविले विलातीस कौल दिधला राजश्री दादाजी कोडदेऊ सुभेदार येऊन गांवाची गाव लाविला याउपेरी तु भाऊ आपला होतास मग तुज आणावयास सांगाते कुलकर्णी व माहार घेऊन अलो तर तुम धोडजी आपला चुलता त्याचे बुडाले आहे ते सेत आपले पिपलसेनाचा बदल धुले धल

ले. ९७ श्री श. १५६९ कार्तिक शु १
इ. १६४७ आक्टो. १८

राजश्री मुकुंद बलाल ठाणदार व पताजी गोपीनाथ
मजुमदार का मा

श्री शके १५६९ सर्वजित संवछरे कार्तिक शुद १ पाडवा ते दिवसी विष्णु सोनार को मजकूर यासी से(टेमा) हाजन व समस्त कसबे लोहगाऊ प्रात पुणे सुा समान आर्बान आलफ लेहोन दिल्हे येसे जे तुज का मजकुरी मिरासीचा घरठाणा भाई घर करावयासी नाहि याव(दल) म्हणो लागलास जे आपणास घर कोठे घर करावयासी दाखऊन देणे तेथे आपन घर करू त्यावरी त्यास जे पैके लागतील ते भोईचा धनी उभा (रा)+तेधवा आपले पैके बरदलाचे देवणे तर तुज ++ ताड घरावयाची भोये कालोजी पा बडाच्या + (सेजारी) मधे खाली भोये पडली नागोजी परघडा सेजारी मधे खाली भोये पडली आहे ते तुज आ + (भोये) (घर) करावयासी दिल्ही आसे तेथे तुवा (घर) काणे ते भोईचा (धनी) जेधवा (उभा राही) ल तेधवा तुझ्या बरदलाचे जे पैके (लाग) ले आसतील ते त्याजपासून तुसे (सख्ती) ने देवऊ हे लिहून दिल्हे सही

+हुजर कारकुन का मा

गोही

+(महाद) सेटिये नि‍ा नागड भिकाजी महाजन का मजकूर
गयाजी देऊचा १

(तु) कावा बिडवई सेटी लखमणा तेली

(वि) सावा मोसा

(वि) रणावा बिन महादजी सोनार लोहगाऊकर याजपासी ह्या कागदाचे आसल आसे

ले. ९८ श्री श. १५८० अश्वीन व.२
ता ३।१०।१६५८

निवाडपत्र बितेरिख छ ५५ माहे मोहोरम हाजीर मजालसी मुा मौजे सुपे सुरद बिहुजूर राज

राजमुद्रा

राजश्री रामाजी बलाल हावालदार व कारकून माहालाणिहाये पदो नारायेण सभासद नामजाद किले कोडना

---

१ 'धारी' सोडून पुढें जित लिहिलें आहे.

जमीदारानी [दे] हाये

आताजी दतो आपा सामराज काटे देशमुख व देसकुलकर्णी प्रात मावळ

सेटजी खेडा निा दुकाजी गवरी नाइकवाडी

माणिकजी हतवारखाव नाइकवाडी

बाबाजी मोरे नाइकवाडी

मायाजी आमगराव नाईकवाडी

सुर्याजी लाडगे नाइकवाडी

देसकानी मुकदमानी देहाये माहालहाये समस्त पाटील

रूपाजी पा हाडे चापे मोकदम मौजे दिव का सासवड

मावजी जगताप मोकदम मौजे येळसर का सासवड

किरगोजी जगताप मोकदम का सासवड

कोनोजी व सेम्पाजी गेले मोकदम मौजे सानवडी ताा करेपठार प्रात पुणे

येकोजी बिराजर गणोजी पा मोकदम मौजे वणपुरी

बाबाजी पा मौजे मावळ ताा करेपठार

त्रिंबकजी पा दरेकर मोकदम मौजे आथल निमे ताा करेपठार प्रात पुणे

सोनजी सिदा मोकदम मौजे नाझूर प्रात सुपे

विठोजी तावरे मोकदम मौजे मोरगाव ताा करेपठार प्रात पुणे

बामडोजी सोमणे निमे मोकदम मौजे जेजारी ताा करेपठार प्रात पुणे

कमाजी नाझरेकर मोकदम मौजे मावळ ताा करेपठार प्रात पुणे

काउजा बणकर मोकदम मौजे निळुज प्रात सुपे

लखमोजी भगत निा मौजे राजोगे ताा करेपठार प्रात पुणे

ल द स काजी पा वडधे मोकदम मौजे कोडीत का सासवड

नागोजी कामटे मोकदम मौजे सेकर प्रात सुपे

आपाजी दि ळे क मोकदम मौजे खलदखुरद प्रात सुपे

कोडजी आकरते मोकदम मौजे मजवडी प्रात मावळ

जावजी खेडेकर मोकदम मौजे गळभेरी ताा करेपठार प्रात पुणे

बाबाजी जगताप मोकदम व तानाजी चोंगुला मौजे कोथळ प्रगणे सुपे

तुकोजी जगताप मोकदम मौजे मावडी ताा करेपठार प्रात पुणे

चाहुखान मोकदम मौजे नाविली

इनाम काजी मोकदम मौजे मावळ

भवाणजी पा मेमाणे मोकदम मौजे पारगाव ताा करेपठार प्रात पुणे

बघोजी कामटे मोकदम मौजे सलदखुरुख का सासवड

गणोजी चौर मोकदम मौजे मावडी प्रात सुपे

रामजी हाडे मोकदम मौजे रीस

कणकोजी तावरे मोकदम मौजे आधी चुा प्रा मावळ बापोजी पाटील हाडे मोकदम ताा चेंधी

पदाजी मुलीक चिण मोकदम मौजे पिसे तां करेपठार प्रात पुणे
रामजी पा पोमण मोकदम मौजे पिल तां करेपठार
बाळूजी बोरकर मोकदम मौजे आबोडी तां करेपठार
भिवजी फाले पाटील मोकदम मौजे पलसदेव प्रात इंदापूर माहाराज राजश्री भेटीस जाताना
येसवतराव वाघले मोकदम मौजे मुढळ प्रात सुपे
मुलाजी सिंदा मोकदम मौजे निगोरी तां नीरथडी प्रात पुणे
मोरोजी गाडेकर मोकदम मौजे चोपनु प्रात सुपे
होनाजी चिण जाणोजी कुंजीर [1] मोकदम मौजे वाघापूर तां करेपठार
रतनोजी येडा रयान मौजे पिपरी तां नीरथडी
महोजी पा मोकदम मौजे किकवी प्रात नीरथडी
बाजी मडजी सोमणे मोकदम मौजे जळगाव प्रगणे मार
येसाजी वोघला मोकदम मौजे जळगाव तां करेपठार
परसाजी चादगुडा मो मौजे काराटी प्रात मार
परसाण वलद साजी मोरे मोकदम मौजे सोनवडी प्रा सुपे
आचाजी जराऊ (ड ?) व कृष्णाजी घोर मोकदम मौजे उडवडी तां करेपठार प्रा पुणे मोकदम मौजे लोणी प्रा सुपे

१ मल्हारजी पा

मौजे सुपे प्रात मार राजजी व कृष्णाजी जोधे
मोकदम मौजे वालुजे तां करेपठार प्रात पुणे
धराजी आगळे गऊड मोकदम मौजे कटफल तरफ बारामती

धुलाजी गोडे मोकदम मौजे काडसिरस का दहीगाव
राजश्री भट माहाराजसाहेब जाताना
रसमाई उसीर मोकदम मौजे सिगापूर प्रा सुपे
सिरसोजी खेरे मोकदम तां चोंधी का सुपे
राजश्री दिनकरराव काकडे मोकदम मौजे पारगाव तां नीरथडी
मल्हारजी परकाले मोकदम मौजे आजणगाव तां करेपठार
माउजी गावडे मोकदम मौजे वागज तां करेपठार
रोळोजी मापकर व महिमाजी वाघिले मोकदम मौजे कारखेल प्रा सुपे
माणकोजी रसाळ व जानोजी पाचिले मोकदम मौजे देऊलगाव प्रा सुपे
तिमाजी व मनाजी मापकर मोकदम मौजे तारडिली प्रा सुपे
मोकदम मौजे नाकी प्रात सुपे

१ चितोजी पा
१ येसाजी पा

२

१ ल्हाकोजी पा

२

यो मोकदम मौजे मार
धयाजी पा कुलवल मो मौजे
आचीसुरद प्रात मार
मावजी जगताप मोकदम मौजे
राजेवाडी ता करेपठार
पदाजी पा कोलते मो मौजे पिस
र्वे ता करेपठार प्रात पुणे
ल्समोजी पा मोकदम मौजे जवळा
र नु न

यो मोकदम मो मार
सभाजी घोरकर मोकदम मौजे पुर
ता करेपठार
रतनोजी कुभार कार बिा मोकदम
मौजे कुभार वळाण प्रात मार
सडोजी बिन परसाजी सडेकर मौजे
पिंपरी
नरसोजी पा काले मोकदम मौजे
सोनोरी ता करेपठार

यां विद्यमाण आपवादी लुमाजी बिन तेमजी पा घोतरे व पइवादी [पश्चिम वादी !] कोंडाजी बिन ल्समोजी ताकवणे पा मोकदम मौजे पारगाव माळा ता पाटस प्रात पुणे सुहुरसन तिसा समसेन आलफ कारणे निवाडपत्र केले येसे जे आपवादी लुमाजी पा हे माहाराज राजश्री

राजे साहेब यापासी हुजूर जाऊन हकीकत जाहीर केली जे आपले ताकवणे याणी हा सूण केले पा वेगल मोकदमीसी करकर करितात आपणायाने गावाला राहवत नाही आपणास निरोप दिल्हे पाहिजे म्हणोन हकीकत जाहीर केली त्याजवरूण माहाराज राजश्री राजे——साहेबी रो रामाजी मलाल हवालदार ता करेपठार व सुपे देसास वहव वगैरे देशमुख देसपाडेये मो सुपे गोता मो सुपे व करेपठार सासवड वगैरे यांसि सनद सादर केली की घोतरे व ताकवणे यांचा मरहक धमता बैसोन निवाडा करूण होतो ताकवणे वतनदार आहे त्याचे त्याचे वतण पेऊ नये आन्याये माफ करावा न घ्यावा येसा निरवाह केला आसे मग समानाइकी गोताने हजीर मजालसीस ताकवणे समस्त भाऊ आणून उभे केले लुमाजी पा यास बोलाऊन सभेमधे उभे केले त्यापुढे पदर पसरूण ताकवणे याणी अन्याये माफ करून घेतला आसे मग समाजी नाइक म्हणो लागले की लुमाजी पाटील येथ्वडा आन्याये ताकवणे यास माफ केला आसे येक ना लुमाजी पा याणी आन्याय माफ केला त्या वरून गोताचे आजीपासूण ताकवणे याणी सूण करू नये भाऊपणा सुरलीत वर्तणूक करवणे त्यास गोतानं पुसिले की ताकवणे यांचा काये विलाज तो सागणे मग ताकवणे म्हणो लागले की आजीपासूण आपण सूण करणार नाही जर करिता [केला] मागती कथला हुजूर लेहूण पाठवणे त्याजवरूण रो हवालदार याणी गोतास कागद पाठऊन गोत जमा करूण मेळविले मग हरदो जणाचे उतरे मनास आणून तकरीरा व राजीनामे व जमाण

कतबे लेहून घेतले हरदो जणाचा करीणा मनास आणिता बोतरे याचे सूण बलूते मोवर गावीचे पाटील यांचा तोडे खरे जाले व ताकवणे सूण ३ लिहिले त्यापैकी पेसजी गेवतीचा सूण येक गेला बाकी दोन सूण बारा बलुते यांचे व मोवर गावीचे पा यांचे गुा खड जाला येसे ते बोतरे यांचे सूण ४ चार जाजती जाले त्याचा निकाल करणे त्यास गोतान निकाल काढिला सुनावरी ताकवणे याणे आपली याणे निमे पाटिलकी द्यावी येसा करार केला आसे मग आवघे गोत बैसुण बारीक नजर द्रवर दिष्ट देऊन पाहून तर दिवाणचे गुनेगार दोनहे होन देऊन आजीपासूण भाडणार नाही म्हणौन बेलभडार व गोवर जोघले सिवला मग गोताने उभयेतास भेटऊण समाधाण करूण सुरलीतपण भाऊपणे वर्तावे आजीपासून उभयेतानी सुनाचे यावे येथीआधी बोलावयास समध नाही यास जो कोणी कथला करील तो नागवल क रम हि कसाला बोतरे यांचा जाला आसे मागीन पुढील कसाला मसाला पाहोन धर्मता मनास आणून गोतान निर्वाह येणे मो करूण दिल्हे आसे यावर ताकवणे बोलिले बोतरे वडील आहेत त्यानी वडीलपण करावे आपण धाकटे भाऊपणे वर्तावे येणे मो पूरवी पासूण चालत आले आहे तेणे प्रमो साहेबी व गोतान निर्वाह करून दिल्हे पाहिजे त्याजवरून साहेबी गोतान करार करून दिल्हे आसे विग

लुमाजी बिण तेज पा निमे मोकदम समस्त बोतरे भाऊ वडीलपणाचा माण

१ वडील व नावनागर

१ सिरपाव आधा

१ सिरलसेर आधी

१ पुढगावा

१ दसरा धाजत्री आधी वाजवावी

१ दिपवालीस आधी बोवाळणे

१ होलीस पोली आधी

१ बैल पोल्याचा आधी पुढे जाऊ देणे

१ इनाम निमे

१ इस्कादे जमा पुगरी निम

१ जोडा चाभार

९॥

कोडजी बिण लखमोजी ताकवणे भाऊ धाकटे

१ सिरपाव मागुण

१ सिरलेलसेर मागुण त्याचा

१ दिपवालीस बोवालणी मागुण

१ होलीस पोली मागुण

१ बैल पोल्याचा मागुन जावा

॥ इनाम निमे

१ इस्कादे जमा पुगरी

१ जोडा चाभाराचा

८॥

येणे प्रो तह करून दिल्हे येस वौशपरपरेन तह प्रा खाऊन असावे सुरक्षित समाधाने वर्तणूक करणे आजीपासूण उभयेतास आथाआर्थी बोलावयासी समध नाही हे गोताचे निवाडपत्र केले आहे हे जो कोणी मोडील त्याणे दिवाणची गुनेगारी पांचेशे ह्योन यावे आण वाराणसी यांनेचे श्री देवा ब्राह्मणा आसे हे गोताचे केले मोडील तो मात्रागमनी आस सदरहु लिहिल्यां प्रो गगाजाळ उभयेतासी वर्तणूक करून सुखरूप वतन आनभऊन खाणे येकास येकाणे दुसरा विचार न धरावा समाधान रासोन येरोयेराची मदत करून सुखरूप नादावे कोणाची कोणी आकस मोसी करावयासी गरज नाही हे निवाडपत्र लिहिले सही पत्र आली सुमार ११३ मास [रात ?]

ले ९१ शके १५९०

स १६६८

मह्जर बतेरीस + + + + + मजालसी पा पुणा

+ + यती पन्हा काजी

हुम (रा) हुम हाकीमधारा पा मजकूर (फारशी मजकूर दोन ओळी व फारशी शिक्का)

+ मानत पन्हा मिरजा मो	पिताजी चलाल गु॥
+ कौम आमीन पा मा	सरदेस पा मा
+ याजी नरसिगराऊ व	मोरो विठल व + +
+ + जी नाइक देसमुख	राम देसपाडे
पा मा	
म्हाकोजी मोकदम मुजेरी	त्रियकसे सेटिया पा
कसबे पुणे	पुणा

ठ——

(ड) वा करुनु जमावदीचे तुमार केला जमीन कास टके २॥। दर ससगाणीस[1] होनु येकून येरीज रुपये ४३८॥।> सदरहु (ड १) यासि तपसील

मुजेरी रुपये	माली नि॥ रुपये
३७५॥।	६३८

येणेप्रमाणें येकदर परगणियाचे येरीजेस जमा धरुनु जागीरदारासहि तुमार करुनु दीधला तेथे दाखल नेरीज केली येसियासि राउ भावसिंग राणा याचे लोकीं मदारुल माहामीचा परवाना आणुनु याचा येसा मुशकस जाला होता आमा [= परतु] पथरा वीसा रोजाचा नेम केला होता त्यास दोन महिने वाट पाहिली सन(द) आणिली नाही आणि आपले ठाई तिजाई वाटा करुनु घेतला होता आमा जागीरदारे कबूल केला नाहीं अगर जागीरदारास ठाऊकाहि नाहीं रजपुत इनामदार म्हणे, आगर जागीरदाराहि म्हणते जे त्याचा कौ म तु १ पे रजपुती खातिरेसी आल तैसा वाग केला तरी त्याचा कोण अमल म तु र धरिता जरी आमीन आगर दिवाण अगर देसमुख देसपाडे अगर जागीरदार तन्ही बटाई करिता तरी मजुर होती जरी पौ बौ चा वाजई जागीरदारे बटाई केली असती तरी रास्ती बटाईची क्मावीस जाली असती तरी नकदाच्या हिसेबातुन किफायती होती तो हि अमल रास जाला नाहीं अ गर कानु दस्तुर माफिक आमल केला नाहीं म्हणउनु जागीरदाराचे गुमास्ते याणी मिर्जा इमाम मिर्दीखान फौजदार त्या पासी हकीकती जाहीर केली ते हाजीर मजालसीने खातिरेसी आणुनु मुशकस केला जे आमानत पन्हा व देसमुख देसपाडे येही दस्तुर वारनीस होती कसबा माफीक जमावदी केली आहे जमीन म तु टके २॥। याची येरीज रुपये ४३८॥।> यापैकी राऊ भावसिंगराणाच्या लोकीं तिजाइ गैर समजेतु वाग घेतला होता. जबानी रयेती २६८

गला जोरी वगैरे सडी	कडबा सुमार १०००० दर
१४८ दर रुपये ९।~	हजारे रुा ५ येकूना रुा
	५०८
१३१ रुपये	
	गूल देव ९७ येकून
	बजनी सडी २१३ येकून
सदरजी नक्द रुपये	रुपये ४२
४५	

१ 'ससगाणी' हें क्षेत्रमापक परिमाण आहे त्याचें प्रमाण ४८ रुके = १ टका = ४ पादूर, ६ रुके = ससगाणी.

येणेप्रमाणे बेरीज जाली रुा २६८ ते रयेतीस मजुरा दिधले बाकी रुपये १७०॥।> येकून होनु ४५॥।> ते जागीरदारास देविले त्यास जागीरदारी घेतले होनु ५० पनास हिसेब मनुराह्म घेतले होनु ॥> आणि रयेतीनें पनास होनु दुयारा आपणापासुनु घतले म्हणउनु लेहोनु दीधले होते ते गैरमाकुल आसे येसे तहकीक जाहले येसीयास रयेतीच्या जबानीने सद्रहु हिसेबु जाला यास रयेती समजली जे आपणा पासुनु बगाइ तिसरा वाटा राऊ भावसिंगराणाच्या लोकी घेतला आणि जागीरदारे दुयारा पैके घेतले म्हणउनु वाकेनिसापासी सांगोनु लेहोनु दीधले त्यावरुनु त्यानी वाका दाखल केले आमा हकीकती सद्रहु प्रमाणे कतर वाकइ आहे दुयारा पैका रयेतीस पडिला नाही व जागीरदाराच्या गुमास्तियानी फौजदारापासी रयेतीचा फतयाही येवजाचा बयानवार दाखविला होता जे राऊ भावसिंगराणा याची सनद न ये तरी तुमचा येवज आपणापासी आहे आपण उनु तुम्हास पुसिल्या येगला देऊ ते गुन्हेगार येसा अमल असता रयतीवरी दुयारा पैका पडेल सा त म म्हाणा म्हणउनु फौजदारी रयेतीवरी नजर देउनु वसूल मजुरा देउनु बाकी देविली आमा जागीरदारानी ज्यारी होनु सा आणे ज्यादा वसूल घेतले धामजीपंत गुमास्ते दिवाण निही देविले नाहीत रयतीस दुयारा पैका पडिला नाही हा महजर सही

ले. १०० श्री १५६८ चैत्र शु १

१६७५ मार्च ५

तेरीज*२९
जिल्हेज सन सीत

ले. १०१

श १६१०
स. १६८८

(फा. बा शि)
(फा म)

तुमार बासिलाती जागीर खान वालाशान फखरुद्दीखान जागीरदार पा। पुणे खु।। सुन इजार१०९८ ह।। छ माहे ता। छ२३ माहे जमादिलाखर तहसिल तहवेली बा। जेल मो। वसूल रुपये ७००१ वजा तहसील व तहवेल माहादाजी निंबालकर रुपये २८४८= बाकी वसूल मो। रुपये ६७१६।।।=

ता।

तहसील फाकडखान दर सरकार खान वालाशान फखरुद्दीखान गिरिफतन रुपये ७६०
तहसील गुमास्ते खान ना। इ।। तह वेली माहादाजा रगनाथ सेखदार रुपये ५६६९।।।–
मौजे चिंचवड रु।। १२५१
वजा ता। माहादाजी निंबालकर १५
बाकी १२३६०

ता। फाकडखान	ता। करवडी
दर सा। खान	दर सा। खान
वालाशान ७५	मा। इ।। ४७
ता। माहादाजी	
रगनाथ रु।। ११९७	

ता।
फा। पुणें रु।। १२०१
वजा ता। माहादाजी रु। १५
बाकी ११८६

तहसील करोडी दर सरकार खान वालाशान फखरुद्दीखान गिरिफतेन रु।। २९७८

ता। माहादाजी रगनाथ ११२१
मौजे दापोडी रु।। २८१
वजा ता। माहादाजी निंबालकर रु।। १६८
बाकी २६५८

ता। फाकड	ता। करडी
खान दर	दर सा।
सा। खान	खान मा।
मा। इ।। १५८	इ।। १४
ता। माहादाजी	
रगनाथ २३६८	

फा। लोहगांली ६०१
ता। महादाजी ५२
बाकी ५४९

---

*या नकलेंत अक्षर परशाइतलें असून अनेक शब्द अशुद्ध लिहिले आहेत बाराचाहि मेळ नाहीं

ता काकडखान ता करवडी
दर सरकार दर सा खान
सा मा मा हा
हा सा १८५ ४५
ता तहवली माहादाजी रगनाथ
९५६०

मोजे हडपसर सा ८६४
ता काकडखान ता करवडी
दर सरकार दर सा खान
खान मा मा हा
हा १३५ ३३॥
ता मादाजी रगनाथ ६६५॥

मोजे फुरसगी सा ५०१
ता करवडी दर सा ता माहादाजी
खान मा हा सा रगनाथ ३८५॥
११५॥

ता काकड ता माहादाजी रग-
खान दर नाथ सा ४८५
सरकार खान
मा हा ६५

मोजे लोणी कालभर सा १००१
वजा ता माहादाजी निंबालकर
१८६०

बाकी सा खान मा हा
ता काकड सा माहाजी
खान रगनाथ
१५० ६६७॥०

मोजे वाघोरे सा ११०१
ता काकडखान दर ता करवडी दर
सा खान मा हा सा खान मा हा
१३५ ४५

ले. २०२ १६११ चैत्र व. १२।

([illegible])

दीधली वहुत वजेने माकुल करीन अमा मानिले नाही पातशाही वदा होऊन मकहुराचे येशीन नगारा केला अखेर तारीस २५ शहर इलेप चरल सी पहर खान अलीशान गोरीखान फौजदार ठाणे मजकुरास येऊन पोहचले पाहाड, मजकुरे दरवाजे घद करून सिद्दी जग केली किल्यावरून पथरबाजी केली खानाचे लोक अमसर जखमी जाले जरूर जाणोन खानाचे लोकानी तीर तुफगाची मार केली पाहाड मजकुराचे तीन ना। ३ सवार जखमी जाले खान माइलेने मुलाहिजा तमाम करून सागितले आमा दरवाजे उघाडिले नाहीत तो येक पाहार गुजराला पेशतर कोनी यकानी वीस पाहाड मजकुरास दोही देऊन दरवाजे उघडिले व तारीस २५ शहर मल पाहाड मजकूर कुच करून पातशाहा सोडून जगलची वाटेने निघोन गेला बादज खान माइले येऊन कोटात दाखल जाले हकीकती ये वजेची जाली असी सबब महजर जाला असे ज कोन्ही वाकीफ आहेती तेही बराय इदिल शाहिदी व मोहरा करणे हा महजर सही तहरीर नकी तारीस छ २५ शहर रजबुल मुरज्जाप सन ३५ जलूसवाला मा। सन ११०२

ले. १०३ श. १६२२

(वरचा भाग फाटला आहे)

वनु दभे राहिले आण मुद्दर मुपत या हकीकती जाहीर करून ये करार केले मा। जेल [= खाली दिलेला]

+ आले बो दत्तोजी वल्द * येल सेटी देस सेट्ये तकरीर केली येसी जे पेठ मुतुजाबाद येथील सेटियेपण आपले आपला वडील चुल्ता पणजा याजी + + ये वतन बुनियादी आपला मूल पुरुषा तुक सेटिया फर्जंद २

वडील पुत्र दस बापूजी नि। सेटीचा माउजी विठल सेटीचा त्याचा याजी सेटिया नामाजी यासी याकरी घुडाले फर्जंद

दोनी ना।

१ येलसेटीचा दत्तसटी हायात असे

मुदइ बो। शिवसेटी वल्द जावसेटी व धा तकरीर केली येसीजे पेठ मुर्तजाबाद येथील सेटिपणाची हकी(कत) की बाजी व आपला आजा क + जी यधा हे दोघे जुजबी व + वती मधे असती यावरी + + मयेत जाला त्याचे बाइ + + + इ होती ती देहताच + + ये राजकाम करा लाग + + ही वतनाची चाकरी बहुतच पडो लागली यावरी रा० (वाला) गळ याचा वेढा किल्यास आला याबरी जुजवी बसाइल होती ते पलोन गेली त्यासी याईल गोसाई होती

१ गोपालसेटी यासी बाबाजी हयात असे

२

येणेप्रमाणें आपले मूळ पुरुषा + + वंशावली आहे येसीयासी यांजी + पेठ वसऊन सेट्येपण करून असे यावर बाजी मयेत जाला त्याची बाइल गोराइ सेट्येपण करीत होती तेही मयेत जाली यावरी कडत सेटी मधी माहाजनकीचा कारभार करून काज काम चालवीत असे सेट्येपणाचा हक लागिमा घऊ लागला हे खबर गोपाल सेटी आपला चुलता यासी जाहीर जाली यावरी गोपालसेटी + + स बाईहून येऊन कडत सेटीस दोही देऊन नेतोजी पालकर सरदार सिवाजी भोंसले यापासी फियादी जाला ते(हा) गोत मेल करुन मनसुफी केली याना सेट्याची वेळा + + + दो येकी मध्ये यासी गोतमुखें तडकीक जालें की गोपालसेटी व याजी येक जदी + होती मग गोपालसेटीस हरकी हान ५० पनास घेऊन सेट्येपण दुमाला केले हे तकरीर लेहोन दिधली आहे यात कमपेस होये ते येराचे गुन्हेगार

तेही मयेत जाली वेढियाने किला बहुत सामियाविण जेर जाला यावर हकीमानी व मिरासदारानी कडतसेटीची खबर घेऊन आणिला आणि म्हणो लागले की आजी + + मामला पडिला आहे तरी + + लांची सरजामी करणे दारू गोली पोहचावणे येवरी राजापुरीहून दारू गोली आणून पदरीच पैकिये वेचून सामान पोहाचाविला यावरी किला शाबुत (राहि)ला वेढा उठोन गेला त्यावरून किलेदार महरबान होउनु मिरासदाराचे गुजारतीने + + देऊन हुजुर पाठविले की कडत सेटीने किलाची चाकरी वेढियाल केली आहे तरी साहब मेहेरबान होऊन यासी सेट्येपणांचा व माहाजनकीचा कौल दिल्हा पाहिजे पेठ आबादान करविली पाहिजे तेथे जाऊन नव महिने राहोन सा(ला)माला कौल काढून आणिला पेठ आबादानी केली त्याही वरीस पासून आपले वडील कडत सेटी व जावसेटी मस्येपण व माहाजनकी खात आले आहे मिजाराजापासून जाव सेटी व गोपाल सेटी भांडत आहेत सदरहू प्रमाणे आपली तकरीर असे यास कम पेस होये ते धराच गुन्हेगार निा

दा। घो। विठोजी जवलेश्र्वर मोकदम मौजे आलदी ता। सांडस पा। पुणे सन हजार १११० कारणे जामीन कतबा लेहोन दीधला येसा जे चिजमानत दत सेटी सेटीया पेठ मुर्तुजाबाद यामधे पेठ मारचे सेटियेपणाचे भाडण आहे येसीयासी देशमुख व देशपांडिये व गोत हमशाही सिव-वर्तऊन खाडियाचे मुखे जो निवाडा होईल तेणेप्रमाणे दत सेटीस वर्तऊ न सको तरी याचे नि॥वतीचा जाब करून ददवावा जलीत पोलीत करील त्याचा जाब करून हा जामीन कतबा सही

गोही

माडजी देसमुख ता। सासवड	तुकोजी साबिरा मोकदम जुजेरी प्रा। पुणे

दा। चो। रामजी वलद जैतजी ठाकूर मोकदम मौजे भिवडी ता। कऱ्हेपठार पा। पुणे सन १११० कारणे जामीन कतबा लेहोन दिधला येसा जे चिजमानत सिवसेटी वलद जावसेटी बधा पेठ मुर्तुजाबाद यामधे व दतसेटी मधे पेठ मारचे सेटियेपणाचे भाडण आहे येसीयासी देशमुख देसपाडिये व गोत हमशाही सिवखाडियाच्या मुखे जो निवाडा होईल त्याप्रमाणे सिवसेटीस वर्तऊन वर्तऊ न सको आगर दद बावा जलित पोलित करील त्याचे नि॥ जाब करून हा जामीन कतबा सही

गोही

माउजी ना। देस मुख ता। सासवड	तुकोजी साबिरा मोकदम मौजे मजेरी प्रा। पुणे

गोही		गोही	
उमाजी नाईक देशमुख ता॥ सासवड	तुकोजी शाबिरा मोकदम मुजेरी का॥ पुणे	माउजी ना॥ देसमुख ता॥ सास वड	तुकोजी शाबिरा माकदम मुजेरी प्रा॥ पुणे

सदरहू येणेप्रमाणे राजीनामे लेहोन घेउनु मुदई मुद्दा आले यासी येकीकडे बेसउनु ता॥ कन्हेपठारचे मोकदम त्यासी हि येकीकडे बेसऊन येकयेकास वेगलाले बोलाऊन त्याच्या माथा सौगध देउनु त्यासी सत बोहून पेठ मुतुजाबाद नजीक आजमगड तर्फ पुरंदर येथील सेटियेपणाचा हकीकती पुसता आपलाले सत्य स्मरोन शाहिदीदारी शाहिदी छ मजकुरी दीधली ता॥ जेल

। येकरार थो माऊजी नाइक देशमुख ता॥ सासवड उमर वरसे ५५ तकरीर केली येसी जे आपणास हुजूर बोलाउनु सत बोहून सिरी सौगध देऊन मुर्तुजाबाद नजीक आजमगड येथील सेटियेपणाची हकीकती पुसिली तरी आपणास दखल आहे की बाजी सेग्यिा सेग्यिेपण करीत होता त्याचे नेशा नखल जाले त्याची औरत गवराई सेग्पण करीत होती तीही आपण देखिली नाही या उपरी सासवडी व सिवापूर व + जुरी येक घर आहे म्हणउनु + + तर्फ सांगत आहे परतु गो-(पाल)सेगी व दनसेटी सेटपणा+ + रसरफ आहेत बाजी व दनसेगी यक जदी होती की नव्हे हे आपणास दखल नाही तकरीर सही

येकरार थो गोविंदराम पुरंदरे + + जोसी व कुलकर्णी पेठ मुतजाबाद नजीक आजमगड तकरीर लेहून दिधली येसी जे येसजी बाजी सेटिया होता तो मयेत जाला त्याची बाईल गौराई सेग्यिेपण करीत होती तेही सांता पाचा

येकरार थो तभाजी वलद रसमोजी थोरकर मोकदम मौजे + + पुर ता॥ कन्हेपठार उमर वरसे ७५ तकरीर लेहोन दिधली येसी जे आपणास सत मुहून सिरी सौगध देऊन पेठ मुर्तुजाबाद येथील सेटियेपणाची हकीकती पुसिली तरी आपणास ठावके आहे की बाजी सेग्यिा सेटियेपण करीत होता परतु आपण देखिला नाही बाजाचे नेशा नखल आले याची बाईल गौराई सेग्यिेपण आपणा देखत करीत होती ते मयत जालियावर कडत सेटी यथा सेग्यिेपण व माझाजनकी करीत असता गोपालसेटी पेठ मजकुरास येऊन बोलिला जे आपण बाजीच्या तुद माचा आहे सेटियेपण आपले आहे म्हणउन जावसेटीस दूर करून गोपालसेटी सिवाजी भोसले याचे आमली वरसे ६ सेग्यिेपण केले त्याउपरी गोपालसेटीमधे व जावसेटीमधे आजी ता॥ भाडण होत आले आहे येणेप्रमाणे आपल्यास दखल आहे हे तकरीर सही

येकरार थो रामजी वलद जेतजी

वरसा मयेत जाली यावरी कडत सेटी बाधा माहाजन महुजूर जाऊन मलकापासी पेठ मारीची हकीकती जाहीर केली की पेठ खराब पडिली आहे यास सा माला कौल दिधलिया आबादानी करीन म्हणउनु जाहीर केलियावर पेठ मजकुरास सा साला कौल आनिला त्यापासून कडत सेटी सेटियेपणाचा माहाजनकीचा कारभार करू लागला कारकीर्दी मीलकंठराऊ व कारकीर्दी सिवाजी भोसले करीत होता त्यावरी नेतोजी पालकर सिवाजी भोसले याचे तरफेने किले मजकुरास आले होते (त्या) पासी गोपालसेटी बाजीचा गोमज म्हणऊन फिर्याद जाला त्यावरून नेतोजीने मनास आणून गोपालसेटीपासून हरसी होन ५० पनास घेऊन सेटियेपण दुमाली केले त्यावरी दो महिनियां गडास वेढा मिर्जा राजियाचा पडिला पेठ वोस जाली गोपालसेटी व जाव सेटी गडावरी होते त्यावरी गड मोगलानी घेतला यावरी कारकीर्दी मनुम्म गोड हरदो जणाचे भाडण पडिले ते समई किलेदार मनसफी करून......................

......गोपालसेटीस दूर केले यावर गोपालसेटी म + + देस जाऊन याजीस + + + यापासी फिर्याद + + + ना किलेदार इमाव × दीस आणिला की हरदोजणाची मनसफी गोतमुखे करणे + + दन गोत मेलउनु पुण्यर + + देखणी मनसफी केली गोताने गोपालसेटीस हाती धरिले जावसेटीस दूर केले याउपरी सिवाजी भोसले याचे अमली ठाकूर मोकदम मोजे भिवडी ता। कन्हेपठार या माग तकरीर लेहोन दिधली येसी जे आपणास पेठ मारच्या सेटियेपणाची हकीकती पुसली तरी आपणास दखल आहे की बाजी सेटिया होता तो आइकिला आहे की सेटियेपण करीत होता त्याची वाईल सेटेपण करीत होती नेही आपण देखिली नाही त्यासी अवलाद नाही नेत (वंश !) नसल जाले यावर चाजद चंद रोज वधा कडत सेटी व जावसेटी सेटियेपणाचा व माहाजनकीचा कारभार करीत होता हा अमीरुलउमराव मिरजा (राजा) गोपालसेटी भाडोन सेटियेपण खात होता हाली दोनी वरसे बसे(हा)पडली आहे हे तकरीर सही

यो मंबाजी चोराटी मोकदम मोजे सोमुर्डी ता। कन्हेपठार तकरीर केली येसी जे आपली आई गगाई आहे तिणे आपल्यास सागितले की बाजी सेटिया होता तो सेटियेपण करीत होता तो सेटिया मुा वतनदार होये यावर आपणास काही दखल नाही हे तकरीर सही

यो सर्जी येरडी मुा वतनी मा उमर वरस ३५ तकरीर केली येसी जे आपणास दखल आहे की बाजी सेटिया सेटेपण करीत होता तो मयत जाला याउपरी कडत सेटी हजूर मलकापासी जाउनु पेठेस कौल आणिला ते पासुन सेटियेपणाच्या कारभार करू लागला पहिले माहाजन करीत होता यावरी मिर्जा राजे याच्या अमलापासुन गोपाल-

रायेगडी मनसफी केली गोपालसेटीस सेटियेपण करार केल जावसेटीस दूर केले त्यापासून गोपालसेटी सात आहे यावरी दोनीं वरसे भाडण पडले आहे तकरीर सही + + कोयाजा दर्तीर वकाल पेठ + + तकरीर केली येसीजे आपणास ठावकें आहे की वडत सेटी यथा रुग्यि पण व माहाजनकी करीत होता + + अमीरल उमराउ मिजाराजे याचे अम लापासून गोपालसेटी भाडत आहे हे आपली तकरीर (स १८ पृ ८१ पहा) सेटी उभा राहोनु भाडण करून सेटिये॰ पण करू लागला हाली हि भाडत आहेत हे तकरीर सही

यो रामजी वल्द मालोजी मेहत या तेली पेठ मा उमर वरसे ७५ तकरीर केली यसी जे पेठ माच्या सेटेपणाची हकीकती येसी आहे की माजी सेटया सेटेपण करीत होता त्यावर त्याची

(पुढील मद गहाळ)

ले १०४

(वरचे दोन मद गहाळ)

+ + लुखजी व आपला बाप चापाजी राजश्री दादाजी कोंडदेऊ याणी मुलकास कौल देऊन वसाहाती करविली ते समई आमचे वडील व + + जीचे वडील हाजीर नवते ससनाक माहार भी + + याणे राजश्री पताचा कौल + + + + + + + व्या नावे घेऊन गांवी + + + + + + + मुलूक वसला येसी खबर रुलली + + + + राकसा व चापाजी राकसा गा + + [प] रतु गांवीचा कार भार महारच करीत हो [ता] त्यावर शास्ताखान पुणियास आला ते समई लुख पाटील व चापाजी पा दोघे जण पुणीयास जाऊन राजश्री बावाजी राम देश पांडिये यांजला भेटले आणि दिवाणचा कौल देसपांडियानी घेऊन दिल्हा व वडील रुदी + ते घेऊन दोघेजण गावास आले गांवी [ची] लावणी सचणी करून खुशाल राहिले पाटिलकीचा हक बावीस टके दिवाणचे + नेमून घेतले ते लुखजी पाटि लाने निम अकरा टके घेतले चापाजी पाटिलाने निमे अकरा टके घेतले नाव मात्र लुखजी पाटीलाच होतीची पोली चापाजी पाटीलाची येणे प्रमाणे गावांत वर्तणूक केली त्यास चाकण चौऱ्यासीचा गाव मौजे आंबी व जुनर विलातीचा गांव उर्से नथा लासापे या दोहीं गांवीचे मांडण सिवेचे पडिले तेथे निवाडा करा वयास गोत जमा जाले त्यास मौजे आंबी येथील माहार व आमचे गांवीचे माहार सोयेरे म्हणोन आंबीच्या माहारानी आमच गांवीचे माहार आपले कुमकेस नेले त्यास आमचे गांवीच्या माहारान काहा आम्हास पुसिले नाहीं कोणास न कळत ससनाक माहार यान आपले माहार जमा करून आंबीच्या माहाराचे कुमकेस गेला

तो तेथे दोघी गावी तिसेस गोन जाऊन निवाडा करीत होते गोगावा येथे उवरे नगरास येथील माहाराच्या मगर माळ चालू आला येती जे तुम्ही सीव असेल ते सिवे वढून जा त्यास तो माहार डावा उजवा जाऊ लागला या करिता आर्वीच्या माहारानी भांडण केले त्यास सग नाइकानी आमीच्या माहारांची कुमक केली आणि मारामार घेली त्यात उवरेकराकडील तीन खून पडिले मग ते मापारे सरले त्यावर सग नाइकान हकडे व सिंग वाजवून निघाला ना उवरेकरानी पुसिले तुम्ही कोठील कोण आहा हे नाव साऊन जाणे खुन करून जाता त्यास सग नाइकाने जाब दिल्हा जे आम्ही पुणे देस उवर चोविसी साळउबराचे आहो येसे नाव साऊन माहार निघाले त्यावर उवरेकरानी जालीं हकीकत जुनरच्या देसमुख देशपांडियास लिहिली त्या प्रमाणे पुणाच्या देश मुख देशपांडियास लिहिले आणि पुणेकरास लिहिले जे मधे तीन चार गाव टाकून तुमच्या विलातीच्या माहारानी येऊन आम्हावर गहजरी करून आमचे खून घेले आहेत येसे तपसीलवार वर्तमान लिहिले आणि शास्ताखानापासी फियाद जाले त्यावरून शास्ताखानाने देसमुख देशपांडिया जड लागिले जे साळउबरेकरास हाजीर करणे आणि त्याजला न कळत गावावर स्वारी पाठऊन चापाजीस धरून पुण्यास नेले तेथे दिवाणाने पुरसीस माडिली त्यास चांपाजी काही कबूल जाला नाही आपणास काही ठावके नाही म्हणोन जाब दिल्हा त्यावर दिवाणाने दुडी काहाडण्या लाऊन मार दिल्हा मग माराचे धास्तीने कबूल जाला जे आम्ही पागल कोण्ही गेलो नाही आपीचे माहार व आपले माहार सोयेरे होते आवीच्या माहारानी आमचे गांवीचे माहार आपले कुमकेस नेले आपला काही गुन्हाह नाही येसा जाब दिल्हा मुदा पाजकडे लागला येसे जाले मग राजश्री बाबाजी राम देसपांडिये दरम्याने पडोन पनास होन गुन्हेगारी सडिली आणि चांपाजीस हाती घेतले त्यावर चापाजी गावास येऊन पनास होन जमा करून पुणियास जाऊन देसपांडियापासी दिल्हे आणि बोलिला जे माहाराजानी या उपेरी निरोप दिल्हा पाहिजे आम्ही काही गावामधे राहात नाही त्यास देसपांडिये बोलिले जे कायेबद्दल राहात नाहीत हे हकीकत सांगणे त्यास चांपाजी बोलिला जे तू धणी मायेबाप आहेस आम्ही या गावामधे येवढा कसाला सोसावा काली च मारिता मारिता मेलो असतो तर हकनाहक जिवे गेलो असतो गावामधे काही येमा हक लाजिमा नाही जे साऊन असावे येवढा कसाला कोणे गोस्टीवर करावा त्यास देसपांडियानी जाब दिल्हा जे तुझ असेल ते साऊन सुखरूप असणे आणि दफ्तर्त पाहिले तो दिवाणचे सडणीपेकी बावीस टके हक पाटीलकीचा निघाला तो देसपांडियानी वाचून दाखविला त्यास चापाजी बोलिला जे बावीस टके हक तो

किती आणि पाटीलकीचा हक म्हणजे काय तु [आपले] मायेबाप आहेस आनी शास्ताखाना सारिसे दिवाण आले आहे तर तुम्ही देसमुख देसपाडिये येऊन दिवाणात अर्ज करून आम्हास पासोडी करून देणे त्या वरून देसमुख देसपांडियानी दिवाणात अर्ज करून पासोडी करून दिल्ही आणिकी मागो लागले मग चापाजीने अर्ज केला जीवन पाहोन मागाल ते देइन त्यास पनास होन द्यावे येसे जाले मग चांपाजीने कर्ज काढून दिल्हे देसमुख देसपाडियानी दृस्त बाद करून सा टके पासोडा इनाम करून दिल्ही आणि आपणास गावात वाटे लाविले त्यास गावास आलियावर सदरहु करिना अवघ्या गावास व लुसजी पाटिलास सांगितला त्यास कजाची बात काये करीत असाल ते करणे वाणियाचा टका वाढतो त्यास पाच जण गावकरी लुसजी पाटिलास व चापाजीस बोलिले जे हे बरे जाले यावरि टके मोडले आणि पासोडी जाली तर तुम्ही दोघे जण वाणीयाचा टका वाटणे आणि इनाम वाटून घेणे येस सांगितले त्यास लुसजीने पचवीस होन द्यावे तो शास्ताखान निघोन गेला मागती मोगलाचे व माहाराज श्री——— छत्रपती स्वामीच्या फौजा येऊन भाडणे मांडली धामधुमेमुले आम्ही हि गावावरून पलालो त्यावर मागती गांवावर वस्ता केली ते समई दिवाणातून इनामपत्र लागली द्यावयास येवज नाही मग मुधाजी गाडा पागेवर होता मौजे सार्द येथे राहात होता त्याजकडे हर दोघेण जाऊन ते साली पासोडी उरती सहून पाच होनास दिल्ही आणि त्याजपासून पाच होन घेऊन इनामपत्र वारिली त्यावर दुसरे वरसी लुस पाटील चापाजीस म्हणो लागला जे पासोडी वाटून घ्यावी त्यास चापाजी बोलिला जे वाणियाचा टका येमपलग जाला तो वारणे आणि मुसहूर वाटून घेणे जोवर वाणियाचा टका वारला नाही तोवर पासोडी वाटावयास गरज नाही येसा जाब दिल्हा त्यावर पासोडी पडिली मागती ताजिक जाले गाव वोस जाला दुसरे साली गाव मोकासा गोदजी जगताप यांजकडे जाला......त्यावर दुसरे वरसी गोदजी जगताप याणी आपल्या कर्जाचे मागणे लाविले लुसजीने कोण्हास न कलत कर्जामधे राजश्री गोदजी जगथाप याजला निमे पाटीलकी दिल्ही कागद लेहोन दिल्हा आणि कर्जाचे तिगाड वारिले त्यावर चापाजीस गोदजी जगतापानी कजाचा तगादा लाविला त्यास चापाजी बोलिला जे निमे मोकदमी त्याची निमे मोकदमी माझी आहे त्याने जर आपली दिल्ही असली तर मुसहूर देईना......त्यास पद्नाक माहार म्हातारा गावामधे होता त्याजला आणून खबर पुसिले त्याने जाब दिल्हा जे दोघे जणाहि पाटिलकी करीत आले आहेत हे आपणास ठावके आहे ... त्यावर धामधुमीमुळे गांव वोस जाला त्यावर काकडखान पुणियास आला कौल जाला ते समई माहकवाडी फिरोन गावगनाचे पाटील उमगु लागले तो मालजी आवारी याने चापाजीस चिचवडीहून

धरून नेला गावींची वस्ती करणे म्हणोन तगादा लाविला मग चापाजी गावावर येऊन वस्ती केली . आणि दत्ताजी राऊत व गोमाजी राऊत व रभाजी माली चौगुला येसे जमा करून गांव लाविला तुलजी देशावर गेला होता तो तिकडेच मेला... . यावर दुकाळ

ले. १०५ श्रीशंकर मसुदा श १७११

जबानी लक्षुमण पाटील बा तावजी पाटील कामथ मौजे कोंढवे बु॥ ता॥ कयात मावळ प्रांत पुणे सु॥ तिसेन मया व अलफ सन ११९९ कारणे माहेचाचे सेवेसी जबानी लेहून दिल्ही ऐसी जे साहेबी पुरसीस केली की मोजे मजकुरचे तुहे पाटिलकीचे वर्तमान कसे आहे ते लेहून देणे म्हणून आज्ञा त्यास मलीकशा मुसलमान याची मोकदमी माजे मजकुरची त्याचा लेक कबुलशाहा त्याजपाशी वेंकोजी पा॥ व दादपा कामथे आपले वडिल सिलेदारीची चाकरी करीत होते ते समई कबूलशाहा याने मौजे मजकूर पैकी बेरडदरा टका येक बाहादरास दिल्हा त्या जमीनीत त्यानी घोडी व गाइ +(जि)न व होते याजकरिता वाडी वसऊन वस्ती करून राहिले त्यास कबूलशाहाचा लेक दौलतशाहा बेदरास चाकरीस होता तथे तो साहेबचाकरीवर कामास आला ते समई वेंकोजी व दाद पा॥ तेथे होते त्यानी दौलतशाहाचे सीर साभाळून मौजे मजकूरी आणून त्याची (कबर?) दिघीस भेट दिले उपरातिक दौलतशाहास आवलाद पुत्रसतान नाही याजकरिता त्याची लेक रतनमा इजला तिचीने पाटीलकीच्या सनदा महजर इनाम मानपान दरोबस्त पाट- लकी समधे जे होते ते रतनमास दिल्हे ते समई जायाजी व पायाजी पा॥ कामथा मुसलमानाचे कोठवलेपण करीत होते व आपले वडील वेंकोजी व दाद पा॥ त्याची सिलेदारीची चाकरी करीत होते ते समई जायाजीचे नकल जाले पायाजीचा लेक माळोजी व आमचे वडील व्यंकोजी पाचा लेक हरजी व दाद पाटलाचा लेक जाव पा॥ असे त्रिवर्ग येका विचारें रतनमाचे पाटीलकीचा कारभार करीत होते यावर जाव पाटलाचा लेक बावजी पा॥ यास व कुळकर्णी व मोरपाजा काम व चौगुला व माहार असे गावसमधे कचे हिसेबास दादा कोंडदेवाचे वेलेस किले सिव्हगडास नेऊन तिघांची डोकी मारिली चौथा महार जिवत घरास आला यावर जाव पाटलाचे पुत्र दोघे होते पैकी बावाजी वडील पुत्र तो सिव्हगडास मारि- ल्यावर त्याचा धाकटा माळ येस पा॥ व पायाजीचा नातु मालजी व हरजीचा लेक वेंकोजी असे गांवचा कारभार पाटीलकीचा कारभार रतमाचा म्हणून करीत होते रतमा तेथून निघी वतने दुसरी जागाजागा पानसारेपणाची व आण्यत्र म्हणोन साभाळावयाकरिता मौजे मजकूर टाकून गेली मग लिहिल्या आन्वये त्रिवग

पाचा कारभार करीत होते ते समई श्रीमन् ——सिवाजी माहाराज सिवापुरास येऊन बाग आमराई लावावयाकरिता धरणाचे काम लाविले ते समई प्रान मोवर- गावचे व जागोजागचे पाटील कामास जमा जाले ते समई धरणाचे पाणी निघाव- यास धोंडा मोगा होता त्यानी पाणी निघेना म्हणून येस पा तेथें कामावर होते त्यास महाराजानी आज्ञा केली की आम्ही स्वाराहून येतों तो पावेतो हर इलाज करून एवढा धोंडा फोडून काढून पाण्यास वाट काढणे ऐसी आज्ञा करून माहा- राजाची स्वारी गेलियावर मागे येस पाटलानें हर इलाज करून धोंडा फोडून पाणि- यास वाट सुरलीत करून दिल्ही नंतर पुढें माहाराजाची स्वारी आलियावर काम पाहिले धरणाचे पाणियास सुरळीत धोंडा फोडून वाट कोणे केली म्हणून पुसिले तेव्हा समावेते लोक होते त्यानी आर्ज केला की येस पा कोंढवेकर याने धोंडा आडें प्रो फोडून पाण्यास माग केला तेव्हां येस पाटलावर माहाराज मेहरबान होऊन बक्षीस देऊ लागले तेव्हां येस पा याने आर्ज केला की बरखुद बक्षीस नगदी दिल्हें तर खाऊन जाइल परंतु माझा भाऊ वडील सिव्हगडास गावसमधे कामकाजाकारितां नेऊन त्यास मारिले याबदल रुपाळू होऊन मौजे मजकुरचे मोकदमीचा इनाम मुसल मानाकडे आहे परंतु मोकदमीचा कारभार आपल्याकडे आहे त्याचा कसाला पडतो याबदल तेथे इनाम जमीन देविली पाहिजे त्याजवरून माहाराजानी जमीन सजगाणी इनाम करून देऊन सनद बाबाजी पाटलाचा लेक वडील तावजी पा याचे नावे करून दिल्ही त्याप्रों इनाम सुरलीत चालावा तों आपला वडील येस पा याचा धर भाऊ वेकोजीचा वडील लेक मोराजी व बाबाजीचा नातु बाळोजी पाचा लेक मालजी दोघानी येक विचार केला की येस पाने पाटिलकी समधे इनाम मेळविला तो तिघानी वाटून घेऊन येथा विभागे वाटून खावा म्हणून सलेल केली सलेल केल्यापासून आज पावेतो पडताच आहे इत्यादि

ले १०६

(पहिला बद महाल)

कोनेर राऊ व कृष्णाजीचे घर गेले त्रिंबक नारायेणाचें घर बाईस गेले तेथे जाऊन राहिले मुधोपताचे व आपले वडील मौजे राजेवाडी व आंबीळे ता कर्हे- पठार यथे राहिले त्यावरी सलाबतखाने मुलकास कौल दिधला खिलाती मरो लागली ते वेळेस खाडियाचे वडील जांब त्रिपुट वाईदेसीहून येऊन जेजुरीस राहोन सदरहु गावीची जोतीसे कुलकर्णे चालऊ लागले आपल्या वडीलास दखल होऊ ने दीत मग .. ..याचा भेलसरा .. ..भेलसरा हे दोघे भाऊ यामधे........यासी भेलसरीच्या मोकदमाने हाती धरून सदरहु गावीचा कारबार चालऊ लागला त्यावरी आपला वडील......याने खाडियाचे वडील मुतालीक ठेऊन वाराणसीस

गेला मागे विठोबा व त्याचे पुत्र होते त्यामधे व खाडियाच्या वडीलामधे भाडण लागले आपल्या वडिलापासि पुरषबल नव्हते मग विठोबाने आपला पुत्र कमलाकर-भट पाठऊन थाईहून त्रिंबक नारायेणाचा वडील आणून खाडियासी भांडो लागले येक दोनी निवाडे जाले माडे नागपती त्यावरी आपले चुलते मुधो सिदो बाबाजी चाकरी करावयास विजापुरास गेले होते ते जेजुरीस आले त्यावरी आपला आजा विष्णुबा व येसो नारायेण त्यानी वर्तमान मुधो सिदो बाबाजीपासि सांगितले जे खाडे बल-क्टहाऊन भाडताती तरी वृती काही आमचीच येकलियाची नाही तुमचीहि आहे तरी तुम्ही याचे पारपत्य करणे त्यावरी मुधो सिदो बाबाजीने मनी धरून कारकीर्दी मुराजिगदेराऊ दौलतमगली गयाराऊ होते तेथे जाऊन खाडियासी नेले खाडियासी मुधो सिदो बाबाजी व विष्णुबा व येसो नारायेण यानि वाद सांगितला दिव्य येसो नारायेणाहाती करविले बलसो खरे जाले मग महजर जाला मग हरकी दिवाणामधे आपला चुलता मुधो सिदो बाबाजीने दिल्ही मग अवघ जण बैसोन मिरासीचे गाव वाटून घेतले वितपशील

हिसा मुधो	हिसा येसो
सिदो बाबाजी व	नारायेण व हिरो
विष्णुबाचा वाटा	महिरव वाटा
१ मौजे जेजरी	१ मौजे बेलसर
१ मौजे साकुड	१ मौजे कोलविधी
१ मौजे घलेवाडी	१ मौजे कोथले
१ मौजे मखिर	१ मौजे नाविली
	१ मौजे निलूज
४	५

येणेप्रमाणे आपणात आपण वाटणी आल हिसाच गाव वाटून चालऊ लागले त्यावरी मुधो सिदो बाबाजी जेजुरीस आला त्यावरी आपला आजा व आपला बाप यास जेजुरीच्या पाटिलास व पुजारियास निरवणूक केली जे हरएक विषइ याचे चालवण म्हणऊन दोघा जणास पाटीलाचे व पुजारियाचे हाती देऊन मुधोपत विज्यापुरास गेले त्यावरी तरा चौदा वरसे आपलाली नकसीम चालवीत असता खाडियानी कितेक मारेकरी आपलिया बापास घातले व कितेक घाराघाली चिमीसखानापास व नीलकठ राऊ यापासि घातली घरे लुटविली बहुत नुकसान केले त्यावरी सोमाजी नाहेऊ खाडा पुणियास जाऊन तलब आणिली आपल्या बापास पुणि-यास धार म्हणऊन मुद्दासे काढून मोरोपताचे पाये व आपला गला येक ठाइ

केला आणि चल म्हणऊन उभा राहिला मग मोरोपंत याजोपासि हे वर्तमान साडियाचे व आपले सांगितले त्यावरी मुधो सिंदोजी बाबाजी बोलिले जे तुम्ही प्रस्तुत गावास जाणे आपण जेजुरीस येउनु तेथ्ह आपले तकसिमेचे गाव साडियाकडे गेले आहेती त्याची दुगणी बापभावापासून घेऊन येत बोलिलियावरी आपले बाप मोरोपंत रीणपाणी देणे जाले होते याबद्दल करनाम्कान रायाजी दूनो व वेनाजी दूतो यापासि जाऊन चाकरी दाहा बारा बरसे केली रीणपाणी फेडून गावास आले त्याणी गावा वाटून घ्यावे तो सनिकाकारितां तैसेच राहिले जेजुरी व साकुरडे हे दो ही गाव चालवीत होते त्यावरी काही कथला नसता त्रिंबक नारायेण व बलवन राऊ हे दोघे भाऊ भाडो लागले जे कुल पन्न मागो लागले आपल्या बापाने म्हणिले जे गाव तुम्ही खाता ते आमच्या हवाला करणे नम्ही हे दोन्ही गाव खाणे मग पुढे चारा लासा झाइल येसेच भाडण होत असता आपला बाप मोरोपंत मेला व त्रिंबक नारायणचा बाप नारो बहिरव होता तो काहा आपल्या बापासि भाडला नाही या दोघा जणानी नाहक भाडण काडिले आहे हिमालीच्या बले बाग नेऊ म्हणताती तरी हे हकीकती हाजीर मजालसी यासि जाहेर फली आहे तरी आपणास सुरत मजलसी करून दिल्ही पाहिजे म्हणऊन जाहीर केले त्यावरी हाजीर मजालसी कुल हकीकती व पहिले निवाडियाचे महजर मनाम आणिले पूर्वापर भोगवटा व वारिसा मनास आणिता बाबाजी मोरदेऊ याचा व त्रिंबक नारायेणाचा वारसा आहे जितके महजर भाडणे तितका बाबाजी मोरदेक याचे वडील व त्रिंबक नारायणाचे वडील येका विचारे भाऊपणे साडियासी भाइले आहती व बाबाजी मोरदेऊ याचा चुलना मुधो सिंदो बाबाजी याने वाद सांगि [त] ला व हरकी दिल्ही ने वेलेस वरकडा वतनदारियानी दुसर दाखविले नाही भाऊपणच वाद सांगोन गाव वाटून घेऊनु खात आले व तेवेलेस कोण्ही वेतनदारियाश आमचा हिसेदार नव्हे येसें जाहीर केले नाही व भाडण केले नाही हाली येहिसाच त्रिंबक नारायेण व बळवतराऊ कसाला करीतो बाबाजी मोरदेऊ याचे बाप व आजे व त्रिंबक नारायण बलवनराव याच बाप आज बाप भाऊपणे चिरोकसूर मिरासी खात आले आहेती हे हर दोजण येकाचे येक हिसेदार आहती

ले १०७ श १५५२

पुणें–ठकार घराणें

श्री नकल पारसीची सिका

अज दिवाण ररनसार सारा बजानेवु कारकुनानी व देशमुखानी पो पुणे व मुकासाइयानी व हुद्देदारानी अजहती मुकासाई हालु व इस्तकबाल व मोकदमानी

खाजे कयाती पा मजकूर चिदानंद मूर सन इहिदे इशरैन व अलफ भटानी रुकार बदगी हजरती मालूम केले जे आपणासी इनाम जमीन चावर दर सवाद खाजे कयाती पा मजकूर या हुजती वजीरानी मितपसील

हुजती मलजी समान अशर व अलफ छ६ मोहरम जमीन चावर २ दोन गज शरायानी

हुजती मबुजी नाईक सन निसा अशर व अलफ छ १५ माहे सफर जमीन चावर दोन गज शराइनी

नपसील

मौजे घोरपडी मोजे सुस शा शत भो फर चाव काऊ पाटील चा येक १ वर यक १

यकूण चावर दोन देसील महसूल व नरुत्याती व पायेपोसी हाल व पेस्तर ता देहे व ता ठाणे कुलबाब व कुल कानु विनाम रामकृष्ण भट बिन माहाद् भट आहे

हुजती बनजी रणनवरा समान अशार छ २१ सफर जमीन चावर येक गजशराइनी दर सवाद मौजे बोपखेल पा मजकूर देसील महसूल व नरुत याती व फडया विनाम रामकृष्ण भट माहाद् भट म्हणौनु आहे लग

मौजे नागगो मौजे रोरी चावर येक १ चावर येक १

येकूण चावर दोन नरुत्याती व मह सूल ता देहे व ता ठाणे व पायपोसी व वेठी बेगारी कुलबाब व कुलकानु विनाम विष्णु भट बिन माहाद् भट म्हणौन आहे

हुजती जाधवराऊ खेतीसी समान अशार आलफ छ १५ मोहरम जमीन चावर निमे कौर्दी व निमे नाकौर्दी दर सवाद मोजे धाइरी पा मजकूर देसील नरुत्याती व पायपोसी व गला कुलबाब कुलकानु विनाम रामकृष्णभट बिन महादभट म्हणौ न आहे

येणे प्रमाणे फर्मान करून देणे म्हणौन रोसा मा मशारी मा अवर येकंदर इनामदारानी इहिदे इशरैन व आलफ छ २९ जिल्हेज आहे फर्मान घासिके सरा मन्हामती होय मालूम जाले या इशारती दिवाण पाला बराहा हलतमेसी देवविला भटानी रुकार नफर दोनी

रामकृष्ण भट बिन माहाद् भट यासी इनाम जमीन चावर गज शरायनी साडे तीन देसील सदरहु बाबा

मोजे घोरपडी मोजे सुसहृन इत भोसर चावर काऊ पाटील चावर येक १ येक १

विष्णु भट बिन माहा दभट यासी इनाम जमीन चावर गजशराइनी देसील सदरहु बाब

मोजे रारीचावर मोजे नागगो येक १ चावर येक १

येकूण चावर दोन २ लग

बरहुकुम हुजती वजीरानी सदरहु दीधले आहे तेणे प्रमाणे दीधले असे ता। सन इसेन आलफ जेसा मोगवटा व तमरुफानी चालत असेल तेणे-प्रमाणे दुमाला कीजे औलाद व आफलाद चालवीजे दरहर साल फरमानाचा उजूर न कीजे तालीक घेउनु असले फिराऊन दीजे बा। रोसा ममलकत मदारी मा। अंबर येकेंदर इनाम (शिका) दारानी सदरहु छ २६ माहे जिल्हेज बा। सवाद दफ्तर सात मोहर

तेरीख ४ माहे जमादिलोवल सलासीन अलफ हजु सुरुनिवीस पा। हुजूर *

ले १०८ श. १५६५ कार्तिक शु. ११

(शिका) स. १६७३ नव १०

अज रसससाने राजेश्री निजाभाऊ साहेब दामदौलत हु बजानेब कारकु-नानी हाल व इस्तकबाल व देसमुखानी व देसकुलकर्णीयानी कर्याती मावल ता। खडकवासलें पा। पुणें मालुम दानद सुा आर्बा सवेन अलफ रगभट ठकार जोसी कुलकर्णी देह कर्याती मजकूर मितपसील मौजे कोढे १ मौजे आहरे १ मौजे सिवणें १ मौजे कोपरे १ हे च्यार ४ गाव भट मजकुराची मिरासी पिढानपिढी चालत आली आहे येसीयास क हा त सालामधे परागंदा होऊन गेला त्याची आई गिरजाई व बाईल जानकी दोघी बाइका उरल्या येसीयास बाइकास कोन्ही पोसावया नाही मग विनायेक भट ठकार याची भेटीसी पुणियास येन्या मग विनायेकभटी आपल्या गोत्रजाच्या बाइका म्हणऊन त्याचे समाधान करून तुमचा पुत्र आपणच म्हणऊन जान-कीचे सासेस म्हणोन तुम्हास जितो रोगी मेलिया तुमची सनगती करून येसे बालोन त्यास अनवस्त्र देऊन त्यास पोसिले मग गिरजाई बोलिली जे आपला लेक वाचोन आला तरी मिरासी निमे तो साइल निमे तुम्ही सार्णे न ये तरी मिरासी सारी तुमचीच आहे तुम्हास आपण दीधली असे मग विनायकभटी आपला मुतालीक बापूजी ठेऊन मिरासी जोसी कुलकर्णी चालविले येसें आजीवरी चालत आले आहे दरम्याने मिरासीच्या नाग वणा पडल्या त्याही विनायकभटी दीधल्या येसे सुरलीत चालत असता दरम्याने

नागेशभट ठकार यांणें मिरासी आपली म्हणऊन कथला केला दुसरा शकराजी भोवर पाचकुंडवी ठेविला होता तो मौजे आदेराचें कुलकर्ण चालवीत होता त्याणं हि कथला केला जे मौजे अयेरें तेथील कुलकर्ण आपणास अदन दीधले आहे येसीयास जानकीस व नागेशभटास व भोवरास स्थल बुदापाचेगाव दीधले तेथें नागेशभट खोटा जाला भोवर मुतालीक खरा येसा कबूल जाला यावरी दुसरा निवाडा रा॥ मोरोपत पेशवे चिरंजीव राजश्री चे स्थाजवली जाला तेथेहि खोटा जाला मिरासी जानकीची खरी जाली मिरासी जानकीचे सासेने विनायेक-भटास दीधली आहे येसीयास सदरहु चहू गावींची मिरासी जोसीपण व कुलकर्ण विनायकभटाचे लेकी औलाद व अफलाद सावें येसे तहकीक जाले तरी तुम्ही चऊ गावचे जोतीस व कुलकर्ण विनायेक भटाच्या लेकाचे दुमाले करणें येकजरा उजूर न करणें पेस्तर जो कोन्हीं हिलाहरकती करील त्यास ताकीद करणें तुम्ही तालीक लेहोन घेऊन असल विनायक भटाच्या लेकाचे दुमाले करणे पा॥ हुजूर*

तेरीख १० साबान (मोर्तबाचा बाटोळा शिक्का)

भाइकोचे दुमाले करणे शकराजी भोवर मुतालिक त्याला या कुळकर्णासी समध नाही येसे जाणोन त्यास कथला करू न देणे तालीक घेऊन (माहादाजी साम राजाचा शिक्का) असल परतोन देणे छ २१ रजब मोर्तब सुद (प. मो.)

पौ छ २८ माहे रजबु

१ श्रीशिव . .. माहादाजी सामराज ' असा अस्पष्ट शिक्का लागला वर्तुळाकार आहे

ले ११० श्रीशंकर श १५९७ आश्वीन वद्य १४
स १६७५ आक्टो ७

मसुरल ३ नाम राजश्री माहादाजी नरस परभु हवालदार व कारकुन ता। कर्याती मावल यासी माहादाजी सामराज सुबेदार व कारकुन सुभा माहालनिहाये ता। मावलें सुरुसन सीत सबैन अल्फ राजश्री साहेबाचा हातरोखा . . जमा- दिलासर येवरती छ २ रजबु सादर जाला तेथे आज्ञा की सिदभट ठकार याच कुलकर्ण देह ९॥ साडे नव कर्याती मावलीं असेतो सालाबाद भोगवटा व कमावीश याचा यासि चालत आली असे हालीं चद्रभट ठकार याने खलेल करावया उभा राहिला असे की आपणास तकसीम यासी तरी वडिलापासून त्यास भोगवटा निसबती नसता उगाच गला पडतो साहेबी ताकीद केली पाहिजे म्हणोन सिदभटे येऊन मालुम केले तरी आजीवरी चद्रभटास भोगवटा नाही व कथला काही केला नाही आणि नवाच कथला करावया काय गरज असे साहेब कोण्हास नवें करू देत नाहीत कारकीर्दी दादाजी कोंडदेऊ चालत आले असेल तें सरें तेव्हा भोगवटा जाला असेल तो मनास आणून तेणेप्रमाणे चालवणे म्हणऊन सिदभटे हुजूर जाऊन सुद सत आणिलें त्यावरून पेशजीचा भोगवटा मनास आणावयासि मोजे पासिणे कर्याती मजकूर येथे साडेनवा गावीचे पाटील माहार बलुते जमा करऊन सिदभटात चद्रभटास मोजे पासिणीयासि पाठविले होते त्यास या तकरीर देसमुख व पाटील व कुलकर्णी मोजे पासीणे लिहिले असे की सिदभट हाजीर आहेत चद्रभट हाली हाजीर नाहीत म्हणऊन तकरीर सांगितली येसीयास चद्रभट गैरहाजार जाले म्हणऊन सिद- भटाची साडे नव गावकुलकर्णास मनाइ केली होती ते दूर केली असे तरी तुम्ही मनाई रोसे चालऊन गाव कुलकर्ण (अमान)त केली असतील ते दूर करून पहिले जैसे मुतालिकाचे हाते काम घेत होतेस तेणेप्रमाणे पेसतर गावकुलकर्णाचे काम मुतालिकाचे हाते घेत जाणे छ २७ माहे रजब तालीक घेऊन असल परतोन देणे मो सुद[1] (मो शि था)

पौ ३० रजब

---

१ मोत बसुद अशा दोन ओळींचा बारीक शिक्का

ले. १११

ध्र अखंडितलक्ष्मी आलंकृत राजमान्य दादाजी बापाजी परभु हवालदार व (कार) कून ता। खडकवासले व ता। माण या(सि) मोरो त्रिमळ व निळो मोनदेक ·· ·······अनुक्रमें नमस्कार सुा। सीं ·· ·····क श्री विनायेक भट ठकार········स अजरामऱ्हामती इनाम करू·········आहे तेथीळ नख्तयाती व याजे कुलबाब कुलकानु देखील वेठी बे(गारी) दुमाले पहत आहे येसे असो ········कुरा कारणे मौजे मजकूर ता। ········साले आहे म्हणोनु नख्तयाती पैकी रुपये २५ पचवीस व भेटी म्हणोनु रुपये (दो शि. मा. म. प.) येकूण सतावीस रुपये उचापत नेली आहे म्हणोन इनामदारे हुजू (र मा) लूम केले तरी मौजे मजकूर कुलबाब कुलकानु भट गोसाविंयाचे दु(माले) आहे इनामगांव असोनु उचापती...आहे ते रुपये सतावीस कागद देखत फिराउनु देणे या उपरि इनाम. या बोभाट येऊ ने दुजे याउपरी बो(भाट) आलिया ताकीद होईल येस समजणे आधी सतावीस रुपये फिराउनु देणे आणि गावास काही तसवीस (न ला)वणे याची तालीक लेहोनु घेऊन असल इनामदारापासी फिराऊनु (दे) णे छ ३ मोवाल पा। हुजूर रुजु (' मरत मसुद ' या अक्षरांचा वाटोळा शिक्का.)

सुरु + + +

१ (' श्रीशिवन, रपतिहरु, निदानमाहा, देव मतिम, तमधान ' असा पांच ओळींचा वर्तुली शिक्का.)

ले ११२ श. १५६७ कार्तिक शु. ८
स १६५५ आक्टो. १६

(वरचा भाग फाटला आहे)

अखंडितलक्ष्मी आलंकृत राजमान्य राजश्री स्वामी गोसावी याचे सेवेसी सेवक माहादाजी नरसी हवालदार दा। व कारकून कर्याती मावल दंडवत विनती उपरी गोसावी याचे नि॥ गाव कुलकरणे साल मजकुरी देहाये वि॥ पर्वती निमे (१) देहाये ६॥ यासि याद देहाये १॥ ता।

पर्वती पा। धायरी का। मजकूर
पुणा देह जोतिसी गाव नीम

१२०० येन हुजुरातीहून पटी
५०० सुभाची कमाविसी होन
१७००

सतरासे होन पटी करून यापैकी गावगना कुलकरणावरी पटी घातली त्यापैकी तुमचे दिमतीने गांव कुलकरणावरी पटी घातली होनु (१) ... . होन ५७॥ साडे सतावन होन याची उगवणीस तुम्ही लागलेत यावरी थोडा बहु(त) उसूल केला साल गुदरोन गेले यावरी सन सीत नवे साल रिघाले यावरी दरम्याने चद्रभट ठकार हे आसाड महिनियामध्ये रा। माहादाजी सामराज सुभेदार माहालानिहाय ना। मावले याचे सदरेस पुरवाहिरे सुभा रसद होन दीधले दि॥ मानको मल्हार होनु १८ अठरा ता।

......रसद	गुजारती माणको
सुभा दिवाली	मल्हार होन ५
हमजाद छ १६	
रविलाखर होनु	
१३	

येणे प्रो रसद दीधली सबब गांव कुलकरणाची तकसी सिधेश्वर भट ठकार याजकडे आहे म्हणउनु तकदमा रसद दीधली यावरी रा। सुभेदारी निवाडियाबद्दल हर दो जणासी मुा थी मोजे पासाणाच्या मुकामी नेम केला होता यावरी राजश्री सुभेदार छ २५ रजबी मौजे मजकुरी जाऊन राहिले तेथे तुम्ही हाजीर जाहालेत तुमचा वादी चद्रभट ठकार हाजीर जाह्मला नाही गेर हाजीर जाहाला हे गोष्टी राजश्री सुभेदार पतास कलो आली यावरी रा। सुभेदारी तुम्हास सदरहु देहाये मजकुरीचे गांवकुलकरणाची दुमाले सनद सारीच दीधली की सालाबाद तुम्ही आपली गाव कुलकरणे व जोतिसी जैसे सात आला आहा तेणे प्रो तुम्ही आपली गांव कुलकरण दो जोतिसी येसे चालवणे म्हणोन सनद सुभाहून दिधली असे ते सनदेची तालीक आम्ही पाहिली असे राजश्री साइबाच सुर्द [सता] मा माहाली वर्तनूक करून त्यावरून तुम्हास दुमाले सुदसत लेहून दीधवले असे चद्रभटी गावकुलकरणे म्हणोउनु त्याही आपले सकसीम म्हणोनु दरम्यानेच उसूल साल मजकुरी केला होन १८ अठरा याच्या हुजती दोघन्या आहेती तरी त्या हुज्जती रद असेती सदरहु पैके मिरासदारीचे हिसेबी नव्हेती म्हणोनु अमानत करून ठेविले असेती पेस्तर चद्रभट उभे राहातील ते वस्ती त्याचे पैके त्यासि फिराऊन

यावे या प्रा (वों शि मा न प्र) हुजुरातीहून अगर सुभाहून हुकूम होइल तेणे प्रा अमल केला जाइल तरी सद्‌रहु पैकें नसुब असेतो तुमचे मिरासीदारीकडे मजुरा दीधले नाहीत कलले असावे छ ६ साबान हे विनंति ('मोर्तब सुद' या अक्षराचा चतुर्दली लाचर शिक्का)

१ (+ ० ~ +, श्री माहादा, जी नरसी, हप्रभु ' असा शिक्का)

ले ११३

पुणे-ढकारदप्तर

मूल पुरुष मोराबा त्यास पुत्र ३

त्रिंबक	दादुबा	वामनाबा याचा भानाबा यास			
आताबा	चागाबा	पुत्र २			
काकाजी	म्हाळबा	रघाबा	दामोधर याचा माहादेव		
मुधाजी	पिलाजी	नाराबा	यास पुत्र ३		
गोपाल	केसाबा	वामनाबा	अवधूत	रामकृष्णा	विस्णुचे ३
याचे २	मोराबा	भानाबा	याचा विसाबा	यास २	१ चद्राबा
दादाबाबा	केसाबा	बापुजी	यास नाही	सा	१ माहादेव
गोदाबा		रघु	०	रत्नाकर	१ चितामणी
				यास २	३
				१ गोपाल	
				१ शंकर	
				२	

चा चा मोराबा	विनायक	
सिउबा	यास पुत्र ४	
	सा	चंद्रजबा
	१ त्रींबक	चेधरी
	१ दामोधर	माहादोबा
	१ सिधेस्वर	चालली
	१ स .	१
शके १५८० विलबी नाम सछरे		चितोबास

ले ११४

पुणे-पुरंदरे घराणे श १५४३ आषाढ व २ सोम० ता २५।६।१६२१

७ मा कारकुनानी हाल व हस्तक्षाल पा पुणा यासि रायाराऊ (येलाम) आकी व देसमुखानि पा मा मालूम बाद सा इसने असरीन (का शि धा)

अल्फ दरवज इनाम या धमादाऊ बो माहादेभट अग्निहोत्री पुरधरे कसबे मजकूर मालूम केले जे आपणासी इनाम दरसवाद जकाती पा मा रुके ३ तीन सालाबाद चालिले आहे यावरी आपले भोगवटे गुम जाले मग कारकीर्दी मलिक अजम सिदी याकूद ठाणेदार मार्जी यासि मालूम केले यावरुन तिही दामाजी पलाल सोनु पा मा यासि बोलाउनु सालिदेसी आणोनु सदरहु इनाम दरोज रुके ०३ चालने केले आहेती यावरी सन इहिदे कारणे आपण साहेबाची भ्या घणे तरा आपण त्रिबकास गेलो होता साल मजकुराकारणे गावास आलो येउनु साहेबाचे मदगीस अर्ज करुन माहेवी सालिदेसि आणोनु मन्हामती केले माहादेभट अग्निहोत्री पुरधरे यासि इनाम दरोज जकातीवरी मोकार रुके ०३ केले आहेती तणे प्रमाण चाल विजे भोगवटे गुम जाले आहेती याचा उजूर न कीजे सालाबाद चालिले आहे तणे प्रमाणे चालविजे दरहसाल सुद सताचा उजूर न कीजे तालीक घेउनु असली परतोनु दीजे (का मो) तेरीख १० साबान

ले ११५ शके १५४४ कार्तीक शु १२।

(चौकोनी शि मुधाजी, पजाजी, नयक, अशा अक्षराचा तीन ओळीचा)

अजरुखसाने मसुरल हजरत राजेश्री मुधोजी नाइक साहेब सुली दयाम दौलत हु यजानेब कारकुनानी हाल व इस्तकबाल देहाये पा पुणे व अज जाहाती (स्वी सुद) मोकासाइ हुदेदार व मोकदम मौजे पिपले सौदागार पा मजकूर बिदानद सुा सलास इसरइन असर (।) अलफ येरमी माहादे भट बिन मुदगलभट पुरधरे सेकिन पुणे हुजूर येऊन मालुम केले जे अपण क्या मजकुरीं अग्नहोत्र वेदाध्यान करुन असतो अपणास चावर येक इनाम करुन दिधलिया अपण स्नान-सध्या करुन तुम्हांस असीर्वाद देऊन असोन मालुम जाहाले माहादेभट बिन मुदगल भट पुरंदरे सेकिन पुण यासी मौजे मजकुरी अजरा मन्हामती चावर येक १ गज-शेरायेनी देहील माहासुल व नख्तयाती तालुक ठाणे व ता दह व पायेपोसी कुल-बाब कुलकानु दिधले आहे हदमहदूद घालुन मज नेमून देणे दर हरसाल सुद सताचा उजूर न करणे तालिक घेऊन असली इनामदार मजकुरास फिराऊन देणे मोतब (कोयरीच्या आकाराचा व सूर्य चंद्र मारभा असलेला आणि ' मोरत ' ' ब ' या अक्षरांचा)

तेरीख १० माहे मोहरम
मोहरम मार

---

१ शिक्का उलटा पडला आहे

ले. १६६ । रा. १५५० वैशाख व० १०

(फा. वा. शि.) -१८।५।१६२८ ।

अज दिवाण पा। पुणा ता। मोकदमानी देहाये पा। मजकूर बिदानद सु॥ समान इ॥ अलफ या। सुा रा छ ८ माहे रमजानु पो। छ २२ माहे मिनहू सादर जाले नेथे रजा की बो। माहादेव भट बिन मुदगल भट पुरधे सो। का। पुणा यासी इनाम अजरा मन्हामती देणे वजीरानी जमीन चावर ३ ता।——

देणे खा।। सरकसखान इनाम जमीन चावर २ गज ० रायती दर सवाद

मौजे पिपरी नो। राहाग्णी जमीन चावर येक थाया यक महसुलेसी दुमाला कीजे

मौजे परवती जमीन चावर १ गजथा।-इणी दो। नख्तयाती व बाजे बाबा पाये-पोसी व पटिया हाल व पेस्तर व महसूल कुलबाब व कुलका-नूसी दिधले असे

देणे मा। हजरती राजेश्री मुधोजी नाईक जमीन चावर १ गजसायणी दर सवाद मौजे पिपळे सौदागर व दो। महसुले नख्तयाती व ता। ठाणे व ता। देहाय व पायपोसी कुलबाब कुलका-नूसी दिधले असे

पा। मजकूर सदरहु येणे प्रमाणे वजीरानी भोगवटे व ततरुफाती कारकीर्दी दर कारकीर्दी चालीले आहे पा। मजकूर साहेबास मुकासा अर्जानी जाला आहे माहाली कारकुनु ताजा सुर्द सनाचा उजूर करिताती साहेबी नजर अनायेती करुनु सुदसत देवावया रजा होये मालूम जाले माहादेव भट बिन मुद्गल भट सेकोन का। मजकूर यास इनाम जमीन चावर तीन दर सवाद—

मौजे पिपरी ता। राहाटणी चावर १	मौजे परवती जमीन चावर १	मौजे पिपले सौदागर जमीन चा १

सदरहूप्रमाणे भोगवटे व तसुरुफाती कारकीर्दी दर कारकीर्दी सालीरेसी आणौनु ता। सन सबा चालिले असेल तेणे प्रमाणे चालविजे दर हसाल सुर्दसनाचा उजूर न कीजे तुम्ही तालीक घेउनु असेली इनामतीदार मजकुरापासी फिरावनु दीजे म्हणउनु रजा पा। रजा रजेप्रमाणे अमल कीजे (शिका) रजुनीवीस

तेरीख २३ रमजानु* माहे रमजानु

लेख ११७ श १५५० भाद्रपद शु० १
(फा अष्टकोना शिक्का) ता २०।८।१६२८

अज रख्तखाने राजेश्री शाहाजी राजे दाम दौलत हु वजानेब कारकुनानी हाल व इस्तकबाल व देसमुखाना पा पुणे विदानद सुा तिसा इशरीन अलफ (फा वा शि) महादमन बिन मुदगलमन पुरधरे सौ का मार हुजूर येऊन मालूम केले जे आपणास इनाम जमीन चावर ३ तीन अजराम हामती देण वजारानी दरसवाद देहाये पा मा निा ता

देण सरकससान चावर दोना २॥

देणे सा सरकससान मा सा छ १५ रबिलवल सन सलास इशरीन अलफ दरसवाद मौजे परवता देहाल नख्त याती व बाजे बाब व पायेपोसी व पग्या हाल व पेस्तर व महसूल कुल बाब कुलकानू चावर येक गजराखेनी चावर १॥

कीता देणे सा सरकससान मा सुा छ १५ जमादिलावल सन आर्बा अशरान अलफ दरसवाद मौजे पिंपरी ता (नजिक) राहाटणी बाबा महासुलेसी चावर येक १॥

देणे मुधोजी नाइक मा सुा छ १० मोहर्रम सन सलास इशरीन अलफ+ दरसवाद मौजे पिंपले सोदागर चावर गजखराइना देहीं महसूल व नख्तयाती ता ठाणे व सा देहाये व पायेपोसी कुलबाब कुलकानू चावर येक १॥

पेणे प्रमाणे सालाबाद चालिले आहे हाली पा मा साहेबास मुकासा अजानी जाले असे माहाली कारकून सुा उजुर करीताती नजर अनायत फर्माउन सुा मा हामती होये म्हणोन मालूम केले तरी भट मजकुरास सदरहु इनाम जमीन या भोगवटे वजीरानी सालाबाद ता सालगुदस्ता तसरुफाती चालिले असेल तेणेप्रमाणें चालविजे दर हरसाल सुर्दसताचा उजूर न कीजे तालीक घेऊन असला सुा फिराउनु दीजे मोर्तब सुद (वा शि) रुजु सुरुनिवीस

तेरीख २९ माहे जिल्हेज

जिल्हेज सुरु सुद—

---

१ सनदापत्रें पृ १०२ वर " मालूम केलें जें " पर्यंत छापलें आहे; व पुढील मजकूर गाळला आहे २ श १५४४ पौष वद्य १=१।१।१६२३ ३ श १५४५ फा वा १=२५।२।१६२४ ४ कार्तिक शु १२ १ ते ६ हीं ६ अक्षरें वेगवेगळीं आहेत

ले. ११८ श. १५६६ चैत्र शु॥ १
ता २८।२।१६४४

(फा अस्सलनी शि)

अंज रख्तसाने राजेश्री शाहाजी राजे दाइम दौलत हू बजानेबू कारकुनानी हाल व इस्तकबाल व देसमुसानी पा॥ पुणे बिदानद सु॥ आर्बा आर्बैन अलफ माहादभट बिन मुद्गलभट पुरधरे सेकीन कसबे मजकूर हुजूर येउनु मालूम केले जे आपणास इनाम जमीन चावर २ दोनी दरसवाद देहाये पा मो॥ तितप–

दर सवाद मौजे पिंपरी नजीक राहाटणी चावा महसुलेसी चावर १ १८

दर सवाद मौजे पिंपले सौदागर चावर गजशाइनी देशील महसूल व मरतयाती ता॥ ठाणे व नौ देहाये व पायेपोसी कुलबाब कुलकानु चावर १

सदरहुप्रमाणे गहदम सालाबाद चालिले आहे व साहेबाचेहि सुद सते पेसजी आहेती आणी हाली कारकून साहेबाचे सुदं सताचा उजूर करितात दरीबाब सर जाम होये मालूम जाले माहादभट बिन मुद्गलभट पुरधरे सो॥ कसबे मजकूर याचा इनाम सदरहू दर सवाद मौजे पिंपरी ना॥ राहाटणी चावर येक १८ व दर सवाद मौजे पिंपले सौदागर चावर येक गजशाइनी १८ देशील चावा सदरहु भोगवटा व तसरुफाती गहदम सालाबाद चालिले असेल तेणेप्रमाणे चालवणे दरसाल ताजे सुर्दसताचा उजूर न करणे तालीक लेहोनु घेऊन असेली इनामदार मजकुरास परतोन देणे मोर्तबसुद (फा बा. शि)

तेरीख २९ माहे जिल्हेज रुजु सुरनीवीस

जिल्हेज सुरु सुद

ले ११९ श १५६६ कार्तिक व १०
ता ११।११।१६४४

(चौ फा शि)

अज रख्तसाने राजेश्री त्रिंबकजी राजे दाम दौलतहू बजानेब कारकुनानी हाल व इस्तकबाल व देसमुसानी पा॥ पुणा बिदानद सु॥ खमस आर्बैन अलफ माहादेभट बिन मुद्गलभट (पुरदरे सेकीन कसबे) पुणा हुजूर येउनु मालूम केले जे आपणास इनाम (दरसवाद मा॥ मज)कूर -

१ हें सब पत्र अर्धी ओळ कापून मग लिहिलेलें नसून पाठपोर्थीप्रमाणें शब्द व अक्षरावरोबर आडलेल्या रेषेनें लिहिलें आहे. १ ते ६ हीं ६ अक्षरें निरनिराळी

जमीन ——————— चावर तीन ———————
३८

(मोजे परवती) जमीन चावर येक देसील नख्तयाती (व बाजे बाबा व पाय) पोसी व (पग्रिया इाल व) पेस्तर व महसूल कुलबाब कुल्कानु चावर येक १

मौजे पिपरी ता। राहाग्णी बाबा महसुलेसी जमीन चावर येक १

मौजे पिंपळे सौदागर जमीन चावर येक दो। महसूल व नख्तयाती ता। टाणे ता। देहाये व पायपोसी (कुलबाब) कुल्कानू चावर १ येक

लग ——————— ०

बदल दिवायती बरमाहाल जकाती पा। मजकूर दरोज रुके तीन ०३

(येणेप्रमाणे) पा। फर्मान खसिके खास व भोगवटे वजीरानी व सुर्दसत शाहाजीराजे (सालाबाद) भोगवटा व तसरुफाती कारकीर्दी दरकारकीर्दी चालत आले आहे हाली पा। मजकूर (साहेपात) मुकासा अजानी जाला आहे तरी साहेबी नजर इनायेत फर्माउनु दुमाले सुदसत मख्त्तानी केले पाहिजे दरीबाब सरंजाम होये मालूम जाले तरी याचा सदरहु इनाम जमीन चावर तीन३ (देऊन सदरहु)याचा व बदल दिवायती बरमाहाल जकाती मो। दरोज रुके ०३ पा। फर्मान (खासिके खास) व भोगवटे वजीर नी व सुर्दसत रा। राजेश्री शाहाजीराजे गइदूम सालाबाद भोगवटे व तसरुफाती कारकीर्दी दरकारकीर्दी ता। सालगुा। चालिले असेल तेणे प्रमाणे चालविजे (दरहर) साल सुर्दसताचा हुजूर न कीजे तालीक पेकुनु असेली इनामदार मजकुरासी परतकुनु देणे व मौजे परवती इनामजमीन चावर १ येक आहे त्या सदरहु इनामास मुकासाई इस्कील करीताती म्हणोन मालूम केले तरी सदरहु इनाम मौजे परवती सोडीज करून मोकासा दिधला आहे इस्कील करू ने देणे मोर्तब सुद (फा मो)

तेरीख २२ रमजान
माहेरमजान

—

ले १९०

श १५६९ आषाढ वा। १२

(शिवाजीचा प्रतिपच्चंद्र० हा शिक्का) ता. ३१।७।१६४७

अज रख्तखाने राजेश्री सीवाजी राजे दाम दौलतहु यजानीच कारकुनानी हाल व इस्तकबाल व देशमुखानि पा। पुणे चिदानंद के सुहूर सन समान अर्बैन (२+वी सुद) अलफ बो। माहादभट बिन मुदगलभट पुरंदरे सेकीन कसबे मजकूर हुजूर येउनु मालूम केले जे आपणास बदल इनाम बर महाल—[ले. १११ मधील इनामाच्या तपसिला प्रो।]

+ अक्षर वेगळें.

येणेप्रमाणे या फर्मान हुमायुन रा खास व सुर्दखत ममलकत मदार मलिक अंबर व भोगवटे वजीरानी व सुा महाराज साहेब या सनद शुदा ता सालगुा सन *सवा चालिले आहे हाली साल मा काणे मा दादाजी कोंडदेऊ सुभेदार त्यासी देवाज्ञा जाली म्हणौनु माहाली कारकुनु ताजिया सुर्द सताचा उजुर करी-ताती[1] दरीबाब नजर एनायत फर्माउनु सदरहु इनाम जमीन देहाये गावगना व मस्त रुके तीन दुमाले करावया रजा होये विनावरा इलतमेसी खातीरेसी आणौनु माहादभट बिन मुदगलभट पुरदरे वासी इनाम बरमाहाल चिता (ले. ११६ प्रमाणें पुनः इनामाचा तपशील.)

येणेप्रमाणे या फर्मान रा खास व सुर्दखत ममलकतमदार मलिक अंबर व भोगवटे वजीरानी व सुा माहाराजसाहेब या सनद शुदा ता सालगुा सन सवा चालिले असेली तेणेप्रमाणे मनासी आणौनु दुमाले करणे दर हरसाल ताजिया सुर्द-सताचा उजूर न काणे तालीक घेऊनु असेली इनामदार मजकुरापासी फिराउनु देणे व रोजमुरा जकातीपैकीं हा अवल सालापासुनु देत जाणे मोर्तब सुद (मर्या । देयविरा । जेत । अशा ३ ओळींचा शि)

तेरीख २६ जमादिलाखेर माहे रजेबु सुरु
सुर्दसुद नीवीस

ले. १२१ श. १५६९ पौष वा ७
ता. ६।१।१६४८

(प्रतिपच्चंद्र० हा शिवाजीचा शिक्का)

अज रख्तखाने राजेश्री शीवाजि राजे दाम दौलतहु बजानीब कारकुनानी हाल व इस्तकबाल व देशमुखानी पा पुणे चिदानंद के सुहुर सन समान आर्बेन अलफ दरीविले माहादभट बिन मुद्गलभट पुरदरे सेकीन कसबे मजकूर हुजूर येऊनु मालुम केले जे आपणास इनाम जमीन चावर १० दरसवाद मौजे परवती पा मा देखील नख्तयाती व सर्चपटी व बाजे बाबा व पायेपोसी व पटिया हाल व पेस्तर व महसूल कुलबाब कुलकानु सालाबाद या सुर्दसन माहाराजसाहेब चालिले आहे दरम्याने आपण वाराणसीस गेलो होतो याकरिता इनामतीचे सेत नाकीर्दी पडिले होते याबदल आपण हुजूर जाउनु माहाराज साहेबाचे सुर्दखत आणिलें आहे सदरहु इनामतीचे सेत पडी खडेराऊ व वडकर्मीपैकी हाली सालमजकुराकारणे कीर्दी जाले आहे माहाली कारकुनु ताजीया सुर्दसताचा उजूर करिताति दरीबाब नजर

[1] सनदापत्रें पृ. १११ वर या पत्रांतील "उजुर करीताती" पर्यंतचा मजकूर छापला आहे. *श १५६८. हीं १ ते ६ अक्षरें वेगवेगळीं.

एनायत फर्माउनु दुमाले करावया हुकम होये बिनाबरा इलनमेसी सातिरेसी आणोनु माहादभट बिन मुद्गलभट पुरंदरे सेकीन कस्बा मजकूर यांसि इनाम जमीन चावर येक दरावाद मौजे परवती पा मजकूर सालाबाद तसरुफाती चालीले असेली तणप्रमाणे दुमाल करणे दरम्यान हे वाराणसीस गेले होते म्हणोनु तसरुफाती तुम्हीयाचा उजूर न करणे सदरहू सेन सेरीत करुनु मुकासाइ याचे दुमाले करणे दरहरसाल ताजिया सुर्दसताचा उजूर न करणे तालिक लेहोनु घेऊन असेली सुर्दसत इनामदार मजकुरापासी फिराउनु देणे सदरहु इनाम सारा दुमाले करणे उजूर न करणे (मया। देय वि। राजने। असा) ओझीचा सिका)

फज सुरु
नावीस
सुरसुद

तेरिसे २० मोहे सिल्हेजु
सिल्हेज

ले १११ श १५७२ माग० शु १
ता. १७।११।१६५०

(फा अ शि)

करून निमे इनाम भट मजकुराचे दुमाले करणे येसी मोईन केली आहे तरी सदरहूपैकीं निमे येणेप्रमाणे अमानत करणे विता।

जमीन चावर अज ३ पैकीं
निमे अमानत करणे
चावर १॥
बा। मौजे पिंपरी पा। या पर्वती
चावर १
चावर येन १
पैकीं दुमाले भट मा।
चावर ॥ बाकी अमानत
करणे चावर ॥

रोजमुरा दरोज अजहके ८३
पैकीं निमे दुमाले भट मा।
हके १॥ बाकी निमे अमा-
नत करणे हके १॥

मजकुराचे दुमाले करणे तालीक रेहेनु घेउनु असेली पातोन देणे दर साल ताजा मुद्द सनदेचा उजूर न करणे मा मशा ज्या मजेस सदरहू जमीन लाविनील त्या मजेस तुम्ही वेठी बेगारी फरमासी जरा तसवीस न देणे हा अवल सालापासून स चालवणे पा। रा जेनाशान पोलादे मोर्तबसुद (मो. प फो)

तेरीख २९ माहे जिल्काद
जिल्काद रुजु सुरुसुद

ले. १२३

श १५९७
इ १६७५

रायो धगाळ सुभेदार व कारकुन यांसी (१) यास पत्र पाठविले सु॥ शीत सबैन अल्फ-महाराजसाहेबाचे गुदस्त माहादभट बिन मुद्गलभट पुरधरे यांनी दाखविले ते पाहिले तरी पूर्वीच्या भोगवट्याप्रमाणे याजकडे परवर्ती सिवडे पिरवी येथील इनाम जमिनी व रोजमुरा "सालगुदस्ता गलपलिया करिता भागवटा जाला (नसला) तरी पलिकडील सालप्रमाणे" पुढे चालविणे बद्दल मजकुराचें पत्र बोच फाटलेलें असून बरीच भाग गेला आहे. शेवटी मोतब मुद्रचा शिक्का असून शिवाय वर मजकुरास लागूनच डाव्या हातास (श्री। ध्या मागे पुढे धुय चद्द असुन राजेश्री। रायो ब। लाळ। अशा अक्षरांचा व चार ओळींचा शिक्का आहे.)

ले १२४ श्री श १५९९ माघ शु॥ २
ता १७।१।१६७८

राजश्री त्र्यंबक गोपाल सुबेदार व
कारकून सुभा प्रा पुणे गोसावी यांसि

॥ अखंडित लक्ष्मी अलंकृत राजमान्य—सेवक माहादाजी अनंत सरसुभेदार सुभे माहालानिहाये नमस्कार विनंती सु॥ समान सबैन अलफ वेदमूर्ती राजश्री माहादेभट बिन मुद्गल भट पुरंदरे सेकिन कसबे पुणे यास इनाम व रोजमुरा राजश्री —साहेब पुणा असता जेणे प्रमाणे भोगवटा चालिला असेल तणेप्रमाणे हाल ता। सालगुदस्ता जणप्रमाणे चालिले असेल भट गोसावीयाच्या दुमाल पाडले असेल तणेप्रमाणे चालवात जाणे दर हर साल ताजा सनदेचा उजूर करात नव जाणे

---

१ ते ५ हा अक्षर निरनिराळ्या प जोडावर शिक्का वेगळा आहे

तालिक लेहोन घेउनु असल परतुनु देणे छ ३० जिलकादी 'पत्राव धिकारि श्रीमुद्रा (बागेळा शि. न अक्षरें व ३ ओळी अशा) (बाजूस शि ५ ओळींचा. त्यातील काहीं अक्षरें लागलीं ती अशी) १ शिव + २ + + ३ भूपि न' ४ महादेव मुद्रा म, ५ रुलिव + +

ले १२५ श १५३८ श्रावण व १
ता १६।७।१६१६

(फा बा. शि) हेंवतसान

छ अंज रस्तसाने खोदायेवद खान अलीशान—साहेब मुली दामदौलत हू ता कारकुनानी पा पुणा विदानद की हर्वी सुा सन सबा असर अलफ सेत पाचुद मज पद्माजी राम होनप व कुण नदीरिनारे दर सवाद मौजे वेहरवडे (ता) मजकूर

सेत पाचुद मज पद्माजी राम पुरण व सेत नदी रिनारे मा (हासु) होनप रकम गला ५।३॥ ल नख्तयाती वा मकद् कदयाण टके ३२ बाा इनाम गणो गयाजी तबीब सेकीन काा मजकूर बा (१) औवलियाद अफवादु बमोजिब भोगवटा सुर्दसन रस्तसा मोरम दर साल गुा छ २६ माहे दो माहामूल नस्तयाती वा बाजेबार बाबे मुतेन रवा अस्त बायेद की येशाव की आमात सन तल मजकूर बाा सालगुा दिल्हे असे दुमाला कीजे तालीक लिहून घेउनु असली परतोनु दीजे मो

+ तेरीख १४ माहे रजब

ले. १२६ श १५४० श्रावण शुा ९
(फा. शि १४ दुळांचा) ता. २१।७।१६१८
(२४ ओळी फारसी मजकूर व तीन शिक्के)

अज दिवाण राा साा काो बजानेबु कारकुनानी हाल व इस्तकबाल व देसमुखानि पा पुणे व मुकासाइयानि व हुदेदारानि आहती मुकासाइ हाल व इस्तक-बाल व मोकदमानी देहाये बाजे कर्यांनी पा मजकूर विदानद शुहुरसन तिसा अशर व अलफ गणो गयाजी तबीब साो कसबे पुणे बदगी हजरती मालुम केले जे आप-णासि इनाम जमीन सेत व बाग व आंबे व बाजे झाडोरा व कुरण दर सवाद बाजे कर्यांनी पा मजकूर विता

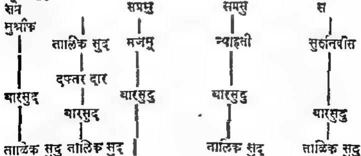
१ मे व १ अ २-३ पृ. ३४ वर ले १ मध्ये हें इनाम नमूद आहे
+ पत्राच्या मागेंहि असेंच आहे

जमीन सेत व कुरण दर सवाद मौजे येहरवडे देणें हेयतसान हुजती सन अर्बा अशार व सन सबा अशार जमीन सेत पाचुंदे मज पद्माजी होनप रकम गला संडी ४।३॥• कुरण सेत नदी किनारे महसूल नख्तयाती व नकद कटु बाग रकम टके बत्तीस ३२	जमीन बाग दर सवाद मौजे देहू देसील महसूल व नख्तयाती व सेव व बाजे बाब व पायपोसी कुळबाब व अंबराई गेरी पडती नव बागे झाडोरा मज जाऊमा बाग येके हुजती हेयतसान सन सबा असर व अलफ व सन समैस अलफ पेसजी भोगवटा व तसरुफाती प्रमाणे यासेरजि भोगवट गुम जाले

सदरहूप्रमाणे भोगवट व तसरुफाती सालाबाद चालत आहे ये हरानिसबती फर्मान करून देणे म्हणोनु रोसा सा। मा। मद्दारी मा। अंबर सन समानें अशार व अलफ छ ५ माहे जमादिलासर आहे फर्मान मन्हामती होये मालुम जालें बा। इस्यारती दिवाण आव्हा घराचे इलतमेस देखविले गणो गबाजी तबीब सो। कसबे पुणे यासि इनाम जमीन सेत व बाग व कुरण व आबे व बाजे झाडोरा दर सवाद बाजे कर्याती बा। मजकूर देसील सदरहू बा। हुजती सा। हेयतसान दिधले आहे तेणेंप्रमाणें करार केलें असे ता। सन सबा अशार व अलफ जैसा भोगवटा व तसरुफाती चालत असेली तेची हर निसबती दुमाला कीजे औलाद व अफलाद चालवीत जाईजे दर हरसाल फर्मानाचा उजूर न कीजे तालिक घेउनु असेली फिरावनु दीजे बा। रोसा मलिक अजम सन समानें अशार व अलफ छ ५ माहे जमादिलासर बा। सवाद दफ्तर सा(स) मोर्तब सुद (मोर्तब पट्टकोनी)

जमीन सेत व (वरीलप्रमाणें) जमीन बाग दर (वरीलप्रमाणें)

+रुजु +रुजुमुश्रीफ रुजु +सुरुनिवीस
+तेरीख ८ माहे +साबानु सबा इसरैन अलफ
+बा। हुजुर

ले. १२७

श १५५२
स. १६३०

(फा. अ. शि)

अज दिवाण ठाणे + + ता मोकदमानी देहाये + + + मौजे आचेते ता पौन + मौजे वाडिवले ता नानेमावळ सा मजकूर बा सुा इहिदे सलासीन अलफ बोपाजी गणपती तर्नीम ना किले मजकूर हुजूर मालुम केले जे आपणास तनखा घा सुर्दा दर माहे होनु ४ तैनाती + + + + + + + + + + खास मौजे आचिते देह सा। व ता उबर मौजे वाडिवल सादर आहे यासि ठाणाहुनु साल निघताच दुमाले सुा मन्हामत होत नाही वरात सनदन आदा तुटतो येणेकरुनु वख्तसीर आदा होत नाहीं आपण रंजीस होनो ये बाबे हुजूरही येक दोनी मार्गे + + + करुनु तनखा कुलयाव देहाये निहीवाटी फर्मासी दुमाले करणे म्हणौनु सनद घेउनु माहालास आलो सनदे प्रमाणे माझली सरजामी देवणे तरी याजे तनखे-दार आहेती ते रयती न जात सनद तुटते आपण ब्राह्मण आहे आपणास व पाटिलास आदा जाला पाहिजे साहेबी नजर चेनायत फर्माउनु साल मजकुरापासुनु बा सनद घा सिके खास येकंदर सुा देवविली याज वरातेचा उजूर नव्हे आपणांस वरुनचा वख्त आदा होत जाईल हतार आखेर साली जे तनखा होईल ते हिसेबे वजा-वाटाऊ देत जाईल सरजाम होये मालुम जाले बोपाजी गणपती तर्नीन यासिहे तैनाती दर माहे होनु ४ येकुनु होनु ४८ यासि जागा

मौजे आचिते		उचर ता मौजे वाडिवले	
ऐन होनु घा	सुा	होनु घा	सुा
खर्च पटी	४२६८७	खर्चपटी	५१८३ रकम
१।	३ + भात	।-	१॥~ + +भात
	४२१८७		५२॥५

येकुनु होनु १॥~ सुर्दा टके ४८१॥। येणेप्रमाणे येकदर बेरीज सदरहू तैना-तीच्या येवजास दुमाले केले आसे वरात सनदेचा उजूर न करणे खर्च पेसजी आदा बसेली तो वजा करणे पेस्तर सदरहू बेरीज पाठ + +

ले. १२८

श. १५६२
स. १६४०

(फा. शि. अनेकदली)
(दहा ओळी फारसी मजकूर)

अजरक्तमाने खुदायेबद खान अजम मोहमदखान काजी सैद साहेब दाम दौलत हू ता कारकुनानी ता नानेमावल किले लोहगड बिदानद की हर्चा सुा

सन इहिदे अर्बैन आल्फ दर्यावि‍दे घोपाजी गणपती तबीब किले मजकूर हुजुर येउनु मालुम केले जे अपणासि मोकासा दर देहा ता मजा देहा १॥ वि॥

मौजे गोमुर्गी मौजे नागरगाऊ

देहाये सारा कुल निमे देहा ॥

याच १

मौजे घोडवल्ले देहा ॥

अज रा मराहीम पुरसाच कुलकानु दुमाला असे तरी हाली साहेबासी तपे मजकूर मोकासा अजतीं आहालेवरी माहाली कारकून सुदं सनाचे उजूर करून देहाये मजकुर दुमाला करीत नाही साहेबी नजर इनायेत फर्माउनु सुदसत मरहामत कराव्या रजा फमावणे म्हणून तरी मालुम जाले अता घोपाजी गणपती तबीब सो किले लोहगड दर वरुत मुकासा साहेब १॥ ता मजकुर देहील माहासुल वा मक्तदयाती कुलबाब कुलकानु व वेठी बेगारी व कर्माइयेसी व पायेपोसी व सचपटी व फर्मा मा (स) तवा वरहाड [लम] टका व पानदाम व पानेपटीया देहील दुमाला केले असे दुमाला कीजे दर हरसाला सुदसनाचा उजूर न कीजे तालीक लिहून घेउनु असल सुदसन परतून दीजे मोतब सुद (फा मो)

लेख ११६ श १५७५ माघ व. ९

ता. १।२।१६५४

असेरी

छ मा॥ वा॥ दस्त राजेश्री हुदेदार व मोकदम कर्या पुणा पा मा॥ यासि सिदी अबर बगदाद हवालदार व कारकून पा मा॥ सुा अर्बा समसेन अलफ बो विनाजी फर्जंद नागोजी तबीब सो का मा (फारसी पागोळा शिक्का) ठाणा मालूम केले जे अपणास इनाम जमीन चावर १५ यक्कदर सवाद का मा दो मा॥ व नख्तयाती व पायेपोसी सर्वपेरी कुलबाब कुलकानु आहे यास हुजरून सदरहू चावर पैकी नीम चावर आपले दुमाला केले आहे पच साल मजकुराप्रमाणे हुदेदार व मोकदम ताजा सनदेचा उजूर करिताती सनद देवविली पाहिजे म्हणौन मालूम केले तरी यासि जेसे काही सालगुा चालिले असेली तेणेप्रमाणे सालमजकुरीहून दुमाले करणे तालिक घेऊनु असली परतउनु देणे मोतबु+ सुद रुजु (फा. मो)

तेरीख २२ माहे रबिलावल

+ अक्षर वेगळें

ले. १३० * श्री * श १५७७
राघोजी स. १६५५
बल्लाळ

(अष्टकोनी अशा तीन ओळींचा !)

अज दिवाण ठाणे पा चाकण ता मोकदमानी मौजे वेहरवडे पा पुणे हाली कमाविस पा मा सुा सीत खमसेन अलफ बो गणो गव जी नचीव इनामदार सो। कसा पुणा ठाणा येउनु मालुम केले जे आपणासि इनाम दर सवाद मौजे मजकूर व बा फर्मान व भोगवटे मजिरा(नि) कारकीर्दी दर कारकीर्दी येणेप्रमाणे इनाम आहे तिता।

सेत निसारी मजा पद्माजी राम होनप कास टके ॥ येकूण
महसूल गव्हा दर सतगाणीत निमे नख्त व निमे गला।

निमे नख्त कट बाण	येन जिनस गला
०॥१०॥।	जोरी दो मापाऊ
दर खडीस टके ११।-॥	मण ॥१०॥।
यो। टके ५॥।	गला जोरी केलो
कडया पुलें २८	२०४
येकूण नख्त टके	
२३॥	

कडया पुले ११२
बा कुरण टके ३२

येणेप्रमाणें इनाम आहे हाली मौजे माचे मुदेदार ताजे सनदेचा उजूर करिताती म्हणौनु मालुम केले तरी गणो गवाजी नचीव यास सदरहू इनाम आहे तरी सालगुा हुजरनु तुम्हास जैसी सनद असेली व भोगवटा चालिला असेली तणे प्रमाणे साल मजकूरी इनामदार मजकुरास आदा करणे तालिक लेहोनु घेउनु इनामदार मजकुरास असेली फर्मांउनु देणे मोतबसुद (प मो)

ले १३१ श १५९९ पोष व १० मगल
ता ८।१।१६७८

राजश्री बजाजी नागनाथ हवालदार व कारकून ता हवेली पा पुणे
७ असडित लक्ष्मी अलंकृत राजमान्य—यासि सेवक त्रिंबक गोपाल सुभेदार व कारकून सुभा पा मा नमस्कार सुा समान सबैन अलफ मा गणों

गमाजी तचीव सो रा पुणे यांस मोंजे वेहडे ता मा येथें इनाम आहे तो या मोगदग व तसरुफाती पेसर्जीगास्तुन चालत आलें असेनी लेणेंप्रमाणें साल मारा- कारणे हि दुमाल करणे तुम्ही ताली‍क घेऊन असल परतोन तचीव माडलेचे करणे छ २४ जिलकाद मोनघ सद (प मो)

ले १३२ श्री श १५९३ माघ वा १०
इ स १६७१ फेब्रु १३

स्वस्ति श्री नृप शालीवाहान शके १५९० विरोधकृत सवसरे माघ वद्य दसमी मगलवार ते दिनी राजश्री येमाजी ग्गनाथ चोकील गोसावी याचे सेवेसी, बालाजी निमल व हरी विश्वनाथ सुद्रका कुलकर्णी व जोतीसी देहाये चीतपशील

प्रा सिरवल देहे ६ पा वाइ देहे (४)
मोंजे सडाले १ मोंजे यावडे माजे सुद्रा, मोंजे कवठे
मोंजे पारगाव १ मोंजे भाजनुज मोंजे वाहेगाव, मोंजे धोम
मोंजे यलके १ मोंजे भादवड उपाध्यपण

सुा इसने सबेन अल्फ कारणे गोसावी यासी लिहून दिल्हे पत्र ऐसी [१]
आपली वायदेसची मिरासी बहुत दिवस गली होती तेथील आपण वाद
सागोन निमे मिरासी साधिली यावरी आपले सिरी सेरणी ठेवणार व सर्च
णार आपण निदरघी म्हणऊन राजश्री पताजी पतासी आपण वर्तते
आर्धी वृती याबद्दल आवघी वृती साधिलीया येक गाव देम
द्यावे ते उसने कले मुद्दलास वसूल करून देऊन रण
येक गावा येणे प्रमाणे आमचे नेम होता यासी निमे वृती सा तल्याप्रमाणें आहे.)
सिरी दिवाण सेरणी होन १२५ सवासे व याजे साच देसील
दोनसे द्रव्य देणे लागले यासी मागणे लागले म्हणऊनु आम्ही [१]
कुलकर्णी मोंजे वीर ता निरथडी ते राजश्री पताचे सासनिसी
विद्यमाने पहिलेहि नेम जाला होता म्हणोन राघोपतास वर्तमान १५९५ पौष व. ५
णीचा कौलू दाखविला यास होन २२५ देणे वृती निमे साधि १६७४ जाने १६
तर येक गाऊ देतो निमे सावेली तर येक गावात निमे वृ नक्कल
सागितले तेहीं राजश्री पतास विचारिले ते मान्य न करीत माहादाजीपत चोकील
तले यावरी मोगलाचा गलबला मोगल येऊनु मोरेश्वर
जाली फजवाम मिलना निकड जाली पैकीयाची मग आपण तुम्हास येक री सुा
चार सागितला मग तुम्ही आमचे वचन मान्य केले मग आपण तुम्हाप चोकील
१५० दीडसे घेतले हे मुद्दले मुद्दल दर साला होन २५ पचवीस हा सन पै.कज
ना स समान सबेन आलेफ पावेतो मुद्दले मुद्दल उगवणी करून पै.कज
 थी

[१] श १५९४–९६

कलातर बहूत होत होते मग तुम्हास कलातरावरी मौजे येलके येथील कुलकर्ण व जोतीस पौ। निमे मिरासी करून दिल्हे आसे तुम्ही लेकुराचे लेकुरी मौजे येलक्याचे कुलकर्ण व जोतीष आर्धे सावे आर्धे आमचे आम्ही साऊ मौज येलका तुम्ही आमचे निमेचे भाऊ यासी आम्ही मनापासून केले यास मुरस बेइमान होणार नाही हे आपले वडिलाचे सत्य इमान गावींचे पानमान टिला विडा व तश्रीफ जे उत्पन्न काली-पावरीवरी होईल ते आम्ही आर्धे साऊ आर्धे तुम्ही सावे येणे प्रमाणे तुम्ही लेकुराचे लेकुरी चालावे आम्ही चालवावे दुसर्‍या मुरस होऊ नये आम्ही मनापासून केले आसे तुम्ही आम्ही बेइमान न करावा व आम्ही तुम्हासी बेइमान न करावा व तुम्ही आम्ही येलका भाऊपणे आसावे केले मुदतीस प्रमाणे तुमचे पैके मुदल होन दीडसे १५० देऊन कलातरावरी तुम्हास मौजे येलकाचे आर्धे कुलकर्ण जोतीस निमे मिरासी करून दिल्हे ते साऊन सुखे आसणे हे पत्र सही

गोही

राजश्री मल्हारजी येशवतराऊ देश-
मुख पा सिरवल (सिक्का)

नेम सेटी बीन निल सेटी व कान्ह
येाा ८ बल सेटी सेटीये मो सिरवल
फडया ५
येकूण नख १
२३॥ १ माडके को सिरवल
गडके को सिरवल
फडया पुले ११५ पा मार
घा कुरण टके | उमाजी बीन पादजी
येणेप्रमा | व म्हालोजी बीन
करितातो म्हणे दादजी आरडे
तरी सालगा हु नागर
प्रमाणे साल मजकु नागर
मदार मजकुरास उणा रा मजकूर

जी पाणसारा
ले पा मार डांग
जी आढळराऊ मोकदम मौजे
या पा मार नागर

माहादाजी राम देशकुलकर्णी पा
सिरवल

सोमू नाइक बीन यतगाजी नाईक-
वाडी चाकर ठाणे पा मार नि॥ कटार

भिलोजी पाटील मोकदम मौजे
सडाले पो मार नागर

नरसूजी बीन दत पा व पिलाजी
बीन मावजी पा मोकदम भादवडे पा
मार नागर

गगाजी बीन दादजी व बादजी
बीन येसाजी रिठा मो पारगाव पो
मजकूर नागर

आबाजी पा व कालोजी पा मोक-
दम मौजे घावडे पो मार नागर

जाऊजी आढळराऊ व सिदोजी
आमराऊ मोकदम मौजे अहिरे पा
मार नागर

ले. १३३ श. १५९३ माघ वा। १०
इ. स. १६७१ फेब्रु. १३

राजेश्री येमाजी रगनाथ वोकील
स्वामी गोसावी यासी

७ श्रीसकलगुणपरिपूर्ण आखंडित लक्ष्मी सदाप्रसन्न राजमान्य श्रह आज्ञित मल्हारजी येशवतराऊ देशमुख व माहादाजी राम देस कुलकर्णी पा सिरवल दडवत आनुक्रमे नमस्कार विनती उपरी स्वामीस राजश्री गोमाजी त्रिमल कुलकर्णी सुरुकर देहे ६ मौजे खडाले व मौज भयेवडे व मौजे पारगाव व मौजे आजणोज व मौजे येलके व मौजे भादवडे याणी वृत्तीपत्र करुनु दिले ते पत्र आणऊन आम्हास दाखविले तेथे मजकूर की स्वतिश्री नृप शालिवाहन सके १५९३ विरोधकृत सवतछेर माघ वद्य दसमी मगलवार ते दिनी राजश्री येमाजी रगन थ वोकील गोसावी याचे सेवेसी बालाजी त्रिमल व गोमाजी त्रिमल व बाबाजी त्रिमल व शामजी विश्वनाथ जासो त्रिमल व हरि विश्वनाथ व सुरुकर कुलकर्णी व जोतीस देहे वि।।

पा। सिरवल देहे ६		पा। वाई	
खडाले	पारगाव	मौजे सुरुर	मौजे कविठे
यलके	भयेवडे	मौजे वेहगाव[1]	मौजे धोम
आजणोज	भादवडे	१	उपाधपण

सुा। इसने सबैन अलफ कारणे (यापुढील मजकूर ले. १३२ तल्याप्रमाणें आहे.)

ले. १३४ श्री श. १५९५ पौष व. ५
स. १६७४ जाने १६
नकल

माहामेहु राजमान्य राजश्री गणोपत तथा राजेश्री माहादाजीपत वोकील स्वामी गोसावी यासि

विनती पोष्य वाहिरो बाबाजी सुरुकर सां नमस्कार विनती उपरी सुा। अर्बा सबैन अलफ कारणे लिहून दिल्हे पत्र ऐसें जे राजे येमाजी रगनाथ वोकील यासी आम्ही व आमचे भाऊ कृष्णाजी मुदगल येही ऐसे मिलोन होन १२ कर्ज घेतले होते त्यास कलतर दर माही दर होनास रुके ।६ प्रमाणे केल होते ऐसियासी मुदती केली होती ते मुदती टलोन पाच महिने अधिक जाले नो रा। पतास देव॰

आज्ञा जाली मग तुम्ही आपणास बोलाऊन आणून पैके मागितले मग आपण तुम्हास मुदती सवछर प्रतिपदा मागितली त्यास तुम्ही बोलिलेस की कलंतर देसील हिशेनु करणे मग कर्जपत्र लिहून दिल्हे होते ते समीप नवते मग वरीस दीड सवछर प्रतीपदा पावेतो मुदती जमा धरून हिशेब पाहिला तो दरमाहा टके ४॥ साडे च्यार येकूण दीडा वर्षांचे कलतर टके ८१ येकूण होन ८ ७ मुदल होन १२ यो होन २० वीस सवछर प्रतीपदा जालिया कृष्णाजी मुदगलास घेउनु येउनु तुमचे पैके देउनु जरी न देऊ तर कलतर दरमाहा टके ७॥ साडे सात प्रमाणे देउनु सवछर प्रतिपदा जालिया पैक्याचे लिगाड न तोडू तर पहिले तुम्हास कर्जपत्र लेहून दिल्हे आहे तेथे लिहिले आहे का मुदतील पैके न देऊ तर निमे कुलकर्ण व जोतिष आपले तक्षिमेचे आहे ते तुम्हास दिल्हे असे लिहून दिल्हे आहे तेणेप्रमाणे तुम्हास देशपाचा कागद करून देउनु सवछर प्रतीपदा जालिया तुमचे पैके न देऊ तर आपणास कुलकर्ण व जोतीस म्हावसीचे त्यास समध नाहीं त्यास व आपणास मौजे मजकुरचे कुळकर्णास व जोतीशास समध आर्थाआर्थी नाही हे लिहिले सही श्री शके १५९५ प्रमादी नाम सवछरे पुस पद्य पचमी सुकवार लेहून दिल्हे असी जे आपले इमाने सही

आपले वर्तमान (वर मारर्भी चद्र, त्रिंबक। वासुदे। व। अशा तीन ओळींचा वतुळ शिक्का) क्षणक्षणा अलिया माणसाचा सविस्तर लिहीत गेले पाहिजे सेवसी आपलीयापासून आतर पडणार नाही स्वामीने कृष्णाजी गोविंदास सत्वर पाठविले पाहिजे विशेष काय लिहिणे कृपा वर्धमान असो दीजे छ १५ जमादिलोवल हे विनती (वा मो) हे विनती*

ले १३६ श १५९७ श्रावण व॥ १२
इ स १६७५ आगष्ट ८

(त्रियक वासुदे। व। अशा तीन ओळींचा वा शिक्का)

अज दिवाण ठाणे का सासवड ता मोकदम देहाये क। मजकूर सु॥ सीत सबैन अलफ देहाये मजकुरीहून येणप्रमाणे तूत रसद पाठवणे

२५	कोढीत	३०	बेलसर
२५	सलद	१५	राक
१५	मालोली	२५	मोढवे
१५	वाघूरडी	३५	दिवे
२०	कारसेल		
१००		१०५	

येकून दोनीसे पाच होन सिताब पाठवण उजूर न करणे या कामास कृष्णाजी गोविंद आ॥ सबनीस व चिटणीस व नाईकवाडी पाठवले आसेत तरी सिताब रसद घेऊन मोकदम कुलकर्णी हिसेबु घेऊन सिताबीने येणे येक घडी ढाल न करणे यासी दर गावी मसाला होनु पा ॥ मताप रासप्रमाणे आदा करणे देहाये मजकुरीच्या टपा गुरे परे जाबिता करून भेटीस येण छ २५ जमादिलोवल मोतब सुद

बार

ले १३७ श्री श १६०५ आश्वी वा ७
इ स १६८३ आक. २

राजश्री कृष्णाजी गोविंद आजहून सबनिसी व चिटनिसी दि॥ राजश्री पतानीपत यास आंताजी गोविंद हवालदार व कारकून का॥ सासवड नमस्कार सु॥ आर्बा समानीन आलफ तुम्हास मुशारा पावला नाही म्हणून रुसवा करून

* पत्राचे शेवटीं व मधोमध हे शब्द लिहिले आहेत

घरास गेले आहा येथे दिवाण काम शकून न पुसता घरास गेलेस आम्ही माहालास येऊन तीन च्यार महिने जाले भेटीस येत नाहीत तरी पहिले पासून तुम्ही सचनी सीचे काज काम करीत आलेस आता आम्ही आलो म्हणून घरीं राहिले आहा तरी येसे न करणे देखत कागद मेंगसि येणे मुशारा राहिला असेल तोहि विल्हे करून देऊन तुमचे विशइ राजश्री पताजीपत याणी लिहा आहे याकारिता तुमचे चालवणे आगत्य आहे तरी लोकर येणे छ २० सवाल मोर्तब सुद

---

६ जेजुरी- पुण पेशवे घराण

ले १३८ श १५६४ आषाढ वद्य १

इ. स १६४२ जुलै १

चाजे चाय ता टाणे द + देहाय या कमान य ह सिके खास व सुदसत वजिरानी भोगवटे तसुरुकानी चालिले असेल तेणेप्रमाणे इनाम सदरहू दुमाला केला असे तागाइत सालगा चालिले आहे तेणेप्रमाणे कुलबाब कुलकानु दुमाला कीजे औलाद अफलाद चालवीज दर हर साल मुद सताचा उजूर न कीजे तालिक घेउनु असल फिराउनु दीजे मोतब सुर्दु (फारसी अस्पष्ट शिक्का) १

तेरास १५ माहे रबिलाअर

पा हुजूर

ले १३१ श १५७५ आषाढ वद्य ४
इ स १६५३ जुलै ११

श्री मातड भैरव

('प्रतिपच्चंद्र' हा शिवाजीचा अष्टकोनी शिक्का)

ई कौलनामा अजरख्तखाने राजेश्री सिवाजी राजे दामदौलत हु ला पारस दरणा मिन राय दरणा गुरव पुजारा स्थानक——श्री मुक्काम मौजे श्राशिवन जेजुरी पा पुणा विदानद सुा अबा खमसेन अलफ यादि कौलनामा रवतिहप येसा जे मुा हुजूर येउनु मालुम केले जे रताचा गुरव मौजे मजकूर निशान साम पामधे व आपणामधे मिरासीचा नगगसा होता यावरी आपला व राजमति म सतोवाचा निवाडा करून मातुश्री——साहेबी अपणास कौलु दिधला त मधाने आहे तरी साहेबी त्याच कौलप्रमाणे आपला कौलु दिधला पाहिजे म्हणौउनु मालुम केले बराये मालुमाती खातिरेसी आणउनु तुज मातुश्री——साहेबी कौलु सन सलासाकारणे दिधला आहे तेणेप्रमाणे साहेबाचाहि कौलु असे कोण्हे बाबे तसुम अदेशा न करणे कालु असे पा हुजूर रा येसाजी सरसवास

तेरास २७ मर्या

सावान देयविरा

जते

---

१ यांतेच अक्षर वेगळें नाहीं पाठीमागील चिकट,कागदावर 'शके १५६४ सन १०५२ चित्रभानु सवछरे' असें आहे २ दोन ओळी नतरच याच्या शिक्का आहे ३ हे पत्राचे मार्ग आहे

ले १४०

श १५७७ मार्ग० व० ५
इ स १६५५ डिसेंबर ७

(फारसी अष्टकोनी शिक्का)

(फारसी वाटोळा शिक्का)

अज रतखाने माहाराज राजेश्री शाहाजी राजे दामदौलतहु बजानेब कारकुनानी हाल व इस्तकबाल व देसमुखानी पा। सुपे बिदानद सु॥ सीत खमसैन अलफ बो। तिमाजी सडेराऊ मुकाम जेजुरी हुजूर येउनु मालूम केले जे थोरल्या दुकालामधे रखमाजी उडा व अताजी वडा कुलकर्णी मौजे कोल्हाले सु॥ पा। मजकूर येही अल्मसुख भावत समदे मुकाम मौजे जेजुरी पा। पुणे तेथे येउनु अपणास कुलकर्ण व जोतीस देसील विती उम देउनु होनु २० घेस घेतले अणी गोताचा महजर आपल्या दस्तुरेसी लेहोनु दिधला त्यावरुनु अपण अजीघरी यीती व जोतीस व कुलकर्ण चालवीत होतो सदरहू प्रमाणे चालविता हाली अपणास ठाणियासि नेउनु विसाजी उडा फर्जंद रखमाजी येही दिवाणात पाइ बेडी घालून मार करुनु बलात्कारे यीती लेहोनु घेतली व अपले पदरी मलेच होनु २० घीस घातले अणी अपणास निरोप दिल्हा व कागदाहि हिरोनु घेतले अणी गाव त्याचे हवाले केले म्हणौउनु मालुम केले (येथें 'पराये माल' हें लिहून सोडलेलें आहे) तरी मौजे मजकुरीचे कुलकर्ण व जोती(स) अमानत करुनु हर दो जणास गोतात पाठउनु देणे गोतामधे निवाडा होइल तेणेप्रमाणे दुमाले करणे तालिक लेहोनु घेउन असल नफर मजकुरापासी फिराउन देणे मोर्तब सुद (फा. मोहर षट्कोनी)

विषे ऐसी देसील बागाईत व जिराइत व इरसाल खाडखाडोरा व पैन माहासूल हलीपटी व पेस्तरपटी व तुरपटी व इनामपटी देसील सादेशमुखी व हक कदीम व जदीद कुल बाब कुलकानु पेसुन रुके ८४ च्यारी सदरहू श्री ———या नैवे यास पूर्वीपासून चालत आहे त्या प्रो दुमाले साल दर साल चालत आहे तेणेप्रो चालविले पाहिजे येविशी राजश्री ——कैलासवासी छत्रपती स्वामीचे कारकीर्दीपासून ता। साल गुदस्ता भोगवटा चालत आहे व राजश्री शंकराजीपंत सचीव याचाहि सनद सादर आहे त्याप्रो चालविले पाहिजे म्हणून ता। विदित केले त्यावरून सदरहू इनाम याचे दुमाले केले असे ता। साल गुदस्ता भोगवटा चालिला आहे त्याप्रो यास व याचे पुत्रपौत्री वंशपरंपरेस चालवीत जाणे नवीन पत्राचा सालदरसाल उजूर करीत नव जाणे या पत्राची तालीक लेहून घेऊन असल पत्र परतून भोगवटीयासी पावतन्नी देणे छ ५ रबिलाखर निदेश समक्ष 'लेखन । सीमासमु । छ लाने' । (तीन

यार सुहमद यार ओळींचा शिक्का)

ले १४७ श्री श १६३४ माग शु १

इ स १७१२ नव १८

मार्तंड

राजश्री मेगोजी नाईक व खंडोजी
जलाने दिमत सादेसमुखी मा सुपे
बारामती गोसावी यासि यतमाल व माशी

श्री जो माजी कशारकर आ। सादेसमुख रामराम सु॥ सलास असर मया। अलफ राजश्री खंडोजी मेराल गोसावी पेशवे श्री——स्थल जेजुरी यास मान मजकुरीचे सरदेसमुखी पैकी साल दरसाल वपासन होन पा। १० येकून रुपये ३० तीस चालत आहे त्याप्रमणे सालमजकुरी हि पत्र दकून चालविले पाहिजे म्हणान मशारनिल्हेनी जेजुरीचे मुक्कामी येऊन विदीत केले त्यावरून मनास आणून हे पत्र सादर केले असे तरी सालदरसाल भोगवटा चालत आला असेल तरी तुम्ही मनास आणून सदरहू तीस रुपये मान मजकुरीचे सरदेसमुखीपैकी मारनिल्हेस पावणे उजूर एकदर न करणे या पत्राची प्रती लिहून घेऊन असल पत्र भोगवटी- यास परतोन देणे जाणिजे छ २९ माहे सवाल हे विनती लेख

नावधि

(चोकोनी दोन ओळींचा शिक्का)

---

१ अक्षर वेगळें

ले १४३ श १५८२ अधिक ज्येष्ठ शुा १५
ता १७।५।१६६०

फमान हुमायून शरफ सदुरयाफ्त बजानेब आमिलानी हाल वा इस्तकबाल व देसाइयानी परगणे कोलापूर उ की अम शुा सन सितेन व अलफ दरीविला रामकृष्ण विन नारायेण बदरगाह माला इजतिमाश नमूदके देसकुलकरणी परगणे मजकूर मेत सुदा व ओला वलद सुदवा यारी मानश तमाम नरजू सुदद मुदतीस्तके रुद्राजी कोनेरी अचरकर या चौंडो नरसिंह नाम कुलकरणीयानी कसबा परगणे मजकूर गेरवारीस दखल सुदा तसरुफात मेकुनद नजर इनायेत फर्मूद मिरास मजकुरु बसुद माहमत नमूदा हक्कवाजिमा व पटी पठोडी व इनाम वा बाजे बमोजीब भोगवटा सालाबाद व सारीज कदीम जमीन ०॥ सीरहुतमा दर रावाद मौजे वेवलुज परगणे मजकुरु मराहमत नमूदा फर्मान हुजत आली फनश व दना सुद रावारा दिलासा याद' दर कौदीं व मामुरी परगणे मजकूर सोहिव कोशीद चिनावरां इल्तीमास ऊ बसानीर मुबरक आला आऊर्दा मिरास देसकुलकर्णकी परगणे मजकुरु व रामकृष्ण नारायेण मराहमत फमुद. शुद. अस्त मे बायेदके मोहिमात मिरास मजकूर व हसब कायदा अजऊ रवां दारद वा हक्कवाजिमा व बिस्वा व इनाम व पटीपठोडी वा वर्तना वा मानमानणूक व सेव व धार व उजाला वा बाजे बदस्तुर भोगवटा सालाबाद वा सारीज कदीम जमीन सीह हुलमा ॥ दर मवाद मौजे वेवलुज पा मजकुरु धुरुग तोडकरी———व इनाम देसकुलकरणी मजकूर मराहमत फमूदः सुदा अस्त हसबलमस्तुर दुयारा नुमायद व रवां दारद वा वरु येक माहे व सीरणी तालूक देसकुलकरणी मजकूर हरसाला माफ फर्मूद. हम माफ सीनासद व कसे दिगरे रादगी मिरास दखल शुदन व हरकत कर्दन नदेहद वा बाद ऊ व ओलाद व अहफाद ऊ जारी सानद बाताल व साल बहमी फर्मान मुतमसी दारद तालिक निविस्ते गिरिफ्ते असल फर्मान बाज देहद ता दानद बरहुकुम फर्मान हुमायून रवद ताहरीरन फीतारीख १४ माहे रमजान सन १०७०

परवानगी हुजूर सुर्सीद जहूर
अशरफ अक्दस हुमायून आला

---

७ तुलापूर- पुणें, ब्राह्मणमंडळी

ले १४४ श्री श १५९७ भाद्रपद व. ११
ता ५।६।१६७५

(फा शि व एक दुसरमी मजकुराची ओळ)

नक्कल

राजश्री यजाजी नाइक ता॥ बजानब कारकुनानी हाल व इस्तकबाल व देशमुखानि व देशपांडियानी मा॥ पुणे सु॥ सीत सबैन अल्फ सन १०८५

(चिट्ठी) नदर्के माहाणाची इनामदार अग्रारी मौजे तुळापुर ता। साइस पा। मा। याणी हजूर येऊन मालूम केले जे मौजे मार आपणाम अग्रार अजराह मन्नामत सालाबाद कारकीर्दी दर कारकीर्दी ++ जागिरदारानी चालत आले आहे हाली पा। मा। साहेबास (जा)गीर अर्जानी जाली आहे माहाली कारकून सुर्द सनाचा हजूर करितानी तरी सुद सन मन्नमत करावया रजा फर्माविली पाहिजे म्हणोन इनामदार मारानी येऊन मालूम केले बराये अर्ज खातिरेस आणोन मौजे मार माहाणास अग्रार कुलबाब कुलकानु जिराईत व बागाईत कालीपाढरी व सायेर देखील सरद रस्ती माहाणाचे दुमाले केले असे मौजे मारास मुजाहिम न होणे अवलाद अफलाद चालवीत जाणे दर हर साल ताजा सुदसनाचे हजूर न करणे तालिक घेऊन असल सुर्दसन इनामदार मारास फिराऊन देणे दरीबाब हजूर न करणे मो

हजू पेशवे हजू सुरु
निवीस

तेरीस २४ माहे जमादिलाखर

ले २४५ श्री श १६०१ भाद्रपद वद्य ५
ता १७।९।१६७९

स्वस्ति श्री राज्याभिषेक शक ६ सिधार्थी नाम सवत्सरे भाद्रपद बहुल पचमी रविवासरे क्षत्रिय कुलावतस श्रीराजा शिवछत्रपती याणी राजश्री त्र्यंबक गोपाल (शि.) देशाधिकारी ता पुणा यासी आज्ञा केली येसी जे मौजे तुलापूरकर माहाण येउनु विदित केले की आपणास इनाम वृती पुरातन चालिल्या आहेती स्वामीच्याहि सनदा आहेती तेणेप्रमाणे चालतच आहेती यदा नव्या सनदा आणणे म्हणून गत वर्षापासून कारकुनानी सलेल केले आसे त्यास ताकीद पाहिजे म्हणून तरी याच्या वृत्ती इनाम जेणेप्रमाणे दुचाले आसेती आणि चालत आहेती पत्नाकर्दैल साल ता। मोगलाइप्रमाणे आताहि चालवणे गतवर्षी व यदा कारण सलेल केले असेल ते काही न करणे जैसे चालत आले असे तैसेच पुढेहि चालवणे ताकीद असे लेखनालकार 'मर्या' देयंविरा' जते।' (असा तीन ओळींचा शिक्का)

रा। छ १७ मास भाद्रपद वद्य ५ सुरुसुद

---

१ ('श्रीशिवराजे। न्द्रहृयानिदान। ज्या धकसुत मोरेश्वर' मुख्य प्रधान।' अशा चार ओळींचा लयवर्तुल शिक्का) २ अक्षर वेगळे

ले. १४६ ८ मोरगांव-गोसावी श. १५३६ माघ शु. ८
श्री मयूरमुर्ती स. १६१५ जाने २७
मोरया स्वामी

मा हा माहाराज राजेश्री माहादाजी गोसावी श्री देवाचे पेसवे मुकाम मौजे मोरगौ स्वामी गोसावी याचे सेवेसी (म)ल्हारी लक्षमदेव देशकुलकर्णी पा सुपे साष्टांग नमस्कार विनंती उपरी आपला इनाम मौजे सिंगापूर पा मा देह येक आहे त्यापैकी स्वामीस इनाम श्रास रुके xxxxxxx येक्रा देसील नख्त व ऐन जिनस व महसूल गला कडवा सूत व लोखंड कुलबाब कुलकानु दिधले आसे महाराजे सुखे आपले सेवक ठेऊनु नेमे सेत कीर्दी करुनु खाणे x x (को)णही आपला भाऊबद दायीज गोतीज ह सी चा यसीचा इस्कील करील तो श्री देवाचा अन्यायी त्यास गोब्राम्हणाची आण आसे हे सदरहू इनामती परपरा दिधली असे परपरा वाहोनु सुखे खाणे हे विनंती सही सुा समन असर अलफ छ ७ मोहरम

ले. १४७ श. १५५७
(फा. वा. शि.) स. १६३५
(दहा ओळी फारसी मजकूर)

(फा. शि.)

अजदिवाण मामले दौलत मगल ता मोकदमानी व रयानी मौजे मायेवाडी का जेजुरी ता का मार मामले मा चिंतानद ++ सुा सन सीत सलासीन अलफ गणो गोसावी सो मोरगाऊ हुजूर येऊनु मालूम केले जे आपणासी मौजे मजकुरा +++ सादीर आसे

ले. १४८ श १५५८ वैशाख शु १
ता. ३।५।१६३६

(फा. वा शि)
(चार ओळी फारसी मजकूर)

(फा शि.)

अजदिवाण मामले दौलतमगल ता मोकदमानी व रयानी मौजे मायेवाडी क। जेजुरी मामले मार सुा सीत सलासीन अलफ गणोबा गोसावी + + मोरगाऊ वासी इनाम मौजे मा आहे याचे इनामतीचे (से)ताचे माहासुला + दुबाला कीजे +++ चे सडणी इनामत सेर्रीज केले असे इनामदाराचे + सि तसवीस न ++ या याचे तार्कीद

(वा मो)

तेरीख ७ माहे जिल्हेज

ले १४९ श. १५६६

(वा. शि) स. १६४४

अज रकसाने मसहल हजरती राजश्री (ज)शवराउ राजे शेलार साहेब दाम दौलतहू बजानेबु कारकुनानी हाल व इस्तकबाल व देसमुसानी कर्यांती कन्हे पठार पा पुणा सुा समस अरबैन अलफ

(अपूर्ण)

ले १५० श्री गणोबा समस्त श. १५६८ ज्येष्ठ शु. ५

श्री महादाजी गोसावी ता ८।५।१६४६ इ.

सके १५६८ जनीम रसरे ज्येष्ट शुा ५ वार सुक्रवार ते दिसी महाराजे राजाधिराजे——स्वामीचे सेवेशी चरणानुरज शकराजी मल्हारी कोराणकर मिरासी दार कुडवली ++++++++++

मायोरे १ दुधवडी १ वार १ +++ १ हिंगनगोंक १ ताजू

एकून गाऊ सात कुलकर्ण व जोतीस हे आपली मिरासी यामध आपला तकसीमिसी + त्यामध निमे मा ..... या पासी ..... आपले पूर्वजे सुरमोर काया वाचा मने आत्मसतोषे दिधले आमचे पासी (अस्पष्ट)

गोही

विसाजी हरदेव कुलकर्णी मौजे मालेगो

महिपाजी + + देव कुलकर्णी पा कडे-

वलीत व चिरणीस

ले १५१ श १५६८

स. १६४६

माा हा हुदेदारानी व मोकदमानी मौजे मोरगो यासि सिदी अयर हा +++ हवालदार व कारकून पा पुणा सुा सवा आर्बेन अलफ गणेशभट बिन मल्हारीभट भगवत (का शि.) मोरया पैकन मालूम केले जे आपला वडील मल्हारीभट बिन कृष्णभट यास इनाम (अपूर्ण)

राऊ रा

या साल

ले. १५१अ

श. १५७०
स. १६४८

[वर 'श्री मोरया' असें लिहून त्याखालीं दोन फारशी शिके असलेली 'सुा तिसा अरबैन अलफ' ची मोकदम मोरगांवच्या नांवची सनद आहे. पण ती जागोजाग फाटल्यामुळें कोणाची हें समजण्यास मार्ग नाहीं.]

ले. १५१

श. १५७१ आषाढ वद्य ८
इ. स. १६४९ जुलै २१

अज रस्तखाने राजश्री सिवाजी राजे साहेब दामदौलत हू षजानेवू कारकुनानी हाल व इस्तकबाल व देशमुखानी व देसपाडियानी प्रगणे सुपे बिदानद सुा समसेन अलफ दरविले श्री माहादाजी गोसावी सेकीन मोरेस्वर हुजूर येऊन मालूम केले जे गणो तिमाजी जनोवदार धरणेकरुन मुकाम मोरेस्वर यासी इनाम दरसवाद

दरसवाद कसबे सुपे पाज धारोजी सेरा कसबे मजकुरी चावर १ येक दुमाला याम कुल कानू तरफ ठाणे तरफ देहाये महसूल व पायपोसी व कबुलाती पटीया व वेठी व बेगारी व कुल बाजे येन जिनस दुमाला असे	दरसवाद ......(ज)काती कसबे सुपे दररोज रोजमुरा तेल रोशनाईबदल वजनी ०८॥- रोज रुके ०६ सादीलवार प्रगणे निसबती होन ३ तीन

सदरहू दुमाले असे देणे कारकीर्दी याकोदखान सर्जा घालिला असे ते येसीयासी गणो तिमाजी वराणसीस गेले जाते वख्ती गणो तिमाजीने इनामतीचे पत्र आणून गोसावीयापासी ठेविली जे आपला इनाम माहाराजास दिधला आसे ऐसे बोलोन माहादाजी गोसावीयापासी पत्रे देऊन वाराणसीस गेला त्या तागाईत दरदरसाल चालत आले आहे हाली प्रगणे मजकूर साहेबास मोकासा अर्जानी जाला आहे माहाली कारकून ताजा सुर्दखताचा उजूर करिताती तरी साहेबी नजर येनायेत फर्माऊन माहालास ताजे सुर्दखत मन्हामत केले पाहिजे म्हणाऊन मालूम केले बराये मालुमाती खातिरेस आणून सदरहू इनाम चावर येक व दररोज रोजमुरा रुके ०६ सा व तेल रोशनाई वजण ०८॥- आदसेर व सादीलवारी निसबती सालिना होन ३० तीन दुमाले क[ी]जे बाहुकूम भोगवटे व तसरुफाती कार-

---

१ याच सालची मोरगांवच्या जमिनीची सनद आहे मात्र शेवटीं 'तेरीख १२ सोवाल' आहे. म्हणजे श. १५७१ आश्विन शु. १४ (ता. ९।१०।१६४९) हा काल येतो.

कीर्दी दर कारकीर्दी मनास आणून ता साल गुदस्ता दुमाले करणे दरहरसाल ताज्या सुर्दसताचा उजूर न करणे ताळीक घेऊन असल इनामदार मजकुरापासी देणे गणो तिमाजी जनोवदार याचा उजूर न कीजे परवानगी हुजूर तेरीख २० रजब सुरु सुद

ले. १५३ श. १५७१ आषाढ वद्य १४

ता. २८।७।१६४९ इ. स.

(फा. वा शि.)

अज दिवाण ठाणे पा। पुणा ता मोकदमानी व रयाति मौजे मोरगौ पा। मा। विदानद सुा। समसेन अलफ या। सुा। छ १ रजबँ सादर जाले तेथे रजा जे दुरी-विले महादाजी गोसावी सा। क्षेत्र मोरेस्वर हुजूर येऊनु मालूम केले जे ताळीक घेउनु असली फिराऊन दीजे (अस्पष्ट मो)

तेरीख २७ रजबू माहे रजबू

ले. १५४ श. १५७२ माघ व. ४

स. १६५१ जाने. ३

षजानेयु कारकुनानी ता। मोरेस्वर हाये ऊर्फ पोंड मालूम दानद सुा। इहीदे समसैन अलफ राजश्री माहादोबा गोसावि सो। याच्या ।वद्यार्थीयाने मालूम केले जे ना। हाये ऊर्फ पोंड तेथील देसमुखी व देसकुलकर्णी यानी व सोत पाटिली राजश्री माहादाबा गोसावी यासि दरगावास नि।। रयेति दरगावास मक रुके ।। व गल्ला मात अदनण येणेप्रमाणे दरसाल द्यावे म्हणोउनु पत्र लेहोनु दिधलें आहे येयथास कारकून इसकील करिताती तरी ये बाबे कारकुनास लिहिले पाहिजे म्हणो उनु मालूम केलें तरी सदरहू प्रमाणें यासी जरी ह्या समान ता। सन समसैन या तिही सालामधे एके साली पावले अ(म)ली व हाली रयत लोक आपले खुसीने द्यावयास गर्जी असले तरी तुम्हीहि इसकील न करणे ते आपले खुसीने देत असता आपण कायेबदल इसकील करावी याबदल ते आपले खुसीने द्यावयास गर्जी असिले तरी व सदरहू तिही सालांत येके साली पावले असेली तरी तुम्ही इसकील न करणे छ १८ सफर [1] मर्या। देयविरा। जते [1](असा तीन ओळींचा प. मो.)

रुजू

सुरनिवीस

---

१ यापुढील इनामासंबंधीचा वगैरे मजकूर खंड २० पृ. ३५२–५३ वर ले. २४१ मध्ये आलेल्याप्रमाणे आहे.

ले १५५

श १५७२ फा शु १०
स. १६५१ फेब्रु. १९

(शिवाजीचा प्रतिपच्चद्र हा अ शि.)

अज रखधसाने राजेश्री साविाजी राजे दामदौलत हु पजानेवु कारकुनानि ता। द्राये ऊर्फ पौड विदानद सुा इहीदे समसेन अलफ रा माहादाजी गोसावी वस्ती मोरगो पा पुणा मालूम केले जे ता। मजकुरिचें देसमूख व शेत पाटील येही सालाबाद सादिलवारी खर्च पैकीं दरगावास रुके घोविस व भात अदमण देत आहेती दरम्यानें दोना साले इस्कील करून देत नाहीं ते देविले पाहिजे म्हणौनु मालूम केले तरी सालाबाद सादिलवार पैकी देत आले आहेती तेणेप्रमाणे देत जाणे ताज्या सुर्दसताचा उजूर न करणे तालीक पेउनु असेली फिरोउनु माहादाजी गोसावि यासि देणे (मा) छ ८ रबिलोवल

ले १५६

श १५७३ वैशाख शु ८
इ स १६५१ एप्रील १८

अज रटनसाने माहाराज राजेश्री शाहाजी राजे साहेबू दाइम दौलत हू पजाने॰ वू कारकुनानी हाल व इस्तकबल देसमुसानि व देसपाडीयेयानि पा सुपे सुा इहीदे खम(सैन) अलफ दाविला माहादाजी गोसावि क्षेत्र मोरगाऊ पा पुणे हुजुर येऊन मालूम केले जे गणो तिमाजी जानोवुद्दार मुकाम मोरगौऊ यासि इनाम दर सवाद मिता [या पुढें इनामाचा तपसील ले १५२ प्रमाणें]

येणेंप्रमाणें कारकीर्द दर कारकीर्द भोगवटे तहीकाती चालत आले येसी यास गणो तिमाजी वाराणसी गेला ते वख्त + + + + हाली पा मजकूर महाराज साहेबास मुकासा अजानी जाला आहे माहाली कारकून ताज्या सुर्दसताचा उजूर करिताती + +

तेरीस ७ जमादिलोवल

ले १५७

श १५८१ भाद्रपद शु १
तालीक ता ८।८।१६५९

अज रटनसाने राजश्री सेलोजी राजे साहेब दाम दौलतहू——देशमुसानि व देशपांडियांनीं पा सुपे विदानद सुा सितैन अलफ बो माहादाजी गोसावी

सो मोरेस्वर हुजूर येऊन मालूम केले जे गणो तिमाजी जनोबदार धरणेकर मुकाम मोरेश्वर यासी दर सवाद

[यापुढें इनामचा व इतर तपशील ले १५२ प्रमाणें व कागद अपुरा]
तेरीख २९ जिल्कादा

ले १५८

श १५८३ ज्येष्ठ व १०
इ स १६६१ जून ११

(का शि)

अजदिवाण ठाणे या सुपे ता। माकदमानी का। सुपे व देसमुखानी पा। मा। व कमावीसदारानी माहाल जकाती पा मा सुा इसने सितेन आल्फ हुजरुनु तु ता। छ १५ सोवाल पौ छ २२ मिा तेथे रजा जे दिरविले इनाम यो माहादाजी गोसावि क्षेत्र मोरेस्वर सुा मोरगो पा पुणे हुजूर येऊनू मालूम केले ज गणा तिमाजी जनोबदार मुकाम मोरगो यासि इनाम दरसवाद यातां।

[यापुढें इनामाचा तपशील ले १५२ प्रमाणें]

येणेप्रमाणे कारकीद दरकारकीर्दी मोगवरे तसुरफात चालत आले असे येसीयासि गणो तिमाजी वाराणसासि गेले जाते वरती सदरहू इनाम आपणास सुद रजा देऊनु गले या ताणाइल दर हर साल कारकीर्दी दर कारकार्दी चालत आले असे हाली साहेबास मुदासा पा मा अर्जानी जाला असे माहाली कारकून ताना सुर्दसताचा उजूर करीतात तरी साहेबी मेहेरबान होऊनु सद रजा इनाम दुमाला केला पाहिजे म्हणउनु मालूम केले थराये मालुमात सानरस आणून इनाम दुमाले केला असे दुमाले करणे गणो तिमाजीचा उजूर न करणे तालीक लेहोनु घेऊन असल इनामदार मजकुरास फिराउनू दणे म्हणउनु रजा रजया इनाम दुमाले केला आसे यांता।

[इनामाचा तपशील]

येणेप्रमाणे सदरहू इनाम दुमाले करणे उजूर न करणे सदरहू इनाम गोसावी मजकुराचे दुमाले करणे तालीक लेहेनू घेऊनू आसल इनामदार मजकुरास फिराऊन दणे मो (अ मो)

तेरीख २३ सोवाल

ले १५९

श. १५८५ कार्तीक शु १५
इ. स. १६६३ नव० ५

तालीव

अज दिवाण ठाणे पा सुपे ता मोकदमानी व माहाजन सेटीये का सुपे पा मजकूर सुा अर्बा सितेन अलफ बा सुर्दसत येक्दर पौ छ ७ माहे रबिलासर तेथे रजा जे दरिविले माहादाजी गोसावी क्षेत्र मोरेस्वर पा पुणे हुजूर येऊन मालूम केले जे गणो तिमाजी जनोवदार मुकाम मोरगाऊ यासि इनाम दरसवाद चितपतील

[इनामाचा तपशिल ले. १५२]
हाली पा मा साहेबास जागीर आर्जानी जाला [इ. इ.]
तेरीस १४
माहे रबिलासर

ले १६०

श १५८६ आश्विन शु ७
ता. १६।११।१६६४ इ स.

माणको चल्लाळ
(वा. शि)

अजदिवाण पा सुपे ता
मोकदमानी व महाजनानी सोनानी पथरीयानी पा-
व सेटीयानी कसबे सुपे णसारीयानी चोव्हा पा सुपे

+ सा खमस सितेन अलफ सन इजार १०७४ या सुर्दसत माहाराज राजश्री साहेब रा छ १० माहे सफर पा छ ५ माहे रबिलोवल सादर जाले तेथे रजा जे दरीविले राजश्री माहादाजी गोसावी क्षेत्र मोरेश्वर पा पुणे हुजूर येऊन मालूम केले जे गणो तिमाजीजनोवदार मुकाम मोरगो यास

[इनामाचा सपशील]

येणेप्रमाणे कारकीर्द दर कारकीर्द भोगवटा व तसरुफात चालत आले असे यास गणो तिमाजी वारानसीस गेले जाते वक्थी सदरहू इनाम आपणास धर्मार्थबुद्धीने दिधला आणि गेला आणि त्या तागाइत दर हर साल कारकीर्द चालत आले हली परगणे मजकूर साहेबास जाहागीर अर्जानी जाली आहे महाली कारकून ताजा सुर्द सताचा उजूर करीतात तरी साहेबी धर्मार्थबुद्धीने सदरहू इनाम जमीन चावर १ व दरोज रोजमुरा रुके ८६ व दरोज रोसनाइ तेल वजन

१ राजवाडे खंड २० ले. २७४ पहा

१॥ व साहीत्वार पैकी होतु १ तीन दुमाले करणे म्हणउनु कारकुनास सुर्दसत सादर केले पाहिजे म्हणउनु मालुम केले बराये मालुमाती खातिरेस आणउनु सद्-रहू इनाम दुमाले असे तर्श्रीफाती व भोगवटा सालाबाद कारकीर्द माजी जहागीर दार ता सालगुा चालिले प्रमाणे दुमाले करणे तालीक लेहोनु घेउनु असली परतोन दीजे बाा रजा रजे बरहुकूम आमल (अ मो)

तेरीख ५
रबिलावल

ले १६१ श १५८७ भाद्रपद शु ७
माणकोबलाल ता ५।८।१६६५ स

('श्रीये । साजी । गणेश ।' अशा तीन ओळींचा अष्टकोनी शिक्का.)
अज दिवाण ठाणे सुपे ता
मोकदमानी व माहाजनानी व सेटेयानी कसबे सुपे
सोतानी व पथकीयानी व पाणसरी-यानी चौरा काा सुपे

सुाा सीत सितेन अलफ सन हजार (१०)७५ बाा सुर्दसत माहाराज राजश्री साहेबा राा छ ३० माहे सफर पैा छ ५ माहे रबिलावल सन समस सादर जाले ती रजा

ले १६२ श. १५८८ श्रावण वद्य २
इ स. १६६६ आगष्ट ६

१९ मा आा राजश्री रायाजी रत्नाकर हुदेदार व मोकदमानी काा सुपे व मोरो (नरसिह) व मल्हार काकाजी सोत जकाती + + + + + पास राजश्री शकराजी रत्नाकर हवालदार(कार)कुन पा सुपे सबा सितेन अलफ हुजरून सुाा राा छ १३ मोहरम पौा छ ४ सफर तेथे रजों जेदरीविले + + + + (शि[३]) (मा)हादाजी गासावी क्षेत्र मोरेश्वर पा पुणे हुजुर मालुम केले जे गणोजी तिमाजी जनोबदार मुक्काम मोरगो इनाम यास दर सवाद

(इनामाचा तपशील)

सदरहू मौ कारकीर्द दर कारकीर्द भोगवटा व तश्रीफाती चालत आले आसे तेणेप्रमाणे भोगवटा मनास आणऊनू सालाबाद चालिले प्रमाणे साल मजकुरी चालविले

---

१ यापुढील मजकूर मागील लेखांकाप्रमाणेच आहे. पण शेवट ' तेरीख १५ माहे रबिलोवल ', ' माहे राबिलोवल ' असा. २ निराळ्या वळणाचा ३ शकराजी रत्नाकराचा अष्टकोनी शिक्का.

[इनामाचा तपशील]

सदरहू प्रमाणे दुमाले करुनू तालीक लेहोनू घेऊनू असल सुर्दमत इनामदार माइलेस परतोन दीजे पा। हुजूर सदरहू सेरीज सालाबाद सादिलवारी पा। मजकूर निसबती रयेत होनू ३ तीन दर हरसाल चालत आले आहेती त्या बा। हुकूम साल मजकुरीहि दुमाले करुनू पेस्तर दर हरसाल दुमाले करीत जाणे उजूर न करणे म्हणऊनू रजा रजे बरहुकूम अमल करणे सदरहू प्रमाणे इनामदार मजकुराचे दुमाले कीजे उजूर न कीजे तालीक लेहोनू घेऊनू असल इनामदार मजकुरासी परतोन दीजे मोर्तब सुद

तेरीख १४ सफर माहे सफर

ले १६३ श १५८९
स १६६७

अज दिवाण ठाणे पा। सुपे ता। मोरो नरसिंह सोत व मल्हार काराजी सोत हुजारदार सावेर पा। मजकूर सु॥ सबान सितैन अलफ सन १०७७ हुजुहुन सुर्दसत सादर जाले तेथे रजा जे दरिविले राजेश्री माहादाजी गोसावी क्षेत्र मुकाम मोरेश्वर पा। पुणे हुजूर येऊन मालूम केले जे गणो तिमाजी जनोबदार मुकाम मोरेश्वर यास इनाम दर सवाद चि॥ ता।

[या पुढे इनामाचा तपशील]

येणेप्रमाणे कारकीर्दी दर कारकीर्दी भोगवटा व तशुकाती चालत आले आहे यासि गणो तिमाजी वाराणसीस गेले ते जाते वख्ती सदरहू इनाम आपणास धर्मार्थबुधीने दिधला आणि गेला त्या ता। दर हरसाल कारकीर्दी दर कारकीर्दी चालत आहे हाली पा। मा। जागीर साहेबास आर्जानी जाहाला आहे माहाली कारकून ताजा सु॥ उजूर करिताती तरी साहेबी धर्मार्थबुधीने सदरहू इनाम जमीन चावर येक १ रोशनाई कचे वजन आदसेर ०८॥ व सादीलवार पैकी होनु ३ तीन दुमाले करणे म्हणौनू कारकुनास सुर्दसत सादर केले पाहिजे म्हणऊनू मालूम केले बराये माहुमाती खातिरेस आणौनू सदरहू इनाम दुमाले असे तशुकाती व भोगवटे सालाबाद कारकीर्दी माजी जागीरदार व ता। साल गु॥ चालिले प्रमाणे दुमाले करणे म्हणऊनू रजा रजे बा। दुमाले केले असे तरी दरोज रोजमुरा रुके ०६ सा व तेल वजन कचे ०८॥ आदसेर दुमाले करणे तालीक घेऊनू आसल इनामदार मजकुरास फिराऊनू देणे

तेरीख

---

१ जोडावर मोर्तब सुदचा शिक्का व

ले १६४ श्री श १५९९ श्रावण शु ११
इ. स. १६७७ जुलै ३०

राजेश्री विसाजी गगाधर हवालदार व कारकून पा। सुपे गोसावी यासि

॥अ आखडित लक्षुमी आलरुत राजमाये—सेवक त्रिंबक गोपाल सुभेदार व कारकून पा। पुणे वै मा। हावे नमस्कार सु॥ समान सबैन अलफ राजेश्री माहादाजी गोसावी मोरेस्वर याचा इनाम मौजे कसबे सुपियामधे आहे तरी तुम्ही याचा इनाम सालाबाद साल दरसाल मागवरा कारकीर्द दर कारकीर्द चालत आला आहे व राजेश्री—माहाराज साहेब यांचेहि कागद आहेती तेणेप्रमाणे साल मजकुरी चालवणे लाजे सनदचा साल दरसाल उजूर न करणे तालीक लहून घेऊनु आसल फिराऊनु दणे रा। छ ९ जमादिलाखर मातबू + +

(मराठी अस्पष्ट शिक्का) ('लखन। सीमा।' असा दोन ओळींचा पत्कोनी मोतब-)

ले १६५ श्री श १५९९ श्रावण शु॥ ११
ता ३०।७।१६७७ इ स

राजश्री काळो विस्वनाथ हवाल
दार व कारकून सा। कडेपठार
गोसावी यासि

असडित लक्षुमी आलरुत राजमान्य सेवक त्रिंबक गोपाल सुभेदार व कारकून पा। पुणे व मा। हावे नमस्कार सु॥ समान सबैन आलफ राजश्री माहादाजी गोसावी मोरेस्वरकर याचा इनाम मौजे मोरेश्वर ता मा। तेथ आहे याचा सालाबाद कारकीर्दी दरकारकीर्दी साल दरसाल चालत आहे व राजेश्री—माहाराज साहेब याचेहि सुदसत आहे तेणेप्रमाणे मनास आणून सालदरसाल चालवणे लाज सनदचा

---

१ सुभेदारस्तु देशाधिकारीति परिभाषित १ राज्यव्यवहारकोश जनपद वर्ग श्लो २९ असा आहे यावरून सुभेदार या फारसी शब्दास देशाधिकारी हा संस्कृत प्रतिशब्द योजला गेला होता परंतु, हाच शब्द वापरण्याचा प्रघात शिवशाहीत दिसून येत नाही कारण, त्रिंबक गोपाल ह्यासच मोरोपंत पेशवे देशाधिकारी म्हणतो (शि च सा ख १ ले ६३) व स्वत त्रिंबक गोपाळ आपला उल्लेख सुभेदार ह्याच शब्दाने करतो सुभेदार ह्याचाहि सेनाध्यक्षस्तु सुभेदार पदातिध्यक्ष इरित ॥ ८२ ॥ असा दुसरा अर्थ सामंतवर्गात दिला आहे म्हणजे लष्करी व मुलकी असे सुभेदाराचे दोन भिन्न हुद्दे होते पैकी त्रिंबक गोपाल हा मुलकी सुभेदार आहे.

उजूर न करणे तालीक लेहून घेऊन आसल फिराउ देणे रा छ ९ जमादिलासर
(श्रीम।•••। गोपालमु। (ले. १६४ प्रो मोर्तब)
त ग्रीयक। असा चार
ओळींचा वर्तुळ शि.)

ले. १६६ श. १६०१
स. १६७९

॥श्र राजमान्य राजश्री मोरो +++ तांबिरे मोकदम मौजे मो(रगो) यास स्नेहांकित शंकराजी राम सुभेदार पा (पुणे) सुा समानीन अलफ तुम्ही व राजेश्री देवाजी गोसावी येसे निलजेस सेत करीत होतास ++++ वरात दिधली•••••••• आली आसेल आगर बाकी राहिली आसल तरी निकूजकर मोकदम व कुलकर्णी यास मागणे आता तुम्ही राजेश्री देवाजी गोसावी यास पैके मागत आहा जे आपले पैके देणे त्यास तुम्हास मागावया गरज नाही (शि.) तुमची बाकी असेल ते मोकदम व कुलकर्णी यास जाऊनु मागणे ते विल्हे करून देतील याचे बाटे नव जाणे हे विन (मो.)

ले. १६७ श्री शंकर श. १६०१ ज्येष्ठ व० १४
स. १६७९ जून ० २६

(अ. शि)

आज दिवाण ठाणे ता कहेपठार पा पुणे ता मोकदमानी मौजे मोरगाव ता मार सुा समानीन अलफ मौजे मजकुरी राजेश्री सिवाजी गोसावी याचे पिते माहादाजी गोसावी याचा इनाम मौजे मारी आहे येसीयास राजेश्री त्रिंबकपंत सुभेदा(र) पा पुणे याची सनद आलिली आहे की सालाबाद भोगवला चालिला आसेल व सालगुा भोगवटा जाला आसेल तेणप्रमाणे चालणे तरी चालवणे दर हरसाल नवे सनदेचा उजूर न करणे तालीक घेऊनू आसल गोसावी यास देणे छ २७ जमादिलोवल (प. मो.)

---

१ 'शंकरा। जीराम।' असा दोन ओळींचा शिक्का. २ राजवाडे, खंड २० ले. २४७ पहा.

ले १६८

श १६०३ अ आश्विन व० १२
स १६८१ सफ० २८
धनाजी नाइक

(शि.)

दस्तक बो रहदारानी व चवकीदारानी व पतकीयानी कमावीस जकाती माग तहद मोरेस्वर सुा इसने समानीन अलफ सन हजार १०६१ मो रा सिवनी गोसावी मो मोरेस्वर यास सरकार राजेश्री——साहेब लस्कर मो का हातोलू गोसावी यासी सिलारपैकी धमाधनुधीने ११ गाई ७ बैल रा दी (!) १वासरू १येकून आकरा दिल्ही आहेत ते ° गोसावी घेऊन जातातो तरी यास वाटेस हरयेक वाबे मुजाहीम न देणे पा हुशार मा सदरहू वस्ता आकरा मो

(चट्रसूय अद्दुन मारता '।व।' असा दोन
ओळींचा कायरी आकाराचा शिक्का)

हजू सुरुनिवीस

तेरीस २५ माहे रमजान

ले १६९

श्री शंकर

श १६०५ माघ शु १०
स १६८४ जाने २१

राजश्री जिवाजी नारायण हवालदार व
कारकून ता करेपठार गो

७ असडीत लक्ष्मी आलंकृत राजमान्य—सेवक विनायेक उमाजी सुभेदार व कारकून प्रा पुणे नमस्कार सुा आर्बा समानेन अल्फ राजश्री माहादाजी गोसावी सो मोरेस्वर याचा इनाम मौजे मजकुरी आहे

सेत जिराइत दिरा गि कास रुके ७३॥ बागाईत पाडरी देविला नजीक बिघे ८६

येकुण जिराईत साडेतीन रुके व बागाईत सा बिघे आहे येसीयासी सालाबाद दुमाले चालत आहे साल मजकुरी कोर्दी करितील म्हणून म्हणताता तरी सालाबाद ता साल गुदस्ता जैस चालत आले आहेसी या प्रा साल मजकुरी चालवणे आसल गोसावी मजकुरापासी देणे तालीक लेऊन घेणे छ १३ सफर मोर्तब सुद

(ल्ब पतुळ शि अस्पष्ट
जमना॥ विनाय कस्य
मुद्रेयाथिय + + +)

(वा मो 'विळस। तिलेसन।
सीमा।' अशा तीन ओळी)

---

१ 'मुधोजी। वणगाजी। नइक ।' असा तीन ओळींचा चौकोना शिक्का हात इ व ण मोडी आहे

ले १७० श्री मार्तंड भैरव श. १६११ मार्ग० शु. १०
स. १६८९ नवं० १२

श्री सके १६११ शुक्लनाम सवत्सरे मार्गेस्वर सुध १० सोमवार त दिनी इनाम पत्र लेहोनु दिल्हा राजेश्री सखो बलाल पुरधरे कुलकर्णी मौजे सिपोरे पा। रासीन यासि ससोजी पाटील व समरत दाहीजण मौजे सिपोरे मा मा। लेहोऊन दिल्हे इनाम पत्र येसे जे तुम्हास श्री देश—— कारणे सेत इनाम टुकडा १ येक दिल्हा आहे तो तुम्ही कीर्दी करून सुखे लेकराचे लेकरी खाणे तुम्हास दिवाणासी समध नाही आपण गाव निसबती इनाम दिल्हा आहे दिवाणाचा तगादा तुम्हास लागला तरी आपण गावाबरी दाहाजण देऊन वारून तुम्ही सुखे कीर्दी करून श्रीस नवेद करून + णे ये याचे को-ही हिश हरकत करील तो आपण वारून यासी जो हे मोडील त्यासी ब्राह्महत्येचे पातक आसे हे लिहिले सही व आपले वोसीचा होऊन मोडील त्यास आपल्या पूर्वजाची आणि असे इनाम ठिकाण पेडोजे उत्तरेकडे डुगाडी पाघून दक्षणेस हडवला पावेतो व पस्चमेस नदी नादणीपासून पूर्वेस पडवला सत माची पावेतो जो टुकडा निघेल तो तुम्हास दिल्हा आसे सुखे खाऊन राहाणे आसल पत्री वोली चाळीस आसे

गोही

सुवाजी बिरादर मोकदम मौजे मा। गोविंद सिवदेऊ सो। रासीन

गोही

हावाजी बिन मुधोजी जगथाप मो। मौजे पणदरे पा। सुपे पत्रप्रमाणे साक्ष नि। नागर

मलजी बीन साऊजी तावरे मो। मौजे आर्वी++नि। नागर

सडोजी बिन सोमाजी तावरे मो। मौजे सागवी पा सुपे नि। नागर

मोराजी बीन रतनाजी तावीरे मो। मौजे

ले. १७१ श. १६३३ खरे भाद्र शु. ७
ता ६।८।१७११ र म

चावर निम ॥॰ मोकरा बिघे ६० साठी व बागाइत बिघे ६ सा एकूण सासट बिघे आहेती कदीमूल आइाम चालत आले आहे ये बाचे

याची सनद सादर जाली आहे सनद असनाद माइले यासी आसे तर मार्फीक सुदामद इनाम चालवीत जाने सनद मुजद्द तलब न करणे दरीबाब तार्कीद तमाम दानद तहगीर फतानी छ ५ माहे रजब सन १ जलुसवाला कलमी सुद

ले. १७२ श. १५३९।

५ स. १६१७।

(शि) श्री मोकदमानी मौजे मोरगो मालोजी सितोले देशमुख पा पुणा विनंती राजेश्री मल्हारबा गोसावी सांगितले जे देवा कारणें पुस्तपाटिका करितो बिहिरीस बंदव लाऊन तरी येक दोनी झाडे पाहिजे व कुडण केले पाहिजे म्हणोनु तरी हे धर्मकृत्य आहे तुम्ही व गुरव व समस्त मिलोनु या कामास मदतगिरी करून मोटेस लाकुडे व कुडण करून देवविजे

ले. १७३ श. १५३९।

५ स. १६१७।

(शि.) श्री मोकदमानि मौजे मोरगो मालोजी नरसिंगराऊ सितोले देशमुख पा पुणा विनंती राजश्री मलारी पंडित यासि सेत इनाम दिवाणातुनु दिल्हे आहे आणि यासि कुणबीक[1] मागता म्हणोनु सांगितले तरी दिवाणीचे देणे आसोनु तुम्ही कुणबीक न मागणे हे धर्मकार्य आहे यास तसदीस न देणे हे वि

ले. १७४

यादि परवाने इनामतीचे

१ इदबतखान	१ श्याहाजी राजे
१ मलिकंबर	१ सिवाजी राजे
१ सिदी हिलाल सुपे	२ मिर्जा राजा
१ दलपतराऊ ××	१ सुपे
२ मुगटमणी कराड खालील	१ मोरगो
१ सुपे	२

---

१ सं. २० ले. २२८ पहा. २ येथें 'कुणबीक' हा शब्द 'सारा' या अर्थी वापरला आहे.

१ मोरगांव (!)
२

१ राघ राऊ
१ पौंड मावळ + + + सिवाजी राजे

१ माणको बलाल सुभे
१ + + + राजे सुभ्याचा इनाम
१ ननाजी राजे सुभे

ले १७१ श्री मोरया

याद्री गावगना नावनिसा ना॰ पेढसोरे

ता। गिरडे
१ सिावली
१ चाद्वगी
१ सेडाणी
१ धडवाधर
१ नाणेनली
१ नाद्घला
१ पळणे
१ समये
१ भाद्स बु॥
१ डोंगरगाव
१ सिलेसर
१ आसदे
१ मुहावरा
१ रावडे
१ अचडधेन
१ चारवली
१ पौहूड
१ फोंढवळे
१ चिचघड
१ घळरडे

१ सचेग
१ आदम
१ मादेड
१ कल्हमा
१ अक्षोले
१ सरे
१ नादगाऊ
१ दिसाली
१ मांले
१ परीन्वाडी
१ मुरसी सुद
१ मरसी बु॥
१ निहारवाडी
१ रडसे
१ मोरफत ग
१ धारे
१ सिवरी नारस्यांके
१ अहीरवाडी
१ मागवी
१ रत्नसेन
४०

ता। ताम्हणसोरे
१ वडागार
१ मोहरी
१ गिरगाऊ
१ निरे
१ सारोल
१ ताम्हाणी सुद
१ ताम्हणी बु॥
१ चायनशी
१ बारक
१ पटसे
१ गोनरडी
११

ता। कोरवासे
१ अबलस
१ हरपे सुद
१ अडगाऊ
१ धुन्के
१ चाथडे
१ थेफोले
१ तेलघोले
१ सालोतर

१ मासगाऊ
१ आंबवणे
१ मालस्ने
१ कोंगेरी
१ नादगाऊ
१ जामुलणे
१ देवघर
१ विशासर
१ कोलवली
१ कुंभेरी
१ मुलाजूर
१ पोमगाव
१ देवलाली
१ अफसई
१ निरसडे
१ हरपेबु।
१ तेम्घोली
१ निरसे
१ निसवारी
१ पठ
२८

ले. ७७

श १४८८ कार्तीक व० ११

स. १५६६ नोव्हेंबर १०

(फा. शि. व ३४ फारसी शब्द पुढें

पांच ओळी फारसी मजकूर)

अज रसतसानाः माहाल हजरती मिया स्याहा बुऱ्हान साहेब बा सनद मोकरय सास ता हुदेदारानी व मोकदमानी का वोतूर सा जुनर विदानद सुा सन सबा सितेन व तिसा मया इच जमीन चावर येक दरसवाद कसबे मजकूर दरवज इनाम बा केशव चइतन महानभाव यासि इनाम बा रोसा बाबा वदे चितेरोस २५ रयिलासर विनाम विरसो पदित व कृष्णाजी केशव चइतन मानभाव तुम येक चावर वोतूर येथी(ल) इनाम दिला यो यये सुद सन देऊ म्हणून रोसा ता इनाम जमीन चावर येक याचे मठानजीक मसाहाती करून बाबा महसुलेसी दुपाला कीजे असल सुद सत नकल मजकुरासी दीजे तुम्हा तालीक लहून घेईजे दर हर साल सुर्द सताचा उजूर न कीजे + + + + चे मठासी जे जिनस झाडे असतील ते याचे दु + +

तेरीख २५ माहे रयिलासर

अर्या समैन

ले १७८

श १५०१ वैशाख व ६ (!)

स १५७९ मे १४

(फा. शि.) (८ ओळी फारसी मजकूर)

अज माहाल मर्च सासा हजरती दिवाणआला ता महमद मियाजी ठाणदार व हुदेदारानी हाल व इसतकबाल व मोकदमानी का वोतूर सा जुनर मालुम दानद सुहूर सन समानीन व तिसा मैया नरसिहभट बिन विस्वनाथ भट व केशवभट बिन नरसिहभट विद्यार्थी केशव चैतन्य मानभाव का मजकूर मालुम केले की आपणासी इनाम जमीन चावर येक नजीक मठ व झाडे मठाजवळील बा हुजती बसिके सास व भोगवटे ता सन सबा चालिले आहे हाली हुदेदार ताजेया सुर्द सताचा उजूर करिताती सुद सत होये मालुम जाले मग मजकुरासी इनाम सदरहू बा हुजती बसिके सास व भोगवटे ता सन सबा चालिले आहे तैसे चालवीजे दर

---

१ हिजरी सन. ९७४

हरसाल सुर्द सताचा उजूर न कीजे तालिक लेहून घेऊन असल फिराऊन देणे

तेरीख १६ माहे

रबिलोवल सीत तिसेन[1]

+ सनद् का॥ उतूर सन समानीन व तिसा मया छ १६ रबिलोवल

ले. १७९

श. १५११ मार्गशीर्ष शु॰ १५

इ. स. १५८९ डिसेंबर ११

(फा. शि. व दोन लहान ओळी)

(बारा ओळी फारसी मजकूर)

अज रख्तखाने सुदायेवंद हजरती खान अलीशान खा॥ जमालखा॥ खुली दयाम दोलत हू बिजानेबु हुदेदारानी हाल व इस्तकबाल व मोकदमानी का॥ उतोर सा॥ जुनर बिदानद् सा॥ तिसेन व तिसा मया भट ना॥ २

नरसिंहभट बिन विस्वनाथभट केशव भट बिन नरसिहभट

विद्यार्थी केशव चैतन्य मानभाऊ साो का॥ मजकूर मालुम केले जे आपणासी इनाम जमीन चावर येक १ नजीक मठ व झाडे मठाजवळील दर सवाद् का॥ मा॥ बा॥ हुा॥ बसिके खास व भोगवटे कारकीर्दी दर कारकीर्दी ता॥ सन तिसा[2] तसरुफाती व भोगवटा चालिला आहे सन तिसामधे सेख फरीद् रुस्तुमखानास मुकासा जाला होता त्याची हुजेती घेणेत व लस्कर गेयेती नगरासि अलेवरी हुजेती घेणेत व त्याचा मुकासा बरतर्फ होऊन का॥ मा॥ साहेबास मुकासा आर्जानी जाहाला हुदेदार सुर्दसताचा उजूर करितानी सुर्दसत मन्हामत होये मालुम जाहाले नरसिहभट व केशवभट मजकुरास इनाम जमीन चावर येक नजीक मठ व झाडे मठाजवळील दर सवाद् का॥ मा॥ बा॥ हुजेती बसिके खास व भोगवटे कारकीर्दी दर कारकीर्दी ता॥ सन तिसा तसरुफाती व भोगवटा सोयत करून तेणेप्रमाणें चालवीजे दरहर साल सुर्द सताचा उजूर न कीजे तालिक घेऊन असल सुर्दसत फिराऊन दीजे सेख फरीद् रुस्तमखान याचे सुर्दसताचा उजूर न कीजे

तेरीख १२ सफर समान[*]

* सनद का॥ उतूर सन तिसेन व तिसा मया छ १२ सफर

ले १८०

श १५१४ पौष शु १२
इ स १५९३ जाने० ४
(फा शि दोन लहान ओळी फारसी मजकूर)
(५॥ ओळी फारसी मजकूर)

अज माहाल तनखा हवाले माहाल रतखाना खास हवाले मलिक इ्‌िक बजानेबु हुदेदारानी हाल व इस्तकबाल व मोकदमानी का वोतूर सा जु।र यिदानद सुा सलास तिसेन व तिसा मया नरसींहभट बिन विश्वनाथभट व केशवभट बिन नरसिंहभट विद्यार्थी केशव चैतन्य माहानभाव सेकेनि का वोतूर हुजुर यउनु मालुम केले जे आपणास इनाम जमीन चावर येक व झाडे नजीक मठ केशव चैतन्य दर सवाद का मजकूर बा हुजती वसिके खास व भोगवटे व तसरुफात सा सन अर्वा चालिले आहे झाली का मजकूर हवाले इजानेबु जाले हुदेदार सुद सताचा उजूर कीजेलाती सुद सत मन्हामती होये मालुम जाले नरसिंहभट बिन विश्वनाथभट व केशवभट बिन नरसिंहभट विद्यार्थी केशव चैतन्य महानभाव सा का उतूर पासि इनाम जमीन चावर येक व झाडे नजीक मठ केशव चैत य दर सवाद कसबे मजकूर बा हुजती वसिके खास व भोगवटे व तसरुफती ता सन अर्वा जेसें चालिले असेली तेणेप्रमाणे चालवीजे दर हर साल सुद सताचा उजूर न कीजे तालीक लेहून घेउनु असली फिराउनु दीजे

तेरीख १० माहे रबिलाखर

ले १८१

श १५१४ माघ व० ६
स १५९३ फे० ११

(फा शि व चार शब्द)

(फारसी १० ओळी मजकूर)

अज दिवाण रहनमाने खास बजानेब कारकुनानी समत जुनर व मु (तसदायानि) व हुदेदारानी हाल व इस्तकबाल व मोकदमाना कसबे उतूर समत मजकूर यिदानद शहुर सन सलास तिसेन व तिसा मया नरसिहभट व केशवभट विद्यार्थी केशव चैत व माहानभाव सेकेनि कसबे उतूर बदर्गी हजरती मालूम केले ज इर्वी जमीन चावर यक व झाडे नजीक मठ केशव चैत य दर सवाद कसब

---

१ श १५०५१
२५-११

मजकूर या हुजत हजरती मिराशाह बुर्हान साहेब सवा सितेन[1] कारकीर्द हजरत बिबी साहेब बिनाम केशव चैतन्य दिधलें होतें तेणेप्रमाणें तागायत इहिदे सबैन[2] चालिलें यावरी केशव चैतन्य माहानभाव इही समाधी घेतली इसने सबैनी आपले नांवें हुजती व(सी)के खास जाहाली आहे तेणेप्रमाणे सालाबाद तागायत [3]इहिदे तिसैन भोगवटा तशृफात चालत आहे सन इसने* कारणें अमान(त केलें) आहे इनामाचे बाबे परवानगी वर्क सादर आहे जे कारकीर्दी हजरती बिबीसाहेब ब्राह्मण व हिंदु यासि इनाम असेल तो करार करणे चावर व झाडे नजीक मठ बाबत अमानत दर निसबत हुजत कदीम मोकरर करणें फर्मान मन्हामत होये मालुम जाहालें बरहुकुम इशारती दिवाणआला व इलतमेश देवविलें नरसिंहभट बिन विस्वनाथभट व केशवभट बिन नरसीहभट विद्यार्थी केशव चैतन्य माहानुभाव सेकिन उतूर यासि इनाम जमीन चावर येक व झाडें नजीक मठ दर सवाद कसबे मजकूर बरहुकुम हुजत कदीम मोकरर केले असे तागायत इहिदे तिसैन जैसा भोगवटा तशृफात चालत असेल तेणेंप्रमाणें दुमाला कीजे औलाद व आफलाद चालवीजे दर हर साल खुर्दखताचा उजूर न कीजे तालीक लेहून घेऊन असल परतोन दीजे मोकरर या परवानगी वर्क येकंदर ब्राह्मण व हिंदु सालास[4] तिसैन छ २५ जिल्हेज सन अलफ[5] या सवाद दफ्तर खास चावर येक

तेरीख १८ माहे जमादिलोवल

ले. १८२ . श. १५१८ कार्तीक व. १
ता. २७।१०।१५९६ स.

(फा. शि. व मजकूर लहान दोन ओळी)
फारशी मजकूर ११ ओळी)

अज दिवाण रस्तखाने खास बजानेब कारकुनानी व सोतानि व हुदेदारानि व पथकीयानी हाल व इस्तकबाल जकाती चौतरे मालसेज व उतूर तलेगों चिदानद सुरा सबा तिसैन व तिसा मया या इसील जकाती दर सवाद चौतरा उतूर पैकी या नरसिंहभट बिन विस्वनाथभट खिजमतगार केशव चैतन्य सेकीन का उतूर यदगी हजरती मालूम केले जे आपणासी दुरोज रुके ८४ या हुजती माहाल मजकूर आदा जकाती चौतरे उतूर चालिले आहे तेणेप्रमाणे आपणासी भोगवटा

---

१ श. १४८८ (स. १५६६) २ श १४९२ (स १५७०). ३ श. १५१२ (स. १५९०). ४ श. १५१४ भाद्रव. १२ (ता. २२।९।१५९२). ५ हिजरी १००० * श १५१३

व तसरुफाती सालाबाद ता सीत' सीनेन चालिले आहे त(येणप्रमाणे आपणास हजरती दिवाणींचा फर्मान वसिके सास म'हामत होये मालुम जाले या हा दिवाणआला नरसिंहभट विन विश्वनाथभट खिजमतगार केशव चैतन्य सेवेदीन कौ उतूर यासि रोजमुरा दरोज रुके ८४ आदा जकाती चौतरे उतूर बा हुजती माहाल मजकूर चालिले आहे तेणेप्रमाणे हाली हुजहून हजरती दिवाणींचा फर्मान वसिके सास म'हामती केला आहे अज हा—— पाहुन आदा करीत जाणे या भोगवटे प्रमाणे चालिले असेल सालाबाद नागाइत जेते काही चालिले असेल तेणेप्रमाणे चालवीत जाणे औगद् अफराद् चालवीजे दरहरसाल सुद् सताचा उजूर न कीजे तालिक घेऊनु असल फिराउनु द्राज दरोज रुके च्यारी

तेरीख १५ माहे रबिलोवल

+ सनद जकाती सन सबा तिसैन तिसा मया

छ १५ रबिलोवल

ले २८३

श १५२६ ज्यष्ठ शु १०
ता २८।५।१६०४ स

(फा शि व चार शब्दांची ओळ
६ ओळी फारसी मजकूर)

अज रसनखाने सुदाय वद मलिक सक मलिक अबर सुली दयाम दौ(लत हू) बिजानेब हुदेदारानी व मुतलीकानी मुकासाई हाल व इस्तकबाल व + + + + माल्सेज उतुर तलेगो बिदानद सुा सन समस आलफ + + द बिन विस्वनाथभट खिजमतगार केशव चैतन्य माहनमात सो उतुर मालूम केले जे आपणासी इनाम दरोज रुके ८४ या हासील जका(ती) + (दर स)वाद उतुर चौतरापैकी या फमान वसिके सास चालिले आहे हाली चौ(तरे) मजकूर साहेवास अजानी जाले या म'हामती फर्माउनु सुर्द सत + + ये मालुम जाले बाये मालुमाती सातिरेसी आणुनु नरसिंहभट बिन केशव चैतन्य यासी इनाम दरोज रुके च्यारी ८४ बा जकाती हासील चौतरे चालिले आहे बा हुजती वसिके सास व वजिरानी तसरुफाती चालिले आहे तेणे(प्र) चालवीजे दर हरसाल सुद सताचा उजूर न कीजे सुर्द सताची तालीक घेउनु फिराउनु दीजे तेरीख ८ माहे मोहरम

---

१ श १४८७ + असें पाठीवर शेवटी लिहिलें आहे

ले १८८ श. १५२१ फाल्गुन वद्य ५

(का. शि) स १६०८ फे. २५

(दोन छोट्या ओळी, सोळा मोठ्या ओळी, ५॥ आडव्या ओळी)

अज दिवाण रूलसाने खास चजानेच कारकुनानी व देसमुखानी समत जुनर व हुद्देदारानी हाल व इस्तकबाल मुतालिक मुकासाई व अमानत व मोकदमानी कसबे जुनर मामले मजकूर चिदानंद सुा समान अलफ भगानी जुनारदार विद्यार्थी केशव चैतन्य माहानुभाऊ सो कसबे जुनर नफर २ चदगी हजरत मालुम करुने जे चि॥

(पाठीवरील मजकूर)

अज दिवाण रस्तमाने मास | ता क्रा उतूर सन समान अलफ मरल असे छ १ रमजान पान्वणे तेरीस छ १८ जिल्काद सन सीत

लें. १८५ | श १५३० मार्ग० व. २
ता. १३।१२।१६०८ स.

(फा. वा शि. व २ लहान ओळी मजकूर)
(फारसी मजकूर १२ ओळी)

अज दिवाण रस्तसाना सास मजानेबु कारकुनानीं व सोतानीं व हुदेदारानी व पतकीयानीं हाल व इस्तकबाल जकाती चौतरे मालसेज वोतूर तलेगांव पिंप्रानंद सुहूर सन तिसा अलफ था जकाती चौतरे वोतूर पैकी था रोजमुरा

मुकुंदभट फर्जंद नरसिंहभट बिन विस्वनाथभट | कासीभट बिन केशवभट पोतरा नरसिंहभट बिन विस्वनाथभट

बदगी हुजरसी मालुम केले जे बिनाम नरसिंहभट बिन विस्वनाथभट विद्यार्थी केशव चैतन्य सो का वोतूर यासि रोजमुरा दररोज टके ७४ आदा जकाती चौतरे वोतूर था भोगवटे व सुर्द सन ता इहिदे तिसैन फर्मान वलिके सास सवा तिसैन कारकीर्दी था बाहादूर निजाम भोगवटा व तसरुकाती ता सीत अलफ चालले आहे हाली नरसिंहभट बिन विस्वनाथभट पिराश्वन जाली आहे व केशवभट विस्वनाथभट हाली आहे तरी आपलेनि नावे फर्मान वलिके सास मऱ्हामती होये मालुम जाले या सनद दिवाणआला नरसिंहभट बिन विस्वनाथभट विद्यार्थी केशव चैतन्य महानुभाव हा परीवरुन जाला आहे याचा रोजमुरा सदरहू था हुजती सदरहू चालिली आहे तियाची अवलाद—

मुकुंदभट फर्जंद नरसिंहभट | कासीभट पोतरा नरसिंहभट

याचेनि नावे मोकरर केली आहे भोगवटा व तसरुफात ता सीत अलफ चालिले असेल तेणेप्रमाणे अज इा———पासून आदा करीत जाइजे अवलाद व अफलाद चालत जाइजे दर हरसाल सुर्द सताचा उजूर न कीजे तालीक लेहून घेऊन असल फिराऊन देणे मोकरर या सनद पाहून येकदर सवा अलफ तेरीस १५ माहे रमजान दरोज टके ७४ स्वारी

† अज दिवाण रस्तसाने सास | †सनद जकाती सन तिसा अलफ छ १५ रमजान

ले. १८६ १० शिरवळ-देशपांडे श. १५१३

तालीक स. १५९१

ई कौलूनामे आज दिवाण ठाणे पा। सिरवल मताऊ पाटेलु मोकदमू मौजे बाठार खुर्द पा। मजकुर सु॥ इसने तिसेन व तिसा मया यांचे कौलूनामा दिधला येसा तुम्हे याचे मल्हारजी आपाजी देसमुख पा मजकूर इलतमेसी + जे सा गुदस्ता कीर्दी सा आज दरसाल + मजकुरास कौलु देऊन पाढरीवरी आणिले तव कीर्दीचे, येशमी परमुलकी यानी पा। मजकूर मारुन गुरे ढोर बैल चिचीचोलाहा लुटून नेरा त्यासंगि मौजे मजकुरीची गुरे ढोरे बैल तमाम नेली ना। मा। नागउनु मफलीस होऊनु परागदा होऊनु गेला काली व पाढरी कुल खराब पडिलो आहे पा। मजकुरास (लागले त) +++ कौलु चो साला आहे तेच हानिसबती मौजे मजकुरास कौलु दिधलीया कीर्दी करील वरायें मालुमाती खातिरेस आणउनु + +

ले १८७ शके १५३२ भाद्रपद शु० १(?)

इ. सन १६१० आगट १७

ई कौलूनामे राजेश्री आपाजि फर्जंद मल्हारजी देसमुख व लुकाई मी देसमुखी

{ मराठी } पा। सिरवलव मोकदम कसबे मजकूर सा। बिठल कायदेऊ देसकुलक-
{ असद } रणी पा। सिरवल सु॥ इहिदे इसईन(?) आशर आलफ कारणे दत कौलु-
{ शिक्का } नामा येसा जे तुहो याचे याऊजी आर्डा आजहेनी मोकदम व गणोजी

घोगुला व पालोजी कावला व धाऊजी सावरा कसबे मजकूर येऊनु सांगितले जे सेत पठाचे नजीक नामजादी ते सेत बिठोबाची मिरासी बिठल कायदेऊ कदकास गेले असता बाऊजी आर्डा याचे सामाली केले होते आता आपण गावास आलो आहे आपले सेत आपण करीन यावरी आम्ही त्यासी बोलीलो जे आता पेरणीचा इगाम आला आहे सन इसनेचे पीक घेऊनु दिवाळीपासून तुमचे सेत तुमचे हुमाली करून या बोले बिठोबे(?) कबूल करून निरोप दिल्हा आता सन सलासा कारणे त्याचे सेत हुमाला केलीयाने———कीर्दी करितील सदरहू मनास आणोउनु कौलूनामा दिल्हा आहे याऊजी आर्डा दुरी करून तुमचे सेत तुम्ही कीर्दी करून सुखी असेणे कोण्हे याचे तालुक आदेसा न करीने हा कौलु सही

तेरीख ७ माहे

ले. १८८

शके १५४४ चैत्र शु० ६
इ. स. १६२२ मार्च ८

(फारसी शिक्का)

ई कौलुनामे अज दिवाण पा सीरवल ता रामाजी विठल देसकुलकर्णी पा मजकूर सुा इसने असरीन अलफ चि जावती सन सलास असरीन अलफ कारणे दिल्हे कौलुनामा येसा जे तुमचे मिरासी कसबे मजकुरी नजीक नागसरी वडाचे असे विठल कायदेऊ कटकास गेलेयरी मागे ते सेत हाउजी अर्डा मज कसबे मजकुरु दिवाणीच्या माहासुला बदल कीर्दी करून उगवणी करीत होते त्यावरी सन इहिदेसी विठल कायदेउ गावासी आला सेताचे बाबे हाउजीस हरकिले यावरी हाउजी बोलिला अजी पेरणीचा इनाम आहे अवदा अपणासी पेरु देणे दिवाळी-पासून तुमचे तुम्ही करणे यावरी विठल कायदेवासी मारिले मग तुमचे सेताचे बाबे तुकाई देसमुखीण इस्तमेसी केले जे रामाजी विठलाची मिरासीचे सेत असे ते हाउजी अर्डा सेताची उगवणी करीत होते अता रामाजी विठल देसकुलकर्णी अपले अपण सेत कीर्दी करील त्यास आम्ही आपला कौलु दिल्हा असे त्याचे सेत त्याचे दुमाले केले असे अता सदरहू प्रमाणे साहेबाचा कौलु देणे म्हणौनु बाबे मालुमाती खातिरेसी आणुन कौलनामा सादर केला असे तुसे सेत तू कीर्दी करून सुखे असीजे कोणे बाबे काही चिंता न कीजे कौलु

तेरीख ५ माहे
जमादिलोवल

ले. १८९

श. १५४६
स. १६२४

ता

(शिका फारसी)

अज दिवाण राणे पा सिरवल ता मोकदमानी व सेटे व माहाजन का मा सुा समस इसरीने अलफ बा सुा रा छ २५ माहे सौवाल पा छ २७ माहे जिल-कादी आपाजि देसमुख पा मा यास इनाम + दिधला असे कुलबाब कुलकानु देसील + + + परी दिधले असे दुमाला कीजे व + + + आहे + + + दुमाला कीजे औलाद अफलाद चालवीजे दरहर साले सुर्दसताचा इनाम उजूर न कीजे तालीक घेउनु असेली इनामदारापासी फिराउनु दीजे म्हणोउनु रजा रजे हुकूम आपाजि देसमुख यास माफ राहाट मला व बापाइत्तीर्नाल पेडी ओबा १ दिधला असे दुमाला कीजे मोर्तब

ले. १९०

श. १५७२

स १६५०

राजेश्री सिदोराम तरफदार व रुरणाजी दलो व अजहत देसमूख व माहादाजी गम देसकुलकरणी पा सिरवल याचे सेवस वाघोजी ....सुा इहीदे समसेन अलफ लेहून दिल्हे ऐसे जे मौजे मजकुरीची जमीने दोनी तरफा केले आहेत निम तरफ नागोजी निम तरफ आपली यापैकी अपले तरफेस जमिने कम आली आहे दोघाचे तरफेस जमीन फार गेला आहे याचा गोताने नह दिल्हे आहे जे मौजे मजकुरीची पैरा पाटिलकीचे + + + करुनु + + हाली बागाईत कीर्दा व माफीदा ससारनिसर बरावरी दो टाई वाग ऐसा तह केला या तहास आपण राजी जालो हे लिहिले पत्र सही

गोही

जाणाजी मोकदम (मौ)जे माडवे
अज गोजी मोकदम मौजे विगोरी

भिलोजी माकदम मौजे पि(गो)री

द्मा राणोजी परसाम कुलकरणी मौजे विगोरी

ले. १९१ ......

-इा अवलसाल ता आसेरसाल दो फराहात जमावंदी बेरीज रुपये १०० बीा
यिा रायो वापूजी पन्वारी मोज मजकूर तेरीस—
……येसवतराऊ निगडे देशमुस दा यादो गगाधर देसपांडिये पा मार
यक्ते रुपये

ले १९२

मा ह्या अखंडित लक्ष्मी सदा प्रसन परउपकार राजमानी राजश्री माहा-
दाजीपत स्वामी गोसावी यासी सेवक श्री पा दतो साष्टांग नमस्कार विनती
उपरी स्वामीचा कागद लेखकास दिधला बहुत काही समाधानाची उतरे बोलिलो
त्यावरी त्याणी बहुत दुस काढिले हाते की आपली मावे पाठविली होती परत
तात्रीक फल नाहा व पा त ल होय की याचे देविले नाही आपणास नागवण पडिली
तेसे काई त्यास जाले नाही परे जाले ते जाले आता आपण कमासाल व ते
असील अता त्याच्या हिसयास येईल ते करून आता आम्हास तरी येसे लक्षते
की याचे समाधान जाले तरी तुमचे कल्याण ना + सारी गरजेवरी जाल तरी
परवे न होये येसे आहे यामधे त्याचे हुजरातास वकील बहुत सबनसीर आहे
मुद्राधारी हि पाठाल केले येसे आहे तो करील ते हेइल आता दूरवरी विचारुनु
आपले हित होये ते करणे व आता अवघ कागद मनास आणुन उभयेताच्या
नावे लेखकास कागद लेहोनु समाधान होये येसे लेहोनु साउजीपासी देउनु तो
वाडिलाकडे जाउनु सिका घेउन येइल आणि साइकाली साउजी तेथ जाइल येसे
करणे व तुम्ही आपला सतत कागद लखकास लोकरी लेहोनु पाठवीजे तो कागद
आम्हापासी पाठवा आम्ही नउनु देउनु देसाया कडुनु उतर येईल तेथवा येइल
परतु तुम्ही आपला कागद लौकरी पाठवीजे तुमची व त्याची किर्या पलसाखाले
जाली आहे ते घडी घडी आठविताती तरी तुमचे उतर लौकरी ये येसे करणे हे विनती

ल १९३ बालबोध

॥९॥ श्रीमत्सकळ गुणप + + + + + + + + + क धन रक्षापक चातुर्य
+ + + महामेरु रायाराजे अ + + + राजश्री विश्वासराय + + पा महसभा व
देशमुख (व) देशकुळकर्णि तथा शेटे + + ज न च पच नगर स्थळ शिरवळ
गासांवि यांसि महसभा (भि)क्षुक व महस्थ वेराज स्थळ स्थ + ह मतिपूर्वक
यथानुक्रमे वि + ति परगणा शिरवळ यासि + घाँवे गुन्हें मारा करून निर्वे
(मा) रून महाहऱ्या केली त्या मारियासि बाप मांडका जोतिषी भेदला होता असें
कुभव्यनी तुमचे देशामध्ये समस्तहि लोक बोलताति बापु जोतिषी व त्याचे च
पुरुष असती त्यांसवे अनोदक ससग दोष घडतो म्हणऊन अक्तें तरि महाहत्येचें

कौलू पाठऊनु देणे चाऊस तुम्हाजवेली पाठऊनु देकनु जाणीजे + + + चाऊस तेथुन नेलीयावरी घरे करणे आम्हास बोल न लगे ते करणे येविसी बहुत लिहिणे तरी लेकरे तुमची आहेती लिहिणे न लगे हे विनती माऊजी।

देसमुस। (नांगर)

---

११ कारी– जेधे देशमुख

ले. १९८ श. १५४६ भाद्रपद शु. १२

स. १६२४ आगष्ट १५

(अष्टकोनी शिक्का)

अज रख्तखाने मुदायेवद मलिक शर्क मलिक अंबर सुली दयाम दौलतहु बजानेब देसमुस तर्फ भोर ता रोहिडा बिदानद सुा समस इसरीन अलफ आा छ १४ रमजान[1] रा छ २१ सौवाल[2] मजमून की बहिरो गणपती लाइनी हुजूर फिर्यादी लिहिताती आनी सुर्दसते आनिली जे देसमुस ठाणियास येत नाहीत व दिवाणकाम चालवीत नाही तरी कमीन रात्री दिवस ठाणियात देस-कुलकर्णी व अजहती ठेविला आहे व कमीनाचा गाव कोस १॥ आहे तेथुनु येका दो रोजा येतो दिवाणकाम चालवितो म्हणोनु बुमाजबार लिहिले तरी ये बाबे बहिरो गणपतीस लिहिले आहे मोर्तब

तेरीख १० रुजु सुद

जिलकादी माहे जिलकादी नि......

बारसुदु मुरुसुदु

ले. १९९ श. १५४६ भाद्र. शु. १२

स. १६२४ आगष्ट १५

बंदे दरगाह

यगानी मलिक

अंबर चेंगिज

सानी

अज रख्तखाने मुदायेवद मलीक शर्क मलिक अंबर सुली दयाम दौलतहु बजानेब बहिरो गणपत मजमूदार ता रोहिडा बिदानद सुा समस इसरीन अलफ

---

१ आषाढ व. १ (२१ जून). २ श्रावण व. ११ (३० जुलै).

देसमुख तरफ भोर ता मजकूर अर्दास छ १४ रमजान रा छ २३ सोवाल मजमून की गावगना हिडोन सचणी करा म्हटिले ते न होती व ठाणा कुणवी गेला तरी त्यास उगेच मोकल द्यावे सेरीकर गावगना गस्ती करून लावणी करितो म्हणोनु बयाजवार लिहिले तरी तू चावडीस बैसोन कैफतीच लिहितोस परी विलायती गस्ती करून कीर्दी करवीत नाहीस येणे अमले तुझी पैरवी नाही अता तमाम विलायती गस्ती करून कीर्दी करवीजे उगवणी कीजे मोर्तब

रुजु सुरु–
निवीस

तेरीख १० माहे जिलकाद
जिलकादी

बारसुदु
सुरुसुदु

ले. २००

श. १५७६ अश्वीन शु.४
स. १६२४ सपटंबर ६

(अष्टकोनी शिक्का)

अज रख्तखाने खुदायेवंद मालक सर्क मलिक अंबर खुली दयाम दौलतहू बजानेव देसमुख तरफ भोर ना॥ रोहिडा बिदानंद सु॥ खमस इसरीन अलफ आ॥ छ २६ सवाल[1] रा॥ छ २१ जिलकादी[2] बहिरो गणपती मजमुदार ता॥ मा॥आले याजवली सु॥ दोनी २ होती येक सु॥ यकी नारायण ठाणदार व तिमाजी नरसीह मजमूदार दुरी करून बहिरो गणपती मजमूदार पाठविला आहे दुसरे सु॥ मजमुदार तैनाता पाठविला आहे तैनाती दरमाहे होन ११ प्रमाणे आदा करणे मजमुदारास तैनात मार्जी तरी होन ६ असेत बहिरो गणपती लाइनी फिर्यादी लिहिताती सु॥ आनिले जे देसमुख ठाणा येत नाहीत तरी (पेसजी ?) आपणआपले अजहती पेसजी व देसकुलकर्णी ठेविला आहे येसे असतेनु लाइनी फिर्यादी करिताती कमीन विलायतीस गस्ती करा कौल द्या लावणी करा म्हणता बोलताती मी विलायतीस न ये जास कौलाची चाड असेल तो ठाणा येईल योने वाग्देदार कुली उठोन गेले होते त्यास सेरीकरे जाऊन लावणी केली कमकसर मदती करिना तकसीर करीत नाही ते लायनी फिर्यादी लिहिताती म्हणवुनु लिहिले तरी ये बाबे कारकुनास लिहिले आहे तैनातीचे अलाहिदा सु॥ सादर असे मोर्तब

रुजु सुरनि

तेरीख २ ... ... जिल्हे
जिल्हेज बारसुदु सुरु सुदु

---

१ भाद्रपद शु १ (५।८). २ भाद्रपद व. १० (२८।८).

ले. २०१

श. १५४६ कार्तीक व. ८
स. १६२४ आक्टो. २४

(अश्कोनी शिक्का)

अज रखतखाने सुद्रायेवद मा सर्क मा अवर सुली दयाम दौलतहु बजानेब देसमुखानी तरफ भोर ता रोहिडा चिद्रानद सुा खमस इसरैन व अलफ अर्दास छ १२ जिलकादी[1] रा छ १५ मोहरम[2] तेथे मजकूर माहालीचे कारकून आपल्या पोटस्ता बदल कमीनाची लाहणी फिर्यादी लिहिनातो म्हणौनु बयाजवार लिहिले तरी ये बाबे पेसजी जाब सादर असे मोर्तब

रुजु सुरु
निवीस

तेरीख २१	माहे मोहरम	
मोहरम	बारसुदु	सुरु सुदु

ले. २०२

श. १५४६ पौष शु ६
स. १६२४ डिसें. ५

(अश्कोनी शिक्का)

अज रखतखाने सुद्रायेवद मा सर्क मा अवर सुली दयाम दौलतहु ता कान्होजी देसमुख तरफ भोर तर्फे रोहिडा चिद्रानद सुा खमस इसरैन व अलफ अर्दास छ माहे मोहरम इरसाल केली रा छ ८ सफर[3] तेथे मजकूर की ता मजकुरी राजभज प्रमाणे उगवणी होते नाकीर्दी बाद नाही सेरीकर कीर्दी कीर्दी करिता तकसीराती केली नाही सादीलवार जाणिता रा छ १४ सायानु ता छ २२ मोहरम इरसाल केली असे पेस्तर जे सादिलवार होईल तो चदगीस रवाना करीत जाऊनु म्हणौउनु लिहिले तरी कीर्दी मामुरीचे बाबे तकसीर न कीजे रस्म प्रमाणे उगवणी कीजे ज्याजती नफराइ कीजे व बाजे सादिलवार काये जाला तो जाणिता लेहोनु पाठवीजे पेस्तर सादिलवार होऊ ने दीजे मोर्तब

रुजु सुरु-
निवीस

तेरीख ४ रबिलोवल	माहे रबिलोल
	बार सुदु सुरु सुदु

१ भाद्रपद शु १३ (१७-८) २ कार्तीक व. २ (१८-१०).
३ मार्गशीर्ष शु. १० (१०-११).

ले २०३

श १५४१ पौष वद्य ८
स. १६२८ जानेवारी २०

(फा शि २)

(सहा ओळी फा म)

(फा अ शि) (फा मर्दानी शि)

अज दिवाण रा खास बजानेबु कारकुनानी हाल व इस्तकबाल अमानत व अजहनी मुकासाइ तेपे रोहिडा बिदानद सुा सन समान इस(री)न अलफ हेजिबू कान्होजी देसमूख तर्फ भोर तर्फे मजकूर हुजूर यदगी हजरती मालम केले जे तर्फ मारन्या देसमुखास इसाबती मौजे आबोडे कुलबाब कुलकानु व गावगना हक लाजिमा व साहाणे सारी व पालक मौजे कारी विाा महसूल टके २७६। हे दिवाणात उगवणी होते बताला हरनिा याजे देह हे मौजे मजकुरासी बदल इनाम देसमूख पालक आहे व देसकुलकर्णी तर्फ मा यासी इनमती व हकलाजमा व सेटीया हकलाजीमा व इनामती व गावगना मोकदम व बलुते व चौगले व पाडेवार या नफरासी इनामती हक्लाजिमा सालाबाद कारकीर्दी दरकारकीर्दी भोगवटा व तसरुफाती चालत आहे व सुा माा माा अवर सन तिसा अलफ आहे त्यासी सन सबा कारणे हुजरून सुा रास्ता माहलास सादीर जाला जे तर्फ मा देसमूख व देस कुलकर्णी व सेटे व माहाजन व गावगना मोकदम व बलुते यासी इनाम व हक्ला जिमा सनाती यासी हुजती गैरहुजती आहे तो जामिना करून हुजूर पाठवणे हुजरून जाब सादर होइल तेणेप्रमाणे अमल करणे तोवरी अेक्जरा आदा होऊ नेदणे म्हणौउनु रजा त्यावरी माहाली कारकुनी इस्कील केली आहे म्हणनाती हुजुरून ताजा फर्मान घेउनु येणे तणेप्रमाणे दुमाले करून तरी नजर येनायती फर्माउनु माहलास फर्मान सादर कराव्या रजा होवे मालुम जाले बराव मालुमाती सातिरेसी आणुनु दिधले असे देसमुखास इसाबती मौजे अबेड कुलबाब कुलकानु व गावगना हक्लाजमा व साहाणे सारी व पालक मौजे कारी याा महसूल टके २७६। दिवाणात उगवणी होते व याजे बताला हरनिसबती याजे देह हे मौजे मजकूर बदल इनाम देसमूख पालक व देसकुलकर्णी यास इनामती व हक्लाजिमा व सेटियायासी इनामती व हकलाजिमा व गावगना मोकदमासी व चौगले यासी बलुतेयासी व पाडेवार या नफरासी इनामती व हकलाजिमा चाा हुजती माा माा माा अवर व याा भोगवटे व तसरुफाती गहदम सालाबाद ताा सन सबा इसनेन चालिले असउ तेणेप्रमाणे चालवीजे दरहर साल फर्मानाचा उजूर न कीजे तालिक घेउनु असेल फर्मान फिराउनु दीजे मोर्तब (फा मो)

+रुजु +रुजु सुरु निवीस

+तेरीख १८ माहे +जमादिलावल पाा छ १५ माहे जमादिलाखर

जमादिलावल

+ चार अक्षरें वेगळालीं १ श १५४८

ले. २०४

श. १५५२ अ. आषाढ शु. १५
स. १६३० जून १४

कायाजी व गगाजी
छ १२ जिल्काद सुा
(फा. वा. शि. दोन शब्द व ओळी ४)

॥छ. बजानेव देसाइयानी तपे रोहिडे अर्ज की अज सुहुर सन सलासीन वा अलफ तपे मजकूर बाबत कोयाजी बुडाइ दरबस इस्तकामती मोकदम व इनसाल गंगाजी माकुलबाब मरहमत करून दिले असे बायेद की तपे मजकूर दुमाला कीजे याचे कबज या तसरुफात करून दीजे छ १२ माहे जिलकाद सन तिसा सलासीन वा अलफ १०३९* परवानगी हुजूर अशरफ अकदस हुमायुनआला

ले २०५

श. १५५५ मार्गशीर्ष शु॥ ११
ता. ११।१। १६३३ स.

(फा. मजकूर व तीन फा. शिक्के)

अज रख्तखाने मास बजानेबु कारकुनानि हाल व इस्तकबाल व देसमुखानि तपे रोहिडा बिदानद सुा सन अर्बा सलासीन व अलफ कान्होजी जेधा देसमुख तर्फ भोर ता मजकूर यासि इनाम अजरा मन्हामती मोजे कारी तपे रोहिडा कुलबाब व कलकानुसी दिधले असे बाब महसुलेसी दुमाला कीजे दर हर साल फर्मांमाचा उजूर न कीजे तालीक घेऊनू असली फिराऊन दीजे मोर्तब सुदु (वा. शि.) रुजु सुदु

तेरीख ९ माहे जमादिलासर रुजु मुशीक पा हुजुर
बार सुदु बार सुदु तारीख सुदु

ले. २०६

श. १५५७ माघ शुद्ध ८
ता. ७।२।१६३६

(फा. शि. व फा म. सात ओळी)

॥छ अज रख्तखाने खुदायेवंद खान अलीशान सा अजम रणदुला फरादखान सुली दयाम दौलत हू बजानेब कारकुनानि हाल इस्तकबाल व देसमुखानी रखासुदु पा वाई बिदानद सुा सीत सलासीन अलफ कान्होजी जेधा मोकदम मौजे वेलग पा मजकूर हुजूर मालूम केले जे आपणासी

* हिजरी सन.

इनाम सन आर्बा[1] सलासान अल्फमधे मा वेदूजा आनद हवालदार (धोमेसी) आले होते तर्थे आपण येउनु भेटी घेतली आपणासी तश्रीफ देऊ लागले त्यावरी आपणे अर्ज केला जे आपण साहेबाच्या फर्जद आहे आपणासी इनाम जमीन येक चावर १ करून दिघलिया साहेबासा दुवा[दुवा] आशीर्वाद देउनु गावकीर्दा मामुरी करून आपण साहेबाचा नवाजीस आहे म्हणौउनु त्यावरून कारकुनी आपणासी इनाम जमीन चावर येक देहील नरत व माहसुल व सा गला व नुप येसा लेहोन देउनु हुजूर साहेबाचे वदगीस अर्ज लिहिला त्याचा जबाब माहालासी सादर जाला आहे तरी साहेबी आपणासी मोगवटीयाचे सुदुसत अजरा म्हामती करून देविलिया तेणेप्रमाणे चालेली आपण तरी साहेबाची नफराई करावयास तकसीर करीत नाहीं म्हणौउनु मालूम जाले तरी यासी इनाम चावर येक १ माहाली कारकुनी सन आर्बामध्यें दउनु हुजूर लिहिले होते त्याप्रमाणे ता साल गुा चालिले जैसे चालिले असेली तेणेप्रमाण लवण सदरहू इनाम दर सवाद मौजे वेलग पाा मजकूर देहील नरत व मा व सा गला व नुप दिघले असे दुमाला कीजे हद महदूद चालून मज नेमून देणे दर हर साला सुा उजूर न कीजे तालीक घेऊनु असेली फिराउनु दीजे परवानगी कारकून अवलाद व अफलाद चालवाजे मोर्तब

(सि)

रुजु दफतर सास रुजु शुरुनिवीस

तेरीख ६ रमजान माहे रमजान

ले २०७ श १५५७ फाा शु ७
ता ३।३।१६३६ स

मरेचे

॥ ॐ अर्ज रस्तखाने मसुरुल अनाम राजश्री गगाजी नाइक साहेब सुली दयाम दौलतहू ताा कारकुनानी हाल व इस्तकबाल तपे रोहिरे सुा सीत सलासीन

फारसी अलफ हेजीब कान्होजी नाइक देसमुख ताा मजकूर हुजूर
शिक्का येऊन मालूम केले जे तपे माा साहेबास मुकासा आर्जानी

जाला तपे मजकुरीचे देसमुखास इनाम थोडा आहे दिवाण नफराई हलालखोरी करिता तकसीर करीत नाही तरी साहेबी नजर अनायत करून मौजे नान्हीगाव ताा मोर देहे १ इनाम म्हामत केला पाहिजे म्हणौन तरी दुशमुख तपे मजकुरास अजरा म्हामत करून दिल्हे असे अवलियाद व अफवाद कुलवाव कुलकानुसी

---

१ श १५५५
२७-१३

मौजे नावची दिल्हे असे दुवाले कीजे मुसलमान व हिंदु यास सुवराचे आण व गाइचे असे हरसाला सुर्दसताचे उजूर न कीजे तालीक लेहून घेऊन असल परतोन दीजे (य. शि.)

तेरीख ५ माहे सौवाल

सौवाल

ले. २०८

श. १५५७
स. १६३५

फारकुनान व देशमुखान परगणे वाई शुहुर सन सीत सलासीन अलफ कानूजी जेधा मुकाम मौजे वेलंक तिम्ते मोरा परगणे मजकूर मालूम नमूद के महरुल अनाम येद + + हवालदार परगणा मजकूर व ई सरकार इनाम जमीन थेके चावर दर सना अर्या¹ अजन्हाये मरहमत नमूदा दादा अस्त आं इनाम मजकूर सुदां कर्द व जमेदारी मौजे मजकूर नमूदा आं के साहेब सलामत सुद पस्ने या सिका माहमन फर्मायन परतर मामुरी मौजे मजकूर साहे नमूद मालूम बाशद पराये मामिलात मुकदम सुर्दसन मरहमत फर्मूदा ईन यहुकम व ए आनत माल सालगुदस्ता जारी दारन्द दरहरसाल उजर सुर्दसत न कुनन्द

दाखिल नग्द व महसूल व खरीद व गला व रोगन

ले. २०९

¹श. १५५९ पौष शु. १५
ता. २१।१२।१६१७

मुद्र ए दर्गा हे। आदिलशाही। गडणाजी। (अशा फारसी ३ ओळी वाटोळ्या शिक्क्यात आहेत.)

छ अज रस्तखाने मसुरल आनाम राजश्री गंगाजी नाईक साहेब सुली ;याम दौलतहु ताहा फारकुनानी व देसमुखानी व मोकदमानी देहाये ता। मोर ।। रोहिरे पिदानद की हर्वी सुहा समान सलासीन अलफ दारवस्त यदल इनाम ;जाफती अज राहा मन्हामत थाो कान्होजी जेधे देसाई ता। मजकूर यास मौजे घेमलगाक तपे मजकूर इनाम दिल्हे असे था फर्मान हुमायून दिल्हे असे दो माहासूल व नख्तयाती व पाजेपाव व कुळकानु कुल्यप्र दो देह मजकूर दुवाले केले असे दुवाले कीजे

१४ साबान

---

¹ श. १५५५.

ले ११०

श १५६० भाद्रपद व. २
स १६३८ सप्ट. १५

(फारशी मजकूर ३ ओळी व दोन शिक्के)

अज दिवाण किले रोहिडा ता मोकदमानी मौजे चिखलगाऊ विदानद की सुरुसन तिसा सलासीन अलफ मौजे मजकूर कानोजी जेधा देसमुख ता मजकूर यास असाफर्नी दुमाला केले असे दुमाला कीजे मो (मुरतब सुद हीं फारशी अक्षरें.)

रुजु खास दफ्तर

तेरीख १६ माहे जमादिलोवल
जमादिलोवल

ले १११

श. १५६० भाद्रपद व ५
स. १६३८ सप्ट. १०

(फारशी मजकूर व दोन शिक्के)

अज दिवाण किले रोहिडा ता मोकदमानी व रैयानी तर्फे भोर विदानद की सुरुसन तिसा सलासीन अलफ पटी पळोडी व हक लवाजिम कान्होजी जेधा देसमुख तर्फे मजकूर यासी कारकीर्दी दर कारकीर्दी सालाबाद प्रमाणे दुमाला केला असे दुमाला कीजे मोतबु

(फारशी अक्षरें ५।६)
रुजु खास दफ्तर

तेरीख १६ माहे जमादिलोवल
जमादिलावल

ले. ११२

श १५६० माघ व. ४
स. १६३९ फेब्रु० ११

(फारसी मजकूर)

अज दिवाण किले रोहिडा ता मोकदमानी व रैयानी मौजे चिखलगोऊ ता भोर किले मजकूर विदानद की हर्च सुरुसन तिसा सलासीन अलफ या फमान हुमायून व तेरीख ६ माहे जमादिवल सानी हुकूम सादीर असे जे दर्गाविला यदर-गाहा वलाजा रोशन गर्दीद कान्होजी जधा देशाइ ता भोर किले मजकूर मशरूत करव्या (ण्या !) तारसीर केला नाहीं मुत मार्जा ·· ··दफ्त सफ्त विनाबरा अजरावे मराहीम पादशाना व फर्ता अवातीफी खुशरावान मौजे मजकूर दरवख

इनाम कान्होजी देसाई मजकूर म हामत फर्मूदा देहानदा सुदा अस्त मेयायदके देहे मजकूर मा कुल बाब व कुल उजुहनी दुवाला करणे वाद ऊ अवलाद ऊ अफलाद ऊ रवा दारद ताालीक घेऊन असल फमान परतून देणे बा हुमायुन दुवाला करणे म्हणौन तरी मौजे मजकूर माकुलबाब कुल कानुहनी बा फमान दुवाला केले असे दुवाला कीजे दर हर साल सुर्दसताचा उजूर न कीजे तालीक लिहून घेऊन असल परतून देणे

(फारसी अक्षरें ५१६)

रा सासनीस
तेरीख १७ माहे सवाल

ले २१३

श १५६१ भाद्रपद शु ७
ता २५।८।१६३९ इ स

(फारसी वाटोळा शिक्का)

(४ गावांचीं नावें नतर २१ ओळी फारसी मजकूर शेवटीं मोतब पटकोनी)

(फारसी शिक्का वाटोळा)

अज दिवाण किले रोहिडा ता मोकदमानी वा रयानी व बलुतेदानी देहाये ४ चारी बितपसील र्के

मौजे आंबोडे ८० मौजे कारी ६० मौजे चिखलगाऊ १०० मौजे नान्धी ६० ता भोर किले मजकूर अज शुहूर सन अर्बैन अलफ बा फमान हुमायून छ २० माहे जिल्हेज वो छ १६ माहे रबिलावल दरीविला कान्होजी देसमुख ता। किले मजकूर बदरगाहा जा व हा इस्तिमास नमूदके मौजे आबोडे मा बाजार व मौजे कारी अज कदीम बमोजिब कारकीर्दा मा अबर व हाली महापन मौजे चिखलगाऊ व मौजे नान्धी ता मजकूर जुमले चारी देह वनाम खुद मा कुलबाब कुल (कानु) व कुल उजूहाता व साइ व कानुनगी व लमाजिमात व जमीयेबाब-हा व फरोहा बमोजीब फमान निजामशा व फर्मान कजाजरीयान शाहे जम जा रवानअस्त व खारीज इ हकलबाजिमा व फरोपछोडी व साणे खारीनीज जारी अस्त अमा दरी बरत अज ताहा ना उजूर ताकीद फर्मान पेश अऊर्दा मजाहिम मेशवद व जरबाजे बायदाके माल्याबाद घर दहाये नमूद अदास्ता मजाहामत मेरसानद येहतमाम शवद हरगाहा के देव्हात मजकूर वगैरेहू बमोजाब फमान निजामशा व फमान हुमायून आला रवा बाशद बान अज ताहाना उजूर ताकीद फर्मान पेश अऊर्दा मजाहिम शुदन व जर बाजे बाब हा ये गाहे नमूदह बालनअ तसवीश रसानद न चि माने दारद अनून मियायद के व मुजरद उसूर फर्मान बजा जरीयान शाही हर रयाहार देह मजकूर मा बाजार माकुल बाब कुल उजूहाती

दुर नमूद्रा बादे देसमुख मजकूर इनाम अबादी बदस्तुर साबिक मोकार व मारहमत फर्मूद्रा देहानीदा बुदा असत मेबायेदके मोजे मजकूर माकुलयाव व कुल उजुहात व साइर कानुनात व बरा तरीकाव व ठाणा नकदी व जिनसी व फुली व जुजवी उच दर दफ्तातीर आला सबत असत व पेस्तर अहदास शवद हरकी व रस्की कलमी व कदमी तमामी दुचाला वो दारीस्ना वावेच व जमीनल उजूह मुजाहीम व मारी जम हाल देहाये मजकुरान शवीद व हक लवाजमा पटी पछोडी व साई-तसारा व बाजे लवाजमात इनचे सालाबाद जलवी बूदा असत इमीन वे रवा दारद व बाद वो अवलादे व अफलादे वो इलामाती जामुदु अताकीवु ज्यारी साजंद अगरकसे हिंदु या मुसलमान बईनाम खलेल कुनद बखानत व क दर नफरीन हजरत रसालत पनाही गिरिफ्तार गर्दद तालिक निस्ना गिरिफ्ता असल फर्मान दारद गुंजारद म्हणऊन तरी मोजे मजकुर या फर्मान कान्होजी देसमुख ता। मजकूर याचे दुवाला केले असे दुवाला कीजे तालीक लेहून घेऊन असल मिसेली कान्होजी देसमुखास परतोन दीजे (का. मो.)

तेरीख १० माहे रबिलोवल

ले. २१५ शा. १५६५ ज्येष्ठ व. १

(फारसी शिक्का वाटोळा) स. १६४३ मे २४

(फारसी मजकूर. त्यांत शेवटी १०५३ हा सनाचा आंकडा)

(फारसी शिक्का वाटोळा)

अज दिवाण किले रोहिडा ता। मोकदमानी मोजे चिखलगाऊ ता। भोर किले मजकूर सु।। सलास अर्बेन अलफ ठाणा किले मजकुरी फर्मान हुजूर सादीर जाहाला असे मोजे मजकूर कदीम मोकासा इनाम कानोजी नाईक देसाई ता। मजकूर मोकरर तरी बा। फर्मान हुजूर मोजे मजकूर देसाई याचे दुवाला केले मो (का. मो.)

तेरीख १५ माहे रबिलोवल

ले २१७

श १५८२ भाद्रपद शु० १०
सा ४।९।१६६०

श्री सकें १५८२ शार्वरिनाम संवछरें भाद्रपद सुध दसमी वार मग(ल)वार तदिसी चि हुजूर राजश्री कान्होजी नाईक देशमुख ता भोर किले रोहिडा व हजार मजाले(सी) कारकून व हशम व देसक व बारा बेते तपे मजकूर या विद्मान

राजेश्री कान्होजी नाईक देशमुख ता भोर किले मजकूर
(रा मे ना (वा शि.) देमुख)
बाजोजी नाईकजी पोलप
गोरखोजी बिन रायोजी पोजी कोढलकर
रामाजी व आनाजी जेधा
बसजी हद्रोजी जेधा रामाजी शानजी पटलावा

येकोजी कृष्ण पेशवे हशनिवीस बिद-स्तुरसुद
येमाजी गोपिनाथ व आबाजी बलाल हेजीब
आलिभाइ बिन सैद बाबाजी
देउजी रुसमाजी नाहावी
रेखोजी नाइकजी जेधा
कृष्णाजी लुसजी फर्जंद
तान्हाजी पिलाजी तुपा

ले २१८

कोडजी बाजोजी वाडकर
सटउजी व सोनजी पेटकर
मुला

तुकोजी थोलप

देसक व बारा बेते तपे मजकूर

१ सोनजी बिन हिरोजी येमाजी बिन बाजी व बान(ल)जी बिन रामजी मोकदम का भोर
दादाजी कृष्ण व रुसमाजी हिरदेऊ कुलकर्णी का भोर
बापूजी व म्हाउजी सोपडे मोकदम मौजे पोमलवड

रामजी बिन बाजोजी पा मोकदम मौजे चिखलगाव
कान्होजी सदाजी चव्हाण व सोनजी मोरजी मोकदम मौजे वेल्हवड
रायोजी आपाजी गिरा मोकदम मौजे सिरवली

---

१ ही दोन्ही अक्षरें दुबार पडली आहेत.

येसजी बिन जिवाजी व नाइकजी बिन परसोजी खोपडा मोकदम मौजे आयघर

राघोजी सोनजी व कोडजी ओन्होजी कोढलकर मोकदम मौजे चिखलवड

नामाजी व सूर्याजी राउत मोकदम मौजे खाक्साले

जानोजी आयोला मोकदम मौजे कनसर

बाघोजी व बालोजी रावडा मोकदम मौजे राविडा

साहुजी व तुलाजी व भिकाजी चिन्हणे मोकदम मौजे कोरले

कृष्णाजी बाघोजी तुपा मोकदम मौजे म्हाकोसी

खडसेटी बिन मल्हार व आयसेटी बिन गदसेटी सेटीया पा मजकूर

साव ठाकूर व सीव ठाकूर व गोद ठाकूर ता मजकूर

भील सुतार बिन (म)हाद सुतार मौजे आयोड

गण सालवी व राम सालवी कुभार मौजे आयोडे

ताननाक व रगणी माहार ता मजकूर

कमाजी व रामजी व कान्होजी व बालोजी मोकदम मौजे नाम्गिवी

बालाजी व नाइकजी कुसला मोकदम मौजे करजवा

चागोजी सम्याजी घोलप मोकद(म) मौजे सागिवी

मलजी व नाइकजी भडाला मोकदम मौजे आयोडे

धर्माजी व आपाजी खडा मोकदम मौजे वाम्घर

रामाजी व यसजी मालोसरे सोनु बावजी मौजे मोकदम मौजे निटेवर

सचाजी व विठोजी सालवकर मोकदम मौजे वडतवी

रुद्रभट बिन माहादेभट व विसभट बिन विनायेकभट भिकभट बिन निलकठभट जोतिसी ता मजकूर

जास माहाला बिन दादु माहाला व लखममाहाला बिन देऊ माहाल मेहतरीया हजाम सवे मजकूर

धारटा वा चा द यमावा पराट मेहतरिया ता मजकूर

अत द(र)णा व नास दरणा गुरव मौजे अयोडे व कारी

मुल्हारी बिन चायाजी सोनार पोतदार ता मजकूर

सुहुर इहिदे सितैन आलफ कारणे केला महजर येसा जे बाजी सर्जाराऊ फर्जद कान्होजी नाईक देसमूख ता भो॰ किले रोहिडा यास देशमुखीचा सिका नागर व देसमुखा राजश्री नाइकी आपणा हुजूर दिल्हा भावा भावास तकसिमा वादू(न) महजर केला ते वख्ती येसा तह केला की येसाई

नाइकिणीस लेक नाही तीस लेक यांनी सजाराऊ दिल्हा आहे पुढे जरी तीस लेक जाला तरी सजारायाने आपले नकसिमेमधी जेसी सुमानजी नाइकजी रायाजीस तकसीम वेसली आहे त्याप्रमाणे देउनी समजावीस करावी येसा नम होता यावरी येसाइ नाइकिणीस समाजा फर्जंद कान्होजी नाइक पुत्र जाला त्यास देसमुखीची तकसीम पडलाचे आज्ञेप्रमाणे सजाराऊ फर्जंद कान्होजी नाइक इही दिल्ही की तो आपला माऊ यास आपले निमेची तकसीम दिल्ही वितपसील

नख्त हक लाजिमा टके———टके

पटीपासोडी

५१॥। वेन्हवडी
१६८८ कोरले
१७८४॥ का मोर
८८८०॥

पलण जा सुतार टके

२८ वेन्हवडी
२८ कोरले
१॥१०॥ म्हाकोसी
५॥१०॥

पाग जा माहार टके
२।४॥

१०६ वेल्हवडी
॥ कोरले
॥१०। मोर
२।४॥

पाडेवार मुकास घाव———टके
११। चिसलगो
४।६ नाग्यिी
६ आचोडे
१५॥।

गावे जमा———टके
१॥१०॥

।३ कोरले
१। वेन्हवडी
८७॥ का मोर
१॥१०॥

दुसरा चकरा टके
५।

२८ वेन्हवडी
२८ कोरले
१। जानवले
५।

सोत्र जा गुरव चिसलगो टके
।५

इनाम गाव पैकी ता रकम टके ३४८
८॥। आचोडे
१२॥ चिसलगो
७॥ नाग्यिी
४॥ कारि
॥। वेन्हवडी
३४८

तेरीज नख्त
८८८ ॥ पटीपासोडी

रावणुक माहार इनाम गाव पैकी तक-सीम रासिजे सा	११॥१०॥ याचे जमा
६	५। दसरा बकरा
३० कारी मधील	५॥१०॥ पलंग सुतार
३० आचोडे मधील	२।४॥ पाग
६	।५। सोन गुर
	१५॥ पाडेवार
	११६०७।

येन जिनस गला केली

१०२॥ कोरले	०२॥ ॥ चिसलगो
१०२॥ वेल्हवडी	०२॥ ॥ आयोडे
०।१॥– सोन गुरव चिसलगो	०२॥ ॥ नाग्वी
२।।१॥–	।४॥ पाग ज्या माहार
॥ १॥ म्हाकोसी	०२ कोरले
२॥१	०४॥ वेल्हवडे
	०२ म्हाकोसी
	०१। नाटिवी
	।४॥
	॥१०२॥
	२॥१०००
	३।४०२।–

सदरहू प्रमाणे सभाजी फर्जद कान्होजी नाईक याणी आपली तकसीम साउनी सर्जाराऊ याचे पाटीसी असावे रजा तलब यतावे येका जिवे वडिलासी चालावे याप्रमाणे सर्जारायाने सवाजीस चालवावे यास आनसारीसे करील तो वडिलापासुनी जाला नाही वडिलाची आज्ञा मोडूनी महजरप्रमाणे न चले तो वडिलाचा व गोताचा आन्याई कि दस्तुर येकोजी रूपणे पेशवे सासनिवीस

फारसी मोर्तब (प. को)

हरसाला सुदसताचे हुजूर न कीजे तालीक लेहून घेऊन असल परतोन दीज (सहाकोनी शिक्का) मोर्तब सुद

। तेरीख १४ माहे साबान

ले २१९ सके १५८४ आषाढ व॥ ६

ता २५-६-१६६२ इ

मसुर् अनाम राजश्री सजाराऊ जेधे देशमुख ता॥ भोर व ता॥ रोहिडखोरे

(श्रीशिवछ	पति राजश्री सिवाजी राजे सु॥ सलास सितैन
त्र पति हष	अलफ बखेर पाठविलीं लिहले ज लोकीं फुटोन
निदान महा	हुजूर यत आहेत त॥ साहेबी हुजूर चाकर ठेविले
देव मतिम	न पाहिजेत म्हणउनु लिहले तरी तुमचे लोक
त प्रधान	हुजूर येतील त्यास साहेब हुजूर ठेवणार नाहींत
वाटोळा शिका)	तुमचे तुम्हापासी फिराउनु पाठवितील मोर्तब सुद

तेरीख २० माहे जिल्काद (सहाकोनी शिका)

जिलकाद पो॥ छ २४ मि सुरु सुद

ले २२० श १५९० आश्विन व १

ता १०।१०।१६६८ इ

महहुरल हजरत राजश्री कृष्णाजी भास्कर सुभेदार व कारकून सुभा ता॥ मावळे प्रति राजश्री शिवाजी राजे दंडवत सहूर सन तिसा सितैन अलफ सजाराउ

(श्रीशिवछत्रपती हष	जेधे देसमूख ता॥ भोर ता॥ रोहिडखोर हुजूर येऊनु
निदान महादेव	आज केला ज आपला हक व इनामगाऊं कुल अ
मतिमतप्रधान)	मलन केले आहे आपणास कांहीं पावत नाहीं या
(वाटोळा शिका)	कारतां आपला अवकात चालत नाहीं बहुत जबुन

बस्त तगतुरासी जाहाली आहे त॥ साहेब मेहरवान होऊनु आपला अवकात चाले आणि साहेबाचे चाकरीस हाजीर रहों येसे केले पाहिजे म्हणन त्यावरून याचे इनाम व हक कुल मनास आणून त्यापेकीं साल मजकुरापासुनु दुवाले केले असे पिता॥

इनाम दह पैकीं मोजे कारी	हक गावगना टके	
अ ज रकम टके	६९९॥६	पटी पछोडी
६४३॥५॥ येन	५५८॥	गला सडी २२।२
१६। गला १॥२॥		दर २५ येकून
दर १० येकून	१२॥	लोणा ०३॥८
०९ ताग ०८५ येकून		दर सेर ०९ येकून
॥ लोणी ००४ येकून	५॥६	ताग ०२४५ दर २॥९
। कायले १ येकून	॥	कावली १७ ये॥
। कोयडे १ येकून	॥	कोयडी १७ ये
६६१।२॥	१५	धाटकोरला

यासि हाली धारा प्रमाणे बेरीज टके	१६ मोहतर्फा नलीनक (?)
१२५० कास टके ४०	१५ तेल निा तेली ८३ बेकन
दर कासेस टके ७	४...............
गला खंडी ११ यो	१३४ कित्ता फिरकोळ नक्ताव
सडी ५० दर २५	२॥ बाजार
१०० नख्त बाब कुलबाब मस्ता	५ मोहतर्फा कुल
१३५०	१२ उभा मार्ग
मौजे मजकूर पेशजीपासून सीकया-	५ सिगोटी
साले चालत होते तेणेप्रमाणे हाली	१५ वारोण
सीकयासाले दिल्हे असे यामधे सिवाजी	१० वराढ...
व धादजी व माइकजी याणी सासगन	५० गेर मा महसूल
सेते केली असतील ती++++दुवाले	++ पत्र केणी (लोणी ?)
करणे बाकी कुलबाब कुलकानु मौजे	१३४
मजकूर सर्जारायाचे दुवाले करणे	१४६९।

येकून बेरीज टके २८१९। आठावीसशें सवा येकोणीस टके रास दुवाले केले असे बमोजीब सदरहु सर्जारायाचे दुवाले करणे दरहर साला ताजा सनदेचा उजूर न करितां साल दरसाल याच सनदेप्रमाणे चालवणें तालीक लिहून घेऊनु असल फिरोन मारनिलेपासी देणे पा हुजूर (सहाकोनी शिक्का मर्या देयंविरा जते)

तेरीख १३ जमादिलोवल — सुरु सुद

ले. २२१ — श. १५६१ आषाढ व. १ स. १६६९ जुलै ४

मशहुरल अनाम राजश्री बाजी सर्ज्याराऊ जेधे देसमुख ता भोर ता रोहिडखोरे (शिक्का) प्रती राजश्री शिवाजी राजे सुहुर सन सबैन अलफ तुम्ही अर्दास पाठविली ते रसीदगी जाहाली तपसिले लिहिले की आपली भागाची सेते सिवाजी जेधे करितात त्यांत आपणात कथला होईल म्हणून तरी त्याचा तुमचा निवाडा होउनु गेला असता मागते कथला कराया काये गरज आहे सेते हि याना घर हि याना म्हणजे हे गोष्टी कैसी चालो पाहते इतकिया उपरी सेताविसी कथला न करणे जेणेप्रमाणे निवाडा जाला आहे तेणेप्रमाणे सेते ते व तुम्ही तकसीमप्रमाणे करून निमूर असणे कथलियात फाइदा नाही जाणिजे छ १५ सफर मोर्तबसुद मर्या देयंविरा जते

ले २२२ श्रीशंकर श १६८९ चैत्र शु १
ता ४।३।१६८७ इ

(पांच ओळींचा शिक्का)
(श्री । शंभु मत । नीलकंठ मोरे । श्वर सुत । नीळकंठ)

कौलनामा अज स्वारी मशहुरल हजरत मोतमीद दौलत राजमान्य राजश्री नीलकंठ मोरेश्वर ताहा यानी सर्जाराउ जेधे देसमुख तर्फ भोर ता रोहिडखोरे मालुम दानद शहुरसन सबा समानैन अलफ बादे कौलनामा दिल्हा ऐसा जे तुम्ही मुदा येकनिस्ता धरून आपले वृतीवरी यावे शेवा येकनिस्टतेने करावी मुलेमानसे कबिला आणावा म्हणून मुदा सागोनु पाठविला व आपल्या पासून जे काये अन्याय जाल आसतील ते माफ करावें आभये देउनु मस्तकी हस्त ठेऊन शेवा घ्यावी म्हणून कितेक वजेने मुदा सागोनु पाठविला म्हणून तरी बहुत बरें याउन स्वाय बरें आहे तुम्ही आपीच या प्रांतीहून नव जावे आणि गेलेस तरी ते सर्व अन्याये तुमच आसतील ते तुम्ही येकनिस्टता माहाराज राजश्री स्वामीच्या पायासी धरून आलि या कुल माफच केले असेनी तुम्ही राजश्री-स्वामीच्या अभयपत्राचा उजूर कराल तरी सहसा न करणे तेहि पत्रें आणून देउनु तुम्हा आलियाने तुमच्या कबिल्याची मायासर्यायाची बिले मामला करून देउनु तुम्हापासी जे जे लोक आसतील तेहि तुम्ही घेउनु आमचे भेटीस कबिला घेउनु येणे कबिला रोहिडागडी ठेउनु तुम्ही आम्हापासी श्रीवर्धनगडी भेटीस येणे भगीनंतर तुमच्या मुदा मवाफिक सरंजाम आवधाय करून व लोक तुम्हा बरावरी यथील त्याची बिले करून तुम्ही कोणेविसी शक आदेशा सहसा न धरणे तुम्हास अभय दिल्हे असे त्यास अन्येथा सहसा न करू ये विषइ तुमचे अन्याय कुल माफ असेत ये विसी आम्हास राजश्री पंत कैलास वासी पंताचे पायाची आण आसे ये बाबे कौल आसे आज्ञा प्रमाण

ले॰ सनौ वधिमुँ द्रौ (अशा ४ ओळी शिक्क्यांत आहेत) सुरु सुद

तेरीख २६ रबिलासर

ले २२३ श १६११ ज्येष्ठ शु ३
ता ११।५।१६८९ इ

(फारसी मजकूर ओळी ७)
(फारशी शिक्का त्यांतील अक्षरें ओळ १ आलमगीरशाही, ओळ २ नाहिरसान २५)

कौलनामा दायाजी सर्जाराउ देसमुख ता रोहिडखोरे ता भोर सुा सन १०९८ बादे कौलनामा ऐसा जे तुसे याबे राजाजी शंकर हुजुर जाहीर केले की देसमुख मजकूर कौलाचा उमेदवार आहे की ता मजकुरीचे देसमुखीची चाकरीस उमेद धरून हुदियात जमा होवयाची उमेद धरीली आहे म्हणोउनु मालूम केले

बराये मालमाती सातिरेस आणून तुज कौल दिधला असे तुवा आपली सातीर जमा रासोन मौजे कारीस ता मजकुरी समेत कबिला व शिबदी समेत राहाणे कोण्हे याचे शक न धरणे बेशक होऊन ता मजकुरीची आबादानी करणे तुझा गुमस्ता चाकरीस सिरोली ठाणियात चाकरीत देणे तुझे वतन तुज हजरून बाहाल करून दऊन तुवा आपला गुमस्ता व हकलाजिमा व इसापती ज्या आहेत त्याचा जाचिता करून पाठवणे त्याप्रमाणे हजरून सनद करून आणून दऊन तुवा सातीर जमा असो देणे दरी बाब कौल असे (बागेला शिक्का फारसी मोर्तब)

तेरीख १ माहे साबान

•

ले २२४

श्री

श १६१२ आषाढ व १३

ता २३–७–१६९० इ

राजश्री माहादाजी सामराज सुभेदार ता मावल गोसावी यास

॥७ असडित लक्ष्मी आलकृत राजमान्य–सेवक अताजी आप (दव) सरसमेदार माहाप मा पुणे नमस्कार सुा इहिदे तिसैन आलफ या सनद रा पत सचीव छ २५ सौवाल सनद सादर येसी ज मौजे आपवड येथे दव श्री नागस आहे याचा पूर्वीपासून नजीक गुल सेत माईन आहे व सेत या इनाम टके तीन आह हे चालवणे म्हणून आज्ञा येतीयास गोसावियाचे सुभेमधे श्री–देव आहे नग सालाबाद कारकीर्द दर कारकीर्द चालत आले आहे त्याप्रमाणे चालविले पाहिज येणेकरून गोसावियाच हि बरव आहे तरी हे गोस्टीस अनमान सहसा केला न पाहिजे देवकृत्य आहे जाणिजे छ २६ सौवाल (इतिम

याटा)

श्रीराजाराम
नरपतिहर्षनिदान
मोरेश्वर सुतनीळक
ठ मुख्य प्रधान
(लंबवर्तुळ)
(अष्टकोनी)

श्रीलक्ष्मि
नृहरिर्मत
मुद्रानीगाजि
जन्मना ॥ राजा
रामभतिनेधे
मल्हारस्य
विराजते

देशकुलकर्णी व गावकुलकर्णी व व चौगुले व सेटे महाजन व बाजे ता गुजणमावल यांसि दिल्हे आभय-पत्र येसे जे मा सर्जाराऊ जेधे देशमुख ता रोहिडखोरे हे स्वामीस-निध चदीचे मुकामी येऊन विदीत केले की ता मा चे वतनदार व रयेत देखील स्वामीचे पायासी येकनिष्ट आहे तरी स्वामींनी कृपाळु होऊन वतन-दारास वतने पहिलेपासून निजामशाही व अदिलशाही याचे कारकीर्दीस चालत होते तेणेप्रमाणे चालवावयाची आज्ञा करून अभयपत्र देविले पाहिजे म्हणऊन तरी तुम्ही स्वामीचे पायासी येकनिष्ट आहा या गोस्टीवरून स्वामी तुम्हावरी [संतोसी आहेत त्या प्रांतीच्या राज्याचे कार्यभागास स्वामीने राजश्री रामचंद्रपंत आमात्य व राजेश्री शंकराजीपंत सचीव ठेविले आहेत त्यावरी मखलीचार आहे ते तुमचे वतमान मनास आणून वतनाचा निर्वाह करून सनदा दिधल्या आसतील त्या स्वामीच्याच सनदा आहेत त्याप्रमाणे स्वामी चालवितील आपले समाधान असो देणे मावळप्रांत राजश्री शंकराजीपंत सचीव याचे दिमतीचे मुलकात आहे याकरिता तुम्ही त्याचे आज्ञेप्रमाणे वर्तणूक करीत जाणे आणि स्वामीकार्य करून आपला मुजरा करून घेणे मुद स्वामी त्या प्रांतास येतील तेव्हा तुमचे उर्जीत करीतील हे *आभय आसे जाणिजे निदेश* समक्ष (तीन ओळींचा वर्तुळाकार मोर्तब) मया । देयविरा । जते ।

रुजु
सुरु सुदबार बार

ले २२७

छ इनायमाद मा। कान्होजी जेधे दाम इजतहु अजी रणदुलाखान सलाम मोहसल मक्सूद अर्दास पाठविली लपासिले मालूम जाली व मा। नागोजी पडितीं जबानी सागितले त्यावरून कलो आले तरी तुम्ही पातशाहीचे दौलतखोहा आहा दाइम दौलतखोईस तकसीर केली नाही व मा। हजरती षेदाजी पडित येही तुमची बहुत काही सिफारसी सागितली तरी आम्हास येकीन मालुमच आहे ते तरफेस खोदाणेश्वरी हरकती माडिली आहे तरी तुम्ही ये वख्ती दौलतखोहीस तक्सीर न करणे हाली दिल घालून गडास घेऊन वेढा घालून कैद करणे तेथील माथा तुम्हास व मजला आहे तेथील काम सुमच्याम होऊन येईल ऐसे येकीन मालूम आहे हाली गडानजीक येऊन दौलतखोही करणे सवमदेचे याचे व रोगीचे लिहिले तरी आम्ही ज्यास इमान व कौल देऊन त्यास तकरार नाही हे तुम्हास परयाहिरे मालूम असेली दौलतखोही दिल घालून केलिया आमचा इमानच आहे त्यास तकरार नाही गेबिवी मदकचा हात करून हाली तुम्हास पाठविले आहे ते घेऊन व सश्रीफ पाठविली आहे ते घेणे हजरतीची दौलतखोही केलिया रोजबरोज सरफरानीच होणार ये याचे खातीरजमा राखोन हसम घेऊन गडास घेऊन वेढा घालून खालील जरा जबादा (१) न जाता गड सिताबीने कैद होऊन कामावरी ये गड हजरतीचे तरफेस होये ते करणे यामधे कुली फाइदा व सर्फराजी आहे तुम्हाकरिता या गडाचे काम सर होउनु आलिया तुमची हि सर्फराजी कैसी होते तेहि मालूम होईल दराज काय लिहिणे तुम्ही पेसजी येक तागाईत जो गुन्हा केला आहे तो तुम्हास माफ केला आहे तरी तुम्ही बेफिकीर होऊन दिल घालून दौलतखोही करून दाखविणे ये बाबे आमचा कौल आहे हे कि (मो.)

हे क

ले. २३०

छ मसरुल रुद्दादुत (!) कान्होजी जेधे देसमुख तपे रोहिडा अजी इधससान हवालदार समत तलकोंकण सलाम येथील खुशी जाणोनु आपली खुशी लिहिणे महुवल मुराद ऊ की हजरती साहेबाची हाली मागत्यान दाभोलेचे मसलतीचे रजा सादर जाली यावर ... आम्ही स्वार जालो असो मोहीब मा हजरती आ... जी पंडित यांची रजा घेउनु गावास आलेती आइकोन खुसी जाली आता दाभोलेचे मसलतीचे काम बहुत असान आहे तुम्हासारिखे जाती असलेयान फतेच असे दाभोलेमधे आमह्यामधे गावा तो चहूचे अंतर आहे .....वा चहु रोजाचे आहे तरी तुम्ही किताबती अहुदताव (वा शि) सिताब जमेतीसी येइजे मुदा इनसाफ तुम्ही येताच फते होईल सिताब आले पाहिजे याबदल तमाजी पाठविले आहेती* ....सातिरेस येईल सिताब स्वार होउनु......तुमचे सिरी असे

ले. २३१

छ मसुरल हजरती मोतमीद दौलतराव अजम कान्होजी राजे जेधे अजी सा। मधुसान हवालदार सा। तलकोंकण सलाम बाजदसलाम येथील खुसी जाणोनु आपली खुसी लिहिणे म॰वल मकसुदु तुमचे याने मा। येकोजी रुण्णा लिहिले येक व येक मालूम जाले बहुत खुसी जाली तरी तुम्ही हजरतीचे दौलतसा असा सागाइंत मसलती सरजाम केलिया आहा तेथे आम्हास मदती कराल याचे थाय अजम आहे असा आम्ही तुमची रोज ८ विंहेग वाट पाहिली जे आमची किता बती पावनाथ आम्हास मेलउनु हवालदार देर जाले आमचा मुदा होता जे जनाब मिर्जा अवदुल फते सा। इबराईमखान जमेती घेउनु पहिल अजमापासुन आम्हास मदती येताती तरी जे (शि) जोरगी येती लावरी दाभोल कबज करणे तरी मा। रुण्णाजि राजे व तुम्ही सिताब जमेतीसी मेटऊनु येणे पडीच देर न करणे मसली पाठविलीया आहेती ते येणे ये याचे मा। येकोजी रुण्ण बोलता सातोरेस आणोनु दाहाल येणे सेदी (!) रोज ४ वाट पाहत आसो सिताब येइजे हे कि (मो) कि.

ले. २३२

छ मसुरल सलाम कान्होजी जेधा देसाई रोहिडे अजी अरजलखान महमद-शाही सलाम मखसुद पद्राव वर्दीम मवन जानिबाशी नेगी लोरी वेस बदल मरफाविले आहे याबदल स्यावगी नामजादी केली आहे येसीयास तुम्ही दोस्त

---

* मेधून अक्षराचे वरण निरार्ढ

साहा आहा तुम्ही आपले तर्फेने (शि.) हसम लोक मेलउनु आपले तर्फेने सुरु करणे उजूर व मुसाहिजा न करणे याच कामावरून तुमची बहुत काही सरफराजि आहे कागद पावताच हसम व लोक जमा करून सितावीन सुरु करून सबर लिहून पाठविणे दरान लिहिणे न लगे हे कि (मो.)

ले २३३

छ. मा कान्होजी जेधे देसमुख किले रोहिडा खान अफजलखान माहामद्-शाही ओलाम रु कि तुम्ही अरजी पाठविला पाऊन ना सालिरेस आला व तुमचे हेजीब मा आयाजीपत येही मालूम केले जे हणमतराये कार्यास केले आहे ते आपणास दिधलिया कार्यास करून देऊन व जाउलीची मसलत करीन तेथील आपणास दोनसे लोकाची नाइकी देविली पाहिजे व बेलग आपले पाटिलीकीचा गाव आहे त्या गावीचे दस्त(क) मवाफीक लोक चाकरीस ठेवीन येसे ना मौन्निले मालूम जाले येसियास हाली जोहरची मिसेटी पाठविली आहे तेथे तुम्ही खास येऊन कार्यास करून तेथ जागा तुम्ही सारा राहाणे तलग आम्ही हि वाईस येतो आलियावरी तुम्ही आपले जमेतीनसी आमची भेटी घेणे जाउली कार्यास जालि-यावरी तेथील नाइकी दो॥ लोकाची तुम्हास देऊन व बेलगचे बाबे लिहिले तरी जाउली कार्यास जालियावरी त्यांचे नाइकीचे लोक चाकर ठेउनु त्याचे मुसाहिदा दस्तमाफिक पाहून नोकरि सरंजाम करून देउनु दरीबाब आपला खाती-रजमा असो देणे कामावरून तुमची बहुत काही सरफराजी होईल व पेसजी येक ना तुमचा जो गुन्हा असेला तो माफ आहे काही फिकीर न करणे खातीर-जमा करणे (मो.)

(पौ ना छ २० रमजान)

हे कि॥

वाईस येतो तलग तुम्ही जमेतीसी येउनु सिताब जोहर कायीज करून हुजूर सवर लिहिणे दिरंग न करणे बहुत सितावी करणे दराज लिहिणे न लगे यावरून तुमची बहुत काही सरफ[रा]जी आहे सिताब हणमतरायास उठवणे (मो.)

ले. २३५

श्री माहादेवाचे आण आसे

॥छ सोंजान्या कानोजी जेधे देसाई तो॥ भोर किला रोहिडा यासी

जायेणे पंडित बजरतमहा मुख्रफर ऊ लिहाषयाकारणे येसे जे तुम्ही आम्हासी अर्दास पाठविले पावले आपण सस्त्वार होउनु भेटीस येणार कौल या आपले आतिक पाठवणे म्हणोउनु तरी तुम्हासी हजरत साहेबाचे कौल पहिलेच पाठविले होते अता हि तुम्हासी कौल असे तुम्ही कोणतिसी (दोनें शि.)मदेशा न करिता येउनु भेटी घेइजे तुम्हाविसी दुसरे विचारे नाही सातीरजमा करून येइजे आमचे इनाम आहे तुमचे दिलासे बदल आमचे माहातीचे राजश्री विठो पडित या विस्णेपत पाठविले आहेत दुसरे विचार न करिता येइजे काही सिलाफ न धरणे आम्हासी तुम्हाविसी हजरत साहेबाचे नमराचे······ असे तुम्ही आलिया सानसाहेबाची भेटी करून सरफराज हो(इ)ल मोर्तब

पो॥* छ २६ माहे रमजान रमजानु

* तुम्हाविसी राजश्री मगाजी राजे व अंबाजी राजे घोरपडे बहुत सांगितले आहे तेहि तुम्हासी लिहिले आहे अवश येइजे हे वि

ले. २३६

॥छ इजतमाब साआदत निसाह कान्होजी नाईक देसमुस ता। रोहिडा व ता। भोर अजी मलिक शाहे सलाम मोहबत अंजाम मकसूद अर्दास पाठविली मजमून मालूम होउनु सातीर निरवा जाला सादारकी स्वार्त से दोनी देउनु व पटी व मुकासे देउनु म्हणोनु कौल पाठवण बदगीस येउनु म्हणोनु ता। लिहिले बहुत सुप केले तुम्ही आपली सातीरजमा रासोनु घेमुलाहिजा होउनु कुल जमेतीसी येउनु मसलतीस शरीक होणे बरव्यास तेजी व सिरन्हावनी (?) पटी व मुकासा देउनु घेमुलाहिजा होउनु येण ये वस्ती आलिया न्याहायत दौलतराही जाहीर होईल पेस-जीचि कुल तकसीर माफ असे काही मुलाहिजा न करणे घेमुलाहिजा होउनु सिताब येणे सातीरजमा धरिजे (शिका व मो.)

---

* हा मजकूर पत्रांत समासांत मागाहून तिरपा लिहिला आहे. २ मज-कुरांतच जेथें कंसांत असे शिक्के दाखविले आहेत तेथें डाव्या समासात त्या मज-कुराच्या समोरें तो शिक्का आहे असें ले. २२८ पाहून समजावें.

ले. २३७

श. १५४६ आश्विन शु ४

(फारसी शिक्का) इ. १६२४ सप्टबर ६

अश्कोनी

अज रख्तखाने मुदायेरद् मलीक शक मर्लीक अवर सुली दयाम दौलतहू षजानेष कृष्णाजि चादल देसमुख तर्फे हिरडसमावळ बिदानद् सुा समस इसरीन अलफ देसमुख तर्फ मोर तर्फे रोहिडा अर्दास छ १२ रमजान पा छ २३ सोवाले मजमून की तर्फ भोर नजीक वाइरेश्वर डोगर आहे येथे तर्फेनी तर्फे हिरडसमावळींचे दोनी ध्दारी गाव आहेती त्याची सींव लागली आहे व येथे तर्फेनी सेरीकराचे ताचे गाव मौजे कारी व मौजे बडचेची व मौजे कोरले या तिही गावाची सीव डोगरासी लागली आहे डोगर दोहीं मुलकाचे सरदमधे आहे येसे असोनु हला कृष्णाजी चादल नवी जिकीर करून करकसा माडला आहे जे समुदा पठार भोये आपलीकडे आहे म्हणोनु जमेतीच्या बळे भोये आपलिया तर्फियासाली घालितो रोज बिरोज येऊनु कमीनाच्या गावचे पाठीमागे डोगराचे माथा उभे राहून उपराला कौलताली आपले तर्फचे गावीची गुरेढोरे चारो दत नाहीं येसा अमल माडिला आहे सुदी म्हणोनु लिहिले होते तरी सिवेचा अमल व मीरसदीचे धडीचा अमल निवाडा जाला असोन रायती करकसा करितोस यणे अमले मुज ताकीद करणे दुरुस आहे— आता महदूस सालाबाद ससरकाली जमीन निवाडा जैसा जाला असेली मेतेप्रमाणे चालवणे नवी जिकीर न कीजे मोरतब (फारसी चौफेरी शिक्का.)

तेरीख २ माहे जिल्हेज वासुदु रुजु सुरनीस

जिल्हेज सुरु सुदु

ले १३८ फारसी श १५४६ कार्तिक व १

(अश्कोनी शिक्का) इ. १६२४ आक्टो. २५

अज रख्तखाने मुदायेरद् मा सर्फ मा अवर सुलि दयामदौलतहू षजानेषु कान्होजी देसमुख तर्फ मोर तर्फे रोहिडा बिदानद सुा समस इशरेन अलफ अर्दास छ २९ माहे जिल्हेज पौ छ १५ मोहरम मजमून साहेबाचे चदगीस सेरीकर अर्ज लिहिया होता महरीस्वरडोगर तर्फे मजकूर व तर्फे हिरड [स] मावळ व नजीक वाई बिलायेती दरम्यानें आहे येथे तरफेने सेरीकराचे गाव मौजे कारी व मौजे बडसेची व मौजे कोरले या तिही गावीची सींव डोगरासी लागली आहे व तर्फे हिरडस मावळींचे गाव दोनींच्यारी सींव लागली आहे येसे असोनु कृष्णाजि चादल देसमुख तर्फे हिरडसमावळ नवी जिकीर करून सनाति चाविली आहे जे समुदी पाटारीची भोई

---

१ आषाढ शु १४. २ श्रावण व ११. २ कार्तिक शु. १. ३ कार्तिक वद्य २.

आपलिया तपियाखाली आहे म्हणोनु कुसुर करून सेत कुणबियासि करू देत नाही तरी ये बाबे राइरीच्या हवालदार व किले रोहिडाचे हवालदार व रोहिडाचे कारकुनास सदरहु सादर करणे जे तुम्ही राइरीखाचे माथा बैसोन रुरणाजि यादल चोलाउनु निवाड करणे येसे सुा सादर जालिया सिवेचा निवाडा होईल गावीची सचणी होईल येसे न व्हता बादुली सीव वलुनु नेली आहे तीन गाव खराब होती म्हणोनु ता लिहिले तरी ये बाबे कारकुनास दखल कीजे ते जे सर-जामी करितील ते खबर हुजूर लिहिणे व येथेच मागे कुसुर लाउनु मौजे आकसाळे तपे मजकूर व मौजे भावसल हिडसमावल हरदो गावामधे सीव आहे त्याचा पेसजी सेरीकराच्या गावीच्या माहार रवा केला तो खरा निघाला येसे असोन त सेत वाहू दिधले नाही तो गला खडी १० दक्ष घटुड सवत (!) केला निवडिलिया अमलास येसा हुकूम होतो म्हणोनु लिहिले तरी ये बाबे कारकुनास दखल कीजे व हर दो तपेयामधे नीरानदी आहे दोही थडी नदी आपली च म्हणोनु सेरीकराचे तपाचे भोये पाण्यामधे सी गाय्रत नाही येसी जोरी होते दोही थडिया नदी आपलीच म्हणोनु खातो येसा सिरजोरीचा अमल माडिला आहे म्हणोनु लिहिले तरी ये बाबे कारकुनास दखल कीजे व सेरीकराची इसावती व हकलाजिमा अनामत केला आहे साहेबी हातरोखा सादर केला सो सिरी धरून बाई बिरायेसीस जमेती होती त्यापरी जाऊनु भाडण जाहाले मयलक लोक पडले जखमी जाले तरी कमीन दिवाण सफराइ करिता तक्सीर करित नाही तरी हक लाजिमा मोकली होण्यास नजर येनायत फमाउनु सुदंमत सादर होण्याची रजा फर्मावली पाहिजे म्हणोनु लिहिले तरी ये बाबे अलाहिदा जाब येकदर सादर असे नुवा आपलेया कबुलाती सेरीन सन ओर्षा व शुमस हरदो सालाचे आणीक होनु पाउणसे ७५ हाडा कीजे व इसावती व इनामतीचे बाबे अल्हाहिदा सुा सादर असे मो .. फारसी मोर्तब

तेरिख २२ माहे मोहरम रुजू सुरुनिवीस

मोहरमु

बार सुदु सुरु सुदु

त्याचे माउ बाद सांगतात त्याची हकीकत ऐसी जे त्याचा व आमचा मूळ पुरुष कान्होजीराव बिन नाइकजी जेधे यांच्या लग्नाच्या स्त्रिया थोरली सावित्रीबाई दुसरी येसूबाई तिसरी चद्रावा चवथी रसमाबाई आणि पाचवी भोगपत्नी कृष्णा बाई याना पुत्रसतती सावित्रीबाईस पुत्र बाजी सर्जाराव त्यास पुत्र दोन वडील मताजी नाइक धाकटे कान्होजी मताजी नाइकास पुत्र नागोजी नाइक त्यास पुत्र बाजी नाइक त्याचे पुत्र आनदराव हली आहेत कान्होजीचा वश नारोजी हली आहे येसूबाइचे पुत्र समाजी नाइक त्यास पुत्र जनाजी नाइक त्यास पुत्र महादजी नाइक त्यास पुत्र रघोजी नाइक हलीं आहेत चद्रावास पुत्र नाही रसमावास पुत्र सतान नाही भोगपत्नी कृष्णाबाईस पुत्र वडील शिवजी नाइक दुसरा चांदजी नाइक तिसरा नाइकजी नाइक चौथा रायाजी नाइक त्यातले वडील शिवजी नायकाचे नकल दुसरे चांदजी नाइक यास पुत्र कान्होजी त्यास पुत्र बाहिर्जी त्याचा पुत्र कान्होजी हली आहे तिसरे नाइकजी यास पुत्र बाबाजी त्यास पुत्र बाघोजी त्यास पुत्र राणोजी हली आहेत चौथे रायाजी यास पुत्र हणमोजी त्यास पुत्र रानाजी नाइक यास पुत्र नागोजी व पदाजी असल लग्नाच्या स्त्रिया चौघी यातून दोघींचा वश आहे थोरले सावित्री बाईस देवाज्ञा झालेवर दुसरी स्त्री येसूबाइ ही घरातील कारभार चालवू लागली तेव्हा तिचे नाकर्तेपण कान्होजी नायकास समजावून कृष्णाबाइ व वेंकाजी कृष्ण लोहोकरे सास नीस हे घरातलि व महालातील कारभार चालवू लागली तदनतरी वतनाचे वाट णींचा प्रसग पाडोन कान्होजी नायकापाशी वाटणीची बोली घातली हें वर्तमान सर्जारावास कळतांच मुलखावर उठोन चालिले ते समयीं चिकणे सालेकर आडवे होऊन इमान प्रमाण देउन मौज कोरले येथें घेउन आले त्याजवर कल्याण भिव डीचा काजी हुसेन याची लेक ताजबिबी हिने पादशाहाजवळ गेरवाका समजावोन मौजे चिसलगाव आमचे इसापतीचा तो तिने इनाम करून घेतला आणि वरकड (।) इसापतीवर जाजती गडधू जाले कान्होजी नाइक वृध जाइले दरबारचे कामकाज त्याच्यानें होईना तेव्हां सर्जाराव याजकडे चोघास मध्यस्तीस घालोन इमान प्रमाण देऊन मौजे कारीस घेउन आले कान्होजी नायकानी त्यास ताजबिबीने चिसलगाव घेतला वगैरे आपल्या वतनावर गडधू जाले हें वर्तमान सांगितले त्यावर सर्जाराव बोलले कीं आपले आज्ञेवरून पादशहाकडे जाउन बदोबस्त करून येईन परंतु कृष्णाबाई व वेंकाजीपत सासनीस यानी वाटणीचे कागद केले आहेत त्याजवर आपणा जवळून शिका करून घेतील त्यांची भीड आपणास पडेल त्या-विशई मासीं खातरजमा जाहाली पाहिजे त्यावरून कान्होजी नाइक यानी शिका करणार नाहीं ऐसी आणभाक करून करार केला व वतनावरील गडधू दूर करण्यात सर्वेच पडेल त्याची खातरजमा केली याप्रमाणे दोनी ठराव करून घेउन सर्जाराव

पादशहाकडे जाऊन मेहेनत करून ताजाचिवी वडील गाव सोडवले गडधू दूर करून कान्होजी नायकाचे नावचे फर्मान आणले तेव्हांचे सर्वांनी याद आहे त्याजवर महाराज शिवाजीराजे यांचा अमल जाला तेव्हां शिदी जोहार याने पन्हाळियास घेरा घातला तेव्हां सर्जाराव साहेब चाकरीस गेले मागे कृष्णाबाई व वेंकाजीपंत याणी वाटणीचे कागद घरामधे करून कयायतीने कान्होजी नाइकास समजावून सर्व देश कांच्या साक्षी व शिका करून घ्यावा हा मसग पाडिला तेव्हां कान्होजी नायकाने चितात आणले कीं कान्होजीने वतनावरील गडधू दूर केले ते हलीं मोहिमेस गेले आहेत त्यासी माझी शपतक्रिया वचन गुंतले आहे व मी याना नको म्हणल्याने ही बायको ऐकणार नाही व तूर्त घरात कटकट पडल यास्तव परभारा देशकावर टाकिले त्यावरून वीस गावचे पाटील कुळकर्णी देशक आणोन कागदावर साक्षी घालणे ऐसी कृष्णाबाई बोलली त्यावरून साक्षी घालू लागले मग इद्रोजी पाटील आंबवला मौजे कर्नवडे व समस्त मडळीने दिकत घेतली जे कागदपत्र पुरता वाचून पाहिला नाही तोंच साक्षी कैशा घालीत चालिला मग वाटणीचा कागद वाचून दाखविला त्यातील वाटणी इसापत गावची मरस्फमी धरिली पाटिलाची महत्पाची इनामे व श्री नागोबाचें इनाम व नदादीप व नैवेद्य वगैरे धर्मादाय आणि दसऱ्याचा खर्च व नाइकीमुळे खर्च व हशम लोक व कारकून पाळावे म्हणोन त्या वाटणीपत्रावर लिहिले आहे आणि चाकर लोक मुळचे यांची शेतें व कारकुनाची शेते व खासनिशीचे वेतन व इसापतीच्या पाढरी (गाव) व कान्होजा नाइकानी वडील स्त्री सावित्रीबाइ यांना पानसुपारीस इनामगाव मौजे आंबवडे पैकी मजरे घोरपडवाडी रकम टके ९नऊ व मौजे चिखलगाव पैकी कामथडी येथील रकम टका १॥ दीड एकूण साडेदहा १०॥ टके जमीन सावित्रीबाइ होती तोंपर्यंत त्यांचेकडे चालली त्यास देवाज्ञा झालेवर त्यांची सून सर्जेराव यांची स्त्री तुळजाइआवा यानकडे कान्होजी नायकानी चालविली तो भोगवटा असोन तीं करमें वाटणीत यावी तीं दिली नाहीत आणि शिक्याचे वाटणीचे नावच नाही पुढे कान्होजी नायकास पुत्र जाहले तरी सर्जाराव याणी आपले वाटणीच्या तक्सीमेमधीं चौघा भावास वसली आहे त्याप्रमाणे देउन समजावीस करावी ऐसे वेंकाजीपंतानी कैपक्ष धरून वाटणी पत्रात लेहून ठेविले आहे ऐसा मजकूर गहीर रितीचा पाहून सर्वांनी वाटणीपत्र ठीक नाही व देशपांडे याणी वाटणीपत्र लेहावे तें लिहिले नाही ऐसे चितांत आणोन हा पचनदार कागद नव्हे ऐसे जाणोन उत्तर केले जे सर्जाराव मोहिमेस गेले आहेत ते हाजीर नसतां आम्ही साक्षी घालीत नाही ऐसी सर्वांनी ते समयीं उत्तरें केली तेव्हां वाटणी पत्रावर साक्षी घालावयाच्या राहोन सर्व मडळी उठोन गेला तो कागद तैसाच राहिला सर्जाराव शिवाजी महाराजाबरोबर किल्ले कोट घेणे व त्याच्या शिकाऱ्या नेहमी करणे ते त्याजबरोबर करीत गेले तों इकडे घरीं कान्होजी

कृष्णाजी भास्कर सुभेदार प्रांत मावळ यास दिले त्याजवरून सुभेदारानी शिवजी वगैरेंना ताकीद करून लोकांची शेतें घरें वगैरे त्यांची त्यास देविलीं शिवजी वगैरे घरचे वाप करीत होते ते काढोन लाविले नतर ते शिरवळी मोगल होता त्याची पाठ निघोन शिवाजीराजे कैलासवासी जाहल्यानंतर संभाजीराजे यांचे कारकीर्दीस शिवजी वगैरे भाऊ मोगलास मिळोन कारांची व आमचे महालातील गुरें धरून नेली मुलखास उपद्रव करून उद्वस केला मग सताजी निंबाळकर हवालदार किले विचित्रगड व गडकरी व सर्जाराव एकत्र होऊन विचार केला कीं मुलकाचा बंदोबस्त कोणे रीतीने होतो हवालदारें सला दिली जे तुम्ही शिरवळास मोगलाकडे जाणे आणि शिवजी वगैरे यांचा सालजाब करून मुलखाची वसाहत होय तो अर्थ करणे त्याजवरून सर्जाराव शिरवळात जाऊन अविंदाची भेट घेउन सर्व हकीकत जाहीर केली त्याजवरून शिवजी वगैरे यास मोगलानें दूर करून गावगनाची वसाहत करावयाची आज्ञा केली त्यावरून मुलखाची वसाहत जाली हें वर्तमान संभाजीराजे यास कळलें त्याजवर सर्जाराव मोगलाकडे गले ऐसे जाणोन महाराजानी इतराजी केली तेव्हां सताजी निंबाळकर हवालदार यास पूर्वीची सर्व हकीकत ठावकी होती त्यानी महाराज याना सर्जारावाविशीं पत्र लिहिलें जे शिवजी जेणे मोगलाकडे गेले त्याने महालांत उपद्रव करून मुलूख बेचिराख केला सर्जारावांची गुरें ढोरें धरून नेलीं सबब मुलखाच्या बंदोबस्तास सर्जाराव गले त्यास महाराज यानी कृपाळू होऊन अभयपत्र पाठविले पाहिजे त्यास महाराजानी शब्द लावून उत्तर लिहिले आणि हुजूर येण ऐसी आज्ञा केली आज्ञेप्रमाणे सर्जाराव दर्शनास गेले मागें मोगलानें किला रोहिडा घतला ती मसलत सर्जाराव यास सांगोन आज्ञा देऊन रवाना केले आज्ञेप्रमाणे कागीर घेऊन मुलेमाणसे यास ठिकाण धरवेना हे जाणोन घाट देशांत जावलीस नेऊन ठेवली आणि आपण लोकाचा जमाव करून किले रोहिडा हस्तगत केला मग महाराज राजश्री संभाजीची भेटी घतली बहुत मेहेरबान होऊन सर्जाराव यास शिरपाव दिल्हा कांहीं एक दिवसानंतर या प्रांती औरंगजेब पादशाहा यांची मोहीम जाली तुळापुर येथें पादशाहा यांचा मुक्काम होता तथें महालो महालचे देशमुख व देशपांडे गेले तेसमयीं सर्जाराबहि गेले तेथें कचलखान वगैरे मुत्सद्दी यास नजर व अतरद्य देऊन निरोप घेऊन घरास आले मुलखाची वसाहत केली तेथें सर्व पडिला तो आमचे वडिलानी पदरचा दिला दुसऱ्या कोणी दिला नाहीं पातशाहाचे पुत्र शाहाबकस व अननताठ यानी कसबे शिरवळी येऊन मुक्काम केला आणि सर्जाराव व धावजी नाइक सोंपदे देशमुख तर्फ उत्रोली यास बोलाविले कीं किले रोहिडा घेऊन देणे त्यावरून सर्जाराव बोलिले जे आम्ही जमीदार तेव्हां हा मनसोबा आम्हास कैसा होइल मग धावजी नाइक यांणी कबूल केले कीं किल्ला घेऊन देतों व सर्जाराव

याची घापगूद (!) केली त्यावरून सजाराव यास अग्केन घालावे ऐसा ठराव दरबारांत जाहला हें वर्तमान सर्जारायास कळताच रातोरात निघान कारीस आले आणि किल्यास सावध केले मागें घाळाजी नाइक खोपडे यानी स्वारी घेऊन किल्याखाली आले गडकरी हरजी पवार याचे डोचके ककरी जवळून कापून नेले आणि किल्याभोंवता वेढा घालोन अधरवड्याजवळ मुकाम करून राहिले आणि सजाराव यास आणावयाकरितां चार भले लोक पाठविले त्यावरून सजाराव याणी दुसणियाचें मिस घेऊन आपल पुत्र मताजी नाइक याजला बरोबर देऊन सलूस वरकरणीचा करून पाठविले तद्नंतरी मताजी नायकास जमाव सुधा घेऊन त्यास सांगितले कीं किल्यास मोर्चे लावून लढावे तेव्हां मताजी नाइक मुळीच्या बेता प्रमाणे मावेची लढाई करू लागले इकडे सजाराव याणा किल्यास यातमी खबर हुशार असणे अवसान न सोडणे एैशिये रीतीची वरचेवर खबर शिदोजी जाधव हवालदार यास पोहचवीत गेले व किले मजकुरी गला यगमास पाठवावा म्हणोन मौजे चिखलगाव येथें आरला सासगत गला होता तो परभारा गडकरा यास सूचना देऊन घेऊन जाणे एसी यातमी सेळविली वगैरे गावगन्याचा गला नेण ऐस सांगतले त्यावरून गडकरी दरवाजावरोबर उतरान गला घेऊन गेले तो सर्वेच शिवजी व चाद्जी वगैरे यानी दिल्हा नाहा व मसलतेसहि सामाल जाहले नाहीत पुढें पादशाहा यानी किले पुरंदर वगैरे किले हस्तगत कले ते समयीं सर्जाराव यानी

छत्रपती चंदीहून आणावयाकरितां धनाजी जाधवराव व संताजी घोरपडे यांची रवानगी राजश्री रामचंद्रपंत व शंकराजीपंत सचीव यांनी केली ते समयीं सर्व जमीदारां जवळून सचवेच घेतला तेव्हां सर्जारावाजवळूनहि घेतला तो कोणी भावाबंदांनी व चांदजी जेधा यांनी दिला नाहीं याउपरी शंकराजी पंत सचीव सिंहगडी होते त्याजकडे चांदजीचा पुत्र कान्होजी व सुभानजी बिन रायाजी जेधे यांणी जाऊन आपली हकीकत निवेदन केली तेव्हां सर्जाराव यांचा पुत्र मताजी सर्जाराव राजश्री पंतसचीव यांजबरोबर हुजूर होते व मावळप्रांतीचे देशमुख तेथेच होते तेव्हां पंतसचीव यांनी महाल व प्रांतीच्या देशमुखास मांगितले व मताजी नाइक यास विचारले कीं याचा सटला कसा आहे त्यावरून मताजी नायकानी उत्तर केलें जे आपले तीर्थरूप घरीं आहेत त्यास सर्व माहितगारी आहे त्यांजला बोलावून विचारावे म्हणजे जाबसाल करतील ता राजश्री पंतसचीव यास राजकार्याची मसलत पडली म्हणोन जाबसाल तसाच राहिला त्याजवर राजश्री पंतसचीव सर्जाराव यांच्या समाचारास मौजे कारीस आले दोन दिवस मुक्काम केला आणि देशपांडेपण नर्क मोर येथील वतन करून घेतले आणि पंत निघोन पदनवदनाम गेले पुढे कांहीं दिवसानंतर सर्जाराव याचा काळ जाला मताजी नाइक देशमुखी करूं लागले परंतु त्यास मोंगीची व्यथा होती पोटीं संतान नाहीं मग श्रीनागेश्वराची सेवा करू लागले त्यांस पोटीं संतान नाहीं याकरितां वतनावर आस्था नाहीं उदासीन जाले आणि आपले निसबतीनें इणगोजी बिन बापाजी जेधे व शिवाजी गोपिनाथ सोंडेकर हासनीस ऐसे येक होऊन यांजला कारभार करावा म्हणोन सांगि-

जमीन मापारी देविली मग गोळे मजकूर याणी जमीन पांच बिघे मताजी नाइक यांजपासून मागोन घेतली परंतु गोळे याने मनात द्वेष धरिला मग गिरजोजी यादव व नवलोजी सणस व पिलाजी गोळे या त्रिवर्गांची भेट महाराज मातोश्री आउसाहेब याजपाशी होती तेव्हां हणगोजी व मानाजी व शिवाजीपंत मासनीस याणी त्यास वश करून त्यांजकडून मातोश्री आइसाहेबांस समजाविले जे हण गोजी वगैरे याचा भाग कान्होजी नाइक याणी करून वाटणीपत्र दिले आहे त्याप्र-माणे चालत नाही त्यास मताजी नायकास सांगोन ताकीद करोन वाटणीपत्राप्रमाणें सरकार रुजू वाटणीपत्र करून करून देऊन वतनाचा भोगवटा चाले ऐसे करावे म्हणोन अर्ज केला त्यावरून मातोश्री आइसाहेब याची आज्ञा मताजी नाइकास जाहली जे पूर्वीचे वाटणीपत्राप्रमाणे हली वाटणीपत्र करून देणे तेव्हां मताजी नायकानी न्याय करावा ऐसी विनंती केली परंतु मातुश्री आउसाहेबी ध्यानास न आणिता मताजी नाइक यास किल्ले प्रतापगडास नेऊन तेथें एक महिना अटकेत ठेविले त्यास मताजी नाइक पावले आरवलीने साद्ले होते त्याची जखम होती ती अट-केत ठेवल्यामुळें कुजली त्याने हैराण फार जाले आणि पोटपाण्याची आबाळ होऊ लागली हें वर्तमान राजश्री शामजी हरी सुभेदार प्रांत मावळ यास कळले मग सुभे दारानी रदबदल मातुश्री आइसाहेबाकडे करोन मताजी नायकास आपल्या जवळ आणिले आणि बोलिले कीं गिरजोजी यादव व पिलाजी गोळे व नवलोजी सणस हे हणगोजी नाइक याची पाठ राखतात तेथें तुमचा परिणाम कैसा लागतो तरी जैसा कागद मागतील तैसा करून देणे मग मताजी नायकानी उत्तर केले कीं या मसलतीत जैसा कागद मागतील तैसा देणे मान्य जाले त्यावरून राजश्री सुभेदार याणी हणगोजी व कान्होजी जेधे यास बोलावून आणले आणि पुसिले जे मताजी नायकाचे हालअपेष्टा काय निमित्य करिता तेव्हां ते बोलले कीं आमचा भोग-वटा संभाराव याजपासोन वतनात चालत नाही यास्तव सरकारात फिर्याद केला

कारकुनाची शेतें व सासनिसांची शेतें वेतने व इसापत गावच्या पांढरी व कान्होजी नाइक यानी आपली सून सर्जाराव याची स्री तुळजावा याचे मजरे घोरपडवाडी वगैरे साडे दहा टके इनाम ही कलमे वजा याची ती दिली नाहींत व कान्होजी नायकाची धाकटी स्री रुमाबाई येसूबाई त्याजला पुत्र संभाजी नाइक जाहलो त्याचे वारियाचे नाव नाही शिवयाचे वाटणीस नाव ठेविले नाही मौजे कारी पूर्वी शिवाजी-महाराज याणी शिवयासाठी दिली याची चौकशी मनास आणलीच नाही वाटणी धरून वाद दिली कृष्णाबाइचा पुत्र शिवजी जेधा याचे नकल जाहले असतां त्याचा वाटा काढला ऐसा अदेशा काहीच पाहिला नाही वननामुळे सर्च पाडिले ते ठेविले नाहीत ऐसे वाटणीपत्र मातपक्षाचे जाले मग मताजी नाइक निरोप घेऊन घरास आले त्याजवर सकराजी पतसचीव यास मावळ प्रांतीचा जिल्हा मातोश्री आईसाहेबी सांगितला तेव्हां कान्होजी हणमोजी जेधा याने किले प्रतापगडच्या वाटणीपत्रावरून मौजे घोरपडवाडी तुळजाई आवाची ते तिसी खटला करो लागले तेंव्हा पतसचीव मुकाम किले विचित्रगडी होते त्यांजकडे तुळजाइ आवा गेली आणि पूर्वील हकीकत निवेदन केली व घोरपडवाडीचा मजकूर समजाविला ते समयीं राघो व्यंकटेश लोहकरे पताजवळ होते परकडील माहितगार त्याजला दासलाडुराला पुसता त्याणी सांगितले जे कान्होजी नाइक याणी दिल्यापासोन घोरपडवाडी तुळजाइ आवा याजकडे चालत आली आहे हा भोगवटा मनास आणोन कान्होजी व हणमोजी यास ताकीद केली की घोरपडवाडीविशी सल्ला न करणे आणि देशमुखीचा मजकूर हालियाचा मनास आणावा तो पताचा काळ जाला त्याजवर

यामुळें हणगोजी व कान्होजी यासी थोडबहुत यान अनमनायास फावले परंतु मन्ला करीतच गेले नागोजी बिन नुरजी याने सरकारात फियाद करून नागोजी सजाराव याम मसाला करून हुजूर नेले आणि मावळप्रांतीचे देशमुख व देशपांडे या गोतवर मनमुद्दी नेमून घेतली मग गोताने मनास आणोन पूर्वीच्या भोगवटयाप्रमाणे न्याव केला आणि निवाडपत्र गोताचें व नारो शंकर सचीव यानी सरकारातून निवाडपत्र करून दिले त्यास सचरेंच पडला तो मावाघदानी व कान्होजी व हणगोजी यानी काही दिला नाही व आम्हीहि काही त्याजवळ मागितला नाही हणगोजीचा लेक रामाजी व नागोजी सजाराव यांचा मन्ला होत गेला तेव्हां रामाजी याणे मौजे नाम्ही येथील बहिर्जी पाटील नाम्हा याचे वतनी शेत रकम नक्त दीड ११ जबरदस्तीने घेतल सरकारात जाऊन सर॰ त्याचे होय नव्हे करावी तो अमलदाराचे व आपले ठीक नाही यामुळें वतनावर अधीरच नानाप्रकारचे गडधू होऊ लागले मौजे नाम्ही येथें कृष्णाजी सावन याणें नुकसान घेतले कीं याजी सजाराव याने सरकारचे कागद मानिले नाहील व मजला जेवणावरून हाती धरून उठविले ऐसे सरकारात समजाविले तेव्हां त्याच्या सांगितल्यावरून चौकशी न करिता आदावत घालविली तेथें सचरेंच पडला सा काही मावामदानी व पदाजी जेधे याने दिला नाही ती सबी याहून मौजे चिखलगाव येथें वेठीबिगारीविशी मन्ला करून पदाजी व नाईकजी जेधा याने आमचा सास गन मातान्या तरवा राहविला आणि मौजे मजकूरचे आमचें शेत अगदीच पाडल तेव्हां त्याकडील शेतास आम्ही मन्ला केला परंतु त्यानी सरकारचा शिपाई आणून शेतें पेरली मौजे वडनुची यथील वेठबिगार सालाबाद आम्हाकडे येते तिजला मन्ला करून हुद्दीदुराइ केली ऐसे कितेक प्रकारचे मन्ले केले व अगोदर सदाशिव पाणेकर यास मिळोन भाऊबंदीत होता आणि वेलणकर कुलकर्णी याचा व आमचा परठाणियाच्या जागानिमित्य वतनदारीच्या कज्या पडला ते समयी वेलणकर कुळ-कर्णी सदाशिवपंत पाणेकराकडे जाऊन त्यास समजावून श्रीमंत राजश्री पंतप्रधान

फिर्याद करून गाडी याची स्वारी आणिली त्याजमुळें सर्च वेच पडला तेव्हां राजश्री गोविंद भट नाव्या निदसुरे यांस हकीकत समजाविली त्यानी सरकारांत विनंती करून मसाला मना करून स्वारी माघारी आणविली ऐसे कितेक सल्ले पडत गेले सारांश पहिल्यापासोन त्यांचे व आमचे सल्ले पडत गेले त्याचा करीणा वडिलानी सांगितला त्यावरून लिहिला असे आजि त्याचे दाखले मोहेंडे व कागदपत्र आणि भोगवटा पाहून ही तकरीर लिहिली असे शके १७१७ राक्षस नामसंवत्सरे मार्गशीर्ष शुद्ध ३ तृतीया

ले २३९ १२ राजे-गुजर पाटील श १५६७ माघ कृष्ण ७

श्री ता २८।११६४६ इ

(मातबरद्ध हा शिवाजीचा शिक्का.)

अज रख्तखाने राजेश्री सिवाजी राजे दामदौलत ब्यानिब कारकुनानि हाल व इस्तकबाल देसमुखानि व देसकुलकर्णियानी तर्फ खेडेबारे पिदानद क सुहुरसन सीत अर्बैन अलफ बावाजी बिन भिकाजी गुजर मोकदम मौजे रांजे तर्फ मार हा मौज मारची मोकदमी करीत असता याजपासून काही बद अमल जाला हे हकीकत हुजूर साहेबासी विदीत जाली त्यावरून बहुकुमी तलब करून साहेबी हुजूर आणून बाजपुस करिता सरे जाले याजकरिता बावाजी मार याची वतनी मोकदमी हुजूर आमानत केली बावाजीचे हातपाय तोडून दूर केला ते वक्ती सोनजी बिन बनाजी गुजर किले पुरधर हे जनात होते म्हणून येऊन अर्ज केला जे आपले हाती देणे घरावे अज खानिरेस आणून बावाजी मार याचे माथा गुन्हेगारी होन पा तीनसे करार केले ते सोनजी मार याने देऊन बावाजीस हाती घेतले याचे पोटी संतान नाही हे कुळीचे गुजर म्हणोन साहेबी मेहेरबान होऊन मौजे रांजे ता मारची मोकदमी सोनजी बिन बनाजी गुजर याचे दुमाला करून याजपासून दिवाणात सेरणी होन पा दोनसे करार करून घेऊन मोकदमी यास दिधली असे यास कोणी मुजाहीम न होणे असल पत्र फिराऊन भोगवटियास देणे उजूर न करणे मोर्तब सूद

रुजु सुरु निवीस

तेरीख २० माहे जिल्हेज सुरु सुद

ले १४०

श १५८९ श्रावण व २
इ स १६६७ जुलै २७

(फारसी सिक्का विंग्रळणी)

ॐ मजानेब कारकुनानी हाल वा इस्तकबाल वा देसमुखानी पा। कऱ्हाड बिदानंद का इर्चा सुहूर सन समान सितैन अलफ द्राविले निरकठभट बिन अमणभट अग्निहोत्री सेकिन कसबे मजकूर हुजूर मालूम केले जे आपणासी इनाम जमीन चावर वा धर्मादाउ बिा

इनाम चावर पावणा

॥

मौजे गोवारे कासार-सिंव सराडे
पाव । । ।

धर्मादाउ नक्द वा बदल निमक वा सल
तालुक साते जकात पा मा। दररोजीना रुक ८३
धर्मादाउ गावगना साड चौदा होन १४॥

कसबे कऱ्हाड होनु १	मौजे दुद हान १
मौजे मुलराणी होनु१८	मौजे कोल्हिये होन १
मौजे सेमिये होन ॥	मौजे वारुजी हान ॥ (वाठार?)
मौजे वडिगाउ होन १	मौजे वालगाउ होन ॥
मौजे कडगाउ होन ॥	मौजे गुहाले होन १
मौजे सासवाडी होन १	मौजे वाडली सुद होन ।
मौजे कोणेगाऊ होन ॥	मौजे गुढी होन १
मौजे कोरटी होन ॥	मौजे गोवारे हान १
मौजे सराडे होन ॥	मौजे गोदा हान १
मौजे खोडीद होन ॥	

येणेप्रमाणे बरहुकूम फरमान हुमायून वा सुदस्तत मोकासाइ (वार?) यानी भोगवटे चालत आहे हाली पा मा अमानत इलाले साहेबासी जाहले आहे नजर इनायेत करून सुदस्तत मराहामत होये म्हणून तरा बराये मातुमाता(सी) सातरेसी आणून सदरहु इनाम दुमाले केले आहे भोगवटा वा तसरुफात सालबाद ता। साल गुा। चालिले प्रमाणे रुजू पाहून दुमाला कीजे हरसाला सुर्दसताचे उजूर न कीजे तालिक लिहून घेऊन असल परतून दीजे मोर्तब फारसी

रुज

तेरीख १५ माहे सफर

ले. २४१ श्री श. १६०२ फा शु. १०
इ. स. १६८१ फेब्रु. १७

श्री
चिंतामणिच
रण शरण

श्री सकल गुणालकर्ण अखंडित लक्ष्मी आलंकृत राजमान्ये राजश्री भानजी गोपाल देशाधिकारी व देशलखक प्रा कन्हाड वर्तमान व भावी गोसावी यांसि पोष्य मोरेश्वर पंडितराये कृतानेक नमस्कार सुा इहिदे समानीन अलफ राजाभिशेक शके ७ रौद्र नाम सवछरे फालगुण सुध दशमी ब्रसपतीवार वेदमूर्ती सिवभट नीलकंठ भट अग्नीहोत्री वास्तव्य कन्हाड ब्राह्मण बहुत योग्य वैदिक अग्निहोत्री देखोन धर्मादाय देविले जोवले केली कोठी मापे खंडी २८ दोनी सु(।) जोवरी भट गोसावी क्षेम असतील तोवरी प्रतिवर्षी परामर्श घेउनु सदरहुप्रमाणे आदा करणे प्रतिवर्षी नूतन पत्राचा अक्षेप न करणे प्रति लिहून घेउन मुख्य पत्र भट गोसावी पाजवली देणे रा छ ९ माहे सफर भट गोसावी याची वृती का मजकुरी धावर १८ व नख्त होन २० होते ते कुली अमानत केले म्हणोन धर्मादाये देविले हे[1] विज्ञाप्ति मोर्तब सुभ । भवतु ।

बार सुद बार (पाठ्कोनी दोन ओळी)

ले. २४२ श्री श. १६०३ चैत्र शुा १
स. १६८१ मार्च १०

[1]श्री सकल गुणालकर्ण अखंडित लक्ष्मी आलंकृत राजमान्ये राजश्री भानजी गोपाळ प्रा कन्हाड वर्तमान व भावी गोसावी यांसि पोष्य मोरेश्वर पंडितराये कृता-
(श्री* नेक नमस्कार सुा इहिदे समानीन अलफ राजाभिशेक शके ७
चिंतामणिच दुर्मती नाम सवत्सरे चैत्र सुध प्रतिपदा (ब्र)स्पतीवार वेदमूर्त
रण शरण) रुद्रभट नीलकंठ भट अग्निहोत्री वास्तव्य कराड का मजकूर यासी वृ(त्ति) धावर १८ व नक्त होन पा १५ येणे प्रमाणे होते ते कुलि अमानत केले ब्राह्मण निराश्रित देखोन धर्मादाय देविले जोंधळे केली कोठीमापे मण ।।। जोवरी भट गोसावी क्षेम असतील तोवरी प्रतिवर्षी परामर्श घेउन सदरहू प्रमाणे जोंधळे मण पधरा देणे प्रतिवर्षी नूतन पत्राचा आक्षेप न करणे प्रति लेहून घेउनु मुख्य पत्र भट गोसावी पाजवली देणे रा छ १४ रबिलोवल सदरहू भट गोसावी याचे इनामेकरी आदा करणे हे[1] विज्ञप्ति मोर्तब (सुभ भवतु)

बार सुद बार

---

१ हीं मालपोष अक्षरें पंडितरायांची असत. *हाचा शिक्का शिक्का.

ले २४३ श्री श १६१७ फा शु ४
स १६९६ फेब्र २६

स्वस्तिश्री राज्याभिषेक शके २२ युवा नाम संवत्सरे फाल्गुन शुध चतुर्थी सौम्य वासरे क्षेत्रीयकुलावतंस श्री राजाराम छत्रपती याणी राजश्री

०४ श्री राजाराम । नरपति हर्ष निदान । मार्तंड सुत नाळक । ठ मुख्य प्रधान ।
(चार आठ वद्‌मी शिक्का)

श्री लक्ष्मि । नृहरि प्राते । मुद्रा नराजि । ज मना । राजाराम प्रतिनिध । मल्हाद्रस्य । विराजते । (सात आठांचा शिक्का)

देशाधिकारी व लेखक वर्तमान व भावी प्रांत हाय प्रा पनाला प्रांत सातारा प्रांत क हाड यांसि आज्ञा केली येसी जे वेदमूर्ती कृष्णभट बिन विश्वनाथभट अग्निहोत्री सेकीन का कऱ्हाड यांचे विषयी यांचे बंधु शिवभट बिन नीलकंठभट अग्निहोत्री याणी चंदास मुकामी स्वामीसमीप येऊन विनंती केली की कृष्णभट यांचे बाप विश्वनाथभट यांसि शाहा इभान जगद्गुरू अदलशाहा पातशाहा याणी इनामभूमी चावर व धर्मादाव गांवगना रयेत निा करून दिल्हा बिा बिा

भूमी जिरा चावर १०२० ता

। मौजे पाली	। मौजे कासारसिंदे
। मौजे परोले	मौजे रेरे खुर्द
। मौजे करवडा	। मौजे आफलापूर
। मौजे आइतवाडे	०२० मौजे निगडी
। मौजे गोवार	। मौजे सरार्दे
। मौजे विंग	मौजे दुमेरे
। मौजे काले	१।२०
॥॥	

धर्मादाव गांवगना सालिना होन पा ४५

१ मौजे गुडाले	१ मौजे नागठाणे
१ मौजे नागझर	१ मौजे आतीत
१ मौजे सासपडे	१ मौजे तारगांव
१ मौजे वडगाउसेंद	१ मौजे गोवारें
१ मौजे पाली	१ मौजे सांगवड
१ उंबरज	१ मौजे किवल
१ का मसूर	१ मौजे तुळसणी
१ चरेगांव	१ मौजे इंदोली

१ मौजे येणेगांव
१ मौजे आपसिंगे
१ मौजे आइतवाडे
१ मौजे येरोलें
१ मौजे कालिये
१ मौजे गारवडे
१ मौजे रेटरे बु॥
१ मौजे गोंदी
॥॰ मौजे कोणेगांव
॰॥ मौजे कासील
॰॥ मौजे वाग्हारखुर्द
॰॥॰ मौजे वाग्हार बु॥
॰॥॰ मौजे वेनके
॰॥ मौजे वालगांव
॰॥ मौजे खोडद
॥॰ मौजे पाचमरी
॰॥ मौजे सातूर
॥ मौजे वाघेरी
॰॥॰ मौजे सिरगाव
॰॥ मौजे कोपील
॰॥ मौजे नडसी
॥ मौजे देसण
१ कसबे क्र्हाड (कराराबाद)
२४

१ मौजे केंढिये (लोंढिये ?)
॰॥॥ मौजे वारोजी (वारोळी)
॰॥॥॰ मौजे भोवलें
॥॥ मौजे मारुल
॥॥ मौजे हेलगांव
' मौजे शापूर (शाहापूर)
॰॥ मौजे टेंबू
॰॥ मौजे सिरटे
॰॥ मौजे कोपर्डे बु॥
॥ मौज सिरंबा (सिरवेंताल)
॥ मौजे विचूत
॥ मौजे कार्वे
॥ मौजे कांसार सिवे (सिरवे)
॥ मौजे पाडली
॥ मौजे कोरटी
॥ मौजे कडेगाव नजीक वाई
॰॥ मौजे हिंगजोळे
॰॥॰ मौजे करवडी
॥ मौजे कवीठे
॰॥ मौजे गोलेश्वर
॥ मौजे येलवडे
। मौजे नाडोली
०=मौजे वराडे
१ मौजे थोंड
०=मौजे विरलें (विरोले)
२१

सोत जकाती रोजिना तेल मिठा बदल सुर्दा रुके ०३ येकूण इनाम चावर जिराती तीन चावर वसि विघे व धर्मादाव गांवगना सालिना होन पा। पचेतालीस व सोत जकातीवरी रोजिना रुके तीन रास अदलशाहाचे कारकीर्दीस चालत होते अलीकडे हा देश रा॥ कैलासवासि स्वामिस हस्तगत जालिया दिवसापासून मोगवरा हा काल पावेतों चालत नाही विश्वनाथभट रामायण जाले सांपत त्यांचे पुत्र रुद्रभट वर्तमान आहेत त्यांचा योगक्षेम चालवयास काही उपजीविका नाही तरी याच्या बापाचा इनाम व धर्मादाव सदरहूप्रमाणें यांसि चालवावया आज्ञा केली

असोन स्नानसंध्यादिक श्रौतस्मार्त कर्मानुष्ठान आचरोन श्रौत पुनराधान करून स्वामीस व स्वामीच्या राज्यास कल्याणाभिवृधी चिंतून सुखरूप असतील म्हणोन विदीत केलें त्याजवरून स्वामी ब्राह्मण थोर येसे जाणोन सदरहुप्रमाणें इनाम गावगना जिरात चावर ३०२० तीन चावर वीस बिघे व धर्मादाव गावगना सालिना होन पा ४५ पचेतालीस व सोत जकातीवरी तेल मिटाबदल दरोज ८३ येणेप्रमाणे दिल्हें असे तरी इनाम भूमी कुलबाव कुलकानु सेरीज हाक्दार करून भूमी विसा पाडाच्या निविधानें व धर्मादाव येसें पूर्वी अदलशाहाचे कारकीर्दीचा भोगवटा व फमान मनास आणून तेणेप्रमाणें यांचे स्वाधीन करणें आणि यांसि व यांचे पुत्रपौत्रादि वंशपरंपरेने चालवणे प्रतिवर्षी नवीन पत्राचि अपेक्षा न करणें या पत्राची प्रति लिहून घेऊन मुख्यपत्र वेदमूर्तीस परतोन देणे निर्देशसमक्ष मोर्तब (मया । देवशिरा । जते । तीन ओळी)

रुजु

पे छ २३ सोवाल

तेरीख २ माहे साबान

साबान सुा सीन तिसैन

बार सुद सुरु सुद बार

लें २४४ श्री *शंकरवरद

श १६११ फाल्गुन शु० २

सा २।३।१६९० इ

ता

अज सा सुभा राजेश्री मानजी गोपाल सरसुभेदार कारकून सुभा प्रांत कऱ्हाड ता मोकदमानी देहाये प्रा कऱ्हाड

प्रा कराड———कसबा मारुल ता मजकूर

१

वाहागाऊ	कारवे	कार्दील	चिंचेगाऊ
१	१	१	१

सुहुर सन समान तिसैन अलफ महाराज राजेश्री———छत्रपती स्वामिचे आज्ञा पत्र छ २६ रबिलाखर सनद रास पौ छ २२ रजब साल मजकूर तेथे आज्ञा केली जे वेदमूर्ती रा नीलकंठ भट याचे पुत्र शिवभट गोत्र शास आश्वलायेन सूत्र अग्निहोत्री वास्तव्ये स्थल कसबे कराड यांनी चंदीचे मुक्कामी स्वामिसमीप

---

१ निर्देशसमक्ष हीं अक्षरें वेगळे वळणाचीं असत. * अक्षर वेगळें.

येऊन श्रुत केले की आपणास आदिलशहाचे कारकीर्दीस कराड प्रांती गावगना इनाम होता जमीन चावर १॥७॥ दीड चावर साडे सात विघे येणेप्रो चालत होता येसीयासी हा देस राजेश्री कैलासवासी स्वामीस हस्तगत हा देस जाहाला यावरी इनाम व धर्मादाऊ आमानत करून धान्याची मोईन करून दिली होती त्याप्रमाणे धान्ये चालत होते त्याउपरी देश उद्वस जाला याकरिता स्थल साडून पंढरपुरास गेले होते सांप्रत देशात धामधुम आहे याकरिता धान्येहि पावत नाही तरी पूर्वे प्रकारे इनाम देविलियाने स्थानसंध्यादिक षट्कर्मे आचरोन आग्नीहोत्र करून श्री कृष्णातीरी कराड क्षेत्री स्वामीस व स्वामीच्या राजेपास व कुटुंबसहवर्तमान कल्याण चिंतून सुखरूप आसोन म्हणून विदित केले त्यावरून ब्राह्मण भले योग्ये सत्पात्र जाणोन धर्म्ये पूर्वील धान्योची मोईन आसेल ते दूर करून हाली नूतन इनाम मात मजकूर पो। गावगना सदर्हू प्रमाणे देविली आसे चि।

॥ मौजे दगाऊ
॥ मौजे कारवे
। मौजे कादिल
। मौजे माहुल
१॥७॥ मौजे चचेगाऊ
———

आकी कृष्णभट वल्द विश्वनाथभट आग्नेत्रा जुनारदार सो का मजकूर हुजूर येउन जाहीर केले की पा मजकुरी आपला इनाम व धर्मादाव वगैरे पुस्त दरपुस्त चालत आहे इदलशाही फर्मान व सीवाजी भोसले व मोकासी वगैरे यांच्या सनद असनाद कुली जाहीर केल्या त्यावरून मेहरबान होउन मदरतूर साबिक देविले आहे बि॥

सो ८ जकाती रोजिना तेल मिठावदल रुके ८३

येकून जिरा॥ जमीन चावर तीन चावर वीस बिघे व धर्मादाव गावगना सालिना होन पा पचेचालीस व सो जकाती दररोजिना रुके ८३ येणेप्रमाणे सालाबाद चालत आले आहे दरम्याने मुलुक वैराण पडिला होता हाली साहेब मेहरबान होऊन दुवागीर आग्नेत्री मजकुरासी सदरहुप्रा दुमाले केले आहे याचे दुमाले कीजे हरदरसाल ताजा सुर्द सताचे उजूर न कीजे तालिक लेहून घेऊन आसल परतोन दीजे मोर्तब

तेरीख १५ माहे सफर

ले. २४६ श्री श. १६५० भाद्र. शु. ३
सं १७२८ आगष्ट २६

श्री ओई आदीं पु । रुष श्री राजा शाहुछ । नृपति स्वामी रुपानीधी ।
तस्य श्री नीवास परशु । राम प्रतिनीधी । (पांच ओळींचा शिक्का.)

आज्ञापत्र समस्त राजकार्य धुरधर विश्वासनिधी राजमान्य राजश्री श्रीनिवास परशुराम पडीत प्रतिनिधी ता मोकदमानी देहाय प्रांत कराड सुहूरसन तिसा अशरिन मया अलफ वेदमूर्ती रा कृष्णभट चिन विश्वनाथभट आग्नहोत्री वा कसबे कराड यानी हुजूर किले सातारियाचे मुकामी येउन विनती केली कीं आपण कऱ्हाड क्षेत्रीचे पुरातन अग्नहोत्री त्यास अग्नहोत्रचे सस्थे बदल गावगना इनाम भूमी व नक्त धर्मादाउ मोईन करून दिल्हे तेणेप्रमाणे चालत आले होते त्याउपरी चदीचे मुकामी महाराज राजश्री राजारामसाहेब याकडे जाऊन सदरहूप्रमाणे करीना विदीत करून वृतिपत्रें आणिली आहेत त्याप्रमाणे करार करून इनाम भूमी व नक्त मोइन आहे त्याप्रमाणे चालविलीया श्रीकृष्णातिरी स्नानसध्यादिक शट्कर्म आचरोन आग्नहोत्र सभाळून राजश्री——स्वामीस व राज्यास कल्याण चिंतुन राहों म्हणून विनती केली त्यावरून मनास आणितां ब्राह्मण बहुत थोर भले विद्वांन सुशील आणि याचा धर्मादायाचा भोगवटा पुरातन आहे

मोर्तब व तेरीख ही अक्षरें वेगळे वळणाचीं असत.

दुसरी गोष्ट चंदीचे मुकामींची पत्रें होती तीही निवेदन केली त्यावरून मनास आणितां ब्राह्मणाचे आसहोत्राची संस्था जालिया राज्याभिवृधी आहे ऐसे जाणून यावरी कृपाळू होऊन पेशजीचा धर्मादाऊ चितपभीळ

मक होन ५० पनास

(ह्यापुढें ले. २४३ प्रमाणें ४५ होनाची बेरीज गांवांसह दिली आहे. अधिक ५ होन पुढील प्रमाणें आहेत)

१ मौजे सुपने	
१ मौजे चिसली	२ देशमसाचे हकारेकी
१ मौजे सपादे	२

या पत्राची प्रती लेहून घेऊन थलपत्र भोगवटियास परतून देणे प्रतिवर्षी नवीन पत्राचा आक्षेप न करणे छ १ सफर निदेशसमक्ष मोर्तब (राजते। लेखना। वधि।)

(बहुधा शिक्का)

ले. २४१ श्री श. १६५० श्रावण व. ३०
इ. स. १७२८ आगष्ट २४

राजश्री देशमुख व देशपांडे पा कराड गोसावी यांसि

छ अखंडित लक्ष्मी आलंकृत राजमान्य स्नो श्रीनिवास परशराम प्रतिनिधी आशीर्वाद व नमस्कार सुहूरसन तिसा अशरिन मया व अलफ वेदमूर्ती कृष्णभट बिन विस्वनाथभट अग्नहोत्री पा कसबा कराड यानी हुजूर साताराचे मुकामी येऊन विनती केली की आपण कराटक क्षेत्रीचे पुरातन अग्नहोत्री त्यास अग्नहोत्राचे रवहस्तेयदल (स्वास्थ्य) गावगना इनाम भूमी व नख्त धर्मादाव मोईन करून दिल्ही तेणेप्रमाणे चालत आहे त्याउपरी चंदीचे मुकामी महाराज राजश्री राजाराम- साहेब याकडे जाऊन सदरहूप्रमाणे करीना विदीत करून वृतिपत्रें आणिली आहेत त्याप्रमाणे करार करून इनामभूमी व नक मोइन आहे त्याप्रमाणे चालविल्या श्री कृष्णातीरी स्नानसध्यादि षट्कर्मे आचरोन अग्नहोत्र सदाहून राजश्री स्वामीस व राज्यास कल्याण चिंतोन राहोन म्हणोन विदित केले की त्यावरून मनास आणिता ब्राह्मण बहुत थोर भले विद्वान सुशील आणि यांच्या धर्मादायाचा भोगवटा पुरातन आहे दुसरी गोष्टी चंदीचे मुकामीची पत्रें होती तीहि निवेदन केली त्यावरून मनास आणून अग्नहोत्राची सदरथा जालिया राज्याभिवृधी आहे असे जाणोन यावरी कृपालू होऊन वेसजीचा धर्मादाउ बिा

नख्त होन ५० पनास (पुढें ले. २४६ मधें गावाची नांवें) येकूण पनास होन व भूमी पावणेपाच चावर साडेसत्तावीस बिघे जमीन व जकात पैकी तीन टके येणे प्रमाणे पूर्वांसन पुरातन चालत आहे त्याप्रमाणे हुजूर करार केले असे तरी तुम्ही सदरहू मोईनप्रमाणे नक्त व इनाम जमीन नेमून देऊन भट गोसावी याचे स्वाधीन करून पुत्रपौत्रादि वंशपरंपरेने प्रतिवर्षी भट गोसावी यासी पावऊन जाणे भट गोसावी उपभोग करून राज्यास कल्याण चिंतून सुखरूप राहतील या पत्राची प्रति लिहून घेऊन असल पत्र भोगवटियास फिराऊन देणे प्रतिवर्षी नवीन पत्राचा अक्षेप न करणे जाणिजे छ २९ मोहरम निदेशसमक्ष[१] मोर्तब (राजते । लेखना । वधि)

(श्रीनिवास प्रतिनिधी यांचा शिक्का.)

---

[१] " निदेश समक्ष " हीं अक्षरें वेगळें वळणाचीं असत.

देशमूख याणे मालूम केले जे पोसजी फरजद आर्जाजी कोंढळकर हा आमचे उप-योगी फार लढाइचे प्रसगी आला व मौजे पानवाहाल तर्फ भोर यथील पाटील याजकडे इनाम मौ आजा पा व रायो पाटील वगैर याजकडे रकम टके दोन चालत आहे १पासी पोसजीकडे रका ।॥ इनामायी व गावदेवटका ॥ पासोडी पो दिसा व मानपान लग्नटका व पान्दाम व वर्णपेस व घरवाल व जकातपाल –दर्सरात व दिवाळीचा चहूल व होळीस पोळी व मानाची सवासीण व *शेसन चा निरद व फळफुरे—येणेप्रमाणे चालत आले सालगुदस्त सन समीन साली कारकुर्नी दस्खल केली साहेबी हाक मन्हामती फमाऊन सुदस्त मरहामती होये म्हणून मालूम केले जे मालाबाद् महद्दम मागवर्ग तसुरफाती कारकीर्दी दर कारकीर्दी तनसा सन समान चालिले आले असेल तेणेप्रमाणे चालवणे तनसा दुऊन आसल भोगवाग्यास पोसजी फरजंद आजाजी व रायोजी कोंढाळकर पा मौजे मजकूर याजपासी फिराऊन दीजे त्याचे फरजदाचे फरजद कोने रीती सन समान चालविले आले आसेल तेप्रमाणे चालवणे मोतब सुद मोतब असे

रुज सुद
निवीस

तारीख ७ रबिलावल

माहे रबिलावल
सुद सुद

१५ गुंजणमावळ- सिलिंबकर देशमूख

ले २५० श्री श. १५५० चैत्र वद्य १
सा १० एप्रील १६२८

नकल

पारसी लिहिले आसे
पारसी सिके दोन

७ कौलनामे आज दिवाण मामले वेदर पे मुा मुरतफाबाद ताहीर यास्क बो देवलराव व बालाजी देसाइ तपे गुजणमावल सुा समान इसरीन आलफ कारणे दिल्हा कौलनामा येसा जे तुमचे बाबे मोकदम इमसाल सुरुवाआत [illegible] मालूम ज्याहाले तरी तुम्ही [illegible] लेवरी तुमचे सरफराजी [illegible] तुम्ही खातिर सुद जमा [illegible] मोतब तेरीख छ १५ [illegible]

---

१ हा मजकूर पोसजीकडे हा ओळीखाली मध्येच लिहिला आहे अक्षरास ओळ नाहीं. * सिंहासन. २ श १५३६

लें. २५१

श १५५३ श्रावण शु॥ ६
ता. २४।७।१६३१ इ.

७ इजतमाब ह बा जि हैबतराऊ व फर्जंद बाबाजी हैबतराऊ व बालाजी नाइक देसमुख ता॥ गुजनमावल पा॥ मुख(देक) अजी फतेखान सलाम सु॥ इसने सलासैन अलफ अर्दास छ + सफर रा॥ छ ४ जिल्हेज तेथे मजमु कमीना नजीक जमीन आहे किले कोंढणा खाले राहोनु गनिमासी लडाई (करावया लो) काचे इकाची सरजामी केली पाहिजे म्हणोनु बयाजवार (लि)हिलें तरी तु दौलत-ख्वाह आहेस आपला खातीरजमा करून जमियेतीसी किले मा॥ खाले राहोनु हवालदाराचे इत पा + + + ती सरजाम कीजे तुमचा मुद्दा म सरजामीचा हवालदारास मालूम करणे जे + + + ती तेणेप्रमाणे क + साफराजि + डल दौलतख्वाहीस तकसी(र न) कीजे मोर्तब

रा॥ छ ४ मोहरम

(फारसी शिक्का अष्ट कोनी)

लें. २५२

श. १५६० वैशाख शु० ४
ता. ५।४।१६६८ इ.

॥७ मसुरल अनाम राजमान्य राजेश्री हैबतराऊ व + नाइक सिलिंबकर देसमुख तर्फे गुजणमावल गो(सावी य)सी कृष्णाजी भास्कर सुभेदार व कारकून माहालानिहाये तक मावळे सु॥ समान सीतैन अल्फ तु(म्ही) कागद पाठविला तो पावोन समाधान जालें कितेक + (ग)ोष्टिविषाचे वर्तमान लिहिलें त्यावरून कें कलों आलें तरी आम्हास तुम्ही अवशकच आहा तुमच्या कार्यास आम्हापासून सहसा अंतर पडणार नाही तरी (तुम्ही) मुतालिक पाठऊन देऊन म्हणोन लिहिले तरी ये (गो)ष्टीचा विचार तों बहुतच बरा आहे तुम्ही कोण्हे (गो)ष्टीचा अनमान न करितां मुतालिक पाठऊन दे(णे) तुमचें जें सन सधांकारणें चालिले आहे तेणे-प्रमाणें चालऊन त्यास अंतर पडणार नाही तुम्ही कोण्हे गोष्टीचा अनमान न करिता मुतालिक पाठऊन देणें पुढें तुमचे विशई राजेश्री साहेबी विनती करून कौल देऊन तोंपरियेंत मुतालिक येता बरी गोष्टी आहे ये गोष्टीनें परस्परे निस्टुर-पण तुटोन समाधानें समाधान होइल + थें तुम्ही शाहाणे आहा तुम्ही मुतालिक पाठवणे तो पैशामधें पाठवणें की अजी कीर्दीचा हगाम आहे आणि कीर्दीचा हगाम निघोन गेला + ती तुम्ही जरी (तयारी + + आ ने) ये (मा) + + त्या मावलास जाणे तेणेकरून तुमच्या माथा + लित स्थापतें तरी जो रयेतीचे

---

१ क दोनदां पडला आहे. २ श १५४८-४९.

कोर्दीचे दिव(स) आहेत तों तुमचे मुतालिक येतां हयेक गोष्टीचे समाधान राहातें मग समाधानाचा वि(चार) पडोन यत नाही याकरिता कोण्हे गोष्टीची जमान न करितां मुतालिक सत्वर पाठऊ देणें + जमान न करणे छ ३ जिलकाद मोर्तब सुद मोत । बसु । द । (तीन अक्षरे)

श्री । चर । णीतत्पर क्रि । कर रूप्या । जिभारकर ।

(असा पांच ओळींचा शिक्का)

ले. १५३ श्री श. १५९३

इ. १६७१

(प्रतिपच्चंद्र हा शिवाजीचा शिक्का)

कौलनामा अजरख्तखाने राजश्री शिवाजी राजे साहेब दामदौलतहु ता। मशाहुरल अनाम हैबतराऊ सीलबकर देसमूख ता। गुजनमावल शुहुर सन इसने सबैन अलफ दादे कौलनामा ऐसा जे तुम्ही पेश अर्जी साहेबासी रुजूवातीने

श्रीशिवन — इमाने चाकरी करीत होतेस साहेबांची मेहरवानी तुम्हावरी

रपति हष — होती येसियासि पद्माजी यशवतराऊ सिवसरकर याणे

निदान मद्रा — कितीयक बेसरमपणाची वर्तणूक केली याबद्दल साहेबी

देव मतिम — त्यावरी निश्चर करून डोले काढून गडावरी अटकखाना

स मजान — घातले दादाजीचे लेक तुमच्या घरास गेले म्हणून पहिरा

सिवदेव पाण मद्रानगी करून तुमच्या घरास दाहा वीस त्यादे पाठविले त्याबद्दन तुम्ही शक धरून बाहीर गेलेसी ते आजीवरी बाहीर आहा येसीयासी हाली तुमचे भाऊ मचाजी येउनु मालूम केले की हैबतराव यास साहेबी कौल मरहमत केलिया साहेबाचे पायांपासी हाजीर होइल म्हणून यराये मालुमाती खातीरेस आणून

ले. २५४ श. १५९४ फा शु. १४
ता. २०।२।१६७३ इ.

चजानेच कारकुनानी ता गुजनमावल विद्यानद सलास सबैन आलफ मा
श्रीशिवन हैबतराऊ सिलाबरर देसमुख ता मजकूर हे सन समा-
रपति हर्ष (नाम)धे शक धरुनु बाहीर पडिले होते ते कौल घेउनु
निदान मद्दा हुजुर साहेबास भेट्ले साहेब यावरी मेहरवान होउनु या-
देव मतिम (चे दे) समुखाचे वतन याचे दुमाला केले आसे तरी
त मधान यांचा देसमुखीचा कारबार याच्या हाते घेणे व देसमुखात
यावयाची मोइन ता। मजकूर ता सालगु। चालत आली आहे त्यापैकी मा। चीं
तस्सीम मा।इलेचे दुमाले करणे सेरीज माइलेस साहेब मेहेरवान मौजे बो(पे)
देह १ यक कुलबाप कुलकानु सारा गाव साल दर साल यावयाचा तह केला
आहे तरी पेस्तर साल सन अर्बा सबैनापासुन मौजे बोपे ता। मजकूर देह १ येक
साल दर साल दुमाला करीत जाणे या गावावरी + (भाऊचद) मा।इलेचे त्यासी
समध नाही हे गाऊ मा।इलेसच दिल्हे आसे दुमाले करणे तालिक लेहोन घेउनु
असल सनद माइलेपासी देणे पा हुजूर पा राजश्री-पत* पेशवे छ १२ जिलकाद
मोर्तब*सुद मया । देयविग । जते । (तीन ओळी)

मार सुा

सुरु सुद

ले. २५५ श १५९४ फाल्गुन शु. १४
ता. २०।२।१६७३ इ

चजानेच कारकुनानी ता गुजनमावल विद्यानद सुा सलास सबैन आलफ
श्रीशिवन मा हैबतराऊ सिलाबरर देसमुख ता मजकूर ह शक धरुनु सन
रपतिहर्ष समानामधे बाहिर पडले होते ते कौल घेउनु हुजुर येउनु साहेबास
निदान मद्दा भेटले यावरी साहेब मेहेरवान होउनु बदल बकसीस दर सालास
देव मतिम सुदी टके १०००० येक हजार टके यावयाची मोईन केली
त मधान आहे तरी मा।इले जोवरी हयात असतील तोवरी ता मजकूर
पैकीं पेस्तर साल सन अर्बा सबैनापासुन दर सालास टके १०००० येक हजार
टके रास आदा करीत जाणे सदरहू बेरीज साल दरसाल अदा करीत जाणे

* अक्षर वेगळें. १ श. १५९५.

तालीक लेहोनु घेउनु असल सनद माइलेपासी देणे पा हुजूर रा पत * पेशव छ १२ जिल्काद *मोर्तब सुद मर्या । देयविरा । जते । (तीन ओळी)

सुरु सुद

ले. २५६

श. १५९४ फाल्गुन शु १४
ता २०।२।१६७३ इ.

यजतेच कारकुनानी मा गुजनमावल चिद्दानद मुा सलास सबैन अलफ

श्रीशिवन — मा हैबतराऊ (सिलांब)कर देसमुख ता मा + + + +
रपतिहर — + + + हे बाहीर पाडले होते ते कौल + + + घेउनु भेटले
निदान महा — यासि गला खावयास पाहिजे तरी साल मजकुराकारणे +
देव मशिम — मजकूरपैकी गला मडी दाहा पधरा खडी पावेतो माइलेस
ततधान — देणे + + स यक हजार टके खावयाची मोइन केली आहे

त्यामधें साल मजकुरी जो गला पावेल त्याचे नख्त माहालीच्या सिरस्तिप्रमाणे हजारा टकियात वजा करुनु + (कु)ली बेरीज पेस्तर साली आदा करणे अणी गला सदरहू प्रमाणे याच्या किर्दीयासि देणे छ (१२) जिल्काद मोर्तब* सुद मर्या । देयविरा । जते ।

(तीन ओळींचा मोतब.)

पेवस्ती छ १७ मिनहू

सुरु सुद

ले. २५७

शके १६२५ पौष शुद्ध २
ता. २८ डिसेंबर १७०३ इ.

राजमान्य राजश्री हैबतराऊ देशमुख मा गुंजणमावळ यासि

॥छ अखडित लक्ष्मी आलंकृत + श्रेहांकित हिरोजी अताजाराऊ + + सुहूर सन अर्बा + + आलफ तुम्ही पत्र पाठविलेन तेथे लिहिलेत की आम्हास राहावयासि व लोकाचे कबिल ठेवावयासि कोठे जागा दिसत नाही याकरिता बहुतच कष्ट पडिले आहे याकरिता आज्ञा जर होईल तर सिवनेरात राहून कबिले ठेऊन ये गोस्टीच काये आज्ञा मणोन लिहिले तर पातशाही फौजा चालिल्या आहेत आणि तुम्हास आम्ही हरकोठे राहावयासि आज्ञा करावी तर हे विहित नव्हे तर तुम्ही खानसाहेबास अर्जदास्त लिहिणे व यक आपला भला माणूस

+ अक्षर वेगळें.

पाठवणे त्यास आधी राजपुरीस रवाना करून मग जो काये हुकूम होईल त्यासारिखे तुम्हास कलो येईल कलले पाहिजे व गुणाजी राऊ सोपड्याचे वर्तमान लिहिले तर त्यास आम्ही जेव्हा वरत दिल्हे होते आणि सांगितले की तुम्ही कबिला ठेऊन येणे मग जे ठिकाणास खानसाहेब राहावयासि सागतील तेथे राहाणे त्याची सर्फराजीच होती त्यास त्याही तर बेइमानपण करून आले नाही तर आता आम्हास लिहिणे सरकार नेसते बेइमानच (!) आहेत त्याचे मनमाने तिकडे जाऊन यानतर राणा इमानी हे कोठे असेत त्याचे वतनाचे कागद आम्हाजवल असेत तर पाठवावे येसे आहे तर कोण जागा पाठवावे ते लिहिणे म्हणोन लिहिलेत तर ती आम्हाजवलच असेत त्याचा मामला (मोठा) जाला याकारिता तुम्ही मामले सकतसीरीने त्याजवरून कागद तुम्ही घेतलेत असा तर तो कागद आम्हाजवल पाठवणे आम्ही त्यास देऊन कलले पाहिजे बहुत काये लिहिणे रा॥ छ १० साबान हे विनती सन ८७

फारसी शिक्का व मोर्तब

ले. २५८ श्री श. १६२६ मार्गशीर्ष शु. १५
ता. २१।११।१७०४ इ.

॥ छ, मा॥ अनाम दौलतराव व कृष्णराव बिन शेंकरराव व सुभानराव बिन श्री चद्रराव सिलिमकर देशमुख ता॥ गुजणमावळ यासि चिमणाजी शंकराजी नारायेण सचीव सु॥ खमस खमसेन मया आलफ तुमचा व भगवतराव बिन महिपतराव सिलिमकर यांचा कजिया देशमुखिच्या वतनाचा वारियाचा जाला याजबदल हर दोजण भाडत हुजूर कसबे भोरच्या मुकामास येऊन आपापलें वर्तमान विदित केले त्यावरून तुमचा हर दोजणाचा करिना मनास आणिला तुमचे पणजे हैबतराव यास श्रीमंत माहाराज राजश्री संभाजी राजे छत्रपती स्वामी यांणि रायेगडी आसतां हुजूर बोलाविले सबब की तामस मिळाले त्यांचा ढगेली कबूल करून त्यांस रायेगडास आणावे येसे वर्तमान आहे त्याची तहकिकात कैसी म्हणून विचारिलें त्यास हैबतराव सिलिमकर याणी महाराजासी क्रियाशपथ केली त्यावरून महाराज छत्रपती स्वामीनी हैबतरायांसी आज्ञा केली जे येक वडील पुत्र तुमच्या पुत्रांत असेल तो वोलेस ठेवणे येसी आज्ञा केली यावरी आज्ञा मान्य करून यां हुजरे घेऊन घरास आले महिपतराव व भगवतराव सिलिमकर याचे बाप त्यास वोलेस रायगडास पाठवीत होते अतिशये दोन च्यार वेळला केला परंतु कबूल करिनात मग तुमचे आजे चद्रराव सिलिमकर यास पाठविले ते रायेगडास गेले आपण पळोन मोगलाईत चालिले तेव्हा चद्रराव याची मातुश्री जिजावा हैबतराव यास बोलिली की माझा लेक चांद्रोबा रायेगडास

वजागत माय सेलोजी भोसले आन् मुकद्मी देहे च्याहार व मोजव कबूल अर्जी मुकर्रर कर्दाअन्द

छ. कारकुनानी व देसमुखानि परगणे कडेवलीत चिदानद मुा इहिदे सलासीन अलफ वामाय सेलोजी भोसले याची मोकदमी देहाये ४ परगणे मजकुरुची बयाज कसबे जिती व मौजे माथेरे व मौजे पाथर व मौजे कुलधरण सदरहू देहाची पेसजीप्रमाणे हाली माहलेसी करार केली असे दुमाले कीजे व देहाये मजकुरी मोकदमीचे काम घेत जाणे देहाये मजकुरी हकलाजिमा सालाबाद असेली तेणेप्रमाणे दुमाले कीजे (फा. मो)

तेरीख ५ जमादिलावल

ले. १६०

श. १५६८ कार्तीक शु. २

कदालयाम असला तरी याच दुमाल करणे की रयेती आणून कदीम व जदीद प्रजा अबादानी करील म्हणोन हुकूम सादर जाला यावरी + + + तहकाक केले की मोकदमी याची हाये तरी बहादुरजी वलद उमाजी भोसले मोकदम कसचे मार याच हाते मोकदमीच कामकाज घेण व कमच मार वेराण आहे यास कदाम जदीद कुले आणून लावणी करवण मोकदम मजकुराचा हकलाजिमा व इनाम शुद्दामद चालन आला आह तेणप्रमाणे चालविण

सफर

ले २६२

श १६६१ पौष शु ११
ता १२।१२।१६८९ इ

(फारसी मजकूर ९ ओळा व शिक्का गोल)

(मोहर ए आयम अबुत्तराब काजी सादिम शा अ)

आर्जदास्त आन बदगी बदे कमान कमतरीन बदेगानी बदे देशमुखाना व देशपाडये व समस्त रया कसब जिता पा चाभारगोंद सरकार आहमदनगर सुबे खुजस्त बुनयाद सुहा १०९९ जमी पाश आदास

हमा ता छ ९ माहे रबिलोवल साहेबाचे नेक नजरे करून बसेर सलाहित आसे

हमा साहेब सलामत बहादुरजा वलद उमाजी भोसले याना हुजुरून हुकूम बनाम शफअत पन्हा नियाज सोज हुकूम आणिला जे माइलेची मोकदमी कसबे मजकूरची कदीम आह सातिरेसी आणून माइलेचे दुमाल करण म्हणोउन हुकूम आणिला त्यावरून शफअत पन्हा न्याज सोज यही आपणासी हुजूर बालाऊन पुरसास केली जे हे कदाम मोकदम होयेती म्हणोउन पुसिले त्यावरून आवण जाहीर केले मालजी भोसले याचे फर्जद शाहाजी सभाजी याचे फर्जद उमाजा याचे बहादुरजी हे मिरासदार मोकदम होयेती येसी हकिकती हे कदीम हावती बदगीस रोशन होये

समस्त रयाया का मार
१ दा रामचद्र बयाजा
देशमुख पा मजकूर
१ दा माहिपाजी लिंगरस
व हसराज गिरमाजी व
राघोजी मल्हारजी देश
पाडे पा मार
(१ हा ओळी आडव्या आहेत)

ले. २६३

श १६२५ श्रावण व. ७
ता. २२।८।१७०३ इ.

महजर श्री सके १६२५ सुभानुनाम संवतसरे श्रावण वदी ७ सप्तमी वार रविवार त दिवसी मातुश्री मनूबाइ भासले मोकदम का। जिती वगैर यासि म्हलोजी पा। मो निमे व समस्त दाहि जन मौजे पिंपळगों पिसा पा। पारनेर सा। जुनर सु॥ सन हजार १११३ कारणे लेहोन दिधले ऐसे जे मौजे मजकुरीची निमे मोकदमी बाळाजी कोनेर माहाराजांचा चाकर करीत होते व निम मोकदमी अपली आहे ऐसियासि बाळाजी कोनेर वरसे चाळीस गेले त पुन्ह दुसरियाने गों गावाचे आले नाहीत येसीयासि गनिमाची धामधूम फार व कितक फसाले पाडरीचे काम व अपला हाल व गावाचा हाल काहीं राहिला नाहीं जैसे तैसें करून अपण आर्जे॰ तागाइत वतण रासिलें व वतण रासिल तें काही बाळाजी कोनेरचे वतन म्हणऊन रासिल नाहीं बाळाजी कोनरचे माहाराजाचा चाकर त्याचे वतन तें माहाराजाचें वतन याबद्दल अपणामधें काहीं तारती राहिली नाही अनीक कोण्हास वतण व्हेहोन देऊन अपनास भाऊ करून वतण चालवावें तरी वतन माहाराजाचें याकरितां माहाराजाचें वतण माहाराजाच्या हवाला केले असें तुम्ही निमे मोकदमी व मानपाण हकलाजमे बाळाजी कोनेर यासीं दिधला आहे तेणेप्रमाणें खाऊन वतन माहाराज लेकराचे लेकरी खात गेले पाहिजे कालकळा बाळाजी कोनेरांचा लेक अगर भाऊबंद अगर असीवावसाचा कोन्ही वतनाबदल उभा राहिला तरी त्यास वतनासी समंध नाहीं खुद्द निमे वतन माहाराजाचें आहे बाळाजी कोनेर याणे जे परवाहा पाळला होता तेथें परवाहा पाळोन लेकराचे लेकरी वतन खाऊन सुखीं नांदणे समस्त दाहि जन व यारा बलुने १ समाकुल पाटरी व हणमत साक्ष करून तुम्हास व्हेहोन दिधले असे यासिं अपण मवादिगर होऊन अगर अपले असीवसाचा भाऊबंद नपदिगर करील तरी अपनास आपल्या कुलस्वामीची व पूर्वजाची अनेगा असे व गोहत्या व महाहत्या पातक केलियाची अनेगा असे सदरहू हकलाजिम काळी व पाढरी कदीम व जदीद माहराज खाऊन सुखे वतण खाणे यासि कोन्ही हिलाहरकत करील ता दिवाणीचा गुन्हेगार व गोताचा आचार यमी योखी सुमार ४५ पचेनाटीस बमहजर सही नेरिस ८ १९ माहे रबिलावर

निशाणी नांगर

सा। भैराल रघुनाथ
जोसी व कुलकर्णी
मौजे मजकूर

सा। गणेश गोपाळ
जोसी व कुलकर्णी
मौजे म्हार

१ 'गा' अधिक पडला आहे.

गोही

गगाजी नरसिह देशपांडे पा वागी सा परडा	महिपाजी लिगरस देशपांडे पा घाभार- गोदे पांढे नेहगाऊ व कडेवलित

गोही मौजे मार

रायाजी बिन पद्माजी जसनाथ मौजे मार यमाजा बिन येल्होजी भुसाल मौजे मार रसम मालु बिन कान मालू दरवडे मौजे मार	सुभानजी बिन नाइकजी गलहिले मौजे मार राजोजी बिन माना- जी विधाये मोज मार

ले २६४ श. १६३३ अ. भाद्र० व ११
ता. २८।८।१७११ इ.

(" फा. पा शि मजकूर " दउदखान फिदवी । बादशाह
अलमगीर गाजी । सन अहद । ")

येथाल मोकदमी मातुश्री मकाई आऊ भोसले याची पुरातन आहे त्यास सांप्रत रभाजी निंबालकर याणी जोरावारीने कबज करून गुमास्ता बैसविला याकरिता मातुश्री हुजूर नबाप अमिरुल उमराव याकडे येऊन आपली हकीकत जाहार केली त्यावरून नबाबानी रभाजी निंबालकर यास हुजूर आणून उभयतांचा करिना मनास आणिता रभाजीने जोरावारीने कबजा केला आहे इनसाफमुले रभाजी निंबालकर खोटा जाहाला भोसले याची मोकदमी पुरातन खरी जाहाली त्यावरून रभाजी निंबालकर याणे हुजूर लिहिले दिले की आपल्यास कसबे जिंतीचे मोकदमीस समध नाही भोसले याची मोकदमी भोसले याणी करावी येसे जाहाले त्यावरून कसबे मजकूरची मोकदमी मकाई आऊ भोसले याची पुरातन आहे तेणेप्रमाणे याचे दुमाला केली असे याच हातून मोकदमाचे कामकाज घेत जाणे याचा मोकदमीचा हक व इनाम लाजिमाची व शेरी पुरातन चालत आले आहे त्याप्रमाणे चालवीत जाणे रभाजी निंबालकर याचा गुमास्ता गावात होता तो लावून देणे दस्तलागिरी त्यास होऊ न देणे भोसले याची मोकदमी भोसले यास चालवणे फिरोन याभाग पडू न देणे जाणिजे छ २० मोहरम आज्ञा प्रमाण ' लेखन । सीमा ।'

(असा दोन ओळींचा मोतब)

सुरु सुद

१ जीव माहाला
१ सुमानजी बिन पिराजी न्हावी
१ तुलचाजी कोली
१ येमनाक बिन पुजनाक माहार
१ मडनाक बिन थावीनाक माग कोतवाल
१ सतनाक माग
१ दसजी धारक
१ जान माली (बिन होन माली) सेरकर
१ बनाजी बिन तान्हाजी कुभार

१५

१ गुडाणा कोस्टी कानडा
१ समु बिन यसापा कानडा
१ कुस माली मेहतरा
१ कमपा कानडे कोस्टी
१ पुताजी वाडघर चौगुले

१०

येकूण २५ सदरहूनी गोही दिल्ही की जे लाहाम नाकाने जे तकरीर केली आणि लेहोन दिल्हे हे सही

(वा मो)
बिा नरसिंह बालाजी कुलकर्णी कसबे मजकूर

ले २६७ १७ वाई- देशपांडे श १५६४ श्रावण बा ४ ता ३।८।१६४२

देसकुलकर्णी पा वाई दिल्हे आहे देसील महसूल व नकदयाती व सा गला व पीव व कडदी कुलबाब दा ठाणे बाब दुबाल कीजे बदुव अवलाद अहफाद चालवणे या इनामास मुसलमान अगर हिंदू सलल करील त्यांस अपले मजहबांची सौगद आहे सदरहू जमीन दस्ती याद तणुन हद महदूद घालून देणे हर साला ताजा सुदं सनाचा उजूर न करणे तालिक लेहून घेऊन असल सुा इनामदाार मजकुरास परतून दीजे ० •
(फारसी मोहर)

तेरीख २० माहे मोहरम

(शिक्का)

फलोजी

सयदबिन बापूजीराव

ले २६९   १८ ओझर्डे- पिसाळ देशमूख   श १५९१ श्रावण शु॥ ५

ता २३।७।१६६९ इ.

लुटून नागऊन कलेल तो इलाज करून आपले पारपत्य करून घेतील येस्या दो गोष्टीने साहेबी मदत केलिया साहेबाचे सेवेसी पेसकसी होन पा २००० दोन्ही हजार उसुल चौ साला हर साला होन पा ५०० प्रमाणें देऊन तरी येविसी कौल मरहमत जाला पाहिजे म्हणून अर्ज केला तरी सद्राहू अर्ज मनास आणून तुम्हास ये बाबे कौल मरहमत केला असे तुमचे बाबे पा मजकुरास सुबेदार व कारकुनासी रदबदल करून सटपट करावा भले माणूस हेजीब पाठऊन त्या हाती सागोन पाठऊन की दतार्जी केशवजीचे वारिसदार गगाजी व दताजी याची पाठी तुम्ही रासता यात फाइदा नाहीं येणेंकरून मुलकास आजार पावेल तरी येसे न करणें जेणेंप्रमाणें पेशजी पासून चालत आलें आहेत तेणेंप्रमाणें दताजी केशवजीची देसमुखी बिलाकुसूर चालवणे मुतालिकास कैद केले आहे ते सोडून देणे वस्तभाव घोडी जे घेतले आसेल ते परतोन देणे गगाजी व दताजी वारिसदार पहिलेपासून जे सात आले आहेत ते राऊन हालसुद राहेत ते करणे कुसुर होर नेदणे येस्या दाम्पटीच्या गोष्टी हेजिबा हाती करऊन तुमचे पारपत्य होये ते करून जरी या गोष्टी सुबेदार व कारकून नाइकेत आणि पारपत्य न करीत तरी मग तुम्ही हामचे विलायेतीस हर येक जागां येउनु सुखे असणें आणि दाहावीस स्वार फावतील तितके करून शर्तीनसी दावादरवडा करून पा मजकुर विलायतीस आजार देवइल तैसा देऊन आपले पारपत्य होऊन ये तें करणें सद्राहू दोन्ही गोष्टीने आम्ही तुमची पाठी राखावी यावदल पेशकसी होनु पादशाही २००० दोनी हजार उसूल ४ च्यार साला दर साल मजकूर सन सबैन पासून हर साला होन पा ५०० पाचसें प्रमाणें चौ वर्षांनी होनु दोनी हजार यावे म्हणून केदारजी सुरो तुमचे मुतालिकानी फतवा लेहून दिल्हा असे तेणेंप्रमाणें पेसकसीचा उसूल ता। जाउलीचे सुबा करणें येविसी कौल असे छ ४ रविलोवल तुमचे वारिसदारास आसीरा नसे ये बाबे कौल आसे मोर्तब सुद [1] मर्या । देयविरा । [2] जते ।

रुजु सुद
निवीस
सुरु सुद

ले. १७०

मोर्तब फाटला आहे.

मोहयान पन्हाई मुबरीसान दस्तगाही दताजी नाइक देसमुख पा वाई अजी दिल येमलास सेग दाउद दुवा सलाम मकसुद प्यार येथील खैर सल्ला जानउनु तुम्ही

१, २ अक्षर वेगवेगळे. ३ जोडावर हा शिक्का आहे.

आपली सेर सुर्तीची कितायत लिहीत जाने आमन छ २१ माहे रजयु लस्कर जहुर असर दाखल जालों व मियाचे लिहिले व तुमची इलतमास इ नावे (तुका) दुलामानास गुजरानेली खान मजकूर आपले मुनसी यासि हुकूम केला जे अर्जी तयार करणे जे बादशाहजीस अज करून अर्जी तयार जालियावरी जे हकीकत होइल ते लेहून पाठउनु व मियास फुतुक(ला) खानाचे फोजेची दिवानगिरी जाली तुम्ही मियास कागद येथुनु पाठवितात ते ज्या वख्ती तुम्हाजवळ पावतील तेच वख्ती रवाना करीत जाने तुम्ही मियाचे हाते फुतुकखानाची भेट घेने दिगर हकीकत माहार जपानी सागता कलो येइल जियादा काये लिा हे किा

— —

ले २७१ श्री

श १६०५ पोष वा १२

ता ३।१।१६८४ इ सन

स्वस्ति श्री राज्याभिषेक शक १० रुधिरोद्गारी सवत्सरे पोष बहुल द्वादस गुरुवासरे क्षत्रियकुलावतंस सिंहासनाधीश्वर श्री राजा शंभु छत्रपती स्वामी याणी देशमुखानी प्रात वाइ यांसी आज्ञा केली ऐसी जे सुलतान माजम व शाबदीखान

श्री शंभुनर पति हर्ष निदान मोर श्वर सुत नीळकंठ मुख्य प्रधान	गनीम दोघे कडून कोकणांत उतरला याप्रसगे हशामाचे बहुतच प्रयोजन आहे याकरितां राजश्री सताजी येमाजी सरनिरा ++ यांला नौ सचणी हशामाचा जमाव करावयाबद्दल वरघाट प्राते (पाठ) विले असे

हे तुम्हांला हशामाचे जमावाविशीं सागतील तेण्हेप्रमाणें (इ) शम नौ सचणी करून पाठऊन देणें हे काम म्हणजे बहुत नाजु (क आहे) या प्रसगे जरी हशमाचा पोख्त जमाव जाला तरी गनिमाचा क्राय (गु) मान लागला घुडविलाच जातो येवढें काम जाल्यानें तुमचा बहुतच मजुरा होतों आजीवरी स्वामीने तुमचे चालविले ते सार्थक यां दिवसांत करून आपला मजुरा करून घेणें हशमाविशाई सताजी येमाजी तुम्हाला कितेक सांगतील तेण्हेप्रमाणे तुम्ही तलाष तरतूद करून हशम पाठऊन देणें म्हणजे स्वामी तुम्हावरी सतोशी होतील आपलें समाधान असों देणें लिा मा वतणूक करणें लेखनालंकार मर्या । (असा तीन ओळींचा मो)

देयविज ।

यने ।

---

१ ब ४८ मध्यें पण लगेच फाडला आहे. २ असार बेगजें ३ जेधे. ४ पहा

ले २७२ श्री श १६०७ माग० शु० ६
ता २१।११।१६८५ इ

स्वस्ति श्रीराज्याभिषेक शक १२ क्रोधन नाम सवंत्सरे (मार्गसी)र्श शुध सष्टी मदवासरे क्षत्रिय कुलावतंस सिं(हास)नाधीश्वर श्री राजा शंभु छत्रपती स्वामी याणी श्री अताजी सबदेव देशाधिकारी (लेख)क प्रांत

श्री शंभु	वाइ यासि आज्ञा केली ऐसी जे प्रा मा।रीचा
भजनोत्कठ मो	+मुलकाचा तहरह लावणी सचणी प्रा मजकुरीचे
रेश्वर सुतनी	देसमुखाचे मतें करीत नाही येणेकरून किनेक
ळ्कहँ	रयेतीचा दिलसा राहात नाही हे गोस्टीने गेर

काइदाच हे + तरी येसी गोस्टी सवथा न करणे जो तहरह करणे (तो दे)समुखाचे मते तहरह देऊन मुलक मामुर होये तें + + चो + + चे + कीद + रून हु रा य दि क + णे जाणिजे लेखना

रवाना छ ९ मोहरम

ले २७३ श्री

महाराज राजश्री——छत्रपती
स्वामी साहेबाचे सेवेसी

+ शी सेवेसी-सेवक आज्ञाधारक + ॥ दत्ताजी केशवजी नाईक देशमुख पा (वाइ) सेवसी कृतानेक विज्ञापना ता छ सावा(न) + तो साहेबाचे कृपा ग्स्टीकरून पा मजकुरीच + सेवकाचे वर्तमान यथास्थित असो विशेष ग- (न वरसी) महाराजाच स्वारियेवोवर चिकेवाडीच्या मुक्का (म पा) येतो होतो त्यावरी माहाराज कृपाळु होऊन आव + + देश कुलकर्णी यास सिरोपाऊ देऊन पा मज(कुरा)स जावयाची आज्ञा केली ते समयी सुयाजी विसा (ळ ये) ऊन उभा राहिला की माहाराजे आपणास वस्त्र देऊन दत्ताजी नाइकासमागमे रवाना करावे म्हणून हाली + त्यावरून साहेबी त्याचा करीना मनास आणून आज्ञा + + सुयाजी काही वतनास लायक नाही येसीयास + + लाइका तोडून सागावे तरी परगणा माहाल (वे)विराण जाला आहे लावणी संचणी जाली पाहिजे + + ये महसी जाऊन सालाबाद सालबसाल चालने तेणे प + + लाऊन मलकाची

येथील देशमुखीच वतन दत्ताजी केशवजी नाईक पिसाल व सूर्याजी फिरंगोजी नाईक पिसाल (हर) दु जणानी निमेनिमेप्रमाणे अनभवावे येसे आसता दत्ताजी केशवजी कथला करु लागला त्यास पूर्वी स्वामींनी वर्तमान मनास आणून निमे वतन सुर्याजी पिसाल याणी खावे निमे वतन दत्ताजी पिसाल याणी खावे येसे करून सुर्याजी पिसाल यासी पत्रे करून दिल्ही त्याउपरी अलीकडे दत्ताजी केशवजी याणे पुधरचे मुक्कामी हुजूर येऊन गेर वाका विदित करून सारे देश-मुखीची पत्रे करून घेतली येसियासी सांप्रत सूर्याजी पिसाल हुजूर आले आणि आपला करिना मागितला तो मनास आणून प्रा मजकूरचे देशमुखीचे निमे वतन यास करार करून देऊन पत्रे दिल्ही आहेत व दत्ताजी केशवजी याणे सारे देश मुखीची पत्रे करून घेतली आहेत ते रद केली असत आणि हाली सूर्याजी पिसाल याचे दुमाले निमे देशमुखीचे वतन केले असे तेणेप्रमाणे हे हरदू जण निमेनिमे-प्रमाणे आनभवितील येसियासी मौजे मजकुरी पेशजी सूर्याजी पिसाल यास इनाम होता तो मध कथलियामुळे त्याकडून दूर करून किले वैराटगडाकडे दिल्हा होता तो हाली किले मजकुराकडून दूर करून सूर्याजी पिसाल यासि इनाम करार करून दिल्हा आहे तरी तुम्ही यासी रुजू होऊन वसूल याकडे देत जाणे जाणिजे

इनाम व इकलवानिमा काये आहे व काये चालतें तो तपसिले हुजूर लेहोनु पाठवणें त्यावरून मनास आणून पेस्तर दुमालेची सनद सादीर होईल नेणेंप्रमाणें चालवणें सदरहू पाटिलकी मिरास यकाजीस लेकराचे लेकरी करून दिल्ही असे यकाजी मागे याचे पुत्रपौत्री हे मिरास वमाविस करून सावी जरी यकाजीस लेंक न जाले तरी याचे जावयान आपले सुसीनें यकानी पाटिलकी देईल त्याणे लेकराचे लेकरी सावी साहेबी यापमार्यों चालवावे यैसे केले असे तालिक लिहून घेउनु असल परतोन देणे छ ३ रजब पर्वानगी हुजूर मोर्तबसुद *मर्या। देयावेरा। जते।

पो छ ५ मिलहू

तेरीख १ तिसरा माहे रजब

रजब

बार सुद सुरु सुद

ले. २७६ श्री श. १५९७ आश्वीन श १०

करण कीदीं करील रास्ती राजभाग देत जाईल व हमशाई गोत व चलुने जमा करून पाटिलकीचा महैजर वकाजीस करून देणे तालिक लिहुन घेउनु असल परतोन वकाजीस देणे छ ८ रजब परवानगी हुजूर मोर्तबसुद मर्या। देयविरा। जते।

रुजु सुरु
निविस
सुरु सुद

ले २७७ श्री श १५९७ आश्वीन शु १०
इ. स १६७५ सप्टंबर १८

माहाराज

मशहुरल हजरत राजश्री माहादाजी मामराज सुबेदार व कारकून हाल व इस्तकबाल सुभा ता मावल पती राजश्री सिवाजी राजे सुहूर सन सीत सबैन व अल्फ वकाजी फर्जंद साहेबाचा कदीम इतबारी फर्जंद याच्या बापाने साहेबांचे-थे कस्तमशागत केली आहे व वकाजीहि साहेब कामावरी कस्तमशागत बहुतच करितो याकरिता साहेब यावरी मेहरबान आहेती मेहरबानीने बक्सीस हि पावतो याउपरी बहुतच मेहरबानीने साहेबांचे मनीं आले की यास येक वतन करून द्यावे म्हणून त्यावरून मौजे साबगाव बु॥ ता कर्याती मावल येथील पाटिलकी सारी साहेबांच्या वडिलापासून का। कैलासवासी साहेब विकत घेतली आहे ते अजीरावेतो चालत आहे ते मौजे मजकूरची पाटिलकी (वकाजी फर्जं)द यास वतन मऱ्हामत केलें असे तरी पाटिलकी[1] मौजे मजकूर सारी याचे दु दुवाले करणे आणि पाटिलकीचे काम याच्या हाते घेत जाणे पाटिलकीस हकलवाजिमा व इनाम याच मोगतसर गावींचे पाटिलास चालवीत असाल तेणे माणे यास मोकरर करून देऊन सालदरसाल त्याप्रमाणे चा[2] चालवीत जाणे काजीस हे मिरास पाटिलकी सारी लेकराचे लेकरी दिल्ही असे हर साल नाजा ानदेचा उजूर न करणे याच सनदेवरून सालदरसाल लेकराचे लेकरी चालवीत जाणे व पाटिलकी कुणावांवियाची सेते सालाबाद असतील ते याचे दुवाले करणे ीदीं करील रास्ती राजभाग देत जाईल हमशाही गोत व चलुते जमा करून पाटिल कीचा मह्जैर वकाजीस करून देणे तालिक लेहोन घेऊन असल परतोन वकाजीस देणे छ ८ रजबु

१, २ अक्षर वेगळाले ३, ५ ट २८१ पहा रेघेच्या शेवटी आल्यामुळे दुबार पडला आहे ५ ले. पहा.

ले. २७८

श १५९७ आश्वीन व० २
इ. स. १६७५ सप्ट २५

श्री महादेव*

माहाराज

(पांच ओळींचा प्रतिपच्चद्र हा शिवाजीचा अष्टकोनी शिक्का.)

अज रख्तखाने राजश्री शिवाजी राजे साहेब दवाम दौलत हू ता यकाजी फर्जंद सुहुर सन सीत सबैन व अलफ चिदानद के तू साहेबाचा कदीम इतबारी फर्जंद पेसजी तुझ्या बापानें साहेबाचे थे कस्टमशागत व चाकरी केली आहे व तुहि साहेबापासी परवरा होऊन कस्ट-मशागती साहेब कामावरी करितोस त्याकरितां साहेब तुजवरी मेहरबान आहेती व मेहरबानीने तुज बकसीसहि

श्री शिवराजे द्र हर्षनिदान ।।न्य यक सुत मोरेश्वर मुख्य प्रधानें

देत असतात त्याउपरी हाली तुजवरी बहुतच मेहरबानीने साहेबाचे मनी जाहाले कीं तुज यक वतन करून द्यावे म्हणजे पाटील व कुणबी लोकात गोतात तू वर्तत आहेस यास हें वतन पाटिलकी जाहालिया गोतात इजत आहे म्हणून बाबदल मौजे सावगाव ग्रा ता का मावल बथील पाटिलकी सारी साहयांच्या वडिलांची का कैलासवासी साहेब विकत घेउनु आपली मिरासी केली आहे ते तधीपाधून आजीपावेतों मौजे मजकूरची पाटिलकी साहेबांची चालत आहे ते मिरास तुज वतन मरहमत केले असे तरी सारे पाटिलकीचे काम चालवीत जाणें आणि पाटिलकी सारी कमावीस करून खाणें हे वतन तुज लेकराचे लेकरी करून दिधले असे लेकराचे लेकरी खाणें साहेबाचे पुत्रपौत्री हे वतन चालवितील यास साहेबांचे पौसी कोण्ही खलल करील तरी त्यास श्री ‾‾‾ची आण असे पाटिलकी मौजे मजकूर सारी आजीपासून तुझे मिरास जाली साहेबास निसबत नाही [1]जाणिजे [2]परवानगी हुजूर [3]मोर्तब सुद [6]मर्या । देयसिरा । सेत । [4] हुजु सुद

तेरीख[5] १५ माहे रजब निवेस

रजब सुद सुरू[7]

ले. २७९

श्री

श० १५९७ आश्वीन व. २
इ. स १६७५ सप्टेंबर २५

(शिवाजीचा प्रतिपच्चद्र हा शिक्का.)

अज रख्तखाने राजश्री शिवाजी राजे साहेब दवाम दौलत हू ता बजानेबु कारकुनानी हाल व इस्तकबाल व देशमुखानी ता का मावळ सुहुर सन सीत

१-५ हा पांचांचीं अक्षरें स्वतंत्र व वेगवेगळीं आहेत ६ लेखांक २८२ पहा.
* हीं ४ अक्षरें बालबोध आहेत. ७ लववर्तुळ.

श्रीशिवराजें — सचैन अलफ चिदानद के बकाजी फर्जंद साहे-
द्रहर्ष निदान ॥ ७म — बाबा कदीम इतबारी फर्जंद याचे बापानी साहे
वसुत मोरेश्वर — बांचेथे कस्टमशागत केली आहे व बकाजीहि
मुख्यप्रधान — साहिब कामावरी कस्ट मशागत बहुत करितो पा

करितो साहेब यावरी मेहरबा (न आहेती) मेहरबानीने बक्सीसहि पावतो याउपरि बहुतच मेहरबानीने साहेबाचे मनी जाले की यास यक वतन करून द्यावें म्हणून त्यावरून मोजे सायगाऊ ता। ता। या मावल येथील पाटिलकी साहेबाची फा फैलासवासा साहेब विकत घनली आहे ते आजीपावेतों चालत आहे ते मोजे मजकूरची पाटिलकी सारी बकाजी फर्जंदास वतन मरहमत केले असे तरी पाटिलकी सारी सारी याच दुवाले करण आणि पाटिलकीचे काम याचे हातें घन जाण पाटिलकास इनाम व हकलवाजिमा बाबा मोरतबर गावीचे पाटिलास चालवीत असाल तेणेप्रमाणें सुभा सुज मोकरर करून सनद देतील तेणेप्रमाणे सालदरसाल चालवित जाणें बकाजास हे पाटिलकी सारी लेकराचे लेकरी मिरास करून दिल्ही असे हर साला ताजा सनदेचा उजूर न करितां याच सनदेवरून साल दरसाल लेकराचे लेकरा चालवणें व पाटिलकी सेते कुणबावियाची सालाबादची असतील ते याचे दुवाला करण कीदीं फसात जाइल रास्ती राजभाग वसूल घेत जाणे व हमसाइ गोत व चलने जमा करून बकाजीस हे पाटिलकीचा महजर करून देणे तालिक लिहून घेउनु असल बकाजीस परतोनु देणे [1]परवानगी हुजूर [2]मोर्तब सुद मर्या । देयविग । जते ।

रुजु सुरु
निवीस
सुरु सुद

तेरास[3] १५ माहे रजब
रजब

कर्यांती मावल येथील पाटिलकी सारी साहेबाच्या वडिलापासून कारकीर्दी केलासवाशी——साहेबी विकत घेतली अजीपावतों चालत आहे तें मौजे मजकूरची पाटिलकी सारी बकाजी फर्जंद यास वतन मरहमत करून दिधले असे तरी पाटिलकी मौजे मजकूर सारी याचे दिमतीनें करणें पाटिलकीचें काम याचे हाते घेत जाणे पाटिलकीस इनाम व हक लवाजिमा बाबा मोरलेसर गावीच्या पाटिलास चालवीत असाल तेणेप्रमाणे यासि मोकरर करून देऊन साल दरसाल त्याप्रमाणे चालवीत जाणे बकाजीस हे मिरासी पाटिलकी सारी लेंकराचे लेंकरीं दिल्ही असे दर साल ताजा सनदेचा उजूर न करितां याच सनदेवरून साल दर सल लेकराचे लेकरी चालवीत जाणे पाटिलकी निसबती कुणब्याची सेते लावाबाद असतील तें याचे दुमाले करणें कीर्दी करील रास्ती राजभाग देत जाइल व हमशाही गोत व वतने जमा करून पाटिलकीचा महजर बकाजीस करून देणें तालिक लिहून घेऊन असल बकाजीस परताऊन देणे म्हणऊन सुदस्त सादर जाले असे तरी सदरहू लिहिलेप्रमाणे राज राजश्री——साहेबाचे सुदस्त बहुकुम मौजे खानगाव ता कर्याती मजकूर येथील पाटिलकीचें काम मा बकाजी फर्जंद याचे हाते घेऊन हक लवाजिमा इनाव बाबा मोरलेसर पाटिलास असल तेणे-प्रमाणे चालवणे ताजा सनदेचा उजूर करीत नव जाणे माइले लेकराचे लेकरी पाटिलकी मिरासी सातील हाली हमशाही गावीचे पाटील व वतने जमा करून पाटिलकीचा महजर करून देणे असे ये बाबे राजश्री——साहेबाचे सुदस्त कर्याती मजकुरीचे नावे अलाहिदा आहे तेणेप्रमाणे यासि महजर करून देणे तालीक घेऊन असल परताऊन देणे छ १५ माहे रजब १ मोर्तब सुद मरत। बतुद। (असा

(बारोळा व चार ओळींचा अस्पष्ट पा। १७ रजब दोन ओळींचा[१] मोर्तब)
शिक्का पैकीं दोन ओळी—
माहादाजी सा। मराज।) ——

ले. २८१ श. १५९७ कार्तीक शु २
इ स १६७५ आक्टो. ११

(महजर[२]) श्रीशके १५९७ राक्षस नामसंवत्सरे कार्तीक सुध २ द्वितीया वार आदित्यवार तदिनी महजर लिखिते हाजीर मजालस सभा बितपसील

राजश्री माहादाजी सामराज सुभेदार ता मावल	राजश्री उधोराम सरमजमुदार ता मावल
राजश्री माहादाजी नरसिंह परभु हवालदार का मावल	राजश्री सोनाजी तमाजी परभू मजमुदार का मावल
जैतजी नाइक बिन मल्हारजी नाइक करजवणे देसमुख का मावल	(आ)गाजि ज्ञानदेऊ लाडे देसकुलकर्णी कर्यात मावल
नाइकजी बिन चापाजी शावडा	जाऊजी बिन बर्जोजी सुरवा व माऊजी

१ ले २८१ पहा २ ले २८२ पहा

मोकदम मौजे वडद्रे का मावल
\+ +
\+ +
\+ + विजे मोकदम
\+ जी लोणकर
मोकदम (मौजे) कोपरे
रामजी धरजवणी मोक
दम मौजे फिरक्टेवाडी
तानाजी पोकला मोकदम
मौजे धाइरी प्रा मा
बकाजा फजद व मोरोजी
धुला मोकदम मौजे नादेड
कान्होजी धावडा मोकदम
मौजे कोठे का मा
भिकाजी बागट मोकदम
मौजे खुर्द सावणे
तुकोजा नलगा मोक
दम मौजे वडगाऊ खुद
निबाजी मोकदम मौजे
कोढवे खुद
मिराजी मुसलमान मोकदम
मौज कातरज
मालजी पा मोकदम मौजे
कोढवे बुा
बाबाजी कानवडा व
सिऊजी धुला मोकदम
उडरी
बायाजी कानडा । सिऊजी धुला
भिऊजी चोंध्या व परसोजी
विगला मोकदम मौजे भुगाऊ
बाबाजी नरसिगराऊ व
येसवतराऊ सितोले मोक
दम मौजे लवले का मजरूर
रामजी घोरारा मोकदम

बिन विठाजी जोरी (मोकदम) + +
बाजे मोकदम पायेगुडे
मोकदम मौजे अ + +
मल्हारजी सिरडी मोक
दम मौजे गोन्हेबुा
गिरजोजी बिन सूर्याजी
मते मोकदम मौजे खडकवा
सले
चिमणाजी बापूजी मोकदम
मौजे नादोसी
मालजी राजवडा मोकदम
मौज न हेंद्दाये पा मा
रेसोजी चिधा मो मौजे
आबेगाऊ खुद
सोनाजी धन्हार मोकदम
मौजे वारजे
सिऊजी मोकदम मौजे वड
गाऊ बुा
बाबाजी माकदम कोढलकर
व पिलाजी पोकला व बा-
जी हेन्द्रा मोकदम मौजे
आबेगाऊ बुा
निबाजी मोकदम मौजे
कोढवे खुर्द
जादजी मान्हेरा मोकदम
मौज भुकुम का मा
रामजी दगडा मोकदम
मौजे बावधण बुा
होनाजी वेडा मोकदम
बावधन बुा
साऊजी पाटील धन्हारा
मोकदम मौजे हिंगणी बुा
हिरोजी तनपुरा मोक

मौजे कोथरुड
बाबाजी पाटील व जाउजी
पाटील व भीक पाटील
मोकदम मौजे येरे

बापूजी सवार मोकदम
मौजे चाये

दम मौजे माडवी सुद
रायाजी रानवडा नामजाद
मौजे नाये

या हुजूर महजर मारदनी मौजे सावगो कयाती मावल सुा सीत मयेन अल्फ महजर केला येसा जे पहिली पाटिलका कदीम लोहकराची हाती त्यानी पायेगुडे देसमुख यासि विकिली पायेगुडियानी राजश्री——साहेबास विकत दिल्ही राजश्री साहेबी बकाजी फर्जद यासि बकसीस दिल्ही या कागद राजेश्री साहेब छ ८ रजब चा सनद   बकाजी फर्जद साहेबाचा कदीम इतबारी फर्जद याचे बापाने राजश्री साहेबाचेथे करम्मशागत केली आहे व बकाजीहि साहेब कामावरी करटमशागत बहुत करितो याकरिता साहेब यावेरी मेहरबान आहेती मेहरबानीने बकसीसहि पावतो वेपेरी बहुतच मेहरबानीने साहेबाच मनी जाले का यासि येक वतन करून द्यावे म्हणून त्यावरून मौजे सावगो सुा ता कयाती मावल येथील पाटिलकी साहेबाची कदीम केलामवासीसाहेबी विकत घेतली आहे ते आजीपावतो चालत आहे ते मौजे मजकुरीची पाटिलकी सारी बकाजी फर्जदास वतन मरहमत केले असे तरी पाटिलकी सारी याचे दुवाले करणे अणी पाटिलकीचे काम याचे हाते घेत जाणे पाटिलकीस इनाम व हकलवाजिमा बाबा मोकलेसर गावीचे पाटिलास चालवीत असाल तेणेप्रमाणे सुबाहून मोकर(र) करून सनद देतील तणेप्रमाणे साल दर साल चालवीत जाणे बकाजीस हे पाटिलकी सारी लेकराचे लेकरी मिरास करून दिल्ही असे दर साला ताजा सनदेचा उजूर न करणे याच सनदेवरून साल दर साल लेकराचे लेकरी चालवणे व पाटिलकी निा सेत कुणबियाची सालाबादची असतील ते याचे दुवाले करणे कीर्दी करीत जाईल रसती राजभाग उसूल घेत जाणे व हमशाइ गोत व बलुते जमा करून बकाजीस हि पाटिलकीचा महजर करून देणे येणेप्रमाणे राजेश्री साहेबाचा कागद सादर जाला यावरून बकाजी फर्जद यासि मौजे मजकुरीची मोकदमी लेकराचे लेकरी करावी हक उतरत जे आहे ते खावे लेकराचे लेकरी पाटिलकी करावी हा महजर सही मोकदमीस मोगलगा बि तपसील

इनामती कास रुके चोवीस ॥-
तेली याति जे दिवसी घाणा कीर्दी
होईल ते दिवसी तुयास दरोज तेल
४॥९ नव टाक

मिरासीचे पाटिलकीचे सेत कुण-
बियाचे थल आहे सेत पैकी कास
रुके बारा ।-

गावी टाले सणी व लग्न जाहले
तरी पाच सोवरियाची वाटी येक
५ १

नामर करावा सणाच्या सणास सण
प्रमाणे मान द्यावा वाजपणे अधि मान
द्यावा १

गावजत्रा केली देवाची तेरी
सोडाचे फले द्यावा
१

बलुते वाजे वाचा गावीचे जेणे
प्रमा रावत आहेत तेणेप्रमाणे
रावावे ला

वाडा मोकदमीचा
उतरदक्षण गज पूर्वपश्चमगज
येक सेवसि १२० येकसे ११५ पथरा
असे
येणेप्रमा वाडा असे
सेव पत्री द्यावी
होलीस पोली द्यावावी

परीट नाहावी गुरव सुनार
१ १ १ १
चामारजुनी कुभार लोहार
उन्हाला१ १ १
१
पाउसाला पुती तराल कोली माहार
१ १ १ १
बाकी

सदरहू महजर यकाजी फजद यासि करून दिल्हा असे यासि हिलाहरकती करील तो दिवाणीचा खोत गोताचा गुन्हेगार पाटिलकी मिरास यकाजीस लेकराचे लेकरी करून दिल्ही असे यकाजीमागे याचे पुत्रपोत्री हे मिरास कमावित करून खावी जरी यकाजीस लेक न जाले तरी याचे भावबंद ज्याला आपले खुसीने यकाजी पाटिलकी देईल त्याणे लेकराचे लेकरी खावी येसा राजश्री साहेबीहि या हुकूम-प्रमाणे चालवावे येसे केले असे राजेश्री साहेबी यकाजीस खुर्द खत करून दिल्हे असे तेथे लिहिले आहे की हे वतन तुज लेकराचे लेकरी करून दिल्हे असे लेकराचे लेकरी खाणे साहेबाचे पुत्रपौत्री हे वतन चालवितील याचे साहेबाचे बोसी कोण्ही खलेल करील तेरी त्यास श्रीची आण असे येसे लिहिले असे तेरी जो हरकती करील त्यास आण असे व महजर सही

गोही

अबदे भट टकार जोशी
उमाजी बिन णाणोजी
बालपुडा चौगुला

रायाजी विठल व मल्हार
दादो सातपुना कुलकर्णी
हिरोजी मद्दीरगा वाग्या-

	वाडी
आऊजी बिन वाजी	चाहुजी बिन ल्हे कोंडाजी
नवपणा वाग्यावाडी	बारवस्कर वाग्यावाडी
राम सुतार बिन क्न	घोप वरठा बिन धाप वरठा
सुतार मुतालीक सुनार	परीट मिरासी
मौजे कम —○ वाक्स किकर	मोगरी
मोत महाला बिन याज	बाबाजी बिन कालोजी
महाला मिरासी मौजे मजकूर	तेली मिरासी मौजे मा।
 भारता	बाहार
	कान्हा बिन वादनाक व गोदा बिन येल्ह माहार वीतीकार माहार
	इलादोर निशाणी
तेरीख १० माहे रजेब रजब	सुहुर सन सीत सबैन ९ अल्फ
मोतव सुद	(जोडावरील शिक्का हा ३ ठिकाणीं दोन दोन असा सहादां आला आहे)

ले. २८२

जायिता मिरासीच्या सनदा असला———
मौजे खांबगाव———

असलेत १ महजरनामा (ले. २८१ पहा)

नाकिलेत १ राजश्री साहेबांची सनद कीं बराजी फर्जंद यास खांबगावीची पाटिलकी दिल्ही म्हणौन आपली सनद करून दिल्ही

---

१ हा महजराच्या मूळ प्रतीबरोबर त्याची नक्कलहि होती. मूळ कागद मधून क्वचित् फाटलेला किंवा जेथे त्यांत स्पष्ट शब्द उमगला नाहीं तेथें नक्कलेवरून दुरुस्ती केली आहे मारभींच्या 'बाबाजी पाटील येरे' येथपर्यंतच्या नांवांची नोंदहि नक्कलेवरूनच घेतली आहे. स १८ ते. २१ मध्यें हा महजर अपुरा आला आहे.

तालकेत १ सुभेदारास व देसमुखास व मोकदमास राजेश्री साहेबी लिहिले आहे की बकाजी फर्जंद यास सावगावीची पाटिलकी दिल्ही आहे महजर करून देणे म्हणोन सनद

असेलेन १ सुभेदारास राजश्री साहेबी लिहिले आहे की मौजे सावगा-

ता १ असल वीची पाटिलकी बकाजी फर्जंद यास दिल्ही म्हणोन

१ तालिक सनद रा। साहेबांची

सिक्का होणे असे (ले २७७ पहा)

तालिकेत १ जाचिता मोकदमी मौजे सावगाऊ मावल

१ माहादाजी नरस परभु हवालदार का। मावल यास माहादाजी सामराज सुभेदार यानी लिहिल (असे) की सावगावीची पाटिलकी रा। साहेबी बकाजी फजद यास दिल्ही असे महजर (करून) देणे म्हणोन लिहिले असे

६

असलेत १ सांवगावीचे सेत इनामतीचे कास रुके ८६ (ब)काजी फजद याचे हुमाले करणे म्हणेन तरी स्वामीनी जेथे + + लिहिले असे रा। माह

मौजे नादेड

असलत १ महजरनामा

तालिकेत १ महादाजी निर परभू हवालदार का। मावल याम महादाजी सामराज शुभेदार यानि लिहिले आहे की रा। साहेबी बकाजी फर्जंद यास मौजे नादेडीची पाटिलकी निमे दिल्ही असे त्याचे हुमाले करणे म्हणोन लिहिले

येही प्रथम १ कि॥ सनद देसमुख देसकुलकर्णी यास माहादाजी सामराज

लिहिलें होतें १ शुभेदार येही लिहिले असे की मौजे नादेडीची पाटिलकी निमे रा। साहे(बी) दिल्ही असे तुम्ही महजर करून देणे म्हणोन

असलेत १ कि॥ सनद सारे मोकदम का। मावलातील माहादाजी सामराज याणी लिहिले आहे की नादेडीची पाटिलकी निमे रा। साहेबी दिल्ही आहे तुम्ही महजर करून देणे म्हणोन लिहिले असे

१ कि॥ सनद राजश्री साहेबी लिहिले आहे की बकाजी फर्जंद यास मौजे नादेडीची पाटिलका निमे विकत होन यकसे होनास विकत

---

१ सुभेदारास लिहून वर फार माहून रद्द केलें आहे ले २७५ चीच एक नकल चिनशक्याची आहे मजकूर अगदीं सारखा असल्यामुळें ती घेतली नाहीं

(दिम्ही) असे म्हणोन बकाजी फर्जद याचे नावे केली असे
तेरीस छ २१ सवाल सुरु आया

५

असलेत १ राजश्री माहेची बकाजी फर्जद यास लिहिले असे की तुम्हास
++ माफ असे म्हणोन लिहिले असे सनद छ ११ शावान सन
सीत +

१४

तालिकेत १ रा मोरो त्रिमल पेशवे येही रा बकाजी फर्जद यास लिहिले +
की तुम्हास वतन रा [सा]हेबी करून दिल्हे बहुत थरे केले
त्याचे सनदेवरी सिके निशाणे करून दिल्ही असे तरी म्हणोन
लिहिले ++

१५

ले २८३ श्री श. १६१८ कार्तीक शु १
इ स १६९६ आक्टो. १६

राजश्री शकराजी माहादेव सुभेदार व कारकून हाल व
इस्तकबाल सुभा मावले ता लोहगड गोसावी यासे

छ अखंडित लक्ष्मी आलंकृत राजमान्य सेवक शंकराजी नारायण सचीव नमस्कार सुहुर सन सबा तिसेन अलफ शकराजी बिन बकाजी फर्जंद मोकदम मौजे सावगाव ता कर्याती मावल हुजुर येउनु विदित केले की मौजे मजकूरची मोकदमी पेशजी लोहकरियाची होती लोहकरियाजी पायेगुडे देशमुख ता मजकूर यासी विकत दिल्ही ते कितेक दिवस भोगवटा अनुभवीत होते पायेगुडियापासून पाल्हिकी कैलासवासी राजश्री माहाराजे साहेबी विकत घेतली तो ते साहेबाचे कारकीर्दीपासून कैलासवासी राजश्री छत्रपती स्वामीपावेतो वतन भोगवटा चालत होता येसियास आपला बाप बकाजी फर्जंद याणे राजश्री कैलासवासी स्वामीपासी करतमशागतीसेवा बहुत दिवस केली त्यावरून कैलासवासी स्वामी कृपाळू होउनु मौजे मजकुरची मोकदमी आपला बाप बकाजी यास वतन लेकराचे लेकरी अजरामरहमत केले ते आपला बाप बकाजी यास अनुभवीत होता कालेकरून

---

१ या आवस्थावरून एकाद्यास सनद करून द्यावयाची म्हणजे तिच्या प्रती किती व कोणाच्या नांवाच्या करा असावयाच्या याचा अदाज येईल.

मृत्य पावला त्यामागे वतन आपण अनुभवीत होतो दरम्याने कारकीर्दी कैलासवासी राजश्री मोगलाची फिसाद जाली तमाम विलायती खराब होउनु परमुलकास गेली आपणहि परागदा होउनु गेलो असता मागे गोरोजी लोहकरा याणे स्वामीपासी येउनु गैरवाका करीना विदित केला की वतन आपले आहे आपले दुमाले केले पाहिजे त्यावरून स्वामीने त्यास पत्र करून दिल्हे तरी वतन आपले आहे कैलासवासी राजश्री-छत्रपती स्वामींची पत्रे व गोताचा महजर आपणापासी आहे तो मनास आणून आपले (वतन) आपले दुमाले केले पाहिजे म्हणउनु विदित केले व राजश्री कैलासवासी स्वामींची पत्रे व गोताचा महजर दखल केला त्यावरून वतन शकराजी फर्जंद याचे तहकीक कलो आले गवरोजी लोहकरा यास निसबती नाही गैर वाका हकीकत सागोन दुमालपत्रे करून घेउनु (' दिले) आहे त्यास दूर करून वतन मोकदमी शकराजी बिन चकाजी फर्जंद याचे दुमाला केले असे तरी तुम्ही गोवरोजी लोहकरा यास दूर करून पाटिलकीचे वतन शकराजी मजकुराचे दुमाले करणे हकलाजिमा व मिरासीचे सेत दर बाग व माजे कायेदा जो काये पुरातन चालिला असेल तो दार याचे वशपरंपरेने चालवणे गवरोजी लोहकरा हिला हरकत करितील तो दिवाणीचा गुन्हेगार त्यास दूर करणे सनदेची श्री तालीक लेहोन घेउनु असल सनद भोगवटियास पाटील मजकुरा-शकराजी पासी देणे छ २९ रबिलोवल 'सदेश समक्ष पत्रा । वधिरय । मार्ति[१] । नारायण

सुरु सुद

ले. २८४

श. १६२१ माघ वद्य ४
इ. स. १७०० जाने २८

(सहा ओळींचा तीन वेढ्यांचा वाटोळा शिक्का असा-)

० श्री ◡ । प्रतिपच्चंद्रलेखे । व वर्धिष्णुर्विश्वव । दिता शिवसूनोरिय । मुद्रा राजाराम । स्यराजते ।

स्वस्तिश्री राज्याभिषेक शके २६ प्रमाथी नाम संवत्सरे माघ बहुल चतुर्थी रविवासरे क्षत्रियकुलावतंस श्री राजाराम छत्रपती याणी शकराजी बिन चकाजी फर्जंद मुकादम मौजे सांवगाव ता। कर्यात मावल यासी दिल्हे वतनपत्र ऐसे जे तुम्हा चाय चकाजी फर्जंद याणे तीर्थरूप कैलासवासी राजश्री———स्वामीची सेवा

---

२ जोडावर हाच मोर्तब दोनदां उठविला असून शिक्का व मोर्तब एकाच आकाराचे आहेत. १ ' सदेश समक्ष ' असें हें प्रथमच येथें आहे, ' निदेश समक्ष ' असें सर्वत्र आढळतें.

यत्ननिष्ठेने केली याकरितां त्यावरी कृपालु होऊन मौजे मजकूरची मोकादमी अजराह मऱ्हामत करून दिल्ही त्याप्रमाणें आजीवरी भोगवटा चालत आला आहे येसियासी अलीकडे स्वामींनी सोनजी फर्जंद यासी मौजे मजकूरची मोकादमी दिल्ही होती त्यारी तू हुजूर येऊन वर्तमान विदित केले व कैलासवासी स्वामींचीं पत्रें दाखविलीं त्यावरून तुझा मोकादमी तुज करार करून दिल्ही त्याउपरी मोरोजी लोहकरे हुजूर येऊन विनंति केली की मौजे मजकूरची मोकादमी पुरातन आपली याकरितां राजश्री शंकराजी पंडित सचीव याणी आपणापासून दिवाणांत पैक घेऊन निमे मोकादमीचा पत्रें करून दिल्ही आहेत तेणेप्रमाणें स्वामींना चालवावया आज्ञा केली पाहिजे म्हणोन विनंत केली त्यावरून मौजे मजकुरचा मोकादमी अमा ++(हर) हुजनास हुजुर आणून वर्तमान मनास आणितां मौजे मजकुरची मोकादमी ++ (साहे)बी पायगुडियापासून खरीदी करून घेतली त्यापासून तें वतन ++ होतें म्हणोन कैलासवासी स्वामींनी तुझा बाप बकाजी फर्जंद यासी अजराह मऱ्हामत करून दिल्हे आहे लोहकरियासी या वतनासी अर्थार्थी संबंध नाहा येसे ++++ स्वामींनी लोहकरियासी दूर करून मौजे म +++ करून हे वतनपत्र करून दिल्हें आहेत ++ पुत्रपौत्रादि *वंशपरंपरेने ++++ पत्रें दिल्ही आहा +++ ते पत्र दिल्हे आ +

ले. ७८५ श्री श १६६६ चैत्र शु १०
इ स १७४० एप्रील ६

सरकार दुरनी माहाल वाडा पहिला याणी मा अनाम देशमुख देशपांडे ता कर्यात मावल सुा सया आर्बैन मया आलफ मौजे सांवगाव ता मजार येथील मोकदमी सरकारची पुरातन आहे त्यास बकाजी फर्जंत याजवर कृपालू होऊन आजरामरामत केली त्यास तो मृत्य पावला त्यावर त्याचा पुत्र सकराजी पाटिलकी करीत होता येश्यास त्याजलाहि देवआज्ञा जाली त्यास अगदी पुत्रसंतान नाही याकारितां गोदाइ कोम सकराजी फरजत इच्या वोट्यांत खडोजी भोसले वाडिया तील मूल यास घालून मोकदमीस आधिकारी केलें आसे तर पूर्ववत मो याचे हातें पाटिलकीचे कामकाज घेऊन इनाम इकलाजिमा कानु कायेदे कुली यांजकडे चालऊन पुत्र पौत्रादि वंशपरंपरेने चालवणें प्रति वर्षी नवीन पत्राचा आक्षेप न करणें या पत्राची प्रती लेहून घेऊन हे पत्र भोगवटियास याजपासीं परतोन देणें * जाणिजे छ ९ रबिलावर *लेखनसीमा * सही

* हुजु

*२ जोडावर शिक्के दोनः- ले, खनसी, मासमुछ, सति, असा चार ओळींचा व पिंपरी आकाराचा. * हीं चारहि अक्षरें भिन्न असून 'सही' ह्यांतील स चाल्बोध आहे

ले २८६ श १७३१
इ स. १८०९

श्री असल बी नक्कल

सिका

अज रवारी राजश्री मनोहरगीर किले सिंहीगड ता जानोजी बिन बहिरजी पा। भोसले फर्जंद मोकदम मौजे सांबगाव ता। कर्यात मावळ घेरा किले मजकूर सुा आशर मयातेन व अल्फ तुम्ही पुणियाचे मुकामी येऊन विनती केली की मौजे मजकूर येथील मोकदमी दरोबस्त लोहोकऱ्याची त्याजपासोन पायेगुडे देशमुख ता। मजकूर यांणी विकत घेऊन काही दिवस भोगवटा केला नतरी श्रीमत कैलासवासी थोरले माहाराज छत्रपती याणी पायेगुडे याजपासून सोडवी घऊन यशाजी फर्जंद भोसले यांस बक्षीस देऊन पत्रे करून दिल्हा व ता। मजकूरचे देशमूख व देशपांडे यांस गोतमहजर करून देणे विशई आज्ञापत्रे दिल्ही व त्याजवरून ता। मजकूर व जमीदार याणी गोतमहजर करून दिल्हा त्याप्रमाणे मोकदमीचा भोगवटा बकाजी यास पुत्र तकगाजी त्यास पुत्र सडोजी येकूण तीन पिढ्या आनभवीत आले पुढे सडोजीचे नकल जाहाले त्याची आई गोधाबा होती तिणे श्रीमत कैलासवासी शाहू माहाराज छत्रपती यास सातारियाचे मुकामी जाऊन

पाहिजेत म्हणोन त्यावरून मनास आणिता पूर्वी बहाजी फर्जंद याम श्रीमत कैलास-वासी माहाराज यांणी पायेगुडे याजपासून मोकदमी विकत घेऊन बत्तीस दिल्ही त्याचा भोगवटा तीन पिढ्या चालता सहाजाने नकल जाहाले तेव्हा गोधाइ पाटलीण इणे सातारियाचे मुकामी श्रीमत कैलासवासी शाहू माहाराज यास अर्ज केला त्यावरून तुह्मा आजा सडोजी यास महाराजानी समक्ष आज्ञा केली की मौजे मजकुरास जाऊन मोकदमीचा आनभव करणे नंतरी तुह्मा आजा मौजे मजकुरास येऊन मोकदमीचा भोगवटा चालऊ लागला गोधाइ मृत्य पावला सडोजीपासून तुम्हापावेतो तीन पिढ्या भोगवटा चालत आला व मागील कागदपत्र जने होते ते गाहल जाहाले असे ध्यानास आले त्यावरून तजवीज रुजाऊ होऊन दुमालपत्र भोगवटियास करून दिल्हे असे तरी पेशजीपासून माकदमा व कानु काइदे व मिराशी शेते व इनाम पाशाडी सुधा वगैरे भोगवटा चालत आला असल्यास तुम्ही व तुमचे पुत्रभावसुधा पुत्रपौत्रादि वशपरंपरेने आनभव करणे ये बाब तुझे माथा शेरणी रुपये १०० करार केले ते पोता जमा असत जाणिजे छ ७ मोह रम मालव असे

छे १८७ २० नाशीक- धर्माधिकारी श १५२७ श्रावण शु १ ता ७।७।१६०५ इ

(अष्टकोनी फारसी शिक्का)

अज रहतखाने खुदावंद मलिक सक मलिक अंबर मुली दयाम दौलत हू बजानेब कारकुनानि हाल व इस्तकबाल मामले गुलशनाबाद बिदानद सुा सन सीत आलफ बालभट बिन महादभट जोसी सो कसब नाशीक हुजूर मालूम केले जे आपणासी इनाम दर सवाद कसबे मार या नरतयाती व सिहाडी (मु) पैकी

बेरीज	वजा	दरवफते मीदवजा
तेल	सबजी	८८५
८८१	८८२॥	

या हुजती भोगवटा तसरुफाती चालिले असेली तेणेप्रमाणें चालवीजे भोगवटियाचे कागद गुम जाले याचा उजूर न कीजे तुम्ही तालीक घेउनु असली फिराऊन दीजे मोरतब सुद (फारसी मोतब)

रुजु सुरुनी

तेरीख २९ सफर बार सुद

ले २८८

श १५३५ माघ व. १३
ता. २७।१।१६१४ इ.

शके १५३५ परमादी नाम सवछरे माघ वदि तेरस ते दिनी फुलाइंस सोनभट बिन हेम जोसी मुले मौजे धासरुली मामले गुलसनाबाद सा अर्वा असर अल्फ लेहोनु दिधल ऐसे जे तु आपली सून तुझा भ्रतार गगाजी तो निवेतला तु कासीयात्रेहुन आलियावरी आपणापासि अनवस्त्र मागो लागलीस आपण नेदू च यावरी कलहो जाला त्रिमकारा वेव्हार गेलो तेथे बहुती ब्राह्मणी अनवस्त्र आपणाकडुन देविले यावरी येक वाट न पडेच म्हणौनु तुज दिधले नाही यावरी तु हुजुरु जाउनु हजरती मा——साहेबाचे गुदस्त कारकुनास आणिले जे जी मरे तोवरी अनवस्त्र देवणे यावरी आपणास तलब करुनु ठाणियासि आणिले मग कारकुनी व बहुती नेमू केला जे प्रतिवरुसी तुज देणे

नख्त लुगडिया कारणे प्रता(प) गला मण बारा ॥॥=
चवल देणे

ता

गहू	चणे
६२	६१
मसूर	जोरी
६१	६४
नागली	
६४	

येणेप्रमाणे देविले असे हे आपण कबूल असो आपण पुत्र ६ दसावत सोनभट शदीस॥ सोनभट

दाऊया मानजी
बालाजी बापूजी
रामाजी दाम्हुन देशपत बापूजी अमसया

---

१ ६ सन याठयोध व येरयेगळे असर आहे.

ईही मिरोनु तुज प्रतिवरुखी देत जाणे यामधे जो मिरासी साइल तो देत जाईल तू ह्यात असतील तोवरी देत जाणे हे साउनु तुवा गोदा तीरी राहोनु गगास्नान करुनु असणे याति अनसारिखे करीन(=ल) तो दिवाणीचा गुन्हेगार बहुता ब्राह्मणाचा अनाई हे लिहिले सही मोंगील कागद रदी

गोही

आपाजि विस्णुकुल	गोपाजि अनत कुलकरणी
करणी मामलेदार	मा मजकूर
मोकजी नयेकवाडी	सोजभ भट को
अतो हरवा कुलकर्णी	येसाजी मगु
कसय नासीक	नरसी (?)
गिरमाजी भ॰ डिगरे	सानाजी विस्णु
प्रतप्रमाणे साक्ष	पत्रप्रमाणे साक्ष अताजी
रामाजी त्रियक सो	दिवाकर कुलकर्णी मौज
नासीक	पासरुली

ले. १८९

श १५४४ भाद्रपद व. ५
ता १५।१।१६२२ ई

अज रस्तखाने खुदायेवद खाने अजम मलिक शर्फ मलिक अंबर सुली दयाम दौलत हू बजानेबु कारकुनानी व देसमुखानी मामले गुलसनाबाद बिदानद सुा सलास असरन अलफ भ॰ जुनारदार कसबे नासीक मा मजकूर मालुम केले जे आपण गोदा तीरी स्नानसध्या करुनु साहेबासी दुा दउनु असता आपणास सिहस्तपटी दर सिहस्ती माफ आहे ये बाबे या माफर्ने ब सिके खासे आहे व साहेबचेहि खुर्द खत आहे हाली सिहस्त हो(ये)उनु गुदरला कारकून ताजे खुदखताचे उजूर करिताती म्हणौउनु मालुम केले तरी हाली सिहस्तपटी होइल त्यासी भ॰ मजकुरासी सिहस्त पटीची तसवीस ने दीजे बा फर्मान व खुर्द खत पेसजी माफ असेली तेणेप्रमाने चालवजि तसवीस ने दीजे नवी जिकीर न कीज मा धाराजी सारगधर सदा बजी म आसे म्हादजी छ १९ जिलकादी

नासीक

---

१ अक्षरें वेगवेगळीं आहेत म्हणजे ज्याचें त्यांनीं स्वाक्षरा केलें आहे. २, ३ अक्षरें मार्गेपुढें झालीं आहेत.

लें. २९१

श १५५० माघ व २
ता. ३०।१।१६२९ इ

सके १५५० विभव सवछरे माघ वदी २ सुक्रवार तदिनी फुलाइ लेकी गोविद प्रभु जुनारदार धर्माधिकरणी का मजकूर इणे आत्मसुस लेहोन दिधले येसे जे आपली तकसीम का मजकुरीच्या धर्माधिकरणाची निमे व सुदरनारायेण बाहेरील व गावातील घरीचा देऊ यांची तकसीम आपली सतत्र यापैकी आपला पुतन्या माहादप्रभु विन बालप्रभु धर्माधिकरणी हा आपणास आपले तकसीम पैकी सालिम्या मोइन टके २० वीस दरसाले देतो मे याचे माहाद प्रभूचा कागद निस्याण ही तुझे व आपले नाव आपणापासी आहे तेणेप्रमाणें तू व आपण हर दोघी जणी सात आहो आजी तागाईत चालत आले आहे येस्थास मज म्हातारपण आहे घरे घाइट मज जालियावरी सदरहू आपली मोईन टके वीस २० माहाद प्रभु मज देत आहे तेपैकी सदरहूप्रमाणें आपली लेकी तू आपणास पुत्राच ठाई आहेसी म्हणोनु तुज दिधले असे आपण जिते तोवरी ओरण आपण व तू सात आहे आपणास मेलियावरी सदरहू टके वीस २० समुदे तुवां खाणें तुज आपण दिधले आहेती सुखे तुवा भउनु आसणे व माहाद प्रभूचा कागद त्याचे दस्तुरेसी मजपासी होता तो आपण तुजपासी दिधला असे जैसे काही आपण सात आहे तैसेच आपणामागे तुवा खाण तुज आपण पुत्रत्वे मानून तुला सदरहूप्रमाणे दिधले आहे सुखे त्यापासून घेउनु सात जाणे आपण आपले खुसीन तुज दिधले असे हे लिहिले सही

(दोन घोगड्यांचा आकार) निस्याण कारुण
हिराई

गोही

मामाजी पलाल हेजीब मामले मजकूर
कोनेरी विठल पोतदार का। मा मामले
गुलसनाबाद
धोडाजी महाजन
नीलकंठ अजहता सिवाजी कुलकर्णी
का। मा
विसाजी बुरकाले

बसव सेटी विन नागसेटी सेटिया कसबे
नासीक
बसव सेटीचे आहेने
नीलकंठ अजहती
सिवाजी कुलकर्णी का
मा याने लिहिले असे
मळ म्हेतर सेळी म्हेतरीया
गिरमाजीभट डिग (रे)
बरवाजी प्रभु

ले २९१ श १५५४ चैत्र शु॥ ९
ता २०।३।१६३२ इ

(फारसी सरळ ४५ ओळी आडव्या २३ ओळा)

सके १५५४ अंगिरा संवछरे चैत्र सुध नवमा तदुनी अतभट + व भट व मटभट व रगभट चद्रात्रे विन बाबुभट चद्रात्रे का। नासीक येथीं आपण हरबाजी प्रभु व सोनप्रभु (वाला) प्रभु यासि लेहोन दिधले येसे जे आपणास सुकराइ येे(लो) लागली मग आपली मुलेदणाचे सडी मौजे विन्हवली व राजूर + काम वाड सडी १ यांसि आत्मसंतोसे दिधली असे याचि किमत अवधि मिलोन होनु १४ घतले तडियाचे दुमाले आसोत सुकाल जालिया उपरी यासा व आपणासि समध नाहा आर्पला आपण गोत्रज व कोण्ही इलेमदावार व हमशाई हरकाण्ही छो(व) केलें तरी आपण निवारणे सादेसीहुनु मदेसीहुनु जिवत याचून आले व आपली माऊ- जइ बनाइ इने होन १ कालातरे सौधा मला द्रमाहे रा॥ ॥ बनाइ बोलिली येसे जे येही कागद तुम्हास लेहोन दिधला याव(ग)ला तुम्हापासुनु तुमचा उपाध्याये याचा वीश रुणभट आहे भले ते उपाधेवीचे ते करणे यामुल ज्याला अध रा मा रोला तरी सेडी तुमचिच आहेत हे लिहिलें सही *बीकलम बो अतभट यान रगभट चद्राच्य हें लीहीलें सही

गोही

ईद्रभट क्षेमकल्याणि	कृष्णाजी आ(१)	नारा आपदेऊ
मोनभट पुराणिक	बापूजी पाटील	देसपांडिया गुल
विठोजी नरसिंह	मोकदम राजूर	सनाबाद
महिपती गोपिनाथ देसकुलकरणी	+ सी सोनदेव	
बापूजी नारायेण		निम्या (बापूजी) नयूजी इ
का। मजकूर		सान पाटील जाधव
राघोजी गोविंद कुलकरणी		मौजे राजूर बेल
मौजे राजूर बोसवले		+ उ पाटील मणु +
+ आयाजी सु धु मे		मोकदम मौजे सडक्सुर
जेस पाटील मोकदम		जावजी देसकर निशान
मौजे विल्होली		बापूजी रुद्र कुलकरणी मौजे

१ सोडलें आहे * पेथून अक्षर बाळबोध व अगदीं ओबडधोबड

[1]म्हाळजी भग भांग ! पसे ! येसाजी पा + ? निशाण !

गोही

मेहूजी देसमुख व	बापाजी देसमुख
कृस्णाजी देसमुक	हासोजी देसमुख

त्रियक गेपेदळ देसपडिया गोही कसबे धर्माधकरणि लिहून दिधला यावर गोही लिहिली सही

हरबाजी खडदेळ देसपाडिये पा मजकूर

ले १९३

श १५५४ चैत्र शु १०
ता २१।३।१६३२ इ

(फारशी शिक्का व सात ओळी मजकूर)

सके १५५४ अंगिरा नाव सवछरे चइत्र सुध दसमी तदिसी हरबाजी व सोनभट व बालभट प्रभु धर्माधिकारनी कसबे नासीक यासी अनतभट व भगवा चद्रात्रे बिन रगभट व रगभट बिन बापुभट व बनाइ चद्रात्रे को मजकूर आत्मसुख लेहोन दिधले ऐसे जे दुकाल पडला आपणास खावयास नाही आपली मानसे दुकाला करिता बहुत मेली आपनहि बहुत दुटक(?) जालो खावयास काही नाही या बदल आपली खेडी मुलेरनाची देहे ३ मौजे वीर्‍होली व राजूर घोसले व कामतवाडे येसी मिरासी आहेत ते तुम्हास विकत दिधला याची किमती होन १५० पधरा घेतले खेडी तुम्हास मिरासी करुनु दिधली आसे तुम्ही सुख लकराचे लकरी खान व आपला गोत्रज व बद्भाऊ व हमरहा हर कोण्ही उभा राहील तो आपण निवारून तुम्हासी निसबती नाही सुकाल जाला आनी आपन वाचलो तन्ही गावासी व आपनासी समद नाही तुम्ही मुख मिरासी खान यासी आपन आनसारिस करु ने आपलिया सुरुताची आन असे

गोही

नारो आपदेउ विराजर कासी आपदेऊ देसपाडे मामले गुलसनाबाद
सीवाजी सोनदेवा ळत(?) कसबा नासीक
अनताजी बालपे कुलकर्नी मौजे भोतुरु

(पाठीमागे) परवाना काजी अयक सेडयाचा महजर

---

१ मोडी द काढुन नतर बालबोधीप्रमाणे दीर्घ ऊकार काढिला आहे चुकून दकार वाचला गेल्यानतरची ही दुरुस्ती दिसते

ले १९४

श. १५६३ आश्विन शु. १५
ता ८।१०।१६४१ इ •

(फारसी दीड ओळ व द्वादशदली फारसी वर्तुळाचा शिक्का)

इ महजर बिहुजूर हजीर मजालसी ठाणे मामले गुलसनाबाद

मीर महमद रजा अर्मान

ज १ म व ३ र [
म ल व ३ ×]
व गा × ॥ ३ म × चिन
महता जटमल पा मार
देसमुख पा मा तरफ मोनाडी
+ उजी पा बयाजी पा

कृष्णाजी वडोजी
पा
नि. मागर नि मागर
चिा विसुमद पाराशेरे
हेजीब देसमूस
मामाजी मलाल सायाजी
+ + मलाल केशवराऊ
सिदो मलाल दा सु
तरफ घोगडा बायजी पाटील
सिवाजी अनंत कुलकर्णी का नासीक
सिवाजी सामराज यादी + +
आपदेक

मया बल्भद्रदास
सेसदार (फारसी वाटोळा शिक्का)
मया भूपतीराऊ कारकून
(फारसी शिक्का व नांव आडवें)
देसपाडे
त्रिंबक गोपीनाथ व हरबाजी सडेराऊ
कासी आपदेऊ व विसाजी त्रिमल

दा कासी आपदेक
दा त्रिंबक गोपदेक
देसपांडिया व हर बाजी सडदेऊ देस
पांडिये
कृष्णाजी पाटील
मोकदम का नासीक
वेंकाजी गोपीनाथ
वकील तरफ जवार

सेटे माहाजन
बसवसेटि नाऊसेटी
सेटिया माहाजन
बापूजी + जी तुजा +
नासीक

ले. २९५

श. १५६३ आश्वीन शु १५
ता. ८।१०।१६४१ इ. स.

+ ले मजकूर सुा इसन अवेन अल्फ सन १०५१ कारणे महजर येला येसा जे सोन प्रभु विन वोद्व प्रभु धर्माधिकरणी का मजकूर हाहुजा येउनु फिर्यादी जाला की गण शुक्ल आपले रास ब्राह्मणमधे पगतीस जेऊ देत नाही याये यल गालितो हे हजीर मजालसी मनास आणून आपणास खरेखोटे केले पाहिजे म्हणोनु बोलिला यावरून समस्त ब्राह्मणभट बोलाउनु पुसिले ते(व)ल्ही गण सुक्ल + बोलिला जे हा व याची आवरत कालामधे कोकणात गेले होते तेथे (शुद्र)चे हातिन —— याचे येथे अन खादले म्हणोनु आपण आईकिले यावरून आपण यास यालितो ये याचे स्नान करुनु शुध जाला पाहिजे म्हणोनु जेऊ देत नाही येसे बोलिला यावरी सोन प्रभु बोलिला जे आपण जवारतकेस कालामधे होतो तेथे आपण गावी नव्हतो अवरत येकली येथिरथ होती उठवेना मग सुद्राचे हाते चाहुल धुऊनु चुलीवरी ठेविले ते तिणे उतरून घेऊनु अरगात घदल हा दोश होता यापदल आपण जवारेस थोर थोर ब्राह्मण होते त्यासी जाऊनु सागितले तिही ग्रथ काढून आपणास प्रायेश्चीत सागितले ते केले आहे समस्त ब्राह्मण आहेती दिनकरभट, गोही आहेती हाली वाराणसीस आहे (!) + सोन प्रभु बोलिला यावरी हाजीर मजालसी बोलिलो जे पहिले प्रायेश्चीत भली ब्राह्मणी दिधले आसिलेवरी आता काये कारण बालावयास काही समधु नाही येसे वि + करिताती दिनकरभट मुख्य करून भले ब्राह्मणी जवारेस प्रायश्चीत दिधले होते यामधील दिनकरभट वाराणसीस होते ते अकस्मात नासिकास आले यावरी यास पुसावया पाठविले तिही सागितले जे सोनप्रभुचे अवरतेचे प्रायेश्चीत निश्चयेसी जाले आहे यासी बालावयास समधु नाही म्हणोनु समस्त ब्राह्मणदेखत सागितले व हाजीर मजालसी यासहि सागोन पाठविले यावरून सोन प्रभूचा शुधतेचा निवाडा जाला सोनप्रभूचे अव(र)तेचे प्रायेश्चीत जाले आहे येसा निवाड जाला व दिनकरभटी सदरहूप्रमाणे सागितले ते समस्त ब्राह्मण नासीक + + त्याही मानले यावरून सोनप्रभु व याची अवरत निर्दोश असे यास जो कोणी हाली कैफती व कथला करील तो दिवाणीचा गुन्हेगार व गोताचा अन्याई मोर्तबसुद* तेरीख १२ माहे रजबु सन हजार १०५१

ले. २९६

श १५६८ ज्येष्ठ व. ५
ता. २४।५।१६४६ इ

(फारसी सिका व दोन आडव्या ओळी मजकूर)

रुजु विसाजी
राम गुा आमीन

* अक्षर वेगळें १ ला वर्षी हिजरी व फसली सन एकच जमले आहेत.

सके १५६८ पये नाव छवछरे जेस्ट वदी पचमी रविवार चिहुजूर हाकीम शारा व कारकून का। नाशीक मा। गुलसनाबाद सु॥ सीत सन १०५६ कारणे दतदेव व सोनप्रभु व माहाद प्रभु व हरदेऊ वगैरा धमाधिकारणा का। मजकूर यासी सिवभट क्षमकल्यानी का। मा। हाकीमशारा हुजूर लेहोनु दिधले जे का। मा। चे तुम्ही धमाधिकारणी व मुले जोतशी आहा व गावामधे मुलेपणाचा हक तुमचा यावरी आपण आर्थात घर जासोजी सोनाराचे होने यावरी धमाधिकारणी देवक प्रतिस्टेसी आले आपण दक्षणा देऊ ने दिल्ही तेधवाच कलागती होत होती यावरी जासोजीच विराजर चिलोजी धमादिकारणी यास रुके च्यारी सकलप केले तो तुम्ही घेतला आपला घोल चिलोजीने आइकिला नाही यावरी नवरा आला लग्न जाले मग पाणिग्रहण धमादिकारणी लागो लगले मग चादवडीचे सोनार व कसबे माचे सोनार पाणिग्रहण घालीत होते यावरी आपण पाणिग्रहण घालू दिधले नाही यावरी पाहार यक सोलया जाला यावरी चावडीस गेला तेथ निवाड जाला नाही यावरी हाकीमशारा व अमीनाच्या परास गेले तेथे समाचार सांगितला यावरी नवरा व नवरीस सोलव जाला म्हणोनु रुके च्यारी व विडो दाहा व सुपारी पा। घा। उभयेता घालून काम चाली लाविले पाणिग्रहण सोन प्रभूने घेतले त्यास आपण सोवीलोयी देऊ घेऊ नका यावरी होनालोयी जाली मारामारी जाली मग आपणस चाउडीस व्यादी मले मग सोन प्रभू दुमगिरी जाला यावरी माहाद प्रभूस व आपणास दिवाणे अदपखाना रासले यावरी सोन प्रभूस रगत काढिले ते हाकीमशारास जाहीर केले यावरी माहाद प्रभुस व आपणास रोज ८॥१० अदपखाना रासिले यावरी *सदरहू बिहुजूर हाकी(म) शारा व अमीन व करोडी व दसमुस व दसपाडिये वरहक निवाडा करून दिधला जे देवकापासुन साडेपरयेत हक धमादिकारणी याचा हक धर्मादिकारणी यास देविला तो सदरहू हक गणेशपूजन व कलेतपूजन व पाणिग्रहण व देवकाची दक्षणा व सप्तपदी व अतरधन व नवग्रह व सेवतीची पूजा व फल व प्रदान तेल-साडी व साडे व शालेची पूजा देवक उठे तोवरा हिंदूचे घरीचा हक तुमचा हक होता तो हा हकिमे निवड करून तुम्हास देविला तो आपणासी काही समध नाही सदरहू हकपैकी सोवारियाच्या वाट्या दोनी पाटील १ व मूले १ यासेरीज वाटिया कोन्हाचिया नाही व आश्रितपणाचा काही आपणास हक नाही आपणास दिधले नाही सदरहू तुमचा हक तुम्ही घेणे आम्हास काही समध नाही यासि जो हिला करकती करील तो दिवाणीचा गुन्हेगार हे लिहिले सही (फारसी अक्षरें, सहीची)

ले २९७ श १५६८
स १६४६

(फारसी सिका व दोन ओव्ही मजकूर)

---

* स वर ओळींत मध्येंच लिहिला आहे.

नकल इ महजर विहुजूर हाजीर मजालसी ठाणे मामले गुलसनाबाद

काजी सेद अशरफ	गुमास्ते अमीन	मुकुंदजी विष्णु
हकीम शरा	विसाजी राम	सेखदार करोडी
	गुा आमीन *	
देसमूख मा। मजकूर	देशपांडे मा। मजकूर	कृष्णाजी पाटील
तर्फ मोनाडी तर्फ बा-	त्रिंबक वासी आप-	मोकदम का।
राऊजी धयाजी बाजी पा-	गोपी- देऊ व विसाजी	नासीक
पा। पा। दलिधोंग	नाथ व त्रिमल	
कृष्णाजी बोकोजी	बावजी	
पा। पाटील	सहेराऊ	
	सिवजी अनंत कुलकर्णी	
	का। नासीक	

हेजीब तर्फ मोनाडी	सेटे महाजन
नामाजी धलाल साबाजी	बसव सेटी नाकसेटी
व सिदो धलाल केशवराऊ	सेटिया सेटिया

का। नासिक मामले मजकूर सुा सबा सन १०५६ कारणे महजर केला ऐसा जे दतदेऊ व सोन प्रभु व माहाद प्रभु व हरदेऊ वगैरा धर्माधिकर्णी का। मजकूर येऊन मालूम केले जे व हाजीर मजालसी बोलिले जे कसबे मजकूर येथील धर्माधिकरण व मुलेपण हे आपली वडीलवडिलापासून कदीम पिढीदरपिढी आपली मिरासी आनीता चालत आली आहे ऐसा अमल असोन हाली सिऊभट बिन धोंडीभट सेमकल्यानी जुनारदार का। मजकूर हा आश्रितदार जासोजी सोनार का। मजकूर जासोजी सोनाराचे येथे कन्येचे लग्न जाले तेथे आपण गेलों होतों तेथे जे आपले पूर्वपर काहीं अधिकार आहेती ते आपले आपण घेतले पाणिग्रहण चालितां सिऊभट मजकुरें जासोजीस पाणिग्रहण चालू दिधलें नाहीं चांदवडीचे सोनार आले होते त्यास वर्जिलें जे तुम्ही पाणिग्रहण चालू नका धर्माधिकरणी यासि काहीं समंध नाहीं आपण घेऊन म्हणऊन सिऊभटानें खलेल केलें यावरी सदरहू हजीर मजालसीपासी सिऊभट व आपण हरदो जन आलो आहों आपली वृत्ती आहे वृत्ती समधी अधिकारी आपले आहेती दरम्यान गावातील भट सिऊभट सदरहू सोनाराचे येथें लग्नामधें खलेल करून आपला हक आपणास घेऊ देत (सोनारास मना करितो ये बाबे सिऊभटास पुसिले पाहिजे आइक्या अ. तकरीर केली यावरी सिऊभट शेमकल्यानी मजकूर यास बोलाऊन १ आपण जासोजी भिकोजी सोनार का। मार यांचा आश्रित

* अक्षर वेगळें

यांचे घरी जें कांही धर्मकृत्यविशई व लग्नसमधी पाणिग्रहण ते आपण त्यांचा उपाध्या म्हणऊन आपण घेऊन पाणिग्रहण देव प्रभु यासि घेऊ नेदी म्हणऊन बोलिला यावरी पूर्वपर मनास आणितां गोहीमांस होये तोवरी सिऊभट क्षेमकल्यानी व माह्याद प्रभु यांस आद्यसाना ठेविलें सोन प्रभूसी निवडी करणें तों पहिलें पेश गेयती माडीवत (1) कलागत जाली यावरी सोन प्रभु लातबुकीखाले मारिला होता त्यासी रगत काढिले तो घरीं होता माह्याद प्रभु व सिऊभट आद्यसाना रोज ८॥१० होते यावरी गोहीभांस मनास आणिता धर्माधिकरण व मुलेपण जोतीश हे देव प्रभूचे वृतसमधी जे अधिकार त्यापैकी जो भोगवटा सालाबाद शुद्राचे येथील व याजे अडान जैसा कांही सालाबाद आहे तो त्याणेप्रमाणे वतण येसी गोहीमासन जालें यावरी सिऊभट मजकूर आद्यसाना राहिला होता त्यास बोलाऊन फर्माविलें जे मुदा कायेबदल नव अमल करून सलेल पाडिलें यावरी सिऊभट मजकूर बोलिला जे तकरीर लेहोन दिघला जे दतदेऊ व सोन प्रभु व माह्याद प्रभु वगैरा धर्माधिकरणी का मार यांसी सिऊभट बिन धोंडीभट क्षेमकल्यानी का मा वि हुजूर हजीर मजालसी लेहोन दिधलें जे का माचे तुम्ही धर्माधिकरणी व मुले व जोतिसी आहा व गांवमधे मुलेपणाचा हक व धर्माधिकरणाचा व जोतिशपणाचा हक तुमचा यावरी आपण आश्रित घर जासोजी सोनाराचें होतें यावरी धर्माधिकरणी देवक प्रतिष्ठेसी आले आपण दक्षणा देऊ ज तू ते वस्ती कलागती होत होती यावरी जासोजी बिरादर चिलोजी सोनार याने धर्माधिकरणी यांस हके ख्यारी सकल्प केला तो तुम्हीं घेतला आपला बोल चिलोजी सोनारे आइकिला यावरी ग्वरा आला लग्न जालें त्यापूर्वी सेवतीपूजन तुम्हीच घेतले पाणिग्रहण धर्माधिकरणी मागों लागले कसबे धादवडी तेथील सोनार व का मजकूरचे सोनार पाणिग्रहण घालीत होते आपण पाणिग्रहण घालू दिधलें नाहीं पाहरा येक सोलवा पडिला होता यावरी दिवानात गेलों तेथें हाकीमशरा व अमीन व सेक्दार यास खबर सदरहूप्रमाणें सांगितली नेहि तेथून फर्माविल जे सोलवा करू नका याचे काये असेल ते द्या यावरी ८४ व दाहा विडे व दाहा सुपारिया येथा हर दो जमी आणून पाणिग्रहणीं घालून काम चालविलें ते सोन प्रभूनें घेतलें यावरी त्यास आपण शोंचालोंवी करून करकसा केला कीं तू हे घेऊ नको म्हणऊन मारामारी केली यावरी आपणास चावडीस आणिलें यावरी हरदो जनाचा निवडी सदरेसी आणिले तेथे मणासी आनितां सदरेहून फर्माविलें कीं येक वेळ तुम्हास हाकिमीं फर्माविलें आसतां तुम्हीं सलेल केलें ते कायेबदल करकसा करिता यावर हाकीमशरा व आमीन व करोडीसेसदार व देसमूख व देसपांडिये व त्यां हुजूर निवडी केला जे देवकाच प्रतिष्ठेपासून तहद

---

१ मास=मासन.

चे चो सोडली पर्यंत धर्माधिकरणी याचा हक धर्माधिकरणी यांस देविला तो सदरहू हक गणेशपूजन व कलशपूजन व पाणिग्रहण व वडुले व देवकाची दक्षणा व सप्तपदी व अंतरधान व नवग्रहपूजन व सेवंतीची पुजा व फलप्रदान व तेलसडी व चेडेल शालीची पूजा देवक उठे तोंवरी हिंदूचे घरीचा हक सेवीज ब्राह्मण भट व व्यापारी व उदिमी व माहानभाव व वाजे ब्राह्मण हर कोण्हा सदरहू प्रमाणे तुमचा होता तो हाकीमशरा व हाकीम येंही निवडी करून तुम्हास देविला आपणासी व सदरहू हकासी काही समंध नाही सदरहूपैकी सोनार आगर आणिक हर कोण्ही हिंदूघरचे आर्थीतपन आहे परंतु आश्रितपणाचे कांही हक नाहीं सदरहू तुमचा हक तुम्हीं हिंदूचे घरीचा सदरहूप्रमाणे घेणें देणा वाडिया तुमचे धर्माधिकरण आहे व कर्मांतर सूद्राचे तेथील जे दशपिंडी वगैरा करमांतराचें अगभूत जे असेल तें तुम्ही तुमचे घेणें यास आवण हिलाहरकत करून ते शराचा व दिवानचा गुन्हेगार म्हणऊन हाजीर मजालसी सिऊभट मजकूर क्षेमकल्याणी कबूल होऊन सिऊभट मारें लेहून दिधलें ये याचे सिऊभटाचे नावे महजर करून देणे म्हणऊन मोईन केली तरी क्या मजकुरीं जोसोजी सोनार याचे घरीचे लग्नातील हक सदरहूप्रमाणें ता सिऊभट क्षेमकल्याना कबल होऊन व याजवर महजरीं लिहिला आहे तेण॰

मे चिंतामणी मुद्गल जुनारदार हा हुजूर हवालदार वर सिहस्त प्रियकास जाऊन साहेबांपासी फिर्यादी जाला जे कारकीर्दी मलिक अंबर गंगा अर्घ्य व गायमुख अमानत होऊन कारुमुळे जमा जाले असोन हाली धर्मांतकरणी सुद ते कमाविस करून घेतात याणे करून हसिन्नी कुल रजीस होते ये बाबे साहेबी माहालास परवाना सादर करून न(ह) की[क] केली पाहिजे म्हणोन मालूम करून परवाना घेऊन माहालास आलियावर माहाली कारकून करमिहस्त आपणास बोलावून सदरहू बाबे बाजपुसी केली नरी आपला मिरासी गंगाअर्घ्य व गायमुख हें सालाबाद महधर्म आपले चालिलें आहे यासी कारकीर्दी मलिक अंबर दरम्यान भट जुनारदार हे हुजूर जाऊन तेथून सुदस्त मलिक अंबर घेऊन आले जे गंगाअर्घ्य व गायमुख हें अमानत करणे यावरून गंगाअर्घ्य व गायमुख अमानत करून कमाविस किनेक दिवस केली यावरी आपण हुजूर जाऊन बादगीस उभे राहोन तेथून कारकून करसिहस्त याचे नावे सुदस्त घेऊन आलों न सुदस्त तानेखान हवालदार माहाल हाते किल्ले घोडप व किल्यापासी नेले तोही त्याच सुदस्त चा इद्राज घालून आपल्यास सुदस्त दिधले सुदस्त सुा समस इसरीन आलफ छ ११ जिलकाद तेथे मजकूर हुजूरून सुदस्त बिनाम कारकून मा मो छ २० माहे सफर सुा आर्बा सादर जाले रजा जे गणेश प्रभु धर्मांतकरणी व हरबाजी प्रभु व रुद्राजी देव धर्मांतकरणी कसबा नासीक मा गुलशनाबाद मालुम केलें जे आपले धर्मांतकरण व मुलेपण अदि अधिकार आपली मिरासी अरुणासंगम व गंगेचे कांठी व गायेमुख व गंगेचे अर्घ्य व पूजा व तुलापुरुष महधर्म सालाबाद पिढी दर पिढी चालिलें आहे दरम्यान भटी हरकती करून सुदस्त घेऊन नेऊन अमानत केलें आहे सुदस्त होय तरी सालाबाद महधर्म चालिलें आसेली तेणेप्रमाणे चालवीजे तालिक घेऊन आसली फिराऊन दीजे याबाजी छ २० सफर म्हणोन सादर जालें आहे तरी सातिरेस आणून सालाबाद परमाणे चालत आले असेली तणेपरमाणे बदस्तूर मुदस्त अमल करून पिढी दर पिढी चालत आले असेली तेणेप्रमाणे चालों दीजे नवी जिकीर होऊ न दीजे म्हणोन सुदस्त घेऊन माहालास आलो यावरून माहाली कारकुनी आपले आपला हक गंगाआर्घ्य व गायमुख हे आपले आपलें दुमाला केलें ते आपण फुलापासून *सुसुसाईने जो दे त्यापासून मागून घेऊ व पहिलेन अमानत करून कमाविस केली ते जमा जाली तेणेप्रमाणें दिवाणातहि जमा बैसली ते दिवाणातहि घेतले व आपले मोकले केलियावरी आपणहि मागों की कारकुनी दासऊन जो महस्त दे त्यापासून घेऊ ते दी त्या न मागो बैसी सिहस्त व रकीर्दी मलिक अंबर कमाविस चालिली त्याउपरी गेला सिहस्त निमे कमाविस रयाहू मोसला व निमे कमाविस अमल

---

* अधिक पडला आहे १ श. १५४६ भाद्र. शु. १५ (१८-८-१६२४)
२ श १५४५ मार्ग. व. ६ (३।१२।१६२३).

यामधे पातस्याही कानूस गगा अध्य व गायेमुख येकूण हके सा जमा करून दिधले तेणेप्रमाणे कमाविस करून घेतले व आपला हक आपणहि गगाअध्य व गायमुख हे आपले आपण जेसी माजी कमावीस महरता-पासून घेत आलो यगती ज्याणे जे दिधले तेणेप्रमाणे घेत असों येसी पेसर्जीचे दोन्ही सिंहस्त कमाविस चालिली झाली चिंतामणी हुजूर किले त्रिंबकास जाऊन परवाना आणिला होता त्यावरून साहेबी पाजपुसी केली तरी सदर अमल ये रीतीचा आहे आपले गायमुख व गगाअध्य सालाबाद पिढीदरपिढी महतेवधर्म मिरासीचे आहे तेणेप्रमाणे वडिल वडिलीं घेतलें आहे यास तकरार नाहीं सिंहस्त कारसिंहस्त पेशजीपासून चालिले आहे तेणेप्रमाणे आपली भीकगदाई मागोन जो देतो यापासीं घेतों यास तकरार हाये ते साहेबाचे गुन्हेगार पारसी

गोही

मेघजी देशमुख व	हाबोजी देशमुख
कृष्णाजी देशमुख	बाकोजी देशमुख

त्रिंबक गोपदेकू देशपांडिया गाही वाग कतबा धर्मातकारणी येही लेहून दिधला यावरी गाही सही हारबाजी खडदरू देशपांडिया पा मजकूर

ले. १९६ श. १५७१
इ १६४९

(फारसी ४ सिके १ ४ ओळी मजकूर.)

बिहुजूर हकीमशरा व ठाणे मामले गुलसनाबाद सुा तिसेनें सन १०५९ कारणे सोन प्रभु व दत्तदेकू धर्माधिकरणी व मुले जोसी का नासीक मामले मज-कूर येऊनु मालुम केले जे का नासीक माहारथल येथील धर्माधिकरणी अष्टाधिकार आपली मिरासी गहदम सालाबाद पिढी दरपिढी कुल काली व पाजरी आपली आपण चालवीत आहो व सात आरो भोगवटा तसरुफाती चालिले आहे दरम्यान हाली का मजकुरी गोपाल सोनार बिन आउजी सोनार भ लेराऊ याचे घरी कन्येचे लग्न जाले त्याचा आश्रित जान सुक्ल बिन त्रियक सुक्ल याणे हरकती करून आपले देवदेवक व पाणिग्रहण व कलश दुसरा माडून हरकती करू लागला जे आपण घेउनु म्हणोन आपणासी कलागती केली ते वरवी आपण दाद्दी देउनु साहेबा(पासी) आलो साहेबी सदरहू ययान मालुम केला साहेबी मुनसिफी बदल ल + + जागा ठेवील यावरी फमाविले जे लग्न होउनु मग निवाड करून हाली लग्न + + देणे यावरी लग्न जाले तिसरे रोजी फुलाचे आपण पटवस मागि-तले तेथे जान सुक्ले दाद्दी दिधली जे तू मुलीया नव्हेती यावरी आपण मागतो

---

१ तिसा पाहिजे.

साहेबापासी आलो साहेबी हर दो जणासी वाजपुसी करून राहविले ते वरल्ही मोस्तासर मिरासीदार यास पुसिले जे हे मुले होती की न व्हेती ते वरल्ही निंही सागितले जे हे मुल धर्माधिकरणी होती यावरी जान मुकलासी फर्माविले जे फुल पादरी व काला याचा मिरासी आहेती तीन च घरे सोनाराची तुज कैसी भोगतील यावरी जान मुकरू दुरी केला यासी काही निसबती नाही यावरी तो बोलिला जे धर्माधिकरणी याचे मुलेपण धर्माधिकरण समधी अधिकार यासी आपणासी काही समधु नाही म्हणौनु बोलिला यावरी तो आपले घरास गेला सोनाराचे घरिचे पत्रवस्त्र व कलश व देवक आपले आपले दुमाला केले लाली व साडे कुल जे काही आपले होते ते देविले यावरी आपण अज केला की ये बाबे आपणासी येकी सनद करून देणे यावरी सदरहू प्रमाणे भालेराऊ सोनार याचे घरीचा अधिकार मुलेपण समधी व धर्माधिकरण समधी जे काही होते ते तुस तुज देविल आसे पेस्तर जान मुकल यासी काही निसबती नाही सुखे तुमचे तुम्ही जैसे काही सालाबाद पेसजी पासून आजीताहात आले आहे तैसे तेणेप्रमाणे सुखे घेत जाणे गोपाल व याने सोनार भालेराऊ रुस्णाजी याचे जे काही असेलो तेणे प्रमाणे तुमचे तुम्ही याच घरीचे अद्याधिकार तुम्ही आपले घेत जाणे पेस्तर जो कोण्ही ये बाबे हरकती करील त्यासी तोंदिक[1] होईल वा सालगुा जैसे काही चालिले असेलो तेणेप्रमाणे चालवणे यासी दिला हरकती जो कोण्ही करील तो गुन्हेगार

ले ३०० श १५७९ चैत्र व ७

ता. २६।३।१६५७ इ

(फारसी २ शिक्के व तीन ओळी मजकूर.)

सके १५७९ हेमलव नाम सवछरे चैत्र वदि ७ वा गुरुवार तदिनी सोन प्रभु विन कोड प्रभु धर्माधिकरणी का नासीक यासि द्वारका अवरत रुस्ण प्रभु विन मुर प्रभु धर्माधिकरणी का मा आत्मसुखे लेहोन दिघले येसे जे आपला मर्द रुस्ण प्रभु याची आपण अवरत यासी आपले वहाड जाले आपला मर्द सवेच मयेत जाला आपण याळविध्वा आपला बाप माहादोबा राजधर याची आपण बेटी तो होता तोवरी त्याणे प्रतिपाल केला तो मयत जालियावरी तुम्ही आपले मतीन तुम्हापासी रहावयास मागितले तुम्ही वृती समधी आपणास सुदरनारायणाच्या देउलाच्या बाग व घराचा बाग व वृती धर्माधिकरण मुलेपण व घरातील देवाच. घाटा आपणास तुम्ही देत असो ते घेउनु आजीपर्यंत कालक्रमणा केली यावरी

---

१ ' ताकीद ' पाहिजे.

आपला भोग धाईटाचा उभा राहिला तो आपणावरी परशराम पुरी जोशी याचा अभिश्राप आला त्याणी धरून दिवाणात नेले तेथे वाजपुसी करिता आपण कबूल जाले की त्यासी दूर अमल जाले यावरी आपण आपले जातीमधून वेगली पडले अपणास येथे राहणे नाही तीर्थ करावयास जाइन अगर भावापाशी जाईन तरी येथे आपणास लोकाचे देणे जाले आहे सबबे की दिवाणात धरून नेले होते (ते)- थे आपणा पासून घेतले गुन्हेगारी घेतले ते यावया मवसर नाही याबदल घर व भूमी व घरदुल घर माल व परदार देहे व मातुक व आपण व पिछेवाडा व देवळाची तकसीम व परीच्या देवाची तकसीम व यावसमधी वृति धर्माधिकरण व मुलेपण हे आपले तकसीम सदरहू आपली तकसीम आपण आपले खुतीन तुम्हास रुपर समध विकत दिधला त्याची किमती रुपये १५० पधरा रोख घेउन तुमचे हवाला केली जैसी आपण खात होतो तैसे तुम्ही खाणे तुम्हास लेकराचे लेकरी मिरासी करून दिधली असे तुम्हास आपणास अधीअर्धी (स)मधु नाही वृतीचे थाये अगर घराचे थाये आपणासी समधु नाही आपला बाप भाऊ व तुम्हा पेनला दाइज गोत्रज यासी सदरहू यावेसी समधु नसे येणेप्रमाणे तुम्हास दिधले असे

तेरीख २० माहे जमादिलाखर +

ले. ३०१ श्रीसुंदर नारायण समर्थ श. १५८० चैत्र शु. ७

सा. ३१।३।१६५८ इ. स.

संमत सोन प्रभु धर्माधिकारी

शके १५८० वीलय नाम संवछरे चैत्र शुध ७ सप्तमी ते दीवसी त्र्यंबकभट प्रभु व कृष्णभट प्रभु व अनंतभट प्रभु व बाल्मभट प्रभु धर्माधीकारी येही मोरेश्वर भट प्रभुस लेहुन दीधले ऐसे जे माहादु प्रभु मृत्यु पावला त्याची स्त्री गंगाइने गोवींद नाकीलकासी प्रभुची कन्या यकाई तीचा पुत्र याजला घर व वृती धर्माधीकारीपणाची व रजपुताची लेहिली व सुंदर नारायण देव तकसीम नीमे वगैरे कागदपत्र यस्तमाव संपूर्ण लेहून देउन सहगमन केले त्याप्रमाणे गोवींदभट आमल करु लागला त्यावरून आपन कलह केला परंतु दीवाणचा बळाणे न मानी येसियास तु कर्ता भाउ आहेस याजला दीवानदरबार केलीयाविन वतन वगैरे साधत नाही तरी तुवा दीवानदरबार करुन वृती साधने यास जो खर्च पडेल तो यथायी- भाग देउ लागु व देव सुंदरनारायण आपल्याकडे आल्यास माहादु प्रभुचा जो नीमे भाग तो तुम्ही सतंत्र घाने व नीमे भाग आपला आपन घेत आहो त्याप्रमाने यथावीभागे पाच जण वाटुन घेउ माहदु प्रभुचा जो नीमे भाग त्यास व आम्हा चवघासी आर्धाआधी समंद नाही यासी अन्यथा करील त्यास कुळस्वामीचा शपथ असे हे लीहीले सही बीकलम बाल्मभट प्रभु पर लिहिल्याप्रमाने त्रिंबक प्रभु साक्ष

गोही

कृष्ण प्रभु सही
अनंत प्रभु सही
साक्षी दादभट नाचन
दिनकर भट पैंध
रंगभट पटाग्ये
विठ्ठल प्रभु
* पद्म प्रभाने साक्ष सिवाजी
सामराज यारदी कासी देउ
देसपांडिये

गणेश प्रभु
दामोदर व भट प्रभु
मकुंद प्रभु
गणेश भट पाराशरे
दत्तदेव धर्माधिकारी
नानभट क्षेमकल्याणी
* सिवाजी अनंत कुलकर्णी
का नासीक

ले ३०१

श १५९४ पौष शु ७
ता १६।१२।१६७२ इ

¹भवानि श्रीसुदर्शना विक्रमशा
उ॰ रायणजयती हा
यवराने

राजआज्ञा स्वस्ती श्रीमन्माहामंडल्याधीश्वर माहाराज्याधि महाराज्य——
त्रिविन महाराज्याधिराजश्री श्री——राजे कडतोजी राजे आज्ञा राजश्री भाजुनजी राजे पुत्र चिरंजीव ससोजा व बंधु राजश्री जेनजी राजे + व राजश्री लेहुजी राजे नासिक माहास्थान स्थित तद्निवासी गोदावरा पचवगी + क वेदमूर्ति सोनभट धर्माधिकरणी स्थापित तीर्थरूप महाराज्याधिराज + स्तेन स्थापित आपले वौसी जे यतील त सान भट धर्माधीकरणी याचे वौंसास मानितील सर्व परंपरागत चालवणे शके १५९४ परिधावी नामसंवछुरे जवार क । त्यानम १० स्तु ४ १ (असा तीन आर्व्यांचा लंबवर्तुल शिक्का)

संवत ३३१(३२९१) वन माहे पौष शु॥७ रोज राज्याधिराज महाराज विक्रम शाहाराने जवारकर यांचा पत्र

---

*हे एवढें मोडी, बाकी सर्व बाळबोध पत्र आहे सहीसाक्षींचें हस्ताक्षर प्रत्येक भिन्न आहे मोडीच्या सह्यांत दोन्ही अक्षरें भिन्नभिन्न दिसतात १ जव्हारकरांचा शिक्का, बाजेवा ॐकार ऐरणी कव्यर अथवा धनुष्यबाण ई चिन्हहि असू शकेल

ले. २०३

श. १५९९ पौष शु. १०
ता. २३।१२।१६७७ इ.

श्रीपति (कट्यार चिन्ह) रावराजे (ले. ३०१ पाहो)

छ. तीर्थस्वरूप वेदमूर्ति सोनभट्ट धर्माधिकारी नासीक यासि माहाराज राजेश्री श्रीपती रावराजे जवार दंडवत विशेष आपण आपलें तीर्थपोरोहित्य तुम्हास दिधले असे हे आपले वंशपरंपरेने तुमच्या वंशपरंपर चालेल हे लिहिले सही शके १५९३ सिहस्थामध्ये पट करून दिधला होता तो गनीम मोरोपंत नासकास आला त्या धामधुमेत पहिले पत्र हारपले याकारण हे पत्र सावत करून दिधले असे शके १५९९ पिंगलसवंछर पौष शुध १० दशमी मुकाम किले घोडप मोर। तव।

(पट्टकोनी दोन ओळीचा मोर्तब.)

राजाधिराज माहाराज श्रीपतराव राजे जवारकर याचा पटा

ले. १०४

श. १६५९ भाद्र. व. २
स. १७३७ आगष्ट ३१

गोदातीर

॥छ. वेदमूर्ति रा। गोविंदभट बलद दिनकरभट व त्रिंबकभट बलद अनंत-
श्रीपति भट धमाध + + हितश्री जवार थान यासि विक्रमपतंगराव
ॐ राजे मात जवार दंडवत पूर्वी जन्मस्थानामधे पहुतसें आनि
रावराजे अट्टरे येकनिष्ठतेने केलें यास्तव पहिणें याम + + धर्मपत्र
दिधला होता याकारितां हाली रुपावत होऊन मौजे मार कीमन्त फा उपरल धर्मपतर वौशपरपरे + व हेल। कोल्ही-लइ-व कोलावणं व हुजत पण व पितरभेट व भेंट हु (!) व आवे भाजार + व बेसग व चाणपटी व घांघर भेट व चकाल व नागडी हुडा व मोहतर्फी कुर्ले + + कुमार व परीट व हजाम व तेली व तांबोली व गुरुड व गादी कलम रु व ये + + व भधान संडी व पोले सरीदी व हिरास मरदी व पाचकुडवी व रोरींपेंट वा + इनामपगी व कुलघाव कुलकानु नसी या रक-माला व थलमोड व थल + + टी व माडव न्के व पाटदाम व नधीपटी व घर सुमारी व दुणमहुल व चोघरी + व निपुत्रिकी व बाजे कमाविश व काथवटा व अल्हेराण व पल्हे पद्र व सरदेशमुखी नवला व वेठबिगार व छावणी दा। जलतरु-पाशाण व निधिनिक्षेप व अदिकारी व चोघरी व कुलकर्णी व न्यायीश व सुभेदार व भालदार व + व मंदनटका व हक सरनाइक व दरवेशपगी व तोरण कपर्र।

---

१ हें पत्र पाळपोर्षात आहे. २ जे. श. पहा.

गोसावी जे गुरुगोसावी + उपभोग मनुग शुभचिंतन करीत जाण यास अन्येथा स ।मा होनार +

(पाठी मागें) मजुर सुद
(३)य २ रोज माहे माहरद सा। ३९४ वर्ष
यार मुश्रीक + रुजु सुरु
नवीस

ले ३०५

श १६०४ आश्वीन शु ८
ता २८।९।१६८२ इ

(फारसी सिक्का वागेला व १॥ ओळ मजकूर)

पत्रीपत्र सहि श्रीपक व अनत
सहि गगाभारथी ॥ ६ ॥ नवीपदिया

शके १६०४ दुदुभि नाम सवछरे आश्विन शुध अष्टमि ते दिवसी गोसावि गगाभाराथि पुर्विल नाम केसावा नाइक येहि श्रीपक नाइक वडालकर व अनत नाइकास लेहोन दिधले जे अगुण गोसावि जालो असो तुमच्या द्रव्यासी व घरासी व वित्तविशयासी तुम्हासी व आम्हासी अथाअर्थी समंध नाहि जर बोलो तर गुरुचि द्वाहि असे हे लेहले सहि

साक्षी बाळकृष्णदेव धर्माधिकारी शकरप्रभु साक्ष विश्वनाथ देव

१यांहि मोरेश्वर गरुड	• गाहि सहि
भीकभट गरगे	परवाडीभट डिगर
शकर प्रभु	भा का ना
केशवभट काव्या व	रुद्रभट डिगरे
मेगनाथ भट डिगरे	
साक्षी मोरेश्वर धर्माधिकारानी	
कसबे नासीक	

ले ३०६

श. १६०६ फा व. २
ता. १२।३।१६८५ इ.

राजा सके १६०६ रगनाथा सवछरे फालगुण वदी दुतीया तदी(सी) राजेश्री येसवतराऊ भागरे पिता धाऊजी राऊ आजा बालोजी राऊ भागरेवाडी

१ मुळांत म अधिक पडला आहे

पो कोतुळ लेहोण दिल्हे येस जे नासीक तीथपुरोहितपण सो(नप्रभु) यासी तीर्थ-पुरोहितपण लेहोण नासीकचे (काठ) गोदावरीचे लेहोण देतील ते यांच्या वोश्यास मानितील हे सते आसल चुलता मालेजी चुलते व केरोजी व नेघोजी भाऊ कान्होजी व बालोजी व हरजी व नाऊ +

हे पत्र नासिकी येउनी जवारकरासी सोद्रीक केली ते वरसी + भगासी लेहोण दिधलें वाडा रत्नाजी हाते हे लिहिले सही

तेरीख १७ माहे रबिलावल

* येसवतराव मामरे गाव पडकि व साकिरवाडी प्रगने कोतुल

श १६०९ कार्तीक शु ५

ले ३०७ ता ३१।१०।१६८७ इ

(फारसी सिक्का व मजकूर)

फारसती सके १६०९ प्रभव नाव सवतछरे कारतीक सुध ५ पचमी ते दिवसी त्रिबक भट व रुरणभट धरमाधकारणी साकीन का। नासीक यासी आपाजी भट भासे हाली वस्ती मौजे पिपलई फरसती लहोण दिधली येसे जे तुम्ही याचा जन भऊ मिळोन आपणापासी सेडी माहान टेविली होती रुपये १५० दीढैसे घातले होते त्यास गाव बिलदेवी व राजूर व कामतवाडे येसे टेविली होती त्यास तुमचे भाऊ त्रिबक भट व रुरणभट व मोरेस्वर भट व आनतभट व बाळभट याचा जनाच्या भाधाचा रोसा आपणापासी होता तो आपणापासून गयाल जाला आहे यास तुम्ही आपणास हा वसूल केले याचा तपसील त्रिबकभट रुपये १०० व रुरण-भट वसूल रुपये ५० येकून रुपये १५० सेदिडे भरून पावलो त्यास तुमची सेडी तुमचे हवाला केली आसे काल मला रोसापत्र निघाला तो रद असे हे फरसती लिहिली सही यो शकराजी नागनाथ कुलकरणी मौजे बिलदेवी * स लिहिलें ही आपाजी भट भासे

गोही

कमल पाटील मोकदम	साहोजी धानवसी १
मौजे बिलदेवी	सयाजीराव पाटील
(पाटीमार्ग) मोहर काजी हस्त	

---

* ही सव आट वाटवोर्धित आहे.

ले. ३०८

श १६१० मार्गं० शु २
ता. १५।११।१६८८ इ.

(फारसी शिक्का व ६ ओळी मजकूर)

दसखत बा गोपाल भट व शमुदेक धर्माधिकारी वगैरे जुनारदार भट कसबे गुलशनाबाद सुा १०९८ कारणे साहेबांचे बदगीस कतबा लेहोन दिधला की साहेबी हुकूम फर्माविला की जेज्या देण तरी आपण गवाइ सारे आहो सिवाये गवाई आणखी कसब करीत नाही मुदामद आम्हास जेजया माफ आहे येसियास करार करीतो की दो महिन्याचा वाइदा जालिया हुजूर जाऊन माफीची सनद आणून देउनु जरी वाइदियास सनद आणून न देउन तरी जेजयाचा जाब करून हा कतबा सही तेरीख १ माहे सफर सन ३२ जलूसवाला

गोपाळ भट प्रभ
महादेव पोळ
शकर क्षेमकल्याणी
यादव भट पुरदर
उपेंद्राचार्य
गोविंद भट गोणे
अनत यज्ञ
जनार्दण शुक्ल
हरि विश्वामित्र
श्रीनिवासाचार्य
प्रभाकर भट पयगे
शमुदेव
दादभट हिंगुणे
बाळभट भातवडीकर
बाळभट गायधणी

ले. ३०९ ॥ श्रीमगलमूर्ति व सुदरनारायनः ॥ श. १६४८ आश्वीन व ५
ता. ४।१०।१७२६ इ.

नकल

सडपत्र शके १६४८ पराभव नाम सवत्सरे आश्विन वद्य ५ पचमी ते दिवसी सडपत्रे केली ऐसा जे मोरेश्वर भट प्रभु धर्माधिकारि कसब नाशिक याचे पुत्र दोघे लक्ष्मणभट प्रभु धर्माधिकारी यांजला जे आपण परस्परे वेगळे निघाले आपला भाग सोने व रुपे व माणिमुगाडि व भाडे व कुडे व वस्त्रप्रावर्णे व सिव्हा व विव्हा व पोथ्या व पुस्तक आपले आपण यथाविभागे भरून पावलो व सामाइक सुदरनारायणदेव व नासिकांचे वृत्ति व सेडि बीऱ्होळी व राजूर व कामतवाडी येकूण सेडि ३ तीन व रजपुताच्या वस्त्रा ॥ च्यार व दक्षणि वद्दि

---

१ सद पत्र बालबोध व शब्द न तोडलेले.

१ येक व रजपुताचे पत्रें व जवारकर गजे याचे पटे व भागयाचे पत्रे व देवाचि उपकरणि मोटि घटा १ पचारति १ येकारति १ धुपारति १ सदिल १ गडु १ वातिचा डया १ व नासिकच्या वृत्तिच्या (स)नदा व सेडयाच्या सनदा व सालि सदुक + + + + असे रोसे रजपुताचे २ दोन यासिवाय याप्रमाणे रोसे व वडिलाचे कर्ज असेल ते सामाइक व घर सामाईक असें याजवेगळे आपले याजकडे काही नाही याचे आपल्याकडे काहि नाहि बिकलम यज्ञेश्वर भट प्रभु धर्माधिकारिनि लक्ष्मणभट धर्माधिकारी वर लेहिले सहि ॥

यादि तपसील

लक्ष्मण भट धर्माधिकारि याजपासी पत्र नाशिकच्या वृत्तिच्या सनदा व सेडयाच्या वृत्तिच्या सनदा	दिनकरभट प्रभु धर्माधिकारानि याजपासी
४ रजपुताच्या वह्या	२ देव सेडियाची पत्रें जवारकराचे पत्रे
१ दक्षणि वहि रजपुतराज्याचे पत्रे	१ व जवारकराचे वर्षासनाचे पत्र पनास हरयाचे पत्र
२ रजपुताचे रोसे दोन यादिप्रमाणे रोसे असेत	१ व गायाचे पत्र रोसयाचि याद

(पाठिमागे)

साक्ष

नारायण भट पंडित पत्रयामर्ण साक्षी
श्रीधर प्रभु
प्रल्हादभट प्रभु धर्माधिकारि

लें. ३१०

श १६५६ माघ शु ३
ता १६।१।१७३५ इ.

गोंदो नीर

राजश्री शके १६५६ आनंदी नामसंवत्सरे माहे माघ शुध ३ त्रितीया ते दिवशी वेदमूर्ती दिनकरभट धर्माधिकारी नासीक यासि त्रिंबकराऊ कोंधे विठे पेशवेनगर कोंधे आने पाडूरंगराऊ कोंधे भाऊ सावत्र महादजीराऊ कोंधे व येसाराऊ कोंधे मातोश्री गोपुबाई मा डोणगांव हल्ली वतनी ठिकाणे ग्रा जुनर हवेली आपले वडिलांच नकल पाहून नम्हाल ल्होन दिल्हे असे अपत्य गांव येतील

जागा निर्वेध असिल्यास काम होऊ देणे येविसींचा* फिरून बोभाट येऊ न देणे जाणिजे छ १२ रबिलाखर आज्ञाप्रमाण* लेखन। सिमा (दोन ओळींचा शिक्का)

ले. ३१२

श. १६९९ माघ शु. १३
ता. ६।२।१७७८ इ.

॰ श्री ॰।

॰ श्री ॰। राजाराम नर। पति हर्षनिधान माध। व राव नारायण। मुख्य प्रधान।
(पाच ओळींचा लंबवर्तुल दोन वेढ्याचा शिक्का. न उलटा आहे.)

आज्ञापत्र[1] समस्तराजकार्य धुरंधर विश्वासनिधि राजमान्य राजश्री माधवराव पंडित प्रधान ताहा मोकदम मौजे वागलुद पा वण सरकार संगमनेर सुभे मुजरते युनियाद सुा समान सबैन मया व अलफ शके १६९९ हेमलंबी नाम संवत्सरे वेदमूर्ति राजश्री लक्ष्मणभट बिन गोविंदभट उपनाम प्रभु धर्माधिकारी गोत्र काश्यप सूत्र कात्यायन शाखा वाजसनी पुजारी श्री सुंदर नारायण वास्तव्य क्षेत्र जनस्थान याणी हुजूर किले पुरंधर येथील मुकामी येऊन विनंती केली की आपले तीर्थरूप गोविंदभट धर्माधिकारी यास गंगाधर यशवंत याणी आपले सरंजाम पैकी मौजे मवेसी पा कोतूल सरकार जुंनर हा गाव सेगीज मोकासा करून जाहीर व बाबती व सरदेशमुखी दरोबस्त कुलबाब कुलकानु श्री सुंदरनारायणदेव वास्तव्य जनस्थान यास पूजा नैवेद्य व नंदादीप व कार्तीकेचे उत्छाहाचे खर्चास सन आर्बा सितैनात

---

* अक्षर वेगळे. १ बालबोध अक्षरांत.

* अक्षरें वेगळीं.

श्री

श. १६८६ मार्ग॰ व. १०
ता. १८।१२।१७६४

१ ॰ श्री ॰।

राजारामनर। पति हर्षनिधान। माधवराव बल्ला। ल प्रधान।
(पांच ओळींचा बदामी तीन वेढ्याचा शिक्का.)

शके १६८६ तारण छ २४ जमादिलाखर हा कालोलेख शेवटीं लेखनसीमेचा शिक्का सवाई माधवरावांचे प्रमाणें. आज्ञाप्रमाण तसेच. मोकदम मौजे मवेसी पा कोतूल हा गांव खमस सितैन मया व आलफ गांव चालविणे या आज्ञापत्र बाकी मजकूर सवाई माधवरावाच्या सनदेप्रमाणें.

देऊन पत्र करून दिल्हे त्याप्रमाणे सरकारातून श्रीमंत कैलासवासी माधवरावसाहेब याणी कृपाळु होऊन गंगाधर येशवंत शेंडे पदरचे व श्रीचे संवस्थानचा सच चालविल्यास श्रेयस्कर हे जाणोन मौजे मजकूर सदरहूप्रमाणे सन समस सितेनात करार करून देऊन पत्रे करून दिल्ही त्याप्रमाणे आपले तीर्थरूपाकडे व त्याचा काल जाहल्यानंतर आपणाकडे आजपर्यंत चालत आहे त्यास तो गाव श्रीदेवाचे सोयीचा नाही यास्तव श्रीचे समीप मोबदला दुसरा गाव आपले नावे श्रीचे संवस्थानचे सर्चास इनाम करार करून देऊन मोगवटियास पत्रे करून दिल्ही पाहिजेत म्हणोन त्याजवरून मनास आणिता याचे तीर्थरूप यास गंगाधर येशवंत याजकडे पा कोतूल हा माहाल सरंजामात होता तेव्हां त्याणी मौजे मजकूर हा गाव खेराज मोकासा करून दरोबस्त श्रीचे संवस्थानचे सचास इनाम देऊन आपले पत्र करून दिल्हे त्याप्रमाणे सरकारातून करार करून दिल्हा तो याचे तीर्थरूपाकडे व त्याचा काल जाहाल्यानंतर याजकडे आजपर्यंत चालत आहे परंतु तो गाव श्रीचे सोईचा नाही त्यास श्रीचे संवस्थानचा सच चालविल्यास स्वामीस व स्वामीचे राज्यास श्रेयस्कर हे जाणोन याजवर कृपाळू होऊन मौजे मजकूर सरकारात ठेऊन सरकारची पत्रे माघारी घेऊन त्याचे मोबदला यास श्रीचे पूजा नैवेद्य व नंदादीप व उत्साहाचे सर्चास मौजे मजकूर हा गाव खेरीज मोकासा करून जागीर व बाबती सरदेसमुखी दरोबस्त कुलबाब कुलकानु हाली पट्टी व पेस्तर पट्टी जलतरुतृणकाष्ठपाषाणनिधिनिक्षेपसहित सेरीज हक्कदार व इनामदार करून इनाम करार करून दिल्हा असे तरी मौजे मजकूर सदरहू लिहिल्याप्रमाणे भटजीचे दुमाला करून देऊन श्रीचे संवस्थानचे सचास यास व याचे पुत्रपौत्रादि वंशपरंपरेने इनाम चालवणे दरसाल ताजे सनदेचा आक्षेप न करणे या सनदेची प्रती लेहून घेऊन हे असल सनद भटजीजवळ भोगवटियास परतोन देणे जाणिजे छ १० मोहरम

* आज्ञाप्रमाण लेखन । सिमा । बार (जाडावर दोन लेखन सीमेचे शिक्के)

ले. ३१३

श. १७०१ पौष व. १०
ता. ३१।१।१७८० इ.

अखंडित ल० रा० गोपाल चलाल गोरे यासि

सेवक माधवराव नारायण प्रधान नमस्कार समानीन मया अलफ लक्ष्मणभट धर्माधिकारी पूज्याधिकारी० यानी विदित केले की मौजे वागळूद पा। वण हा गाव सरकारातून इनाम श्री ———देव को॥ मा॥र याचे पूजानंदादीपाचे उत्छाहाचे येगमांस दिल्हा सालमजी शंकराजी देशमुख पा॥ मा॥र हे आपले कर्ज फेडावया-बद्दल शंभर रुपये गावाजवल मागो लागले० त्यासी उत्तर केले की परगण्यात आणखी तुमच्या हिशाचे गाव आहेत त्या गावापासून रु॥ घ्याल त्यापा॥ या गावा-पासून घेणे तुमचा हाक रसुम सालाबाद चालताच आहे ते न ऐकता आकस करोन मौ॥ मजकुरचे कुरणात व दहिगाव व फोपसी या हरदूगावची मोकदमाची गुरे घालून कुरण चारिले व सिरेस द्राही दिल्ही तेव्हा रामचंद्र चलाल यानकडील कारकून(न) गोपीनाथ पा॥ मजकुरी होते त्यास हे सांगितले० रामचंद्र चलाल हरदु-गावचे वर्तमान मनास आणून सांगतील तसे वागणे किरोन बोभाट येऊ न देणे छ २३ मोहरम *आज्ञाप्रमाण

लेखन
सिमा

सचाबदल गाव वगैरे इनाम सरकारातून देविला व पूर्वी देवाचे प्राकारातील जागा लोकानी घेतल्या होत्या त्या आमचे वडिलानी सरकारातून सोडान घेतल्या याजो आम्हाकडे चालत असता यात विभाग घ्यावा हे दुराशा आमचे दायाज अनंतभट व बालभट प्रभु याणी धरून पाचसात वर्षे कज्जा करितात सबब त्याणी सरकारात गैरवाका समजाऊन पांडुरंग धोंडाजी कामदार यो नासीक यास पत्र नेले आहे आणि श्रीचे पुजेस आडथला करणार त्यास आमचे कागदपत्र व भोगवटा व येविसीचा दासला होलकर व यशवंतराव गंगाधर याजकडे मनास आणोन श्रीचे संस्थान पूर्ववत आम्हाकडे चालत आल्याप्रो चालविले पाहिजे म्हणून ऐसियास येविसीचा दासला मनात आणिता राजश्री तुकोजी होलकर व यशवंतराव गंगाधर याणी सदरहूप्रो समजाविले तेव्हा तुम्ही सरकारात गैरवाका समजाऊन पत्र नेले आणि श्रीचे पूजेविसी लक्ष्मणभट यासी खटला करणार हे ठीक नसे सा हे पत्र सादर केले असे तरी सुंदरनारायण संस्थान सुद्धांत लक्ष्मणभट याजकडे चालत आल्याप्रो चालेल तुम्ही गैरवाजवी खटला केल्यास कार्यास + + + + छ २ जमादिलावल (आज्ञाप्रमाण)

ले ३१५ श्री शा. १७१३ मार्ग० व १
ता ११।१२।१७९१ इ

+ पत्र शके १७१३ विरोधीकृत नाम संवत्सरे मार्गसीर्ष वा १ ते दिवसी वो राजश्री लक्ष्मणभट प्रभु धर्माधिकारी व गंगाराम देव धर्माधिकारी क्षेत्र नासीक क्षेत्र जेनस्थान यासि रामचंद्र गोविंद प्रभुणे जोसी कुलकर्णी मौजे पाडळेसरडे प्रात वाइ हली वस्ती मौजे राजापूर प्रा। वण दोशपत्र लेहून दिल्हे येसी जे आमचे घरी किरस्ती कुणबीण पोसवर राहिली होती ती अतिशूद्राची म्हणोन गलबल जाली असे समजल्यावर बहुत चित्तात तिरस्कार आला नंतर दुसरे दिवसी जेनस्थानी सहकुटुंब परिवारी येऊन आपणास व प्रमुख समस्त ब्राह्मणास क्षेत्रस्थपासी शरण येऊन व मजला आनुताप होऊन विनती केली की मज पतितास आपण पावन करून घ्यावे दोशाधिकारी जालो त्यास मजला प्रायश्चित देऊन पक्तीपावन आपण करून दिल्हे पाहिजे त्यावरून आपण आज्ञा केली की मूलपासोन जाले वर्तमान शोध निवेदन करणे त्यास माने पिंपलनारे प्रो वण येथे काहीक दिवस परभारे मोल-मजोरी करून होती त्यास साधु वणकार नि॥ सरकार हा त्या गावी काही काही कर्मासीची घरी येऊन गेला होता त्याने पाहिली आणि तिजला विचारले तिने सांगितले की मी पोटासाठी परागंदा जाले आहे ते वेलेस राजश्री देवराव याची स्वारी आहरे गावी पाहणी करीत आली होती मौहे दोचहू गावचे कामाक रिता याजपासा गेलो होतो इतकियात सो सिपाई ते दिवसी तिजला धरून आहरे

गाधी घेऊन आला आणि रावजीस वर्तमान तिचे सागत होता नतर परभोरे रावजीनी मला आज्ञा केली की चवकसी करणे त्यावरून तिजला मी विचारले की तू कुणाची कोणे गाव त्यावरून ती बोलिली की मी येहूळच्या त्रिंबक वणजा याची लेक कसाया खेड्यात मर। दिल्ही आहे मजला केश नाही व सवडे डोसकीस याकरिता माझ्या नवऱ्याने मला मारले सा। मी परागदा जाले आहे मजला कोणी पोटास देईल त्यापासी राहीन म्हणून बोलिली त्यावरून हे वतमान रावजीपासी मी सागितले आणि विनती केली की पोटावर राहती त्यापक्षी से + सेण कुर (करा)वयासि माझे तसलमातीस दावी त्यावर रावजी बोलले की हिचा कोणी वारिसदार आल्यावर देणे न आल्यास ठाण्यात कलवणे तूनं घेऊन जाणे त्याजवरून मी राजापुरी परभारे आणली तीन च्यार महिने कमज्यारत होती नतर कुरडगावची कुणबीण राजापुरी आली होती तिने बाजारात वलखली की ही अनामिकाची कुरडगावची होये येसी गलबल होताच तिजला बाजारातुन आणविली अणी तिजला विचारिले की ही गलबल जाली आहे याचे वर्तमान काये आसल ते खरे सागणे त्यावरून तिणे सागितले की मी वणजान्याची खरी आहे कुणबीण तुफान घेत आहे येसे तिचे समक्ष बोलली हे तुफान खरे जाल्यास माझे कलल त्या रीताने पारपत्य करावे त्यावरून पागेत बसविली होती नतर पागेतून रात्री पळून गेली येसे जाल्यावर मजला बहुत अनुताप होऊन तिरस्कार आला म्हणोन जेनस्थानी येऊन सर्वत्र ब्राह्मणास शरण आलो की सवसर्गदोष आला यास्तव मज पतितास पावन करून शुद्ध करावे आणि स्थल माने राजापूर येथील सर्वहि जनस्थानकर समस्त ब्राह्मणाचे नावेचे तुम्हापासी दिल्हे आहे त्यावरून मजवर कृपाळु होऊन मजला अनुग्रह करून सर्व कुटुंब परिवारास शुध्द करावे येसी प्रार्थना केली मग रामकुंडी आरुणासगमी सर्व ब्राह्मणास नमस्कार करून आज्ञा घेऊन सर्व ब्राह्मणानी निश्चये करून शास्त्रोक्तविधी माघी शाति पाहून सस्व गैजग्य प्रयश्चित येथोश्रुति सागितले मग सर्व सभेसंनिधान शडब्द प्रायश्चित सागितले पूर्वांग उत्तरांग करावे यसी आज्ञा जाली त्यावरून सदरहू शडब्द प्रायश्चित यथाशास्ती द्रव्यव्यय करून मजला पावन करावे हे दोशपत्र लिहून दिल्हे सही हास्ताक्षर सुद

ले. ३१६ ॥ श्रीरामो जयतितरा ॥ श १७१३ पौष शु १

ता २६।१२।१७९१ इ.

॥ शुद्धपत्र श्रीमन्निखिल मूर्धावतसायगगाभीत्य गोदातट निकट जनस्थान ॥ निवासासिलनिगमागमधर्मतत्वविशारद ज्ञानूसमस्त ब्राह्मणोविद्वत्सभायां शुद्धपत्र ॥ दत्त धर्माधिकारी प्रमुख + (रा रामचद्र गोविंद ॥ प्रभुणे० यास) षडब्द प्रायश्चित

करवून पूर्वांग उत्तरांग रामकुंडी अरुणासंगमी करविले नंतर ब्राह्मणभोजन व यथाशक्ति द्रव्यव्यय करवून पंक्तिपावन केले० सर्वत्र सर्व देशी सवाही तुम्हासी यथापूर्व संव्यवहार करीत जावा १७१३ विरोधीकृन्नाम पौष शुा १ प्रतीपदा इंदुवार

ले. ३१७ श्री श १७१७ आषाढ शु.१ ता. १७।६।१७९५

वेदमूर्ति राजश्री लक्ष्मणभट बिन———धर्माधिकारी पुजारी श्रीसुंदर नारायण

सेवक नारायणराव यादव कमाविसदार तालुके कुकरमुंडे सा० न० तुम्ही वि० केली तुम्ही सत्तात्र० मौजे किक ता सतोणे येथील जमीनपैकी शेत पुज्या पाटील- याले बिघे २० दर पतनी बिघे ४ प्रमाणे पतने बिघे ५ याची चतु सीमा——— इनाम जमीन दिल्ही छ २९ जिलकाद सुा सीत तिसेन मया व अलफ * बहुत काय लिहिणे मोर्तब। सुद।

ले ३१८ श्री

वैकुंठवासी विक्रम शाह व धमराउ

छ तीर्थस्वरूप वेदमूर्ती राजश्री दिनकरभट्ट बलद मोरभट्ट ईयन सोनभट्ट श्रीपति व कृष्णभट्ट व अनभट्ट वल्लद सोनभट्ट ईयन धर्माधिकारी का ३० नासीक यासि माहाराज राजश्री कृष्णशाह श्रीपती राऊ राजे राव राजे जवार दहवत उपर आपण आपलें तीर्थपोरोहित आम्हांस नासि- कचें दिधलें असें हें आपले वशपरंपरेने तुमच्या वशपरपर चालेल यासि संदेह नाही येविशई पहिलें माहाराज———याची हि पर्वे तुम्हांस आहेत तदनुरुप हेंहि पत्र करून दिल्हें *असे बहुत काये लिहिणे जवार। कल्याण। मस्तु।

(असा तीन ओळींचा शिक्का)

ले ३१९ श १६६० माघ शु. ५ ता. २।२।१७३९ इ.

गोदातीर

श्रीपति। ३०। रावराजे। (शिक्का.)

राजाज्ञा ता आमिलानी हाल व इस्तकबाल प्रा चोलि सा ११६ वर्षे की मौजे जाळें प्रा मार वेदमूर्ति परम पूज्य रा दिनकरभट बलद मोरभट व तथा

+ अक्षर वेगळें. * अक्षर वेगळें.

त्रिंबकभट वलद अनतभट धर्माधिकारी तीर्थपुरोहीत श्री जन्नस्थान यासि पूर्वी जन्नस्थानामधे बहुतसे आतिथ्य येकनिष्टतेने केलें यास्तव पहुतर्से ग्राम प्रा गुा धर्मादत्त दिधला हेता याकरितां हालीं रुपावत होऊन मौजे जाळें प्रा मार धर्मदत वौंशपरपरेनें येन नख्त व सर्चपटी व हुजताबण कोलावण व दरवेशपटी व पितरभेट व कुळसेर व कुळटका व बाणसारा व ठाणदार लाहारी व बाजे बाबा व माह्यारसारा व लोहारवन व मोहतर्फी कुळें व इला कोळई व सालाबादपटी व भेट हुजूर व येन महसुल व प्रधान खडी व हुजदार लाजिमा व सेरी वेटवा व पांच कुडवी व गावजोसी व गणेश कुडासळई सुा व नोळी उडीद व दरवेशपटी पोई(हे)गातवाले हुडा व माले खरीदी व राहीरास खरीदी सळई व इनामपटी व नवीपटी व घर सुमारी व सिगासिगोरी व यळमोड व अव्वभरित व माडवके व सरदेशमुखी व मुा वेटबेगार व चोरीठिनाला व निपुत्रिकी व दुणमहसूल दरोबस्त कुलबाब कुलकानुसी दुमाले करून माहाली नकल घेहून असल फिरोन देणें जबार । कल्याण । मरतु । (शिक्का)

\+ शुध ५ रोज माहे माघ सा। ३६६ वर्षे

\+ पार मुश्रीफ

\+ हुजुर

नवीस

ले. ३२० श. १६६० माघ व. ३

ता. १५।२।१७३९ इ.

श्रीपति

(ॐ)

रावराजे

राजाज्ञा ता। अमिलानी हाल व इस्तकबाल प्रा वाशाळे सा। ३६६ वर्षे कारणें की मौजे नासरें प्रार वेदमूर्ति परमपूज्य राजश्री गोविंदभट वलद दिनकर भट व त्रिंबकभट वल्द अणतभट धर्माधिकारी तीर्थपुरोहीत श्री———जन्नस्थान यासि पूर्वी जन्नस्थानामधें बहुतसें अतीत्य येकनिष्टनें केलें यास्तव पहिणे-हिसरे ग्राम प्राा गुलशनाबाद धर्मदत्त दिधला होता याकरितां हालीं कृपावत होऊन मौजे मार धर्मदत्त वौंशपरंपरेनें येन नग्त व खर्चपटी व भेट हुजूर व सालाबाद पटी व कौल ईचा हेला व पितरभेट व आबेसारा व वेसरा व बणसारा व कोलावण हुजतावण व इनामपटी व इनामदार व मोहतर्फी कुलें व लोहार व कुमार व चांभार व परीट व हजाम व तेली व तांबोली व गुरुड व सोनार व गैरकुलें व गादी कलम ८ व येन महसुल व प्रधान खडी व सेरी वेटवा व पाच कुडवी व

\+ अक्षरें वेगवेगळीं

गावमान व पालेसरीदी व राहिरासलगेदी व दा सलह कुलवाच कुलकानु सिघा रक मारा व धलमोड व मलमरित व सिगमिगोटा व माडवन्के व पान्दाम व नवी पटी व घर सुमारी व दुणमहसूल व चोरीछिनाली व निपुत्रीकी व माने कमाविश व काथवड व दस्हेराण व दस्के वद्र व सरदेशमुखी मुलकी व सेरी दानवला व वेट बिगार व छावणी दा जल तरु पाषाण व निधि निक्षेप व नहनेवल व हकदार अदिकारी व चौ व कुलकर्णी व न्यायाधीश व सुर्भेदार व भालदार व सवास लाहारी व मर्दन टका व हक सरनाईक व दरवेशपणी व तोरण लाहारी व हिजडें वंशपरपरा मौजे मार दिघला असे माहारी नकल घेऊन असल फिरोन देणे व हकदीम भाइ दिघला असें । जदार क । स्याण म । + स्तु + । (मो)

मंजुर सद

वंदी १ रोज माहे माघ

बौर मुर्धाफ

रुजु सुरनवीस

---

२१ कुडाळ-देसाई

ले ३२१ श १५४३
स १६२१

कामगार मौजे अजगाव परगणे कुडाल सुा सन इसने इशरीन अलफ जाणावे की मानजी देसायानें असे जाहीर केलें कीं नारळीचा बाग होता मौजे मजकूरीच्या जमिनींत हली आहे त्याचा महसूल सालगुदस्ता सालाबादप्रमाणे + +

ले ३२२ श १५४४
स १६२२

(फारसी तीनें ओळी)

१ तम(क!)येती दस्तमालत नामा + + (सो) दागारान लेहोम मदुमान पा + ल सुा सन सलास अशरीन अलफ दिल्हा तलब(क!)तेतीनामा येसे जे गणेसा + लु देसाई पा मजकूर मालुम केले जे मानजीचे देसाईगिरी पा बाग याणा + + आपुले

---

१ ह्या ४ हि ओळींचें हस्ताक्षर वेगवेगळें आहे विशेषत मजूर सुद हें अगदींच ओबडधोबड आहे

दिमत केले आहे दिवाणपैके उसुलातीबदल बागायेत + + गीते या आपवाद + रोख्त करणार लिा सीत मा बाा तकरर्ण म्हणून त + + पा + + पैकी बद्दल काही बागेवान व याग + + ठेवितील वा काही + ते करीतील तरी तुम्ही + + याही शक + + मोर्तब

ले. ३२३

श. १५४८

स. १६२६

कौलनामा इज्जत व रफत दस्तगाह मीर आजम आक्रम मीर हसन व हवालदार महल्लात् तल कोकण सुहुर सन सबा इशरीन अलफ बाबाजी प्रभु देसाई परगणे कुडाल या इसमानें कौलनामा असा दिला कीं तुम्ही हुजूर येऊन अर्से जाहीर केलें कीं मौजे सोनुरा बुद्रुक येथील नमसी जिराईत सुद्ध मिरासी जमीन सालाबाद् पूर्वापार भोगवटा घेऊन चालू आहे मौजे मजकूरचे मोकासदार यानें गेरवाका खबर जाहीर केली व सदर जमीन आपले कबज्यात आणिली तरी माजी हवालदार यांचे लिहिल्याप्रमाणें या बाबत विचार व्हावा

ले. ३२४

श. १५४८

स. १६२६

बाबाजी देसाई परगणे कुडाल सुा सन सबा इशरीन अलफ यानीं जाणावें कीं मौजे सोनारा बुद्रुक येथील मोकासदाराचा मुलगा यानें अर्से जाहीर केलें कीं मौजे मजकूरची नमसी जमिन जिराईत आहे हलीं ती पडीक असून त्याची निगा नाहीं गावांतील जनावरें नेऊन त्रास देत आहे

ले. ३२५

श. १५४९ ज्येष्ठ शु. ५

ता. ११।५।१६२७ इ.

(फारसी ३॥ ओळी)

छ. गायकारानि मौजे सोनवडे पा कुडाल सुा सन सबा अशरीन अलफ यिदानद् के फर्जंद सेदसे व म टी मोकासाई मौजे मजकूर अर्ज केले जे मौजे मजकुरी देसायाचे येक सेत नमसी + सना आमानत करून आपुले + ले होते ते आजी तीस साल + + मोगवटा होत असता दगी वरून + + + + + + + + + सालाबाद लेहे + मोकासायाचे दिमत क + छ ३ रमजान

ले. ३०६

श. १५४९ ज्येष्ठ शु ८
ता. १२।५।१६२७ इ

(फारसी शिक्का व सात ओळी मजकूर)

देसायानि वा काम मेणवी माडकर्णी पा कुडाल सुा सन सबा अशरीन अलफ मालुम (वा) दके तुम्ही अर्जदस्त लिहिले जे बाबाजी देसाई याचे नमसी मोंजे सोनवडेमधे आहे त्यासी मोकासी दखल होतो म्हणून तर मोकासी भा घडी घडी येउनु फयांद होतो जे ते नमसी पेसजी अमानत करून मोकासा याचे दुयाले केले आपण तीत साल तव कमावीस करितो येसे मालुम करीत असतो आता तुम्ही अर्जदस्त लिहिले देखून माहलासी मिसाली सादीर केले आहे पेस्तर हुजा + नेच तेथे आलेया हवाल सानिरेसी आणून येसे तमाम फर्माउनु जाणिजे मोर्तब छ ६ रमजान (मोर्तब फारसी)

ले ३१७

१५५१ आश्वीन व ३
इ १६२९ सप्ट. २५

दिवाण परगणा कुडाल कामगारान मौजे——— परगणा मजकूर सुा सन सलासीन अलफ जाणावे की दरी वख्त हुमायन ता १७ माहे सफर दरसाल सन सबा इशरीन अलफ ता १२ माहे रबिलोवल सन मजकूर हुकूम सादीर जाला की सियादत व निकायत पन्हा रफत व नजायत इतेवाह शाहा इदायतुल्ला मजलसी

ले ३१८

श १५५७
स. १६३५

(वरील काही भाग फाटला आहे फारसी २॥ ओळी व दोन शिक्के)

॥ छ समुद्पत्र हुदेदारानी वा मतकरी वा गाऊकारानी मौजे सानोली पा कुडाल सुहुर्सन सीत सलासीन अलफ ता भानजी प्रभु बिन बाबाजी प्रभु वा मले प्रभु बिन गणेश प्रभु देसाई पा मजकूर यासी दिले समुद्पत्र येसा जे देवजी पंडित बिन विठल पंडित मतकरी मौजे मजकूर तुमासी आपले आम सकडी कारणे घदल दिवाण रसदेसी देऊ सी की ता बे ना घे माडका वा ते वा इर जिनसी झाड वा सेली वाईराण वा साली जमीन क्रियेविक्रये करून दिले असे बहुकूम क्रियेसत पंडित मजकूर आमो पाहून वा तेयाचे माहासूल मख्ता रोण सालिना सरे होन ५८ पाच ममाणे मोकरर केले असे (देऊन) सुखे कमाविस कीजे जाजती वा + + गत

---

१ श. १५४८ मार्गशीर्ष शु १४ (ता. २२।११।१६२६)

वा पटीपछोडी वा पेसकसी वा सीले + + + + + येक चाव ठाणे होऊन वा मोकासाया होऊन गावावरी (पडल) + + मावरी घालूसी समध नाही आमी गाऊ आलाहिदा निघा करून देऊन या पेस्तर गावासी चडचडावा होऊन दस्त बाधतील तरी तुम्हचे रोणासी दस्तासी वा गाऊशर्तीसी निसबत नाही येणेप्रमाणे पाळून वा ते माडामधे तुम्ही मुडकारी——घालाल वा मुक्वासी येऊन राहातील तेयाचे पाणदाम घेऊसी अकसी तालुक नाही तुमासी सर्वमान्य केले असे

ले. ३२९

श. १५६० पौष शु. ५ (?)
ता. ३०।१२।१६३८ इ.

(फारसी ओळी १५)

शेष श्रीरवलनाथ देऊ (शिका)

स्वस्ती श्रीनृप शाल्लीवान (सकें) + + वरुसे वर्तमान बौधान स(वत्सरे) + + प सुध ५ तुम्ही या दे ग्रामे रवलनाथ देवाचे देउळी येसक बैसले ग्रामपुरुस सोम घाडिया सुत देम घाडिया जाई घाडिया सुत हर घाडिया माल घाडिया राम घाडिया सुत देम घाडीया काजे घाडिया सुत भाई घाडीया वामन घाडिया सुत राम घाडिया काल घाडिया गण सेणविया सुत लख सेणवी कानविदे कुलकर्णी येसे मिलाले यान पुरुसायेन मते पुक्ले याचेन अनुभ्ते मुला इसमाइल विन मुलाअली सादिम + सीद मौजे नेरुर पा कुडाल मुा समान सलासीन अलफ यासी लिहून दिले पटेचे क्रम येसे जे येक किता जमीन अचिटेचे उचवला मौजे मजकुरी पेसजी हरदे प्रभु राजिवडेकारासी उपजनाचदल भाट पावणी करून पटा लिहून दिले (होते) ते जमिनीमधे प्रभु मजकुराने जुजवी नारलाचे रोप येसेविलेवरी सो मयेत जाला (सी) जमीन मजकूर नाकोर्दी पडोनु भाट पावणीसी जागा होत म्हवते याकरिता प्रभु मजकुराचे फर्जदानी + + वा जागते माड आ + + ना राजे तुमासी किये करून देउनु क्रियेसत + + + + + + + गाविला येक क्रिता धमाविस लख सेणवी कुलकर्णी वा + + + + + कमावीस वा मज्या + + + यथेदर करून तुमासी भाट पावणी + + + चे हस्तवा करून दिले आहे देसील माडासूल वा नक्तपाती वा कुलपाच जमे उजहाती वा वाजे सर्च वा मामसर्च वा सारीदी वा कर्मायेसी वा + सक्तासिमाती येक वाला पेसकसी सिलेमाती वा जिजा सर्च वा वाजे गुम कुलमस्ता निशानी सालिना होनु . १८ येक भाट पावणी मदपाण करून दिले स्या भुमीमधे तुमी नारली वा वाजे निनस झाड बैसवावे वा उपजना करावे यासी तुमासी आत्मसतोसे दिले ते

---

१ मराठी मजकुराच्या डाव्या हातास तीन चोर्टे समासाची कोरी जागा सोडून त्यांत ' उप श्री सीद्नाथ वा रवल्नाथ देऊ ' ' बाळ पंडित ' असें लिहिलें आहे.

भूमीचे चतुरसीमाचे विवर येसे जे पूर्व दिसे नातोसीचे सीमेचे मेर १ पश्चीम दिसे व्हालाचे पाणी याचे मेर १ उत्तर दिसे थोरले सडक जाइतेचे उचवलचे मेर आहे ते सडकाची मर १ दक्षिण दिसे + टेहावरी आडा चेसउनु मेर करून दिले ते मेर १ या चतुरसीमामधील भूमी तुमासी कम्नाथ करून दिले असे सदरहू जमिनीमधे नारगील झाडी वा हरजिनसी लाउनु कीर्दी माहामुरी करून सुखे कमाविस भोग वग कीजे सदरहू + + वरसे तीस भोगले + सालिना होनु १८ सदरहू देत जाणे येर + + जती पुरातन घालुसी कारण नाही इलवाचे मुदती भोगले + मत यकनिसायेया वरु + दसील यावहाये सदरहू + मरता होनु ३॥० साडे तीन होनु हर साला देत जाणे त्यासी + वा पुरातन क लकसी वा अथवा गला सर्तीसी झाडासी + + लुसी निसबती नाही वा स यग मधे मुडकारी नफर १५ + + दुवान थकाल यासी पाणद्दान पत्र + पगार वा देसक वा याजे + + मान आसे पासेरीज जे काही मुडकारी राह त ल तेयासी दर नफर + + दामराह येक तुकरा देणे वा ते जमिनी + + दली पाडी यास व्हाल अ + + यासी याथ यायोनु आपुले माडा + नेइ जे येणेप्रमाणे तुम + चे जाले जातेने भोगावे + + आ + या अ जाले जातेन पाल्यावे + + सा जो काण चुकेल वा पट रिकीला + + + + + + + + वा हे लि + सी आहेस + + लिहिणे पत्र सही तेरीख ७ २ माहे रमजान मुदारस

मुयारस
लिहिले प्रमाणे गो
वादी अत मवि
सिट

दिग काल सावत
देसाई (अष्टकोनी शिका फारसी)

विठल प्रभु नायेकवाडी
(श्री । विठल)

उपश्री रवलनाथ
उ———
नाराण प्रभु देसाई
(पट्कोनी फारसी
शिका)
दामाजी नाइकर्णी
(सही कानडीत)

बेरा विठल + देसाई
+

पलपावेती ?
नाइकर्णी
(सही कानडी)

———

ले. ३३०

श १६०५ माघ शु. ७
ता. १४।१।१६८४ इ.

(कागद काही फाटला असून मंतर ६॥ ओळी फारसी मजकूर.)

सलीयात महफन

•॥७ कौलनामा हुमायुन साला फतम व फज हजरत सलतनत पन्ह वा अदालत दस्तगाह शाहा अलि जे पा आलपन्ह अबुल मुजाफर आदिलशाहा सुलतान सुलीद् या अयाम सलतनत हु यो भानजी देसाइ पा कुडाल दिले कौलनामा येसे जे तुसेविसी हजरत शा + पनाह इ निजावत दस्तगाही खान अलि + + मूर्तजा-खान गुदराणिले तेवरून कौल (नामा) हुमायुन तुज सादीर फर्माविले असे तरी सुवा हे कौलनामाहुमायुन वरून अपुले खातीर करार करून असणे वा मोकासाइ-याचे हक मोकासाई यासि वा रेयाताचे हक रेयेताक्षी पाववणे या हालालखोरी करून वेलायेती पा मजकूर मामुर या आबादन करून वा कोणे याबे काही अदेसा न कर + या कौलनामा हुमायुन सद्

	पा या इलाम हजरत मा
	जाम मालीक इसलाम + त
तेरीख ६ माहे सफर सन	सेत दलवई + + + + पा
अरबा समानीन	याया व हुदेदारान

ले. ३३१

तमनभट कपुर मौजे सोनोरा बुद्रुक परगणा कुडाल यास सय्यद शमसुद्दीन मोकासाइ मौजे मजकूर याने जाहीर केले की नमसी देह मजकूर सालाबाद फर्मान बाहुकूम चौकशी करून हुकूम दिला

ले. ३३३

श. १५४४
इ. १६२२

सिंठ शेणवी नाडकर्णी परगणे कुडाळ सुरु सन सलास इशरीन अलफ जाणावे की तुमच्या विनंतीवरून देसाई मानजी गणेश प्रभु व वाये प्रभु यांस मुकरर केलें आहे वसुलातीचा ताळूक यांच्याशीं आहे

ले ३३४

हुद्देदार व कामगार मोजे दिंडोर परगणे कुडाल जाणावे की मानजी देसाई यानें असे जाहीर केले की दर मोजे येथे निराइत कमी आहे धान्य करू देत नाही सालाबादाप्रमाणें कतबा लिहून घेतला आहे

ले ३३५

(फारसी शिक्का व मजकूर ११ ओळी)

छ देसाईयानी व देसकुलकर्णी परगणे कुडाल के हुजूरुन बराबरी फर्जंदी नुरचष्मी माहालासी पाठविलें चिदानंद के दरीबरन अज याजे मोहिमाती के दर माहाल याद निलेती दौलतखाही जाहीर जाइले नाहीं व अनसारिसे समाचार पावतो पहिले मर्दुमानानी के हवालदार माजी थदेसाने नु ठेवले होते तुम्ही कोणे रीतीने जाउनु व फर्जंदी अर्ज केले जे याचे गुन्हे नाही व सलास करविले काइंव ऐसे होते जे सिलक थदेमाना येथे आमाजवली पाठवणे गुन्हा हर कसबे सबब थदेसाने मध्ये ठेविले होते व कोण नफर किती दिवस होते त्याचेही नावनिसाली लिहिणे होणे ता हुजूर मनास अणून निशा फर्माविती अणीक मिसली तुमचे तालुकाती के हवालदार माजी अमानत केले होते त्याचे माहसूल दिवाणातु जमा केले होते व जे केले नव्हते अवण मुतस + + + या दुसरे सि मोकरर केले होते व देहाये के + + लिहिनाना नजद फर्जंदी नुरचष्मी दुयाले निसली घेतले हे काये दौलतखोही व नकराइ केली ती जे आम्हासी जाहीर होउनु हवालदार माजी जे घेतले ते तुम्हासी परतून देवणे काये मायेसे होते जे जेणेप्रमाणे हुजूर लाक दौलतखोही व नकराही मारीत होते सी माहालासी जाउनु तैसेची दौलतखाही करावे होतेनी व आम्हास कलते त्यावरून तुम्ही जे काही मनी धरीत होतेती त्याहून अधिक तुम्हासी सरफराज फर्माविती आतां तमाम मिसली यासिके फर्जंदी घेतले असाल हुजूर पाठवीजे त्यावरून हकीकत हालानी मनास आणून जे काही दौलतमेहीत घडेल तैसे अमल करून या आणीक जमायेत देसाईयानी के कुडालामध्ये हवालदार माजी जवली होते मोहीमाती विलायेती चालवीत होते त्यां मधुन कोण फर्जंदीचे मुलाकतीस आला व कोण नाही आला याचे सबब काये

व कोठे गेला व त्याचे तालुकाती काय असे तुम्ही हे गुप्त मनाम इत्तीकत घेहरा आणीत असाल ज याजे चिज गैबतीस सुरत देउनु मध्ये आपुले काम करून घेउनु या मागाल ज आपुले सफराइ व दोस्ती हवालदार माजीस ज्याहीर होणे हे ख्याल गलत या अंदेसा घालिल असे के मनास आणिले ती आमचे दोस्ती तुम्हास कामास येइल व आमचे दुसमानी दुसरेचे दुसमाना सारिखे नव्हे आम्ही तैसे नव्हो जे आम्हास दगा दिल्हे जाइल के आपुले तत्वे कारणे दुसरेन सारिखे ना दौलतखोही करीत असो नू आमचे मतलब दौलतखोही व हलाल खोरी हजरती——असे व मागतो जे आमचे हवालदारीमध्ये विलायेती मामूर व आबादान होते आगर तुसे तरफ + + आसाल हे अमल तफ करून दौलत खोही के यमाजिव हुजूर + + + + ती तैसे करीत जाइजे इला अमल के न कुनद ॰ ये दिसी आम्हास जाहीर होत आसेल काये कामास येइल येसे मिसली के आम्ही हवालदार आतो अमचे सिनेसवे

याचे ते मालकीने अनुभवितील व बाबाजी फरजद येसाजी नाईक जेधे यासी व इनामदार व यकदर हसम लोक मिळोन टके २४॥ सेरीज बाजे वतनदार टके ७॥ जमाबदा मा। दिवाणासी बाब वगैरे हसम लोक याणी देउनु अपला बेहडा कायम राखुन वतन कुल मोकदमीच व लोकाची हवाला केले असे तेचमो। यकदर मानपान घाटका आण गेस व लमणा पाटदाम व जकात वगैरे मुा लोकास पावा(वे) यामो अमचे तफनी दोबस्त सदरहू गाऊ हसम लोकाकडे चाला आहे म्हणोनु मालुम केले तरी सालाबाद गहदम बोगवटा नसरुखानी कार कीर्दी दरकारकीर्दी तनखा मन समान चालिले असे हो(त) सालगु॥ सन समान या साली कमरकुना इस्ताल कली आहे साहेबा हक म्हामती फर्माउनु याचे दुमाले करुनु सुदस्त म्हामती होये म्हणोनु मालुम केले तरी देसमखत फने मौज मजकूर येथील सदरहूमो यकदर इसाफना अमल व देसमुखीचा हक लाजिमा हसम लोक यास साजक दोबस्त आहे सेरीज दुसकलकर्णी व गाऊ कुलकर्णी प्रभु याचे इनाम व हकलाजिमा वगैरे याची व बाजे वतनदार याचे बा(बी) व बाबाजी फरजद यसाजी जेधे याचे टके व दिवाणचा दस्त हिसेबु असेल ते यकदर सेरीज करुन सदरहू हसम लोक वगैरे याजकडे स स + क वगैरे गहदम सालाबाद भोगवटा नसरुखानी कारकीर्दी दरकारकीर्दी सन समान जे रीती चालिल असे असेल तेणेप्रमाणे चालवणे तनखा चालणा। तुम्हास हसम लोकास फिराउनु

दीज मोर्तब सुद फारसी मातबे

रुजसु
सुनिविस

छ १७ माहे जिल्हेज
जि हेज

बार सुद बार

ले ३३७ श्री श १५४० पौष श २

साम्याची गाळ व सेडा हेईल याजकरितां
समाईकीचे मालकी देऊन गाव देणे-
पो दोन तीन टके जमीन बक्षिसात
यावी त्या सेरोज
साम्याचे वाण्णी बरावरींची जमीन
येणेप्रो व आमचे पकीचे ताट सावया
बरोबर + + सदरहू
बटघात होर्गास पोलो
१ थल जोगोयालावाची टकेवाण्णी॰॥।
॥। थल आड म्हसोया
॰॰॥ थल सोइरजाया
॥६ थल रानकण्या
२
सदरहू सर्वा + +
+ + + +
ते अमल दिल्हा त्याची मालकी
तुम्हास मी दिल्ही असे
१॥ लखुजी फरजद तान्हाजी सोन
जी वेटकर
॥ थल सोइरजाया
॥ थल म्हसोया कडपी
॰॥ थल रानकण्या
१॥
३ अर्जोजी व रायोजी कोंडालकर
१३ स्थल म्हसोया आड
।२ स्थल गावजाइ
१३॥ थल म्हसोया आड
।।। थल सोइर जाया
।३ थल मावलक
१॥६ स्थल रानकण्या
३
।६ थल म्हसोया आड

देशकुलकर्णी
॰७॥ थल सोइरजाइ
२॥३ थल म्हसोया फडकी अहद
आनेवाहाल
२॥।१॥ थल रानकण्या देश संतबदल
२॥७॥
६॥।
तपसील
॥ देशकुलकर्णी
॥। गावकुलकर्णी
।५॥ बाबाजी सापाळजी सिदा बला
लजी प्रभु साम वेगे
सुधा यक्षी
६॥।
१॥ कोंडजी धारोजी बाडशाकर
।६ थल वडाचा म्हसोया
॰६ थल गावजाइ
॰३ थल सोइरजाया
॥।९ स्थल रानकण्या
१॥
१॥ नागोजी दवले चा भाजी
सोचाया बदल
॥थलसारी मुा ।६ थल आड म्हसोया
। थल गावजाइ ।॥ आडम्हसोया
॰१॥ थलसोइर । स्थलरानकण्या
॰॥।१॥ ॰॥१॰॥
१॥ राजजी सणस अतोजी लोह-
कन्याबदल
॰। थल म्हसोया आड

२। देक माह्याला तारा योरले सुधा
०।।। थल जोगोबा
।१॥ थल अड म्हसोबा
०३ थल सोईरजाया
॥० थल बाह्मणजाइ
०।।१॥ थल रानकण्या

२।

२ हाशम लोकांत
। हजामपणा बाप (य१)

२।

१॥ बागाजी गोडावळा
०३ थल कारसिंड्या
०६ थल म्हसोबा
१ थल गावजाई
०१॥ थल म्हसोबा आड
(०॥० अथ बाह्मणजाया)
०१॥ थल रानकण्या

१॥

३ रामजी व अनाजी जेधे बेलगकर
१॥ अनसोजी
०६ थल अडाया म्हसोबा
०१॥ थल सोईर जाया
०॥० थल बाह्मण जाया
०।।।०॥ थल रानकण्या

१ थल बाह्मणजाइ ०३ थल सोईर
०६ रानकण्या

१।

०।०

१॥ कुसाजी सुबानजी फरजद रामाजी पिलजी तुपे परसोजी सोहकरा या
०॥ थल महाल्या १ थल रानकण्या

१॥ सुलतानजी चुहाना
१०६ थल आडाचा म्हसोबा
०६ थल रानकण्या

१॥

१॥ वणजोजी ढेकाणा
०।३ थल कारसिंड्या ०३ थल गावजाई
३ थल म्हसोबा आड ०।० बाह्मणजाया
.॥० थल मावल्या ०।३ थल रानकण्या

०।।।६ ०।।६

२। इद्रोजी फरजद येसाजी जेधे
०।० थल कारसिंड्या ०।० थल आडाचा म्हसोबा
०३ थल गावजाई १॥६ थल मावल्या

१३ ०।।।०

२ सोनजी कारकरी मो याजबदल
 इनाम तुमचे हावाली केला असे
१॥ थल गावजाई
॥० थल रानकण्या
२
२ किता आसामदाराबदल तुमचे
 हवाली केले ते
०१॥ थल सोईरजाया
१॥। थल बाम्हणजाई
०१॥ थल रानकण्या
२
१७।
रास ४० टके

०६ लाधी थळ मावल्या
। घडसी गाऊ देणे व कुभार व
 सोनार
०३ थल आड म्हसोया ०९ थल
 बाम्हण जाया

कमाण्यासुधा
। चांभार थल गावजाइ
।० धारवराचा परीट थल वड व आड
०॥ गांवठाण व पासोडी व कासार
 वगैरे सुधा + + + +
०३ थल आड म्हसोया व महाराचा
 म्हसोया
।९ थल रानकण्या व तऱ्यासु
०॥
१॥ येसनाक व धाकला चागनाक
 व बचनाक महार
०७ थल अड म्हसोया १ थल सोइर-
 जाई
०९ कदकी म्हसोया ०७॥ थल रा-
 नकण्या
०।४॥ १०७॥
२२॥। हाडकी हाडवळासुधा थल
 आड थल मालचा म्हसोया
 वगैरे + + + +

येणे प्रो जमिनीचा अनुभव मौजे मजकूरचा आमचे ईसाफतीचा + व हक लाजिमा वगैरे बाबी सुधा सेरजि दिवाणची बाब व देशकुलकर्णी व गाव कुलकर्णी करून तुमचे फरजदाचे फरजद वतन अनुभवणें सदरहू वतन चालण्याबदल दिवाणचे सुर्दसत तुम्हास दिल्हे असे हाप्रो चालणे छ १ मोहरम

मोर्तब
सुद

ले ३३८ श. १६८६ माग० शु. १
इ. स. १७६४ नोवें. २४

यादी वशावळ न्हावी यांची देशमुख जेधे ता मोर ता रोहिडखोरे सु॥ समस सितैन मया व अलफ शके १६८६ तारणनाम सवछरे मार्गशीर्ष शुा प्रतिपदा मुळ पुरुष आपाजी नाइक जेधे देशमूख याजपासी सेवेसी सोन माहाला नावरे न्हावी वेदरी पातशाहा होते त समई हे तेथे गेले होते सबब जे पेशजी देशमुखी ता माची दगडे याची होती त्यांचे हे कारभारी होते नतर कितेक दिवसानी दगड्याचें निर्मूलन झाले तेव्हा आपाजी नाचा लेक बाजी ना॥ हा मागे घरी होता असे वतमान होनाच कान्होजी राऊत व माननाक माहार यांना खबर यावयास वेदरास पाठविले मग हे बादशाहापासी जाऊन सेवाचाकरी केली पातशाहा कृपाळू होऊन आपाजी नायकास तर्फ मारचे देशमुखीचे वतन देऊन ताम्रपत्रे दिली ते वेळी सोन माहाला आपाजी नायकास कामास आला आपाजी नायकानी कृपाळू होऊन आपला कारभार देशमुखीचा तिसरा वाटा देशमुखीचे उत्पन्न होईल ते यावे अतर करू नये यासी वेदरी उभयताचा करार जाला इनाम जाले मग तेथून उभयतास पातशाहानी वस्त्रे देऊन रवाना केले मग हे पत्रपे जण व माना महार असे असता कान्होजी राउतास देशमुखानी जेधे यांची प्रधानकी दिली असा करार करून वाटेने मजल दर मजल येत होते शिरवळचे मुक्कामी आले काजीचे घरी ताम्रपत्रे वाचली ती खबर सोपडे यास कळली तेव्हा सोपडे पाळती राखून वाट धरून बसले मग हे दुसरे दिवसी गाडे सिंदोत आले तेव्हा त्यानी या चौघास जिवे मारिले आणि ताम्रपत्रे घेऊन निरा नदी विंगचे डोहात दगड बांधून बुडवली ही खबर घरी बाजी नाइक व राम महाला यास उचोलीस कळली तेव्हा घरी मोठा कहर नायकामुळीचा जाहला बाजा नाइकानी ये गोष्टीची चौकसी केली तों सोपडियानी पाळती घालून मारले व ताम्रपत्रे नेऊन बुडविली असे कळले मग बाजी नाइक व राम माहाला यिन सोन माहाला हे नायकामुळे घेऊन देशास आले मग हे वर्तमान वेदरी बादशहास कळले बादशहानी बाजी नाइकास व राम माहालियास पत्रे पाठवून वेदरी घेऊन गेले याजवर कृपाळू होऊन फिरोन पत्रे देशमुखीची करून दिल्ही व उभयतास वस्त्रे देऊन देशा रवाना केले ते समयी यानी पातशहास अर्ज केला की आम्ही आपला दावा उगवून घेऊ असा करार करून घेऊन मग आपले देशी आले पर मुलखात धावडी वेदरी येथे जाऊन यारा धरून राहिले ते मुकामी बाजी नाइकास पुत्र सेळोजी नाईक झाले राम माहालियास दोघे पुत्र तान माहाला व जाव माहाला असे जाले मग पुढे येक पुत्र जाव माहाला आपले वतनाकडे राहिला तान माहाला देशमुखापाशी राहिला बाजी नाइकानी त्यास सेळोजी जवळ नेमोन दिल्हा मग बाजी नाईक तेथोन शेवादाव करून जबरदस्तीने इकडील वतनाचा लाजिमा

धुरंधरस्य प्रकाशिताखिलधर्मस्य निखिलमहीमंडलमंडनीभूतानवद्यविद्या महापीठ समाश्रिताभ्यर्हित साम्राज्यलक्ष्मीसिंहासन छत्राधीश्वरस्य श्रीरामराजस्य निजवश-वर्तितसह्याचलप्रत्यकूपरिसरवर्ति तत्कोंकणाभिदजनपदांतस्य लवणसिंधु संगत-नदीकूलस्थितक्षारपत्तनप्रमुखसार्धसप्तशतग्रामाधिकृतस्य वेंकटापाभिधस्य तथा श्रीमातुर्लिंगोपाभिद्ररंगनायक देशमुख्यस्य तथा तत्तद्ग्रामाधिकृतानां लेखकानां तथानेकशिल्पोपजीवि-मुख्यानां श्रेणीनां चेदमप्रतिहत शासनपत्र वरीवर्ति । यथा चिरंतन संगमेश्वर ग्रामनिवासि गोळवलीकरोपाभिद राघोपाध्यायपुत्रो भास्करो-पाध्याय नामार्थी राजधान्यां धर्माधिकरण माध्याह्मार्थयिनोरमीत्युक्तवान् । ततश्च प्राड्-विवाकाभिः कस्मिन् विषये कथं केन धर्षितोसीत्यादिपृष्टे भाषामुक्तवानित्थं । पूर्वं मत्तः पितृपितामहप्रपितामहादिपरंपरागणनया एकपंचाशत्तमाय अस्मत् पूर्वजाय काश्य-पान्वयाय भास्करोपाध्यायाय श्री विक्रमार्कान्वयेन सत्येश्वराभिधराजेन आदिदेवमंदिरा देवमंदिर सह भूद्रान् द्विपथ्याशन्नदीवा वज्जाशीविचिग्राममंडलमिति सीमोपलक्षित पंचाशीत्युत्तरशत मख्यानां ग्राम क्षेत्र सवर्गगा धर्माध्यक्ष ज्योतिष वृत्त्याधिकारो जलधारापूर्वक चिरंतनजीवनाय दत्तः । स च एतावत् कालपर्यंत मद्ग्वाधिकेर्भास्करो पाध्याय वंशीयैरप्रतिरुद्ध [हल] भावशो भोभुज्ये । अथ मदीये पितरि रघुनाथोपाध्याय शर्मणि धर्माध्यक्ष ज्योतिषवृत्तिं भुंजाने एक त्रिंशाधिकद्वादशमिते शालिवाहनशके सौम्यशरदि वर्तमानायां तलपोत्सालप्रान्तवासि गणेश ज्योतिषि कांगजो नारायण ज्योतिर्वित् स्वकुटुंबजीविकाकार्पण्यमसहमानो ग्रामग्राममटन् संगमेश्वरग्रामे मत्पि-तृसविधमेत्य स्वीयं सुजनतामाविष्कुर्वन् निजवृत्तिरुत्तशनादिसर्वं वृत्तमावेदयति स्म ततश्च मत्पिता नारायण ज्योतिर्विदुक्ताखिलवृत्तांतमाकर्ण्य तत्प्रदर्शितस्वसुजनता स्ववृत्त्यु-पयुक्त तदभिज्ञतां चाकलय्य भोजनादिना सत्कृत्य तं स्वीयमिव मन्यमानोऽनुदिन-स्नेहधर्मावहन् निजधर्माधिकरण ज्योतिषाधिकार प्रकार क्वचित् क्वचित् नारायणेनैव कारयामास । नारायणोपि मत्पितुराज्ञामनुपालयन् अनुक्षणमधिकं स्नेहमावहन्न-स्मत्पितृसंनिधावस्ति स्म एवच वर्षद्वयमिते कालेतिक्रांते नारायणज्योतिर्वित् मत्पितरं रघुनाथ पृच्छतिस्म भवदनुज्ञया स्वकुटुंब परामृश्य मासद्वयेनागमिष्यामीति । ततश्च मम पिता मासद्वयादर्वाग्व स्वकुटुंबेन सह त्वया आगंतव्यमिति नारायणमादिष्टवान् । ततः नारायण ज्योतिर्वित् पत्निपुत्रत्रय समेतोऽस्मत्पितृसमीपमागत्य तदाज्ञया पूर्ववदा-स्तेस्म । ततोन्यतस्मिन् वर्षे नारायणानुजः कूर्मज्योतिर्वित् पत्नीसुतद्वययुतो जीवनवृत्तिहेतुना संगमेश्वरग्राममागत्य स्वपूर्वनारायणानुमत्या कस्थानस्य कुटुंब-भरणादि कथं कर्तव्यमित्यादिविषये मत्पितरं पृष्टवान् । ततो मज्जनकेन रघुनाथेन गणेशनायको देशमुख्यः प्रार्थितो । अयं ब्राह्मणोनुपपन्नः कुटुंबी भवतामाश्रय कांक्षमाणो भवद्भिः स्थापनपोषणादिनोपकर्तव्य इति । अथ देशमुख्य गणेश नायकेन तदवधार्य श्रीलक्ष्मी केशव पुण्यवाटिकैकदेशे स्थापिते कूर्मज्योतिर्विदि

कतिपयेष्वहस्वतिक्रांतेषु च नारायणेन मत्पिता रघुनाथ पृष्टः मयास्वस्य वधोश्च कुत्र कथ भवतव्यमिति । अनतर मत्पित्राप्यादिष्ट सगमेश्वरग्रामस्थ ब्राह्मणेतर जातिगृहे विवाहादिषु यावद्रूप्यलभेत तदरमत्त कुटुबभरणाय त्वया गृहीतव्यमिति एव प्रकारेण तदाज्ञावर्तित्वेन स्थितयोस्तयोर यो वधु कृष्णज्योतिषकारयः स्वकुटुब-पुत्रत्रयसमेत समागत । सोपि पूर्ववत् गणेश दशपुरयाय आवेदित । तेनापि कूर्म-ज्योतिषिकवत् स्थापनादिनोपकृतः । एवच सप्त वर्षव्यतिक्रातेषु रघुनाथो मम पिता पुत्राद्यभावेनात्तिनिर्विंद्य श्रीवाराणसीं जिगमिषन् स्वपूर्वज-वृत्तिं तत् कृत्स्नतरे दाया-देष्वेव भुजानेषु स्वानुभूयमानाणांमध्ये काश्चित् ग्रामान् कृष्णाभिद दायादे निक्षिप्य सगमेश महायल शिवन कोसुम धर्मपुर सज्ञक पचग्रामान् नारायण प्रार्थनयात स्नेह यत्रिततया च महाजनसमक्ष नारायण ज्योतिर्विदि न्यासरूपान्निक्षिप्य पचग्रामोत्पन्न धनार्धं अनुवर्ष अस्मन्निमित्त त्वया वाराणसी प्रेषितव्यमिति नारायणेन सह समय-कृत्वा पुनश्चाह वाराणसीतो दिष्ट्या समागतश्चेत पचग्रामांस्ततो ग्रहीष्यामि यदि पुनमद्यनागने तर्हि सगमेश प्रभृति पचग्रामा कृष्णदायादाधीना कर्तव्या इत्यपि सविद कृत्वा पत्नी द्वितीयो वाराणसीं प्राप्य यात्राविधिं समाप्य महाक्षेत्रे पत्सानिस्म ततोप्यरिमन्वर्ष नारायण ज्योतिर्विदपि वाराणसीं जिगमिषुर्मत्पित्रायत्तीकृत सगमे शादि पच ग्रामान् स्वबधुद्वयायत्तीकृत्य स्वय महाक्षेत्र प्राप्य यात्राविधिं कृत्वा मत्पितृसन्निधानेन मासद्वयक स्थित्वा पचग्राम-सबधि समयोक्त धन मत्पित्रे समर्प्य पुनरप्येव यथा काल प्रापयिष्यामीति मत्पितर उक्त्वा सगमेशग्राम येत्य कदाचिन्मत्पित्रे सामायिक धन प्रापयन्नपि राघोराध्यायेन पचग्रामा कृष्णार्पणबुध्या वाराणस्यां मह्य दत्ता इति काश्चि मदपि दायादान् मतार्थ काश्चित् क्रय दत्वा गृहीता इति वदन् । स्वय बधुद्वययुतःकूटसाक्षी मतेन पचग्रामान् बधनवक भुजानो निधनं गतोऽनुवत्सर कूर्मज्योतिषिक तत कृष्ण ज्योतिषिकोपिच । मत्पित्रा तु वाराणस्यां विवाहांतरेनुष्ठिते तत सप्तवर्षांते मत्पुत्रसन्ने अनतर वर्षचतुष्टयेन पचतामापि । अथानुगताप्यां मन्मातर्यह स्वमातामह गृहे वर्धितस्संस्कारितोप्या पितश्च तत्रैव पच त्रिंशद्वर्षाण्यतिक्रांत सप्राते मातुलोपदिष्ट निज सर्व वृत्ति वृत्तांत स्वपूर्वजार्जित भूमिमागत्य पुन स्वदायादेभ्योन्येभ्यःस्थाविरेभ्यश्च चिरतन वृत्तिविषयक पत्रादिभ्यश्च विदित निजपूर्वजार्जित धर्माध्यक्ष ज्योतिशाधिकारोदत सगमेशप्रभृति पच ग्रामवृत्तिं नारायण कूर्म कृष्ण ज्योतिर्विद् पुत्रान्भुजानानालोक्य सर्वजनसमक्ष तान्नभ्यर्थयमिति । मत्पूर्वजार्जित ग्रामा भवद्भिरतः पर न भोक्तव्या इति वारवार निषिद्धा अपि मया ते स्वार्जवभावेन सर्वजनान् वशीकृत्य केषांचित्कूट वादिनामनुमतेन नैतेधुना तव ग्रामा त्वत्पित्रा रघुनाथेन मत्पित्रे नारायण ज्योतिर्विदे वाराणस्यां स्वत्वनिवृत्तिपूर्वक दत्ता इति प्रतिवदति स्म बहुशा । एव चाहमपि वर्षद्वय तैर्वादद्वयतथाग्रामगणपाद्यैः सहविवदमानोपि पचग्रामानलभमानोत-

पर स्वपितृप्राप्तिं धर्मत उपलब्धुमीहमानो धर्माधिकरण प्राप्तोऽधुना श्रीमहाराजे राजपुरुषैश्च लिखितादिप्रमाणतो मदीया वृत्तिं भावयित्वा मह्य दापनीया ॥ अथैतद्भास्करस्य प्रतिज्ञारूपभाषित सभ्यैराकर्ण्य पत्रे लेखयित्वानन्तर मुद्रया पुरुषैश्च नारायण ज्योतिर्विदादि बंधुत्रयस्य षट् पुत्रेषु गणेशराम नृसिंह हरि केशव वासुदेवाभिधेषु धर्माधिकरण मानितेषु व्यवहारः प्रवर्तितः । तत्र प्रथम भास्करोक्त प्रतिज्ञां तन्मुखेनैव प्रत्यर्थिनो नारायणादि बंधुत्रय पुत्रान् गणेशादीन् श्रावयित्वा पुनः पत्रे निवेश्यानंतर गणेशादयः षट् बंधवोऽप्याज्ञप्ताः भवद्भिर्मनः कूटतां वाक् छलादिकं च विहाय यथावृत्तमेवावेद्यः स्वामियोगः परिहर्तव्यः इति । ततस्ते प्रातर्वदिष्याम इति प्रतिज्ञाय निष्क्रांता । अपरेद्युस्तेषु चतुर्ष्वेव नारायण कूर्म पुत्रेषु गणेश राम नृसिंह हरिषु धर्माधिरणमागतेषु सभ्यैर्वक्तव्य स्ववृत्तमित्युक्ते तैः प्रत्युक्त यथा । तलघोसालप्रांतवासिगणेशज्योतिर्विकामजो नारायणेत्यारभ्य पंचग्रामान् न्यासरूपान्नारायणे ज्योतिर्विदि निक्षिप्येत्यादि मत्पितृसन्निधानेन मासदशक स्थित्वेत्यत भास्करोक्त वृत्तांत सर्वं सत्यमित्येव संप्रतिपत्त्यानन्तर विषयान्तरमेव प्रत्यवस्कंदान्तमासहग्मूचुर्यथा भास्करोपाध्याय पिता रघुनाथो वाराणसीमधिवसन् अस्मत्पितृ नारायणस्यातिपरिचर्ययापरितुष्टः तत्प्रीतिपात्रे तस्य पंचापि ग्रामान् श्रीकृष्णार्पणबुध्या स्वत्वनिवृत्तिपूर्वकमस्मत्पित्रे नारायणाय ददाविति । अत्र प्रमाण किमिति सभ्यैन एव पृष्टे साक्षिण संतीति प्रत्यूचुः तच्च वृत्त तत्क्षणमेव सभ्यै पत्रे समालेखि । अनंतर कृष्ण ज्योतिर्वित्पुत्रौ केशव वासुदेवौ पृथगानीय पूर्वानुसार्यं सभ्यैः प्रकृत व्यवहार विषयो वक्तव्य इत्यादिष्टावूचतुस्तदपि यथा तलघोसालप्रांतवासि गणेश ज्योतिर्विकामजो नारायणेत्यारभ्य पंचग्रामान् नारायणज्योतिर्विदि निक्षिप्येत्यादिमत्पितृसन्निधानेन मास दशक स्थित्वेत्यत भास्करोकोदित सत्यमित्येवांगीकृत्यानंतर स्वबंधूक वैपरीत्यन वृत्तमुक्तवतौ तदपि चैव भास्कर पिता रघुनाथो वाराणसीं वसन् अस्मत्पितृव्येण नारायणेन प्रार्थित एव भवतांवद्धो वृत्ति भवदाश्रयेण बहवो जीवंति वयमप्येतावत्काल भवदाश्रयेण जीवामोतः परमपि जिजीविषामश्चात उपरिष्टादस्मदधीना. पंचग्रामा. संति तेस्माकं स्वत्वनिवृत्तिपूर्वकं भवद्भिर्दातव्या इति । अनंतर रघुनाथेन एव न घटत इति वारवार उक्ते नारायणेन पुनरुक्त पंचग्रामाणां मूल्य गृहीत्वास्माक देया इति तदानीं रघुनाथेनांगीकृत्ये मूल्य दत्वास्मत्पितृव्येण नारायणेन पंचग्रामा गृहीताः किमत्र प्रमाणमिति सभ्यैरुक्ते रघुनाथहस्तात्पत्र गृहीतमित्युक्ते पुनः कियन्मूल्य दत्तमिति पृष्टे वासुदेवेनोक्त न जानीम इति । केशवेनोक्त पत्रे लिखितमस्तीति एव पूर्वपक्षमिरुक्त विप्रकृतिंनीतवतौ ॥ सभ्यैरेतद्व्याकर्ण्य पत्रे निवेश्योभयेषामर्थि प्रत्यर्थिनां प्रतिभुवौ गृहीत्वा अभ्यंतरेषूभयेषां साधनेषु विचारितेषु भास्करेणाभ्यर्थायि यथा । अह वृत्तीप्रद सत्येश्वर नृपदत्त ताम्रपत्राणि तदर्वाग्भूत तत्तत्स्वत्वापुरुषपत्राणि च धारयामि भोगश्चापि सततो प्रतिरथश्च मत्पूर्वजानामेव मदीय जनक रघुनाथस्य श्रीवाराणसी प्रस्थानकालमारभ्य मज्जन-

पलब्ध्या सत्यव्यवहार इति निष्कर्षः सर्वसंमतः गणेश ज्योतिर्विदादीनां तु प्रमाण-त्रयानुपलब्ध्या मिथ्या व्यवहार इति सर्व संमतया निश्चयः समजनि । अथ भास्करस्य जयपत्र-लेखे गणेश ज्योतिर्विदादीनां दंड प्रमाणमपि दंड्यास्युपसंहारणादत इति सामान्यशास्त्रतो दंडाभावे समादिष्टे प्रतिमुखोमुक्तो चाङ्गप्तायां गणेश ज्योतिर्विदादि पदूषधुभिः निर्वेदादिव देशमुखप्रतिनिधियादवनायकः संगमेश निवासि तत्तज्ज्ञाति सामण्यादयश्च स्वजीविका विषये प्रणयपूर्वकमुक्ता एव । एतावत्काल पंचग्रामान् भुजानैरस्माभिः स्वकुटुंबभरण कृतं अधुना निरस्तजीविका क्व जीविष्याम. । सर्वसन्यस्य गमिष्यामः प्राणान्वा त्यक्ष्यामः इत्यादिना तैर्यदिव प्रभृतिभिस्तदाकर्ण्य प्राड्विवाकायनुमत्या भास्करोपाध्यायमाहूयोक्तमित्थ गणेश ज्योतिर्विदादयो युष्मत्पूर्वजाश्रितः अतोपि सर्वशो महान्तो तये ते भवद्भिरनुपालनीया एवेत्यादिना यथायथ सांत्वपूर्वमुक्ता नंतर संगमेश्वराख्य ग्रामस्य धर्माध्यक्ष ज्योतिष सत्ता गणेशादिभ्यो देयेत्युक्त भास्करेणैतदाकर्ण्योक्त गणेशादिभ्यः सकाशात्संगमेश प्रभृति पंचापिग्रामानिष्काशिताः अतः पर भवता छने संगमेश्वर विनाग्राम चतुष्टयान्यतम एकोग्रामः गणेशादिभ्यो दीयेतेत्यंगीकृते पुनश्च सर्वे संगमेशाख्य एव एको ग्रामोदेय इति भास्करेण प्रसह्यांगीकारितुमारब्ध सर्वेषां संकोचानुहलध्य तामालक्ष्योक्तवान् भास्करः । भवन्निमित्त देशमुखप्रहमतरेण संगमेशग्रामसबंधि ज्योतिष मात्र वृत्तिः गणेशज्योतिर्विदादि पधुभ्यो दत्ता किं च संगमेशग्रामसबंधि धर्माधिकरण वृत्तिः देशमुख्य प्रहसबंधि ज्योतिषवृत्तिश्च न दत्ता । एवं चिरंतन लिखित भुक्ति साक्षिभिः प्राड्विवाकायनुमत्या निर्णीय लिखितमिदं जयपत्रं । अत. पर भास्करेण स्वपूर्वज परंपरागता पूर्वोक्त सीमांतर्वर्ति ग्रामाणां धर्माध्यक्ष ज्योतिषद्वयावृत्ति. संगमेशग्रामसबंधी धर्माध्यक्ष वृत्तिः देशमुख्यप्रहसबंधी धर्माध्यक्ष ज्योतिषवृत्तिश्च स्वपुत्रादिवंशपरंपरयोपभोक्तव्या गणेश ज्योतिर्विदादिभिः संगमेशग्रामसबंधि ज्योतिशमात्र देशमुखप्रहमतरेणोपभोक्तव्य नान्यत्रेषांसबंधः । एवं कृतनियमानतिक्रमेण स्वस्ववृत्ति भुंजाना यथैते परस्पर न विवदिष्यति तथा वर्तितव्या. नियममतिक्रामतो यथायथ दंडनीयाश्चेति ।

'शोभ । न लेखम । यांदा' । (३ ओळींचा मोर्तब)

ले. ३४०

शके १५२२

इ. स. १६००

छ. श्री तीर्थसमदरुशन वेदशास्त्रसंपन्न राजश्री दामोदर पाध्ये व राघो पाध्ये व पनो पाध्ये उपनाम गोळवलीकर साकीन कसबे संगमेस्वर गोसावी यासी कानोजी राजे प्रभाणवलीकर दंडवत सुहूर सन ईहीदे आलफ लिहावया कारण तुम्ही शृंगारपूर राजधानीस येऊनु आम्हापासी विदीत केले जे आपले वतन कदीम जोतीष व धर्माधिकरण व देशोपाध्यपण आस्लधिकार आज मौजे देवघर तपे

तुनारपूर मामले मुजाफुरनाद् ऊर्फ ममोल व किल्ले सिलणा तहद मौजे देवघर मामले हमजाबाद् आमल यदर मेमून मुस्लफाबाद् ऊर्फ दाभोल व मौजे सिरवाव नदी सह्याद्रिघाट चुडासोले पैठी दर सिर्हो मिरास मात कदम चालिले व हल्ला चालते यामध्ये कसबा संगमेश्वर येथील जोतीष व ग्रामोपाध्येपण सरदेशमुखाचे घर खेरीज करून जोसी कसबे मजकूर यांचे चालत आले यामध्ये राघो पाध्ये यांचा वत[*] याव नदीपासून सोनवी नदीपावेतो व पनो पाध्ये याचा वत गड-नदीपासून गिमवी देवघर पावेतो व दामोदर पाध्ये यांचा वत सोनवी नदीपासून गडनदीपावेतो एकून गाव पुरातन १८५ एकसे पच्यासी वृत्तीचे गांव पहूत चाल-वायास पुरुष थोडे राघो पाध्ये व पनो पाध्ये आशक वृत्तीत शद्र गाव फार उभयेताचे पुत्र काही गावी वृत चालवायास जातात कितेक गावी मुतालीक ठेऊनु चालवितात त्यास कितेक मुकासी नूतन भट ठेऊऊन कार्यप्रयोजन करावितात यामुळे वृतीचा
(मराठी अपहार होतो व दामोदर पाध्ये आपण आपला वतनूत चाल-
अस्पष्ट वीत आलो आपण महायात्रेस पुत्र भतो पाध्ये घेऊनु गेलो
शिक्का) ते नवा वर्षी स्वदेशास आलो मागे लोकी वृतीचा उपमर्द केला
जे सांप्रत वेदमूर्ती विस्वनाथभट व हरीभट व वासुदेवभट राजपुरोहित यांनी शृंगार-पुरी सरकारी कारकून व चाकरमाने आहेत व ता संगमेश्वर येथे कारकून चाकर-माने आहेत यांचेथे आमचे उपाध्यपणाच मानाविसी जोरावारीने कलह आरंभिला आहे आमचे चालो देत नाही व मौजे कोलथे व आचोनु पुरा व वाडा धानेरी व मजरे चादीवणे ता मजकूर या गावी देवरुखे लोक राहातात त्यांचेथे जोतीष व धर्माधिकरण व उपाध्येपण आमचे आम्ही चालवीत आलो सांप्रत देवरुखे आम्हास म्हणतात की आमचे घरी भोजन कराल तरी आमचेथे उपाध्यपणादिक सर कर्मे तुम्ही चालवा भोजन न करा तरी आमचे घरी येऊ नका व मौजे फणसवणे ता मजकूर या गावी ज्योतिष व धर्माधिकरण आमचे आम्ही चालवितो श्रीजोगमाता देव कोंड मौजे मजकूर येथे कसबा संगमेश्वर येथील कोणी विरला लोक येवुनु राहिले तरी कसबा मजकूरचे जोसी येवुनु उपाध्यपणाकरिता कज्ज्या करितात अशास आपण राजे धर्मपरायेण असतां वृतीलोप होतो हा धर्म नव्हे आमचे पुरातन वृत मनास आणून कार्य आज्ञा ते केली पाहिजे त्यावरून राजश्री केशव नायेक व साम नायेक सर देसाई व महा-दाजी विष्णू सरदेशकुलकर्णी मामले मजकूर या हुजूर मळे लोक व शिस्त ब्राह्मण व गांवगन्ना सोनू महनसर यांस आणिले सि॥

रघुनाथ जोसी ममाणवलीकर	विस्वनाथभट सभे
केशवभट आगल्ये उपाध्ये व	विस्वनाथभट व हरिभट व

---

१ प्रथम 'चालवायां' असे होते ते गिरवून 'चालवीत' असें केलें आहे. * वत=वाटणी

माहान देवप्रतिष्ठा कुंड मंडप
कलशारोपण रुद्रानुष्टान आ
[च]! स्तथाप्यापन वापी कूप
तडाग आराम अनुष्टान सा
द्रस्य व्रत उद्यापन यौत रमाता
नुष्टान शांतीक पोष्टीक
लक्ष होम कोटी होम आचार्ये
त्वाप्रपूजन मातृकापूजन

सस्कार आत्यक्रिया गोदान
वृषोत्सर्ग पथश्राध या
सेरीज उपाध्यपणाचे मान
व्या भोगोवटा

येणेप्रमाणे पुरातन तुमचे चालिले आसे त्याप्रमाणे आपले पुत्रपौत्रादि वशपरपरा उपभोग करून सुखे आसिजे याश जो कोणी इटेहरबील करील तो देवब्राह्मण द्रोही पच महापातकी यासेरीज हमजाबाद व तुजारपूर तर्फेत तुमचे वतनाच गाव आहेत तेथे काही मुकासियाणी वगैरा लोका नवेच ब्राह्मण घलाउनू कार्यप्रयोजने करितात त्यासहि आणून त्यांचा इनसाफ सिम्रच केला जाइल या विसी तुम्ही आपले मन समाधान आसो देणे जाणिजे शक १५२२ शार्वरी सवत्सरे छ १० माहे रविलाखर 'मोर्तब' ।*

ले ३४२ श १५५८ माद्र शु ११
इ स १६३६ सप्र १

(मूळ फारशीत सुमारें २८ फारशी शिक्के आहेत)

[हे फारशी शिक्के ज्यांचे, त्यांची नांवें त्या त्या शिक्याजवळ एकाच लेखकानें फारसींत लिहून ठेविलीं आहेत नंतर त्याखालीं मोडींत त्या त्या अधिकाऱ्यांनीं आपल्या सह्या केल्या आहेत कारण सह्यांचें अक्षर वगवेगळें आहे सह्यांच्या जवळ

---

१ कोंकणांत शके १७५० च्या सुमारास देवरुखे आणि कऱ्हाडे-चित्तपावन यांत एका क्षुल्लक कारणावरून तेढ उत्पन्न होऊन पामण्य माजलें या वादांत कित्येक वेळां वाद उपस्थित होऊन त्यांत देवरुख्यांकडे भोजनादि व्यवहार करण्यास मुळींच हरकत नाहीं असा निर्णय झाला व त्याचप्रमाणें हल्लीं सर्वत्र व्यवहार सुरूहि आहे याचा ऊहापोह रा पिंगुळकर यांनीं आपल्या ' चितळे भट्ट प्रकरण ' नांवाच्या छोट्या पुस्तकांत केलेला आहे, तो वाचकांनीं अवश्य पहावा पेशवाईंत हि या वादानें एकदां उचल खाला होती तेव्हांहि अखेर देवरुखे ब्राह्मणातर्फेच निकाल झालेला आहे (पुरंदरे द १ ल १७६ पहा) त्यामुळें आतां सदर लेखास मुळींच महत्त्व राहात नाहीं [रु बा पुरंदरे] * जोडावर याचेच शिक्के केले आहेत

बारीक अक्षरांत भिन रेघेनें कोणी सह्या कराव्या ह्यासंबंधीचे नुसते मुद्दे दिले आहेत.]

महाजर व तारीख छ ११ माहे रबिलाखर मामले मुजाफराबाद व किले सिऊणे सुहूरु सन सब्बा सलासीन वा अलफ बि हुजूर हाजीर मजालसी

इजन वा रफ्त आत दस्तगाहा

शरयत पन्हा काजी अली

मील माहामद कासीम हवालदार

हकीम शरा मामले मजकूर

मामले मजकूर वा किले मजकूर

मामले मजकूर		किले मजकूर	
हस्तरस अनन पंडित मजमदार	मसुरुल अनाम विठ्ठल नायेक सरदेसाई	गोविंद रुद्राजी मजमदार	रामाजी लिंबाजी थानीच हेजीब
		केसो महादेऊ निधावान	केशव नायक सरदेसाई
आनाजी लखमस घिगदर हेजीब	नरसो एकेथा नियरायेराऊसर सरदेसाई वा सर	गणो हरी सब-निवीस	गोविंद केशव निवीसी व पोता

या हुजूर जाहाला महाजर येसा जे दरोविला अनो पाध्ये बीन दामोदर पाध्ये वा नारो पा ने बीन अनत पाध्ये गोलवलीकर धर्माधिकरणी वा जोसी अज मौजे देवघर मामले हमजाबाद मुजाफती यदर मेमून मुस्तफाबाद ताहाद मौजे देवघर तपे तुजारपूर मुजाफती किल्ले मजकूर मालुम केले जे सदरहू बंदप्रमाणे धर्माधिकरण वा जोसीगिरी आपले × हीया ओवुन पिढीदरपिढी मिरासी वृत्ति मात कदीम चालिले असे वा हलीी चालते येसे असता कृष्ण जोसी कसबे सगमेश्वर हुजूर जाऊन गेरवाका मालूम करून आपले मिरासीस खलेल करून फर्मान हुमायुनू सादीर जाहले तरी आपण कदीम मिरासदार दुबीयाम हि हिंदू राजे याचे वेलेचे ताम्रपटे हुजरी घरीतासे वा भोगवटा असे खातिरेसी आणून आपणासी महाजर करून देणे म्हणोन त्यावरी उपाध्ये मजकुराचे मिरासीचे ताम्रपटे कारकीर्दी हिंदू यानी राजे तागायत साल मजकूर १७५२ साल जाहालौं असत धर्माधिकरण वा जोसी-गिरी याचे मिरास येसहीं असे वा त्याप्रमाणे पिढी दरपिढी भोगवटा चालत असे ममोजिब ताम्रपटे उपाध्ये मजकुरासी निसबत असे वा चालत असे कृष्ण जोसी मजकुरासी निसबत नाहीं हा महाजर सही देसील देवघर किल्ले मजकूर (फा शि [१])

ले ३४२ श्री श १५८१
इ स १६५९

अस्सल पत्राप्रो हुजूर ताळिक
राजश्री तुळाजी आंग्रे सरखेल
('श्री शाहू' तुळाजी आंग्र याचा अस्पष्ट शिक्का)

छ श्रीमत् सकलतीर्थसमुद्रस्नानवे वेदशास्त्रसपन्न राजश्री नारो पाध्ये बीन आनो पाध्ये व केसो पाध्ये बीन नारो पाध्ये धर्माधिकरणी व ज्योतिषी व अष्टा-धिकारी गुणवलीकर मोकाम कसवा सगमेश्वर यांसी सुयाजी राजे प्रभाणवलीकर दडवत तुम्ही येऊन विनती केली की आपली मिरास कदीम धर्माधिकरण व जोसी-गिरी व आष्टाधिकार देहाये ता सगमेश्वर व ता कोडिवरे व तपे तुजा(र)पूर तहद मौजे देवघर मामले हमजाबाद आमल यदर मेमून मुस्तफाबाद वडिलापासून पिढी दर पिढी कर्ती १७७५ चालिले असे व भोगवटा चालत असे व ताम्रपटे असेत व वृतीचे कागद वडिल राजश्री राजे गोसावी याचे होते ते सापत मौजे भिवनिपामधे ठेविले होते तेथे जलले आपणास दस्तुर पाहिजे म्हणून हुजूर जाऊन वृतीचा फर्मान करून

---

१ जोडावरून दोन निरनिराळे फारसी शिक्के आहेत एके ठिकाणी मध्येच कागदास बरेंच मोठें भोक होतें तें कागद लाऊन बद केलें अशा जोडावरहि शिक्के दोन केले आहेत.

आणिलात तो तुम्ही आमासी दाखविला त्याप्रमाणे आपले पत्र करून देणे म्हणून बोलिलेती आत काणासी आणून बरहुकूम फर्मान हुमायुन व मिसाली ठाणा सनद् करून दिल्हे असे तुमचे धर्माधिकरण व जोतीगिरी व आशाधिकार व वडीलकी व साधकबाधक व निपुत्रिक देखील दायाद गोलवलीकर मुकरार करून दिले असे उपभोग करून सुखे असिजे आमुचे वडिलानी तुमचे वडिलास सूर्यग्रहणी दत आगर देखील पर्डे व सेत कुलचाव कुलकानूनादी वेठ वेगार फर्मास दर सवाद मौज गोलवली दिल्हे असे व भोगवटा चालत असे बरहुकूम तुम्हास मोकरार केले असे उपभोग कर्णे तुम्हास पुत्रपौत्री हाच कौल दिल्हा असे पेस्तर कोणी इसकील करील ता पचमा(हा)पातकी असे सने १५८१ 'लेखन' सिमा।' (दोन ओळींचा मो)

ले. २४३ श्री श. १५६१ आश्विन

इ स. १६५९ सप्ट. आक्

ध श्रीमतु सकलतीर्थसमदुरुशन वेदशास्त्रसंपन्न राजश्री नारो पाध्ये बिन अतो पाध्ये व केसो पाध्ये बिन नारो पाध्ये धर्माधिकारणी व जोतीषी व अशाधिकारी गुणवलीकर मो का सगमेस्वर गोसावी यांसी केशर नायेक सरदेसाई मामले मदर मेमुन मुस्तफाबाद व मामले मुसाबाद व देसाई ता सगमेस्वर नमस्कार उपरी तुम्ही येऊन विनती केली की आपुली मिरास कदीम धर्माधिकरण व जोतीषगिरी व अशाधिकार देहाये ता सगमस्वर व ता कोडीवरे व ता तुलारपुर तहद मौजे देवघर मामले इमजाबाद अमाल मदर मेमुन मुस्तफाबाद वडिलापासून पिढी दर पिढी वरो १४७५ चालिले असे व भोगोग असे तानपर्ये आहेती वृतीचे कागद वडील नायेक गोसावी यांचे होते ते सावती मौजे सिवनियामध्ये ठेविले होते तेथे जालिले आपणासी दस्तुर पाहिजे म्हणऊन हुजूर जाऊन वृतीचे फर्मान करून आणिलाती तो तुम्ही आमासी दाविला + + + आपुले पत्र करून देणे म्हणऊन बोलिलेती अत कर्णासी आणऊन बरहुकूम फर्मान हुमायुन व मिसेली ठाणा सनद करून दिल्हे असे व तुमचे धर्माधिकरण व जोतीषगिरी व अशाधिकार व वडीलकी व सादक व बाधक व निपुत्रिक देखील दायाद गोलवलीकर मोकरर व मन्हामत केले असे उपभोग करून सुखे असीजे व आमचे वडील नायेक गोसावी यांही तुमचे वडिलास सूर्यग्रहणदत सेत व पाल व पालामधील आगर व कालवा आवा व कवलठा नजीक सेत काठी पालचा कुलचाव व कुलकानूनाली दिले दर सवाद मौजे असुर्ड नजीक भाग तालुक सासा दिल्हे असे व भोगवटा चालत असे बरहुकूम सालाबाद तुमास मोकरर केले असे उपभोग करणे तुमासी पुत्रपौत्रादि फा स ह्या ची कौल

---

१ हा जोडावर लिहिला आहे

(फा. शि.) दिला असे व पेस्तर कोणी हिंदू ईवे इस्कील करील तो पंच माहापातकी व मुसलमान हरे इस्कील करील तरी डुकराचे वध व मुसलाचे सेगद असे शक १५८१ आश्वीन

ले. ३४४

शके १५८३ माघ वा १२
इ. स. १६६२ जाने. २१

मसुरु हजरत राजश्री सिवाजी निळकंठराऊ सुभेदार नामजाद मामले प्रभावली यांसी सिवाजी राजे दडवत सुहूर सन इसने सितैईन अलफ वेदमूर्ती नारो
श्री शिवन पाध्ये बिन अतो पाध्ये व केसो पाध्ये बीन रायो पाध्ये व केसो पाध्ये
रपति हर्ष बीन विठल पाध्ये गोलवलीकर साकीन कसबे संगमेश्वर याणी श्रीगार-
निदान साम पुरीच्या मुक्कामी येऊन अर्ज केला जे आपले मिरास वतन कदीम
राज मतिम धर्माधिकरण व जोतीष व देशोपाध्यपण अष्टाधिकार अज मौजे
त मधान देवघर ता तुजारपूर मामले मजकूर व ता संगमेश्वर व ता कोंडिवरा मामले मजकूर तह्द मौजे देवघर मामले हमजाबाद मुजाफत पद्र मैमुन मुरतफाबाद ऊर्फ दाभोल व कसबे संगमेश्वरी धर्माधिकरण व देशमुखाचें घरी जोतीष पुरातन पिढी दर पिढी भोगोटा चालत आला आहे वतनाचे ताम्रपटे कारकीर्दी राजा सत्येश्वर व तुरकांचे कारकीर्दीची पत्रे असेत हाली माहाराजास तळ कोकण अर्जानी जाहाले आपणासी ताजा सनद पाहिजे व सदरहूप्रमाणे पत्रे दाखविली ये धावे केसव नायेक सरदेसाई मामले मजकूर व आवजी नासुवा मोकादम कसबे मजकूर व फुक सेट सेटीया कसबे मजकूर व गणोबा किंबल व नारोबा फरकरा व सोनबा नायवाड माहाजन कसबा मजकूर याणी अर्ज केला जे सदरहूप्रमाणे वतन उपाध्ये मजकूर याचे पुरातन चालिले आमे व हाली भागोटा असे पेस्तर चालिवणार साहेब धनी आहेत हा इलतिमास खातिरेसी आणून सदरहू प्रमाणे वतन उपाध्य मजकूर यासी मोकरर करून हे पत्र तुम्हासी सादर केले असे तरी सदरहूप्रमाणे वतन उपाध्ये यासी बिला कुसूर चालवणे कुसूर न कीजे पत्राची तालिक घेऊन असल पत्र भोगोटियास उपाध्ये मजकूर याजवळ परतून दीजे जाणिजे मोर्तब सुद[2]

'मर्या[3] देय विराजते' (तीन ओ. मो.)

तेरीख १० जमादिलासेर

---

१ पत्राचा वरील कांहीं भाग फाटला असल्यानें प्रथम श्रीकार वगैरे कांहीं होता की नव्हता हें समजण्यास मार्ग नाहीं. २ 'मोर्तब सुद' हा मजकूर निराळे वळणाचा आहे. ३ हा सनदेवर सा भजी सुा सुद बार वगैरे मामुली हि शेरे नाहींत.

ले. ३४५ श्री शके १६३१ भाद्र वा ११
इ. सन १७०९ सप १८

स्वस्तिश्री राज्याभिषेक शके ३६ विरोधी संवत्सरे भाद्रपद बहुल येकादसी

श्री शिवनरपति ह र्षनीधान मोरे(श्वर) सुत भैरव मुख्य प्रधान	श्री शंकर श्री शाहु छत्रपती रूपानिधी मल्हा र सुत गदाधर प्रतिनिधी	रविवासर क्षत्रियकुलावतंस श्री राजा शाहू छत्रपती स्वामी यांणी राजश्री गणोबा नाइक सरदेसाई मामले प्रभावली व मामले दाभोल यासि आज्ञा केली ऐसी जे वेदशास्त्र

संपन्न कासी पाध्ये बीन अंतो पाध्ये गुणवलीकर वास्तव्य कसब संगमेश्वर हे साम्नन किले वदनचे मुकामी स्वामीचे दर्शनास आले आपले वृत पुर्वांतर विदीत केले की आपली वृति धर्माधिकरण व जोतीष व अष्टाधिकार तर्फ संगमेश्वर व तर्फ कोंडीवरे व तर्फ देवरूख व तर्फ सावर्डे व तर्फ वेलंब पुरातन पिढी दर पिढी वर्षे १५२५ कारकीर्दी दर कारकीर्दी आपला भोगवटा चालत आला आहे त्याचे ताम्रपत्रे व पत्रे आहेत तेण्हेप्रमाणे पुढे वृत्ति अविछिन्न वंशपरंपरेने चालोन सत्कर्मे आचरोन स्वामीस व स्वामीच्या राज्यास कल्याणाभिवृधी चिंतून सुखरूप राहो ते केले पाहिजे म्हणोन विनती केली व भोगवट्याची पत्रे दाखविली त्यावरून हे आज्ञापत्र तुम्हास सादर केले असे तरी कासी पाध्ये बिन अंतो पाध्ये याची वृति धर्माधिकरण व जोतीष व अष्टाधिकार तर्फ संगमेश्वर व तर्फ कोंडीवरे व तर्फ देवरूख व तर्फ सांवर्डे तर्फ वेलंब येथील पूर्वापार भोगवटा चालत आला आहे तेण्हेप्रमाणे सद्‌रहू वृती यांस व याचे वंशपरंपरेस अविछिन्न चालवणे व यांची सेतें व आगरें (मोजे) डिंगणी व मौजे आसुर्डे व मौजे गोलवली येथे पुर्वापर चालत आली असतील तेण्हेप्रमाणे पुढे याची यांस चालवणे या पत्राची प्रती लेहून घेऊन मुख्य पत्र वेदमूर्तीपासी देणे [1]पूर्वीपासून भोग(व)टा ता साल गुदस्ता पावेतो चालत अला असेल तो मनास आणून त्याप्रमाणे पेस्तरहि चालवणे जाणिजे लेखनालंकार 'मर्या । देयरा । जते ।' (तीन ओळी मो)

रुजू बार सुरु सुद बार

ले. ३४६ श्री श १६७५ कार्तिक शु १
इ स. १७५३ नोव्हें. १६

अमणेश्वर

श्री शके १६७५ श्रीमुख संवछरे कार्तिक सुध प्रतिपदा ते दिनी रुद्रभट व

---

१ या पढील मजकूर निराळ्या वळणाचा.

मुतालकी करून काही दिवस चालविली याउपरी साप्रत नामजोसी यास आस्ता होऊन आपले काहीं यांत वतन आहे म्हणोन नामजोसी वेव्हार सांगावयास लागले त्यावरी तीर्थरूप राजश्री नाईकी उपाध्यास व नामजोसी यास अजणवेलीच्या मुक्कामी बोलाऊन आणून व यामस्तास आणोन करिना मनासी आणिता सदरहू-मा वतन उपाध्याचें नामजोसी यांसी संबंध नाहीं नामजोसी यासी काहीं दिवस चालविले ते उपाध्याची मुतालकी ऐसा निर्वाह जाहलाच त्यावरी नामजोसी बोलिले की उपाध्याचे वतन थोर आहे आणि स्वामीचे भिडेने काही आम्हासी उपाध्याचे वतन पैकी अधिकारणे देविली तरी त्यावरी आम्ही कालहरण करू त्यावरून तीर्थरूपी उपाध्यास बहुत भिडेस घालून त्यापासून काहीं अधिकरणे मागोन घेऊन नामजोसी यास देऊन त्यामध्यें उपाध्यांचा कागद नामजोसी यास देविला की आपले अधिकरणांपैकी अधिकरणे तुम्हास दिली व नामजोसी याचा कागद उपाध्यास याचपो देविला आणि तीर्थरूपी उपाध्याचे समाधान करून नामजोसी यास उपाध्याचे हाती दिले आणि सदरहूमो नामजोसी याणी वर्तावे येसे तीर्थरूपी सांगितलें असता नामजोसी यास आणखी आस्ता होऊन देविली अधिकरणातून ज्याजती अधिकारास कटकट करू लागले त्यावरी उभयतांचा वेव्हार श्रीमत राजश्री सरसेलापावेतो गेले तेथे अवघे वतनदार मेलऊन उभयतांचा न्याय मनास आणिता सदरहू वतन उपाध्याचे नामजोसी लटके जाहाले तेव्हा तीर्थरूपाचे गुा समजावसीचा निर्वाह करून दिल्हा होता तो सहजेच लटिका जाहाला उपाध्याचे वतन सदरहू मो खरे जाहाले नामजोसी यास समंध नाहीं याचो उपाध्यास श्रीमत राजश्री सर-सेली पत्रे निर्वाहरूप दिली दिवाणात सारे वतनदाराच्या विद्यमाने न्याये होऊन पत्रें जाहली ती पत्रें आम्हास प्रमाण असत तीर्थरूपाच्या गुा पेसजी समजावीसी करून परस्परे उभयेतास पत्रे देविली ती लटकी जाहाली श्रीमत राजश्री सरसेलाचे विजेदुर्गीचे मुा निर्वाह करून नामजोसी यांसी वतनास समंध नाही येसा निर्वाह जाहाला त्याचो तुम्हीं उपाध्याचे वतन चालवणें नामजोसी याणी उपाध्यासीं कोणेकविसी कथला करावयासी समंध नाहीं याप्रमाणे तीर्थरूप नाईकाचे पत्र नामजोसी यांसी असे त्यावरून कलेल हे पत्र पाहून उपाध्यापासी परतोन देणे जाणिजे छ ६

शोवाल साद

ले. ३४८ + श १६४७ आश्विन शु. ९
इ. स १७२५ आक्टो ४

राजश्री सडोजी धुमाळ नामजाद
किले जयगड गोसावी यासी

७ अखंडित लक्ष्मी अलंकृत राजमान्य स्नेो कान्होजी आंगरे सरसेल रामराम सु॥ सन्न सीत अशरिन मया व अलफ वेदशास्त्रसंपन्न कासी पाध्ये बिन अंतो पाध्ये गोलवलीकर गोत्र कास्यप सूत्र आश्वलायन हे भले सिष्ट षट्कर्मे श्रमि- सुश्रूषादि स्नानसंध्या करून राजश्री स्वामींच्या राज्याचे कल्याण इच्छितात यांचा योगक्षेम चालिला पाहिजे यानिमित्य मौजे गोलवली ता॥ संगमेश्वर सुभा प्रांत राजापूर हा गाव स्थलजलतरुपाषाणनिधिनिक्षेप सेरीज हक्कदार व इनामदार दानपत्र करून देऊन दान दिल्हा असे उपाध्ये आपले पुत्रपौत्रादि परंपरेने उपभोग करितील प्रतिवर्षी नूतन पत्राचा आक्षेप न करणे या पत्राची तालीक लिहून घेऊन असल पत्र भोगवटियास उपाध्याजवल फिरोन देणें जाणिजे छ ८ माहे सफर

ले. ३४९ श्रीनरहरीवरद

श. १६५८ श्रावण शु १२
इ. स. १७३६ आगष्ट ७

वेदमूर्ती राजश्री रघुनाथ जोसी नामजोसी
व इतर नामजोसी वस्ती मौजे कुरधाड गोसावी यासि

सेवक दादोबा नायेक व मल्हारराव नायेक सरदेसाई नमस्कार सु॥ सब्बा सलासीन मिया अलफ मौजे मजकुरी ज्योतिष व धर्माधिकरण व ग्रामोपाध्यपण व श्री देवालयी पुराण हे पुरातन वृत वेदशास्त्रसंपन्न राजश्री कासी उपाध्ये गोलवलीकर यांची चालत आली असता येशजी तुम्ही मौजे मजकुरी श्री देवालयी पुराण व ग्रामोपाध्यपणाविसी उपाध्ये यांपासी कथला केलात त्यावर उभयता अजनवेलीचे मुकामी येऊन आपलाले वर्तमान सांगितलेंत त्यावरुन पंचाच्या मते उभयतांची पत्रें भोगवटा मनास आणिता तुम्हांपासीं येकदर पत्र नाहीं उपाध्ये यांपासील वडिलांचे पत्र पाहिलें त्यांत लिहिले आहे जे सदरहू वृत उपाध्ये यांची चालत आली मध्यें नारायेण जोसी उपनाम ना[म] जोसी तुमचे वडील यांनी उपाध्यांचे मुतालिकपणे मौजे मजकुरी सदरहू वृत काहीं दिवस चालविलें त्यावर उपाध्यें यांचे वडिलीं मुतालकी दूर करून आपली वृत आपण चालवितात तुम्ही कथलाकरितां तो लटका येसे पंचाच्या विचारें जालें

+ वरचा भाग फाटला असल्यानें 'श्री' काराचा निर्णय होत नाहीं. श्री शिवाय अक्षर येगळें.

भोगवटा जाला तो मुतालकीमुळे जाला येसे मनसुबदाराही लिहिले तथापि आम्ही तुमचे अगत्य धरून पांचांकरवी उपाध्यास वलात्कारे सांगोन मौजे मजकुरी साडेकर व अ(प)स्तभसेरीजकरून ग्रामोपाध्यपण समर्थ तेरा प्रकार उपाध्यापासून घेऊन तुम्हास दिले आणि पुढे तुम्ही कथळा न करावा येसा नेम केला असता मागती तुम्ही तेरा प्रकारांसेरिज ज्याजती कथला करिता म्हणोन महाज[न] व कुलकर्णी मौजे मजकूर यांणी लिहिले त्यावरून पत्रे आले याउपरी तुम्हांस ग्रामोपाध्यपण समर्थ तेरा प्रकार दिले होते ते हली दूर केले असेत उपाध्ये चालवितील तुम्हांस तेरा प्रकारास दाखल व्हावयास गरज नाही सदरहू[1] तेरा प्रकार मना केले असेत हली उपाध्ये यावरोवर कजिया करावयास तुम्हांस प्रयोजन नाही पेसजी अजनवलीचे मुकामी तुम्हांस व उपाध्ये यास परस्परे पत्रे करून दिली होती ती रद्द असेत जाणिजे छ १० रासर

ले ३५०

\+ श्रीनरहरावरद

श्रीमत् महाराज राजश्री राव

प्रतिनिधी स्वामीचे सेवेसी

विनती सेवक अतोया नायेक सरदेसाई मामले प्रभावली व दाभोल सा। नमस्कार सेवेसी विज्ञापना तागाईत छ २७ रबिलावल पावेतो वर्तमान येथास्थित असे विशेष स्वामीचे आज्ञापत्र सादर केले तेथे आज्ञा जे सगमेश्वरी तुमचे घरी कसबेयात जोसी व उपाध्ये जोतीष घटकेविशी कलह लागला आहे येसियास पुरातन घटिका कोणाची कोणी घालावा हे वर्तमान सविस्तर लिहोन पाठवणे येसी आज्ञा केली तरी आमचे सगमेश्वरीचे घरीं उपाध्ये गोलवलकर यांचे घटिका पुरातन वडिलापासोन चालिली आहे राजश्री सोमाजी नाईक वडील होते त्यांनी मामलेकर जोसी यासी दुसरी घटिका दिली होती तेच घटिका सगमेश्वरकर जोसी यासी दिली येसे वडील वडील सागत आले येसे वर्तमान आहे उभयतांस आज्ञा करणार स्वाम साबद आहेत सेवेसी श्रुत होये हे विज्ञापना

ले ३५१

श्रीगजानन

श १७११

स ११८९

अजस्तारी राजश्री चितो वामन सुभेदार तालुके रत्नागिरा ता। बच्याजी शकर कमाविसदार मौजे गोलवली ता। सगमस्वर सुहा आशर मयातेन व अलफ

---

१ यापुढील मजकूर निराळे वळणाचा आहे + पत्र असल असून सयद अतोया नायेकाच्या हातचे असावे.

वेदशास्त्र संपन्न राजश्री देवो पाध्ये व रामचंद्र पाध्ये गोलवलकर याचा जोसी संग मेस्वरकर याचा तर्फ शृंगमेश्वर व कोडिवरे येथील धर्माधिकरण व जोतिष व ग्रामोपाध्यपणाचे वतनाविसी कज्या पडोन जोसी वतने चालऊ लागले यामुले गोलव लकर उपाध्ये गाव सोडून परागंदा जाहाले होते ते हाली आपले वृत श्रीमंतास निवेदन करून भाऊचंद्र सुर्या गांवीं येऊन घरें बांधोन राहिले आहेत त्यांचे वतन विषइ कागद-पत्र व साधन पाहोन बदहक इनसाफ मनास आणा वयाविसी राजश्री सदाशिव माणकेश्वर यास व आम्हास सांगोन गोलवलीकर उपाध्ये याजकडे काये प्रयोजने होतील तेथील संगमेस्वरकर जोसी याचा कज्या होऊ देऊ नये म्हणोन समस्त आज्ञा जाहली त्याजवरून हरदु वायाचा इनसाफ पुणे मुकामी होत आहे त्याचा निर्णय होय तोपर्यंत गोलवलकर उपाध्ये याजकडे कार्य प्रयोजने होतील त्यास संगमेस्वरकर जोसी याणी कज्या करू नये येसा ठराव करून हे ताकीद तुम्हास सादर केली असे तरी मौजे मजकूरी गोलवलकर उपाध्ये काय प्रयोजने करितील तेथ संगमेस्वरकर जोसी कज्या करू लागल्यास निखुण ताकीद करून कज्या करू न देणे छ ७ जिलकाद मोर्तब सुद

मोर्त
बसु
द

२४ अथणी-शेट्टी

छे ३५१

श १५७७ आश्वि शु ५
इ स १६५५ सप्टे० २४

माहामंरु राजश्री सिवपा बिन
लिंगपा मुचुडी मा। पेठ का। अथणी
गोसावी यासी

द्या यो यमपा बिन बिसलणा तेली मा। पठ का। मजकुर मु॥ सीत समसेन अलफ करणे लिहून दिल्हे कर्ज कतबा येसे जे आम्ही अपुले अमकर्यालागी स्वामी पासी घेतले होन ३॥ अडीच होन तीनी दुपल कळतर दरमाहे दर होन येकसी होन ०। प्रमाणे देऊ मु॥ सुगीसी सदरहु असल कळतर सहीत देऊ हा अमचे मुरु [त] सक्षी हा कतबा सही सदरहु होनासी द्या अधी करून होन घेतले असे

तेरीख ३ माहे जिल्हेज गोडी
(कानडी अक्षरें)

ले. ३५२

श १५७८ कार्तीक व ६
इ १६५६ आक्टोबर २९

अली हजरत कैवान रफअत मुरतारा मजलत मिरीसशौत सुरसेसत लात इजतपार + + + याद्दा + + अ + फौजदार क्षेत्र कासी + + दाम इजतहु वा अफअतहु वा शौकतहु हमेशा कामरा बाशद

गाछ अजी मरवलीस साद कुल येसलास अबदुलअली हवाळदार का अथणी माा पुरनुर माहमदापूर सलाम माहवत अजाम माहवर मारूज उ की पेठ का मज नुरासी कलकेत जगम खेळन फेलता लिंगाइतमधे वा जैन लोकामधे कुपूर आले हरदो सुम सरदेसी आले सदरहु हुर लिंगाइ[त] लोकासी वा जैन लोकासी कायेबदल कसूर आले काये बदल समजत असे म्हणोन पुसता हरदो सुम बोलून क उतर लिहून दिल्हे बिा

लिंगायत लोक तकरीर करून क ट उत्तर लिहून दिल्हे असे (की) अपले कलकेत जगमा देव (ठ) खेलता जैन + + गुरुसी व जैनासी पूर्वीपा सून निंदा (।) करीत असे माहत कदम अपुले लिंगायेताचे मजचा चालिले असे वेदशास्त्रमहुकूम वचन करून खेळत असता जैन लाक कुसूर करून किचाट करीत आहे तरी वेदशास्त्रप्रमाणे कलकत जगम बोलत अस येसीयासी साहेबी हरदोपासी जमान घेऊन मह सभा पडित शास्त्रज्ञ जेथे असेल तथे पाठून देणे वेदशास्त्र महासभा निंदा पूर्वी चालिल असे शास्त्रि निंदा करावे येसे सही करून देऊन सही करून सको तरी आपण हारिला येसे कट उतर लेहून दिल्हे

जैन लोक तकरीर करून कट उतर लिहून दिल्हे जे कलकेत जगम खेलता अपु + + जैनाचे देव वा गुरु वा जैन लोकासी + + + सिवे देत असे ते करिता लिंगायतामधे वा आपणामधे कुसूर आले असे येसियासी साहेबी आपणापासी वा लिंगायेतापासी जमाव घेऊन मह सभा पडित शास्त्रज्ञ कोठे असेल तथे पाठून देणे तेथे वेदशास्त्र, कलकेत जगम अपले जैन लोकासी वा देवासी वा गुरुसी निंदा करावी येसे लिंगायेत सही कलिया हारिला वेदशास्त्री जेसे सांगतील ते प्रमाणे असो येसे कट उतर लिहून दिल्ह

येस हरदो सुमाचे कट उतर लिहून घेऊन कासी क्षेत्र थोर ते चारी वेद शट्शास्त्र पारायेण शडदरशण लोकाच तर्कशास्त्र निनया + + + आहे वा राज्या राज्याचे पडित आहे + (शा) स्त्रज्ञ अहे म्हणोन हरदो सुमाचे पा + दिले बिद तपसील

लिंगायेत सुमाचे अनदाती	जैन सुमचे सीलास उपाध्या
जगम आराध्या वा दुकस	वा दोनी सेटी सागाल
कलकेत जगम वा कोडी सेगें	वा चेनी सेटीकार
वा रायसेगी लिंगाइत	शाहापूर

येसे पाठविले असे सुदाम थोरथोर पांडित शास्त्रज्ञ शउदर्पणाचे लोकासी बोलाऊन हरदो सुमाचे सदरहू तकरीर सांगोन महसभासी पांडित वदशास्त्रपरायेण जैस वेदशास्त्रा निनया करून सांगतील ते बरहुकूम जबाब लिहून पाठविले पाहिजे हरदो सुममवे याचन्ल शनत (!) वाढून बहुत कचाट लागिले असे बरहक निवाडून पारवाच्या रजा हाणे अमोहाच आदील दाना असे दराज लिहने न लगे मो रवाना छ २० माहे मोहरम दरसाल सन सवा सममेन अल्फ मो

ले. ३५४ श १५८०
श १६५८

(वरचा भाग फाटला आहे)

चिंचुनूर

गिरमाजी येसवतराऊ	शकराजी राजे माहलदार
(का वा शि)	लिंगोजी जिवोडु हुदेदार मौजे ताला
अपाजी माहादेऊ हवा	जायसेनी सेटीकार व
लदार व रमाजी	माहजनी चुम्की
भिकाजी मजमदार	व तिद्वारसेन व
पा जवसडी	गगसेनी व यलसनी
(का वा शि)	अडकी सो पेठ जोहरापूर
गगापा नाइक भडी	व पादशापूर
सौदागर	

माहामेरु राजश्री पावती अवा देसाइणी वा गादिगाआपा सिदण मदीराउ देसाइ पा जवसडी + + समस्त माहनाड व रैयानी पेठ अथणी सु॥ सन तिसा स (मसेन अ) ल्फ कारणे लिहून दिल्हे + + + साजे आम्ही तुमचे आल + + समस्त मिलऊन यत

[पुढील भाग गहाळ]

ले ३५५ श १५८० माग व ४
श १६५८ दिसें १

चिंचुनूर हाजीर मजालसीयानी दरजागा हणमतदेव देऊळ पा जवसडी

हवालदार व कारकून देसाई		काारकुनानी का॥ अथणी	
		मीर मिया	येकटादी
आपाजी माहादेऊ	रामाजी भिमाजा	हुदेदार	तीमल

लिहून दिल्हे जे लिगाईत माहनाडाचे गुरु आलिया समस्त माहनाड व नाडीगीर समोरा जाऊन मिरवीत अणीन असे वा कलकेन जगम सालाबाद् सेल्लत असे वा जैनाचे गुरु आलियां मिरवीत आणीत नाही उगेचां येउनु आपआपले घरतामधे रहताती म्हणून त्यावरी तकरीर वा अहवाल लिहून हुजूर पाठविलेवरी हुजरून तकरीर व अहवाल बरहुकूम फर्मान हुमायून ता हजरत———माहेवणीचे सुर्दसत मरहमत सादीर जाहले असे फर्मान वा सुर्दसत बरहुकूम न असता कोण हिला व हरकत करील तो गुन्हेगार असे सालाबाद् बरहुकूम कलकेता जगम सेलावे वा लिंगाईता माहानाडाचे गुरु मिरवीत यावे वा जैनाचे गुरु मिरवीत येऊ मये हा माहजर सही (फा. लचवतुंळ मो.)

(जोडगिरीवर १ वाटांचा माहालदाराचा १ उमा बदामी हुदेदाराचा व १ अग्कोनी देसायाचा असे तीन फा. शि. आहेत.)

ले. १५७

श १५८१ मार्गशीर्ष शु. ५
इ. १६५९ दिसेंबर ९

(फारशी ७ ओळी मजकूर व दोन शिक्के)

बजानेव समस्त माहानाड पेठ का। अथणी मामले माहमदपूर आंकी सुा। रुन सितेन व अलफ दर्शविला तुम्ही छ १ माहे रबिलवल अरीजा लिहिले जे पेठ मा। मजकुराशी हुजरून नवा ठाणदार येत असे आलेया आपणासी तकवा होइना म्हणोन तरी हुजूर या गोष्टीचे रदबदल काही नाही नाही ते गोष्टीवरोन तुम्ही येत-कवा होवे काये माना आहे तुम्ही लिहिले गोष्टी गलत असे अता तुम्ही कोणा याचे काही अंदेशा न करिता खातीरजमा करून उदीम वेव्हार सगेद फरोख्त करून हासील जागीर करून अपुले दौलतखोही जाहीर करून सुखे असिजे (फा. मो.)

तेरीख ४ माहे रबिलोवल

सुखे असिले पाहिजे गस्तीयानी वा दिवाणचे लोकानी गांवामधे आलग नोवत करवाऊन तुम्ही सुखी असणे सकळविसी अम्ही धणी असो हा कौल सही पेठमधे येल वा गोणी जे काये जातील ते आम्ही निया करून देऊ

(मोर्तब फारसी अक्षरें.)

तेरीस १० माहे शिवाल

ले ३५९ श १५९२ पौष शु. १३
इ १६७० दिसें १४

अलमयन्‍श
वडे साहेबिणी

॥श्री (फारशी वाटोळा शिक्का) कौलनामा दादाजी वेकटादी पडित हवालदार वा मेलगिरी वेकटादा पडित मजमुदार वा सिदगौडा फर्जंद भूपति देसाई वा सिदगौड लिगौडा देसाइ वा रामाजी अणाजी देसकुलकर्णी वा सिदगौडा भूपति पटेल वा सिदगौडा लिगौडा पटेल वा सिदगौडा चौधरी का। पेठ अथणी मामले माहमदापूर सु॥ इहिदे सबैन अल्फ कारणे ता॥ सेटी वा समस्त माहानाड पेठ का॥ मजकुरासी दादे कौलनामा येसे जे तुम्हासी वा जैनासी कळसाचे कुसूर येऊन पेसजी हरदोजणानी नेमस्त करून कासीसी जाऊन निगम करून येऊन येवे मणून हरदोजणापासी जमान घेऊन हारजिताचे कातबा घेऊन दापे जणासी कासीसी पाठविले होते तरी तेथून तुम्ही जिनून आले की जैनासी कळस धरावयां समध नाही मणून त्याप्रमाणें तुम्हासी कासी होऊन जयेपत्र घेऊन आले होते त्याप्रमाणे पेठ का॥ मजकुरासी आलेती तुम्ही जितले मणून हाजरत साहेबाचे फर्मान वा हाजरत साहेबिणीचे सुर्दसत वा का॥ मजकुरीचे माहाजर होऊन निवहून गेले होते तरी हाली सिदपा . ...जैन येला (मेला ?) होता त्यानी नवी जिकीर करून सात कळस बाधून इमान घेऊन गेले मग तुम्ही समस्तजण माहानाड मिळोन (स)दरेसी मालूम केले पहिले जैनासी वा आम्हासी निवाडा होऊन हारजीतपत्र होऊन त्याप्रमाणे कागदपत्र आसता हाली नवी जिकीर करून कलस बाधून जैनानी कैसे नेले मणून बोलिलेवरी अवघे जण जैनासी धरून आणून बाज पुसी करिता त्यानी बोलिले की आपण नेणते नेले आपण नेण्या समध नाही पुढे जैसे निवाडपत्र जाहाले असे त्याप्रमाणे असावे या बोलासी कोण चुकेल तो दिवाणीचे गुन्हेगार असे मणून जैनानी (पुढे दोन तीन ओळी मजकूर गहाळ.)

तेरीस ११ माहे शावान

(फारशी अश्कोनी शिक्का.) मु देसकुलकर्णी येल वा ...मुतालीक देसाई

ले ३६०

श १५६३ चैत्र शु ३
इ १६७१ मार्च ३

श्री

बिहुजूर

अलगोडा फजद	सिद्गोडा लिंगोडा	रामाजी अणाजी
भुपति देसाई वा	देसाइ वा पटेल	देसकुलकर्णी
पटेल का मा	का मजकूर	का मजकूर
(अपरोपी शिक्का)	येल्वेहो	
(नांगराचें चिन्ह)	नरस मा देसाइ	
सिद्गोडा चौधरी	का मजकूर	

क्रयेपत्र स्वस्तिश्री नृपश लिवान सके १५६३ वीरोद्नाम सौवछार चैत्र सुध त्रितीया शुक्रवार तद्दिने यो सिवापा मुचुडी मोकाम पेठ रा अथणी मामले पुर॰ नुर माहामदापूर यासी लिहून दिल्हे यो शेखभाई बिन सैद्भाइ कोरवले का मजकुराने लिहून दिल्हे क्रयपत्र ऐसे जे आम्ही आपुले घर आपुले आत्मसंतोषीने तुम्हासा खडून दिल्हे आस होनु १०० दाहासी आसपास जागा हम चौरस नि तपसील पूव भाग वा पश्चम भाग वा दक्षण भाग सीनीकडे सिवपाचे घर लागले असे उतर भागासी वाट नजीक घर तलवाराची शिा

आजे गज सुमा ५	तुळ गज सुमार ४॥
अनारी पाच	साडेचारी

याप्रमाण आम्ही आत्मसंतोशीने खडून दिल्हे ते जागेमधे इमारती बाधून सुखी पुत्रपौत्र नाद्णूक करून आसिजे पुढे ते जागेसी काही आमचे भाऊबंद इस्कील करावया निसबत नाही हे आमचे वाडराचे सुकृत साक्ष असे हा क्रयपत्र सही (पर्शियनी मोतब)

तेरीख १ माहे जिल्काद

रामया बिन रामया मठपती

ले. ३६१

श १५९५ वैशाख वद्य ६
इ. स. १६७३ एप्रील २७

*आठ कौलनामा कारकुनानी का पेठ (फा वा. शि.) आथणी मामले माहमदपूर सु॥ सलास सबैन अलफ ता॥ समस्त माहनाडानी का॥ म नकूर वादे कौलनामा येसा जे तुम्ही सिवाजी भोंसलेचे फित(र)न करिता गाऊ सोडोन का॥ कोगनुरासी आलेवरी मग गलबल थंबिलेवरी तुम्हासी समजाविसी का व ये बदल का॥ कोगनुरासी आलेवरी तुम्ही + + मुदा सांगितले जे हजरत साहेब आले वेलेसी आपणपासी वा देसक वा मिरासदार येसेपासी भेटी वा मोहीमखर्ची येसे येरीज दोन तीनी हाजाराचे कनबा घेतले ते करिता कितीयक रेयात रजीसी जाहले मग कतबा दिल्हेवरी सूटना (!) पाहून पर्ग करून दिल्हे येकी ही + + लकरीत आलो ते पैकी चुकून जे बाकी राहिले आसेल ते त्यापासी घेवे व याचे कौल पाहिजे म्हणून तरी घरावे मालुमाती खातिरेसी आणून सदरहु बाबे कौल दिल्हा आहे जे कोणावरी बाकी आसतील ते घी पा + + देऊ तुम्ही सनीरजमा करून पेठेसी येऊन अपुले उदीम करून सुखे आसणे या बाबे कौल आसे मो॥ सुद [फा. मो]

* तेवीस १९ माहे मोहरम

ले. ३६२

श १५९८ चैत्र शु १०
स १६७६ मार्च १४

(अरकोनी मराठी शिक्का)

कौलनामा अज दिवाण मशाहुरल हजरत राजेश्री दत्ताजीपत वाकेनिवीस ता॥ माहानाडानी व बाजे पेठ अथणा मावनिसी बि॥

सिपवा मुचेंडी सेटी १	सिद्पा सिवापूर १	सिद्वीर सेटी शाहापूर १	सिद्पा मुद्द ... ...
तानपा जैन १	पासपा जैन १	सत्यगा भाडे-१	रुद्रपा
गोपाल दलाल १	जनपा सगोराम १	करी १	दलाल १
दादावा दलाल १	मडपा घाटा १	आपाजी दलाल १	नारपा दलाल १

सुहूर सन सीत सबैन अलफ यास दादे कौलनामा येसा जे लस्कर पेठ मज कुरास जाऊनु तुम्हास दस्त करून आणुन पनालेयास ठेविले यावरी कितेक तुमची सडणी-दडणीची रदबदल जाहालियावरी तुम्ही सड होनु ७००० सात हजार होनु कबूल केले तरी तुमचा मवसर पाहून सदरहु सात हजार होनु तुम्ही कबुलाती प्रमाणे करार केले आहेत हे तुम्ही देता मुदती .. ... केले आहे

* हे शब्द पत्राच्या डावीकडील मोटमर कोऱ्या जागेत आडवे लिहिले आहेत.

हा छ ९ मोहरम ता
छ ८ सफर साहेतीनी
हजार ३५००० होनु

हा छ ९ सफर ता छ ८
रबिलोवल साहेतीनी
हजार होनु ३५०००

येणेप्रमाणे सात हजार होनु मुदतीचे मुदतीस झाडा करून देणे आणि सुखे पेठ मजकुरी उदीम वेवसाय करून सुखे असणें काहा चिंता न करणे दरीयाय कौल असे रा छ ९ मोहरम पा हुजूर

मोर्तब
सुद

लेखांक ३६३ श्री श १५१८ चैत्र शु ११
इ १६७८ मार्च १७

श्रीराम

माहाराज साहेब

सन १५१८ नळनाम सवछरे चैत्र सुध ११ मो किा पनाला ता राजेश्री मुदसे सेटिय पेठ रामापूर ता मोगलया कोमटी हिरापूर ता बापूजी राम ... पैं जानी , .. इगरज गोसावी यासी लिहून दिले अथणीकर सिवपा मुचेडी १ १ सिदपा सिवपूर १ सिदवीर सेटी शाहापूर १ सिदपा बाहदूर १ तवनपा जैइन १ पासापा जैइन १ सतेपा भाडेकार १ सडोबा चाटा १ जनपा सगोराम १ अपाया दलाल १ गोपाळा दलाला १ मारपा दलाला १ दादोया दलाला १ रुद्राजी दलाला १ येकून चौकदा जणेनी लिहून दिले येसे जे राजेश्री चे स्वारी पेठ अथनीसी बकाजी गजे फर्जंद याची स्वारी गेली होती त्यानी आम्हासी बंद करून किा मा आणिले तेथे आम्हासी खडणी केली पादशाही होनु ७०००० अखेरी सात हजार त्यासी आम्ही तुम्हासी दिवाणमधे पैइस्तसी धणी दिले तुम्ही आम्हास सोडऊन आणिले असे सदरहू पैके आम्ही तम्हासी महिन १ मधे जे जागा माग ते जागा देऊ या बोलास अंतर पडो देणार नाही हे असच वडिलाच इमान असे हा कतवा सेही या पैइकीयासी नुकसानीसी धणी सिवपा मुचेडा १ सिदपा सिवपूर १ तवनपा जैइन १ पासापा जैइन १ सदरहू पैइकी सात हजार होनु फारीक करून देऊ हे लिहिले सेही

सिवपा मुचडी (कानडी)
सिदप सिवपूर (कानडी)
सिधवीर सेटी सहापूर (कानडी)
सिदप बहदूर (कानडी)

सतेपा भाडेकरी
जनपा.. सगाराम
आपया दलल लिहीले
प्रमाण
दादोया दलाल पत्र

ताकनापा | मवाने सही
पासान जपेटे | नारपा हिरेमनी दलाल
वाडील

जी हेजीच या मुदसेटी पेठ रामपूर या ल्क्ष्मोजी लस्करी गच गुजार-तीने शाहारामधे रोकड पादशाही होसमान

+ ०२५ दिले छ २७ रविलाखर
१५५ मोगलपा कोमटी हिरापूर
१५० कोकडनूरमधे हेसामाव रोकड
५० छ ३० रविलाखर
+ ५० बापू पै राम धस्टे कोलापूर तवनपा पासपा सत्यपा सत्यशाहारा मधे दिले

८०

ले. १६४ | श. १५९९
| इ. १६७७

श्रीमत
सदोदय
देवस्य मुद्रा म
द्राय राजते

कालनामा अज दिवाण ठाणा राजश्री सडो यायेदेऊ हवालदार व कारकून सा अथणी सो माहानाडानी व रयानी पेठ का अथणी सुा समान सबेन अलफ यादे कौलनामा ऐसाजे हुजरून माहाराज साहेब आम्हासी हुकूम सादीर केला व रा प स या मी व सुबेदारी आज्ञा केली की पेठ का मजकुरासी पाठविले की पेठ मजकूर दोनी साले कुल मजरा पडिले अस सरकारीचे कौल दिधले आहे तेणे प्रमाणे माहानाडासी वा रयेतासी दिलासा देऊन कौल देऊन पेठ मामूर करवतो म्हणोन पाठविले वरी आम्ही पेठ मजकुरासी येऊन माहानाडाचे मुद्दा मनास सोदीचे थल विद्‍माने मनासी आणिता मुद्दा सांगितला कि ता

राजश्री राजेसाहेबाचे घोडा राऊत तोरदालकर जाजती करून...... ता करिता क्यारी तर्फेसी जाना नये लग गोणिया पाडून घेऊन तमाम कुरी

[पुढील मजकूर गहाळ]

ले. ३६५

१६०१ श्रावण व. १४
१६७९ आगष्ट २४

माहामेरु राजाधिराजेश्री सिवपा मुघडी मोकाम पेठ का। आथणी स्वामी गोसावी यासि

दा। यो शालिवान शके १६०१ सीध अर्थी नाम सवछरे स्रावण वदि चतुर-दसी रविवार तदिने होनपा येन गणपा गु गो...मोकाम मजकूर याने लिहून दिल्हे कर्ज पैस जे अम्ही अपुल अतमकार्यालागी स्वामियापासी घेतिल होनु ॥ असरी धरण घेति [ल] आसे यासी मुदती सुघीसी पावने करून देऊ जरी न दु तरी होनासी पुडोच्या प्रमाणे देऊ हा आमचे वडिलाचे सुकृत साक्षी हा लिहुन दिल कतपा सही ता। छ २७ माहे रजपु गोही
.....विस्वनाथ
नरसापा नि...
दुपुर गोही

ले ३६६

वा १६०१ माघ व २
ई १६७९ फेब्रु ६

सेके १६०१ सिधार्थी नामा सवत्सरे माघ वदी द्वितीया सुा समानीन अलफ छ १५ माहे मोहरम ते दिवसी मोकाम पा। तेरदाल दर जागा देसक (!) श्री चे देवाली पेठ का। अथणी वा छपन देशाचे समस्त देव बेसोन नेम केले जे... ... उगठ सालाबाद दोनी मुठीने देत घेत होते हाली गरणशा मनास आणून नवे जकीर जे केल... ...घेत होत ये... ... उगट येक मुठीने घेवे तसे चालू सलाबादप्रमाणे येक मुठीवाड .. ... मुठी मिरे वा सुपारीचे अट्टे सेणेप्रमाणे देत घेत जावे हाली नवे जकीर लाम येक मुठी वा उगठ पाव येणेप्रमाणे समस्ता देवामधील जो घेइल तो देवा वेगळा सिवाचार कुलाचार वेगळे व मोगलाचे गर-बलाकरिता पा। मजकुरासी समस्त देव आला होता अवघे देशाचे समाधान करून पेठ का। मजकुरीचे मोकासाई वा देसकानी येकन समाधान करून पेर मासी गेले-वरी पेठेमधे विसक पाद् येक मुठी लाम व उगठ येक मुठी मिरे सुपारीसी देत घेत होते तैसेचि सुपारी वा मिरे जे घेती त्यानी लाम येक मुठी वा उगठ येक मुठी देत घेत जावे येकादे समई फितरत करिता अथवा येक फिचाट करिता समस्त देव मलून पेठसभा करून जे जे जागासी समस्त देव जातील येक जागा करून राहातील ते गावीचे असपास गाऊगावी कोणही कोणही राहातील वस्त सुपारी वा मिरे देऊ घेऊ लागतील या पेठ मजकूर बा। सालाबाद् लाम येक मुठी वा उगठ येक मुठी जैसे देवे तैसेचि देत घेत जावे हे नेम उतर सोडून देवामधील चुकिलेया त्यासी

सिदाचार कुलाचार था छेपन देशाचे देवा वेगले हे नेम केले सेही यासी अलीं अलीले, दस्तुर घालून दिल्हे असे मिा तिमाजी राऊ जिवा........नारायण*

ले. ३६७

१६०१ फाल्गुन शु. १
१६८० फेब्रु. २८

सान अलीशान...सा सान सा-
हेब सलाम + + + + +

१/३

तालीक

...५ वाजीयुल अज समस्त माहानाड पेठ का। अथणी मुमर पा। तेरदल सुरसन समानीन अलफ या। ता। छ माहे सफर साहेबाच कदम वरकतनि पा। मजकुरा सलाचीत असो साहेब सलामत पेठ का। मजकूर व समस्त माहानाडाच माकसूद तरी हाजरत सान दिलीलसान याचे ताहवेली करिता जीव जिन जितहव तमाम टाकून येकयेक चीता हे णे जन पागडी समेत जीव घेऊन बाहीर पडलो जिन जितहव तमाम मता लुटून फना होऊन गेले तैसेच घरे व दुकान जालून तलफ केले ऐसे मधे मधुरुल राऊ अजम सीव सुभेदार पा। मजकूर यानी वहुत निशा करून घर व जागा दुकान देऊन सड...व मधे ठेऊन घेतले जे तुम्ही बयारी रोज गुजारन करून मग तुमचा मुगा जे असल तैसाच दिलासा केला जाईल म्हणुउन वहुत वजा निशा करून ठेऊन घेतलेवरी साच साहेबास अर्जानी मोकासा जाहाला हे आइकून वहुत खुसीहाल जाहालोवरी साहेबानी हि पेठवरी नजर इनायती करून माहानाडाचा समाचार घेतला नाही यावरून कुल जमाव होना तो जागा जागा जेथे वतन होते तेथे जाऊन गुजरन करावे म्हणुउनु अदेशेता राऊ आजम सीवराऊ बोलु लागले की आपणास साहेबानी कागद पाठविला आहे की माहानाडा राक न देता दिलासा देऊन ठेउन घेणे माहानाडाचा दिलासा करून

ले. ३६८ श्री श १६०२
स. १६८० (?)

महमेरु राजमान्य राजश्री
सिवपा मुचेडी वा जिवाजी
सोमाजी गोसावी यास

विनती पोशे जिवाजी कृष्ण दिा जानीव ता तिमाजी नाईक सेर[ण] सर-नार्थी अनुक्रमे नमस्कार विनती उपरी तुम्ही ता नाइक पासो[न] कज घेतले होन १००८ नेव सेह ने पैके अनचे गुजारती ता नाइकास पावले तुमचे कतये तुम्हास दिल्हे अता ता नाइकास काही समव नाही विशेश लिहिणे नलगे हे विनती

साक्ष

सिवराव सुबेदार पा तेरदल पत्र प्रमाण मुधाजी आनद हवालदार पत्र प्रमाणे
साक्ष विसाजी गगाधर मजमूदार साक्षी
लक्ष्मवा व भोपेपा देसाई दिा रघुवपा
मुा देसाई पा मजकूर दिा तिमाजी
नागोजी देसकुलकर्णी पा तेरदळ

[कानडी अक्षराच्या ३ ओळी]

ले. ३६९ श. १६०४
स १६८२

(म. शि)

कौलनामा अज सुभा राजश्री नारो राम सुभेदार व कारकून माहालनिहाय सुभा ताा आजिरे ताा बकारानी सहउपरी (?) देस तेरदल व रायेबाग व पेठ हुकेरी व बाजे देहाय मालूम बाद सुहूर सन सलास समानीन अल्फ बाद कौलनामा येसाजे साा अडगल या विलायेतीमध्ये गावगना कितेक बैल आणून चारणीस घालीत होता त्यास दरम्यान साा मजकुरास बैल न पाठविता परभारा चारणीस घालीत आहा तणे करून दिवाणचे हासिलास तट पाडिला म्हणून मालूम केले तरी बराबे मालु-मातीं खातिरेसी आणून तुम्हला कौल मर्हामत केला असे पेसजी प्रमाणे बैल कुल आवयेच पाठवणे आणि सिरस्तेप्रमाणे देत जाणे यावरी या गोष्टीस दगावा काही येक लागणार नाही खातिर्जमा राखोन कुशहाल येत जात जाणे दरिबाब कौवल असे छ ९ रमजान मोर्तब सूद (बाटोळी लेखन सीमा)

ले. ३७० श्री रा. १६०५
स. १६८३

राजश्री सिवापा मुचोडी गोसावी यासी

॥छ॥ सौजेनी सदाचारसपन राजमान्य स्नेहांकित कोटो नागोजी नामजाद माहालानिहाये ठाणा पेठ मुधवळ शरणार्थी विनती उपरी येथील क्षेम जाणऊन गोसावी यानी आपुले कुशल लेखन करणे आठवण करून तुम्ही पत्र पाठविले ते पाऊन समाधान पावलो भलेचे नित्य येसीच आहे दूर असिले तरी आपले स्नेहेयासी आतर पडो देत नाही तुम्ही निरंतर पत्र पाठऊन आमचा समाचार घेत जाणे या उपरी तेरदाळीची गढाटी आवघी विस्तारे लिहिंगी तुम्हा लोकाचे सर्वस्वे चालविले तरीच तुम्ही लोक राहणार नाही तरी [चौकोनी मराठी शिक्का, डाव्या बाजूच्या समासांत] तुम्हासी कार्ये ठाऊ उणे आहेती जमगेर्दी मुधवळामधे आहेती ठाऊ जागा तुमचा आहे आम्हापासून कोणेविशी आतर पडणार नाही तेरदली सदाचाराचे गोरटीस काही गदळ जाहाले आहे ते मुधवळाकडे येणार आहेती म्हणऊन लिहिले तरी ते गोरटीचे रुपे आहे सदाचारासी कोणाचे साहेयी नाही तुम्ही कोणे विशई चिंता न करणे तेवडे लाहान दावकार्गी जमहाने विकत मिळत आसिले तरी दोनी पाठऊन देणे काये पैका होईल तो पाठऊन देऊ येणार हाती आपुले वर्तमान पाठऊन आमचा समाचार घेत जाणे तुम्ही विवेकी आहा हे विनती

फारसी
मोर्तब

ले. ३७१ रा. १६०५
स. १६८३

छ कौलनामा मशहुल अनाम भगवंत राऊ सुभेदार व कारकुनानी पा तेरदल ता सिवया मुळोडी व सा माहानाड पेठ शर्जापूर पा का मा सा अर्बा समानीन अलफ यादे कौलनामा येसाजे तुम्ही समस्त (अष्टकोनी फारसी शिक्का) साल गुदस्ता शाहाःजादेचे तहवेली करिता पा मा सोडून परागंदा होऊन ठाणा मुधोलेसी गेले यावरी पा माराचे देसकानी व नाडगिरानी इलतमेश केले जे मोगलाचे तहवेली करिता समस्त माहानाड पेठ मा सोडून ठाणा मनकुरासी गेले आहे येसीयासी साहेबी नजर इनायत करून ठाणा मा पावेतो जाऊन दिलासा करून पेठ मामूर करावी म्हणोन इलतमेश केली त्यावरून आम्ही व देसक व नाडगोड ठाणा मारासी येऊन माहानाडाचे मुद्दा काये म्हणोन विचारिले तुम्ही राजश्री जासोजी राजे कदम सुभेदार व कारकुनानी ठाणा मा याचे विद्‌माने मुद्दा पेश केले मुद्दे यरदुकूम तपसिले हजरत साहेबसी लिहून तपसिले

कौल सादीर करावे म्हणोन आर्दास पाठविली त्यावरून हजरत साहेबी नजर इनायत करून मुदेमवाफिक तपसिले कौल मश्हमत करून पाठविले कौल प्रमाणे आम्ही चालऊन घेऊन यासी काही फरस होऊ देणार नाही पेठ मा। याचे कौल चा। तपसिले दिवाणांचे फर्मान व हजरत मदारुल महामीचे कौल व माहाराज छत्रपतीचे कौल आणोन देऊन जे सरंजामी होवे ते तुम्ही पेश कराल ते प्रमाणे सरजामी करून या यावे खातीरजमा राखोन पेठ मा।रासी येऊन आबादानी करणे कौल प्रमाणें हकजवार पा। मजकुरीचे व देसक व नाडगीर व पटेल कसबा व देसकुलकर्णी कसबा व धाग बळते याचे निशानसी माहाजराहि करून देऊन पेठ पा। मा। विरतमठासी इनाम जमीन चावर पाऊ दर सवाद का। मा। पैकी दिल्हे असो याप्रमाणे हुजरून हजरत साहेबांचे सुर्दसत आणोन देऊन हाली सुभाचे मिसाल करून दिल्हे असे पेठ मा।चे जे कापे परभाऊ व पैके गोपालराऊ नि।। राजेसाहेब घेतले अमेल व नेले असेल ते तमाम आणोन देऊन हुजरही लिहून सरजामी करून देऊन हमायाचे खातीरजमा असोन पेठ मा।रासी येऊन मामुरी करून सुखी असणे दरीयाब कौल असे मोर्तब (वाटोळा मो.) ताजाङ्लम तयास नगदत येटबद करून दर नगास होन ०ᐟ॰ प्रमाणे देणे येक लावणी जकाती देणे फरोक्त जालीया त्यापासून घेणे माल धण्यापासून येक लावणीच देणे पेठ मा।रातून परदेस नग घातलेया जकायेती घेणार नाही येक लावणीच देणे तयास जलीयचे दर नगास होन ०— प्रमाणे देणे मो।। सुद (मदामी फा. मो.)

तेरीस १७ माहे रजप

रजब

म्हणुन राहिले येसेयासी पेठ मारवरी ननर इनायत करुन पेठेचे विलेयदल सुजाअतमाहासी हुजरुन पाठविले सुजाअतमाहा पेठ माचे देसकासी व मिरासीदारासी बोलवुन आणुन कौल दऊन पेठेचे उस्तवारीयद्दल निसतीगरास मेलऊन येऊन कौल देऊन पेठ व गाऊ मामूर करावे यद्दल सा माहानाडाचे दिगशायद्दल टाका मुजागासी झाले मुद्दा मवाफिक कौल देऊन तेसेची हुजरतीचे कौल आणुन दऊ म्हणऊन दिगासा दिल्हे पेठ का मा मोगलाचे तहरीरकरिता खराब जाहाले दिवालागी नाही येसेयासी साने अजमासी देसक व मिरासीदार अर्ज केले ज पेठसी कौल सात साले ७ देव रवेश सालाबाद माहतकदीम भोगवटे या चालवावे येसायास कान रवेश जाविना माहतकदीम या मिरासीदारकडुन लिहून घेऊन कौल दि द येगे मा हुजरुनहि कौल आणुन देविती म्हणवुन सुजाअतमाहा देसकासी व मिरासीदार कानु रवश घि ता

निरे व सुपारी लाभ उगर दर गोणीसी मुठे २ ल मासी मुठे १ उगगासी मुठे १ व लवगा व पत्री जायेफल गडच गुळखोपरे तादुळ जिनसाना घेगे ज जे घडेने समान आहे तेचि घडेने जोका घेत होता तेच या जोका घेणे सालाय द जे जे वस्तासी लाभ उगर आसे तेची या घेवे नवी जिकीर करु नय कोण करील ते गुन्हेगार

दिवाणात सालाबाद देवामधे जो फोग वडीलपण करितात त्यानेच जावे त्या वेगले करुन आरसीर कोणी जाऊ घेऊ लागिले तरी दिवाणाचे गुन्हेगार

पेठ मा जैन लोका व इस्कर उरुसाई वरवाड घेशीया व मैयत जाहालेया कलस ठेऊ नये धरुन घेऊ नये जैन लोकाने कासीचे स्थळ दिदमान हारिले कासीव जवेरन व दिवाणाचा फर्मान व मोकासाइचे सुा व पा जमसही व हकजवाराचे माहाजरपत्र जाहाले आसे त्या या चालवावे नवी जिकीर करतील तेने दिवाणाचे गुन्हेगार

आडाणी व वाजे कानु माहतकदीम सालाय द भोगवटा या घेवे नवी जिकीर करु नये

जकायेती पेसा व निकाळु व मारी बगत (!) मा व ठाणादारी व इरसाल व लिग सिगासिगोटी व यद्दी व परदा व अस्र घोडा व कौल फुगी व वाने कानु जे आहे ते माहत कदीम या घेणे नवी जिकिर करु नये जे नवी जिकीर करतील तेने दिवाणाचे गुन्हेगार

जे (1) गोणिया आलिया गेलिया माहूत कर्दीम या जकायती घेऊ तुम्हांसी कोणे याचे अजार लागणार नाही तुम्हापासून सजा व ग्वानत पेठेमधे व गावामधे लावा व ती आपले आपुले मधे झगडा भांडण कलागती खुनी सराची व शिंदल व चोरि नोनाव चाहाडी केलिया कुल तमाम माफ यारा खुनी केलिया माफ आहे येकदर हमायाचे हुजरातीचे कौल आहे तेसे तुम्हासी कौल पाठविले असे विना

दिवाणाचे फमाण १ मद्रारुल माहमीचे कौल १ माहाराज छेत्रपती कौल १ खान खासा आमचे कौल १ येसे कौल करून पाठविले असे पेट माहासी सात ७ साले कौल दिल्हे असे साल सात पावते फला व चाजे घेऊ नायेसे कौल सादीर केले आहे ता परयेत तुम्ही पेठ मा मामर करून घर व मळगो मायोन सुखी सुखाहाल राहाणे कौल पुरा जाहालेवरी माहतकर्दीम मा फला व बाजे कमावीश याप तुम्ही जैसे सागतील त्याणे मा घेऊन तुम्हास कोणे यायेचा अजार लागणार नाही याग तीर मध्ये चोरानी व पुड पालेगार आजार दिल्हेया त्यास सजा देऊ तुमच काडीचे काडी या आणून देऊन पालेगार व पुढाचे कमावीस असलिया दूर करून पेठमधे गोठ व बैल व म्हैसी व गाइ व

जांचे मसर्वीस होणार नाही इस्तो पेश्मी दिवाणचे फमान व मद्दाहलमाहामी हुकुम नचे कौल व आमचे सुदुसत घेसे करून पाठविले असे त धऊन सुसे पेठ मा मामुर करून असणे समस्त माहानाड अर्ज सागोन पाठवितील तेणेप्रमाणे सरंजामी करून पाठवात जाऊ व गुन्होगार नकराचे तिरे जाले असले तरी तुम्ही सागोन पाठविलेया सोडून देऊ व तुम्ही मोगलाचे धास्तीने पेठ का अयणी सोडून परागंदा होऊन आपले मालमत्ता दार बार (1) टाकून जीव घेऊन पा मासा आलेती ते वरनी पा माचे कारकुनी व देसाई तमचा दिलासा करून अपले जागा ठऊन घरून पा मारी पेठ करून दुकान बाधोन उदीम व्यवसाऊ करणे तुम्हांस काडीचा अजार न लागो देता हुजूर अहवाल लेहोन पाठविले येसेयासी हुकूम सादर केले जे समस्तासी दिलासा दकुन बहुत बजाने निशा करून ठेऊन घेऊन ते जेसे कौल मागतील तेसे हुजरून सादर करू ये बाबे पेठेचे इ म दा द करणे म्हणोन पा माचे कारकुनासी व देसाई यासी व तुम्हासी पेसजी लिहिले होते जे त्या तफसी घेऊन दिलासा करून तह करून देऊ पा मा मळगिया बाधोन रचना जाले साल मा मोगलाचे तहवेला या तर्फसी जाल हे धास्तीने पा मा सोडून परागंदा जाले येसेयासी पेठेचे व पा मारचे इमदाद बदल सुजाअतमाहा भाइलेसी हुजरून आमचे जागा ठेविले सुजाअतमाहा व देसाइ समस्त माहानाडाचे मुदा बदल ठाणा मुधोलासी घेऊन दिलासा केले सुजअतमाहा व देसक व माडगीरानी व इस्दार इलतमेश फले ज पेठ मा साइयाचे नावासी मामुर करावे तरी पेठ मासी कौल साले ११ दिल्हेया पेठ मा आबादानी होईल पेठस गोणिया आले तरी दर गोणास जकाती अहद शर्त करून पेठेसी

कौल बि ता	सिगोटी	म्हेसीस
मिठ व सुपारी	घेलासी	दो मि
व गडच सकव	दरयेकासी	रासीदार
कापड व हमा	दो मिरास	टका
जिनस भुत आणि-	दार होन दुबळ	१०
रिया दर सदे	८०	
गोणियास शकर	तादूळ जोखून घ्यावे	
सागडरी तीं मु	मपे मोजून घ्यावे	
गेड १० धाद्	निशा नाही किरे-	
करून यासी ९०	पादली सोती कोण्ही	
गोणीसी सोलवीस	करनये	
प्रमाणे सोडी	अरप दरसदेसी	
करून दर गोणीस	दो मिरासीदार	

वाटेस गलबला करून हाकून गोणया गाडिल्यावरी किनियक राजानी रवाना केलिया त्यास जकायेती घेऊ नये एक लावणी देऊन जान जाणे व मठासी व फकीर फकिराना देवत व माहालदार दर बाजारासी गोणिया सुमार ६० साठी सोडी केले आहे व सरकारमधन गला हमा जिनस आलिया पेठ मा॥ दुकानदारावरी तूट घालणे नि॥ नाही या सेरीज

मिरे व सुपारी लाम व उगट दर गोणीसी मुठ २ लाभ मुठी १ उगट मुठी १ याने धडा सोपरे व गडच लवग व पत्री व जायेफल व येर व शेकर व पारा व हिगलीक व अफीम व सिसमीस बादाम व जायन याचे धडा येतालिसी वजनी
०।॥

कि॥ जिनस
मीठ व गूळ
धडा वजनी
०॥
साखर धडा
०।॥

तादूल
धडी ०।१
तूप धडा
०।१।

पेठ मा॥ सालकेस देवळ घेऊन बाधावे व दशावतार व बाजे खेलकार खेळ खेळावे

पेठ मा॥ जैन लोक व हटगार... ......व्हाड केलिया व मयेत जालेया कलस टेकू नये करून घेऊ नये जैन लोकाचे कामधिल विद्माने..............कामीचे जयपत्र व दिवाणचे फमान व मुका साइचे सुदसत व पा॥ जयसही व हकजवाई थल विद्माने माहाजर पत्र जाले आहे त्या बा॥ चालवावे नवी जिकीर करू नये नवी जिकीर कोण करितील ते दिवाणचे गुन्हेगार

देशामधे जो वडील आहे तेणेच कारभार करावे दुसरेने करणे निसबती नाही

येणेप्रमाणे कौल सादर केले म्हणोन सुजाअतमाहा व देसक व मिरासीदार इलतमेश केले बराये इलतमेश या कौल सादर केले असे पेठ मा॥ उदीम करून पेठ मामूर करून सुखे असणे हमा बाबे तुम्हासी कौल आहे पेठ मा॥री सादिलवार करू नये व पानसेरी चिठी दुकानासी लावणे नि॥ नाही पेठ मा॥ कोण्ही कलागती केलिया त्यासी देवान पाठवावे दिवाण बाजीपुसी करू नये देवात पाठऊन धारे देशामधे जो वडील आहे तेणेच बाजीपुसी करावे दुसरे कोण्ही दिवाणात अगर पेठेत बाजीपुसी करणे नि॥ नाही कोण करील ते दिवाणीचे गुन्हेगार आहे समस्त

ले. ३७६ शके १६०५ श्रावण वद्य ७
इ सन १६८३ आगष्ट ४

॥० सोजन सागर माहामेरु राजमान्य राजश्री सिवसा मुचोडी व समस्त माहानाड पेठ आथणी हाली मो। तेरदल यासि प्रति साबाजी राजे घाटगे देशमुख कारणे येसे जे मा। मारोजी पोळ येही कितीयेक तुम्हाकडील वर्तमान लिहिले व रुप्माजी कमलाकर तुम्हापासी पाठविले होते त्यासी कितीयेक प्रसंग तुम्ही सांगितला त्याप्रमाणे आम्हांस लेहून पाठविले त्यावरून तुमचे मनोभीष्ट विचार कलान समाधान जाहले तरी पूर्वीपासून पेठेचा अभिमान तुम्ही धरिला आहे आम्हांसहि भरवसा तुमचाच आहे साहेबास किती पत्रें होणेचे सूचना लिहिली होती त्यावरून मदारुलमाहमीचा कौल लेहून मुस्तद केला आहे दरगाहा पाहि हातरोसा व खान आलीशानाचेहि पत्र करून तुरत पाठऊन देतो व राजश्री सबाजी राजे यांचाहि कागद पेठेचे मामुरी करिता आणावया पत्रे रवाना केली आहेत (चो म. शि साबाजि मालोजि घाटगे) तरि ये लि तुम्ही कोणेविसी आनमान न करिता पेठेची मामुरा केली पाहिजे पेठेवरी माग पडोन आबादाना केली पाहिजे येणेकरून तुमचा नामोस आहे कदीम जागा (येथें पुढा मागला शिक्का) तुमचा आहे विशेस काये लिहिणे सुज्ञ असा जाणिजे मा। सा। अबा छ २० माह शाबान (प का मो)

ले ३७७ श्री श १६०५
स १६८३

श्री माहादेव

॥ राजश्री सिवसेटी मुचडी व समस्त माहानाड गोसावी यासि

॥० श्रीमत सोजन सागर राजमान्ये—प्रति राजश्री साबाजी राजे घाटगे सेरणार्थ उपरी गोसावी अथणीचे पेठ मामुर करावी येसे अम्हासी बहुत . तो मारत दिपवाली कारणें विवेक करू येसे बोलिला होता तरी कोण विघड असा दिरंगावरी न घालिता दिपवाली कारणे दुकान मुस्तेद होऊन साउकार सेटीकार येऊन आपला कदीम वेवसाव करात येसे केले पाहिजे येणेकरून तुमचे वचन सत्य होइल आम्ही तो श्री—भग (= भट) अहो ज तुम्हासी शफतपूर्वक बोलिलेस अंतर पडणार नाही येसे पूर्ण कलले पाहिजे येविशइ तुम्हास खाने अजमाचे पत्र प्रमान तरी पाठऊन देऊ जाणिजे (मो)

सा। अजमाचे पत्रे वा कितेक पत्रे करावयाचे आहे परंत येथील वर्तमान राजश्री येग प्रकार जाहाले आहे ते परसपरे राउलासहि श्रुत आहे थोडियाच दिवसा मधे पत्र पाठउनु देउनु जाणिजे हे विनंति (प मो)

ले. ३७८

श. १६०५ मार्ग० शु. ८
स. १६८३ नव० १६

[फा. शि.]

कौलनामा अज रस्तमाने सुद्रायवद सा शर्जाखान सलद अयाम दौलतहू तो सिवपा मुचोंडी व जिवाजी सोमाजी व समस्त माहानाड पेठ शर्जापूर मो पा तेरदल बिदानद सुा अर्बा समानीन अलफ बादे कौल (फा. शि.) नामा येसे जे तुम्ही पा मार पेठ शर्जापूर वसात केले म्हणऊन तुम्हावरी मेहरबानी नजर करून हुजुरा बोलाऊन तुम्ही सा (समस्त) माहानाड हुजूर येऊन आपले अहवाल जाहीर केले बहुत खुशनुद होऊन तुम्हास कौल मऱ्हामत केले अवल इप्तीदेपासून दाणा मुधोलचे मारफातीनें तपसील कौल मऱ्हामत केले असे हाल्लीहि सरफराज करून कौल दिल्हे असे हमा बाबे बेफिकिर होऊन खातीरजमा असोन पेठ पा मार मामूर करून सुखी असणे सालाबाद बा भोगवटा प्रमाणे राहणी घालोन जाणे पेठ मा व मार्गानिहाये कोणाचे तसवीस लागो देणार नाही बेफिकीर होऊन आपुले उदीम वेवसाऊ करून पेठ मामूर करून दौलतखाही जाहीर करणे सरकारतर्फेने हमा बाबे कौल असे पेठ मारासी भोगवटा बा दिवाण फर्मानेहि मऱ्हामत असे पेठ मारासी पुढे व पालेगार व असवाद लोकाचे तसवीस लागितील तरी त्यासी सजा दिल्हे जाईल पेठ मारासी मा समाजी राजेचे तसवीस लागो देणार नाही मोर्तब सूद [प मो.]

तेरीख ७ माहे जिल्हेज
जिल्हेज

करिता पेठ पा मा सोडून ठाणा मुधोळासी गेले होते पेठ मा याचे मुदा जाहीर करणे म्हणऊन हुजरून फमाविले सा माहानाडाचे मुदाही दाखील जाहाले ते या तपसिले कौल इस्तीदेपासुन माहजयसे व मोगराचे पेठ अथणी या चालिले यास कौल महामत करून ठाणा मुधोळ थळ मारफातीने कौल देऊन पेठ पा मारसी सा माहानाडासी देऊन अले तुम्हास हुजूर बोलाविले होते तुम्ही सा येऊन आपुले अहवाल जाहीर केला त्यातिरेसी आणऊन तुम्हासी कौल सादीर केले असे हे या सातीरजमा असोन पेठ पा मार आबादानी करून सुखी आस जे पेशजी तुम्हासी तपसिले कौल महामत केले असे सदरहूप्रमाणे कारफेर होऊ देणार नाही साला-बाद भोगवटा माहतकदीम पेठ अथणी या पेठ पा मार राहाटी करणे जेवानी नवी निर्क्रीर करणे निा नाही सालाबादप्रमाणे असावे या बा ताना फर्मान तुम्हासी महामत जाहाले असे इमा याचे सातीरजमा असोन पेठ मामूर करून सुखी असणे पेठ पा मारासी कौल कालादिदा तुम्हासी दिल्हे असे मोतब सुद (फा. मो.)

तेरीख ७ माहे जिल्हेज

जिल्हेज

ले ३८० श. १६०५ पौष व० १

इ. १६८३ डिसें. २४

सालीक

राजेश्री सडोबा नाइक गोसावी यासी

दो या आदिलेनी सेरिकार पेठ जोहरापूर सुहूरसन अर्बा समानीन अलफ कारणे लिहून दिल्हे कर्जकतबा येसा जे या तेरदळचे माहनाडसी होन २८०० अठा-वीसशेहे खाने आजम सर्जाखानासी आपण धणी होऊन माहनाडसी साडिले असता माहनाड या मजकुरानी सदरहू पैकमधे होन २३३६८० निरवध करून दिल्हे बाकी होन ४६४ बाकी राहिले ते पैकसी खानसाहेबाने तागाद लाविल करिता तुम्हा-पासुन होन ४६४ कर्ज घेतले असे यासी कल्वार दरमाह दर ५०० ममाणे केले असे मुा पादसी सदरहू आसले या कल्वतर फेड करून देऊन आगर चादचे मासी नेऊ तरी पुढील चाद माह सा सवाकी पालून देऊ यासी काही उजूर नाही हा कतबा सही

छ १५ मोहरम

ले. ३८१

श- १६०६ आषाढ व. ४
इ. १६८४ जून २१

(का. अरकोनी शिक्का)

अज दिवाण ठाणा पा तेरदळ ता। मोकदमानी कसबे मजकूर सु॥ अर्बा समानीन अलफ दर्डीतील देसकानी पा मा येहि इलतमेश केली की पेठ शर्जापूर का। मा यामधे घोरतमठ नोचिना माझनाडानी केला आहेत जो आपले हमेशा असनाती साहेची मेहरबान होऊन मठाचे निघावस्तीबदल जगमास इनाम जमीन घावर ॥- पाऊ दरसवाद का। मा दोपटीया कुलबाब कुलकानूसी दिधली यां मठाची निघावस्ती चालेल म्हणोन इलतमेश केली बराये इलतमेश खातिरेसी आणोन पिरत मठास इनाम जमीन घावर ॥- पाऊ दिधला असे दो। माहसूल —पट्टीपा कुलबाब कुलकानूसी दुमाले करणे व इनामपटी व सर्वपटी घेणे निसबती नाहीं दरहर साल ताजा मितेलीचा उजूर न करणे तालीक लेहून घेऊन असेली फिराऊन दिजे (का. मो.)

तेरीख १७
रजब

ले. ३८२

श. १६०७

सोपाणा व मतूर रुद्रणा व समस्त माहानाडानी थळ परस्थळ उभे माग छपन देशाये पेठ नवाब अबदुल रोनगर मामले मजकूर सुा सन सीत समानीन अलफ कौलनामा यैसे जे पेठ मजकूर वसत होवे म्हणून हुजरून हुकम जाहाला बादज सुभेहून कौल पाटून निशा करून तुम्हाजवळी माा दौलत बेकाराऊ लोकनाथ व सिद्पा देसाई व सणपा पाटणसेटी व समस्त माहनाड कसबे माा रामचद्रपूर व मुडगोडास पाठऊन हुजतमाहचे नेवेडर सुभेदार मुडगोड विद्माने मामले मजकुरास घेराऊन आणिले बादज तुम्ही आपले मुद्दा जाहीर केलियावरी देसमूख व पटणसेटी मामले मजकूर इलतमेश केले जे बिा

मुलाम सीद १

मठ बि......उलवी बेसणद्वर १

१ विरतमठ

१ घासी गुरु बसपान मठ

१ महत देवरुमठ

१ चेनबरुपा देवरु मठ

परवत नदी कोन १

हणमत देऊ १

ता मामेल		पेठमजकूर	
सरदेसाई १		पेठपसेटी	रुद्रसी चेनब
		भूपालसेटी व	सेटी महजन १
मामले देसाई	पटणसेटी १	गुरु + सेटी	माहनाड कुलकर्णी १
देसकुलकर्णी	माहजन पोतदार १	सेटी १	पुजारी चेनवि–
माडगौड १ व	कोलकार १	गुणारि १	रैया बसवनदेव १
पतकी १	गणाचयारी १	सकोसिरैया १	छेलवडी १
		बसवरासी ह–	कोलकार विरा १
		णमत देऊ पुजारी १	
		मठपती १	
		रुद्रया शापटी	
		पेक १	
		(का० मो०)	

पसगी व पळगी कौल पुरा होईजे तलग जकायेती निका व पैसाढ़ उभे माग चिा

गडच जिनस हाये		मुम जिनस वगैरा पो नि॥		
१ हल्द	१ केशर	१ गाल्दृमे तास	१ जोरी	१ दलजिनसा
१ सुपारी	१ सारिक	१ हरडे	१ गेहु	१ कुळथी
१ मिरे	१ दुरडी	१ सुत	१ हरभरे	१ मीठ
१ सुटी	१ जिरे	१ नवार	१ धान	१ नारल
१ जायेपत्री	१ नील	१ सोनेकार	१ रागी	१ अवलकटी
१ जायेफल	१ अक्कद	१ गुलाल	१ तील	१ सिगीकाई
१ अफीम	१ चादव	१ फात	१ कालेरी	१ गधग
१ शेकर	१ आरली	१ घोगडी	१ तादुल	१ भग
१ गुल	१ ताव	१ रेशम	१ पीठ	१ काथी
१ लावग	१ कपरसु	१ सोने	१ सळ	१ आवाडी
१ मजीठ	१ दारी	१ कसडी	१ पढरे तील	१ निंबु
१ हिंग	१ कुसधी	१ याले	१ मजाक	१ केले
१ कपस	१ अलीक	१ रसडी	१ दलीकाइ	१ अथली
१ पोवले	१ सणव	१ शात	१ भीमवे	१ अदरक
१ सीस	१ चौल	१ कुन्दूम	१ अमसूल	
१ श्रीखड	१ दीपरक्ष		१ यावची	
१ पोपड	१ रुवे			
१ गधरीढ	१ कथील			
१ हिराकस				
१ मोम				
१ गुडगुडी-चे नळे				

दाो अटरा जिनव वतयेद
करून दर गोणीस
हो ८८~ चिा
जकायेती चिनवाल
८८- ८८-

दाो याहतरी केणे हतयेद करून दर गोणीस पो निा जकायेती चिनवाल
८। ८८~

तमाकु गादी कसबे मजुरी असे नवे पेठेसी गादी नाही बाहेरहून नडे आलिया पेठेमधे उतरावे पेठमधे सारिदी फरोक करावे दरवाजा पेठेचे बाहीर तफ बकापूर आणू नये बाहीर दरवाजा-

+ गु व तेल हतयेदकरून पो निा दरनडेस
चिा चिा
८॥ ८।

नावली नडे हतयेद करून घेवे बरी-कराये चूर व मगताली कलबरगी नाग-रचीमपूर पटाऊ पितावर दर नेडस पो निास चिा चिा

हून आणिले + सोडा घेवे ताबाकु नडे + तयेर करून दर नडेस नि॥ पो

दा॥	चि॥
० ॥।	०।–

वग जकायेती सवे पेठ मधे जे काये विकरा होइल दर गोणीस जकायेती नि॥ पो

दा॥	चि॥
० ॥।	०।–

या सरीज उभे माग जातील त्यास परहुकूम साविका जकायेती मामलेमध जेथे घेत असतील तेणप्रमाणे द्यवे

चौथिना गाडा बदर पेठ मधे जे खपेल तरी कौल भरीजे तोवरी जका येती नाही उभेमाग गेलिया दरलादेसी टके ०३ चि॥

चि॥	चि॥
०–	०१

दुलार्या लोक कापडे विणून अणतील त्यास जकायेती छापा माफ नि॥ पो कौल भरीजे तव माफ चिनवाल नेतील त्यास छापा नाही

घसरवणी ब्याज व विजाल वा चाजे सागर्वीन साथ हाये जकायेती माफ

० ॥	०।·

जकायेती यास करून पेठ मजकुरी उभेमाग गेलिया फो केलिया दर सेद दर येकास होन जकायेती चि॥ चि॥ भि॥

११॥	॥	०१।	०॥–

(फा० मो०)

तट्टू विकिलेया दर होनेस

दा॥	चि॥
००–	००–

बदर दरगढ जकावती

चि॥	दिवाण
०॥३	०१।

घाडी याडा दर नपरेस

दि॥	चि॥
०।३	००–

सिगसिंगोर्भ दर गुरेस हलपेढ मेसी दर येकास बैलास

दि॥	चि॥	दि॥	चि॥
०॥	०१		

याणे प्रमाणे जकायेती सदर प्रमाणे चालवार सदरहु जिनस गडच व भुत वगेरा पेठ मधे धरून ठेवून फरोक्त करतील नव पो स्दरहु गोणी लिहिलेप्रमाण घवे उभेमाग जातील त्यास येक जकायेती घेवे माहानाडास इज्जत हुरमत देऊन त्याचा अर्ज च त्यारे सासुवून वकाल व बाणी आपणामधे आपण भाडतील दिवाणत येताल त्यास माहनाडजवळी पाठऊन या माहनाडहून आपले जे नव्हे म्हणून दिवाणात पाठविले त्याचा पुर्सीस करावे रगन हातीने पेठमधे + + + माडिलिया दिवाण धरून नेकु नये छिनाल चोगे करतील तरी त्यास माहनाडपासी पाठवावे अवरन माल जाहर अगर बाहमधे पडन मेलिया तेस गुन्हा लाऊन सरकारात

त्याच्या निसबत नाहीं माहनाडपासी पाठवावे परणी वकालाचेच चोरीने गेलिया दिवाणास मालूम करावे दिवाण त्याने इमदद करावे कर्ज देणे घेणे बदल भईत सरकारत अलिया माहनाडपासी पाठवावे सात साल कमलगी बांधिले यांसी कर्जदार मागू नये कौल मरिलेवरी कर्जदार येऊन मागून येव खरीदीखडा पेठ मधे घालू नये (फा. मो. जोडावर) बटवेगार माफ जगम लोक रोटीसाटी तलीचे पान बाधोन तली केलिया वकालास तग वलाऊ नये तलीचे जगम सापडिलेया बजानी-चों सजा द्यावे सिवाजी राजेचे रुसोरे बिदूगर वगैरा मुलुकमधे वकालास नसर्वास व अम्क जाहलिया सरकार नफने किताबती व महलदार पाठऊन उपरले करावे धडेचे जोस घजनी नवे सुर्दने सरा अवरा शेरचें बांधवे व चिठी येकास घजनी सरा अकरा शेर नवे सुर्दने चिठो बांधावे उगटवाला भरचना पत्रिनिनसाना सदर हुकूम सिरिस्ता साहीरा धारवाड चालवारे पेठेचे लोक सेडियामधे सेत करून गाला सांगस घरास आणतील तरी त्यास जकायेती माफ सणगे राहून चालवावे दर पर्लासी मिरास-दार घर व मळगी माधतील त्यामधे आपण सासा बांधिले पेकी यक येक त्यास इनाम चालवावे हारयेक बाबे झगडा बाजारामधे जाहलिया न्याऊ करावे तरी समस्त माहनाड मठमधे बैसून करावे माहजमात व चालवावे निपुत्रक्याचे बिसात असलिया त्याचे वारिसदार कोणसी असतील तरी त्यास द्यावे नसतील तरी दिवाण सांगितले प्रमाणे करावे हुजरून हजरत साहेबाचे सिकानसी कौल सदरहूप्रमाणे आणुन द्यावे कसबे मजकूर व इमराईमपुरा वरून नवे पेठेस गोणी आलिया कसबे मजकूर व इभराइमपुरीचे जकायेती घेणेसी निसबत नाहीं कसबे पेठ व इभराईमपुरास नवे पेठ वरून उभेमार्ग गोणी आलिया नवे पेठमधे जकायेती घेणे निसबत नाहीं नवे पेठेचे वकाल लोक कसबे व इभराइमपूरमधे जिनसाना आणून विकरा केलिया कसबे व इभराईमपुरीचे कैसे जकायेती आहे तेणप्रमाणे जकायेती द्यावे इभराईमपूर व कसबेचे वकाल जाऊन नवे पेठमधे विकरा केलेया नवे पेठ बाबनिसबत जकायेती द्यावे पेठमधे सोने व रुपे व गुरे ढोरे विकाव्यासी येतील चोरीने निशान धरिलिया जितुकेस घेतले आसतील ते पैका देऊन आपले वस्त सोडून घ्यावे कसबे पेठ इमराईमपुरेचा साविक उभेमार्ग (फा. मो) गोणिया येऊन उभेमार्ग गेलिया कसबे पेठ व इमराईमपुराचा जकायेती कसबे व इमराईमपुरास द्यावे नवे पेठमधे साबिका गोणिया उभे मार्गचा येऊन फराक केलिया नवे पेठचा जकायेती द्याव वासेरीज मारवाड आसामचा रितार मारवाडी जे कोणी येतील त्यास उभेमार्ग नवे पेठमधे घ्यावे व बाजे नवे पेठदार जे कोण येतील त्याने नवे पेठेवरून जावे माहाले माहालीचा गोणिया परभारे जाऊ नये कसबे व इभराइम पूर व नवे पेठवरून जावे मामले वकापूर सेरीज परभारे जाऊ नये साबिका उभे-मार्गचा वकल कसबे व इमराईमपुरावरून जावे नवे वकल जे येतील ते नवे पेठ-वरून जावे वकाल हलकाचा पेठेमधे अगर सरकार जागीरमधे सणव झापवाडी

गलिया चापवाडी घ्यावा क्तया व पेठ (फा मो) इभराईमपूर मकाल सरफसान नव पेठ मधे घर मळगिया बाधावे तरी हरदो पेठ मजकुरी साबिकमामाणे घर दुकान चालोन विराड याव यासरीज नवे पेठमधे घर दुकान बाधोन नवे पेठ मजकुरीचे कौल चहुकूम आसावे हरदो पेठचे घर मळगी पडून नवे पेठ मधे असू नये (फा मो.) गोणी इनाम मुपालसेटी गुरुपसेटीसी गोणी २ व रुद्रप्पी चेन बसेटी माहजनास गोणी २ येसे रोजीना सरक नेड ✱ सोडून यावे मुलेगाउ व अथणी व सिरगेरी धारवाड व बिद्रुर व रामचद्रापूर तेथील मकाल वा धाज पेठेसी यतील जातील आणि येथील मकाल सावकार जातील उदीम करतील सुसे उदीम करावे चिनवाल द्दारासी सवा होन आलिया

मामलेचे हकदार जितुके आहे	पेठ माचे हकदार जितुके
तितुकेस होन वाटून घेवे	आसे तितुके वाटून घेवे
॥	॥

देसाई व माहनाडाचे सनमतीने सदरहुप्रमाणे केले आस वाटून घेणे म्हणून बराये इलतमेश उ खतिरेस आणून तुम्हास सदरहुप्रमाणे कौल मराहमत केले आसे कोणे बाबे शक आदेशा न करिता घर व मळगीया बाधोन उदीम करकन पेठ मामूर करून सुखे आसणे पेठ मजकुरासी हिंदु व मुसलमान सुसरतीने जे येऊन घर करून राहतील त्यास विराड सारदी बेटपगारी माफ असे (फा मो.) ताजा कलम सिद्पा शामदी पेठ्दार यासी रोजिना इनाम गोणी २ मामाणे देऊ हा कौल सही (फा मो.)

ले. ३८३ श्री श १६०७
स. १६८५

सवाद् नाम

पेठ नवा मामले बकापूर सा सीत सभालीन अल्क

हिरी मठ १	चौरत मठ १ यासी स्वास्ता अलम-
यासी स्वाता सेत इनाम	पन्हाचे ता बिदुहर व सोदेसी येते जे
फर्मान १	हाद् थद्राचे मिरे व सुपारी मामाले
कौल साल ७	मासी येवे जकायती बीा
सर सेटी १ देसाइ	मिरे व सुपारी व दुर्डी (!) व गडप व
पट्टण सेट १ सरदेसाई	हिरे व लालारे व पोवले जडीत जडाऊ
गुणारिकी १ नाडगौडा	सोप शस्त्र कात लवग व जाय पत्री फळ
माहजन सेटी १ पतकी	व कापड व मूस सोने व रुपे व बिदल व

पट्टण सेटीसी कौल भरिले वरी दाहा घरासी येक घर सुयेसुध यासी करावाव होन ०॥ माहाजन कुलकर्णी दर घरासी

घर बांधिलेयाने दाहा घरासी येक घर मान्य

दुकान बांधिले तर येक सुयासी येक दुकान मान्य

चोरी व छिनली केलिया त्यासी दैवा वेगळे धरू नये सोडून देणे म्हणोन सांगितलेया सोडावे रगल हातात घेऊन दैवात पडिले तरी त्याचे वाट जाऊ नये

चोवलेचे कारखानी

कसबी

१ हिरी मट

१ विरत मठ

१ पटणसेटी

१ महाजन सेटी

१ गुणारी

१ माहाजन कुलकर्णी

पडद

१ हिरेमठ

१ सरसेटी

१ पटण सेटी

१ महाजन सेगी

दैवामधे देणेघेणेचे कुसूर येतो व हरयेक गोस्टीविसी कुसूर येऊन दिवाणात आले तरी त्यासी दैवात पाठवून देणे

कौल भरिले वरी सा देव मठामधे मिळऊन कूळ पाहून घर फाला करून देतील पेठेमधे वेठी वेगारी धरू नये कौल भरे पावते कारत घेऊ नये

रूपयास व तांबाखू व पाने घोडी तेल व याजे जिनस गोण निराखू व पैसारु

०॥ दिवाण

०॥ चिनवाल

०८

सिगोरी

२॥ घोडा १ दर सदेस होन

०।॰ मेसासी १

०।॰ बैल १

०— म्हैस

०— पखा

उभा मार्ग

साहुकारासी खून व बाईका विहिरी पडिले वीख घेऊन मेले तरी पाय धरून उडून टाकावे ऐसे लाक नये बागेमधे व पेठेमधे चोर पिद्दा जहले तरी दिवाणात निघा करून देणे येक तणखरी गेलियाने सोनेचे तणखरी देणे निपुत्र जाहले तरी तेचे वित जे आसेल ते घेऊ नये

धारवाड व आवणी व सुलेगाऊसी येत जात असावे तेही पेठ करावे दावलगीर पाच जण ५

जोस माप व घडे सा सू॥ या।

धारवाड रवेस

चोर गस्ती

येक साली

होन

सुर्दा

पेठेसी दैवासी जो हावे ते हवालदारास देणे

छत्रवाडी १

कौल भरिलेवरी आता जैसे खस करून देतील तेसे घेवे

माव कापड व सूत
माहालदार १
तेगी मेहतर १
सा य ला डा ये पेठेत चालू नये

घारा सुनी पेठेत केलिया माफ बाजे गद्य खेस चा धारवाड

येणे प्रमाणे चालवावे म्हणऊन हजरत साहेयाचे दस्तपज्या सुरानचे भरवसा होते

ले. ३८४ श्री

श्रीमतु सकलगुणसपन सोवजन सागार परउपकारमूर्ति माहामेरु राजाधि राजेश्री सिवरा मुचेडी वा जिवाजी सोमाजी वा समस्त माहनाड पा तेरदळ गोसावी यासी

७ प्रति स्नेहकित अदी सेगी सेटीकार पेठ जोहरापूर दोनी कार जोडून सेरण सेरणार्थी विनती उपरी पेकेसी बहुत दिवस दिरग लाविले यथे खानसाहेयाने पेके हांड लावून अम्हासी बहुत सरगिर्दीन करितानी येस तरी होऊन नये अता गोसावीने होन २८००८ येन पेक होनु ३५४८ त्यावगळ येथे रा। रगोपंतांचे होन येक शेटे पेकी आम्ही होनु ५० येमहूदमध दिल्हे आहेती वा खोजगिरी माहल्दार या होन २६८ वा रसद पेरमुवादेल करून हुजर पावत करिताना तुटी होन १४ येकून येरीज होनु ४६४ हुलक पेकेसी खान साहेयाने बहुत तगादा लाविल करीत याहीरी सोवदगारपासून कळतर दरमाह दर सदे होन ५४ प्रमाणे करून छ १५ मोहरम तेरीज करून फज त्याना साहेयच पेक झाडे करून दिल्हे अहेती सदरहु पेक कारणे सौउदगाराने तातुड लाविले अहेती तेवदल तुम्हाजवळ पावाडसेगीसी पाठविले असे सदरहु पेक वा त्याचे कळतर सहित झाडे करून पाठऊन दीजे वा रा रगोपंताच पेक होन १००७५ पेकी अम्ही हुडीमधील होनु ५० दिल्हे आहे बाकी होन ५० कारणे त्यानीं तागादे लाविले अहे तेही पेक पावाडीसेगी बोर देऊन पाठविले पाहिजे सदरहु सोवदगारचे पेकसी आम्ही चांदसी असल वा कळतर दरमाहे दरसदे होन ५ प्रमाणे जे होइल ते झाडे करून देविजे चांदसी नाहीं दिल्हे म्हणजे सवाकी बरनिसबतने होईल ते देऊ म्हणोन नेम केल असे चादसी पेक ना पाठविल म्हणजे सवाकी पे + + + ले मग अम्हावरी बोल नाही गोसावी वडील आहे हजार कागदचे जागा हे कागद पाहून तूर्त सदरहु पेकच हुडी रसद करून पावाडी सेगी घोा दऊन चांद २ दोन दिवस असता पाठऊन दीजे गहीं म कीजे पावाड बहुत कामाचे अहेती यासी अगत्य पाहून पाठविले असे सागे बहुत दिवस ना ठेविता पावाडसेगी पाटून दीज वाढि(ला)स विषश लिहिणे नलगे हे विनती वळसेग

वरी होन १०॥ चे हुंडी रोखा करून पाठविले होते ते पैके आम्हासी पावले नाही हो रोखा परतून पाठविला असे मलिकभाइसीही पाठविले असे बहुता दिवस ना ठविता सीम पटून दीजे सौऊदगारासी कतबा दिल्हे तोही काहि तुम्हाजवळी पाठविला असे त्यावरून श्रुत हाइल हे विनंती ताजा कलम मलिकभाइसी मासला होन १॥ देविले आहे दीजे (कानडी अक्षरे)

ले ३८५

छ समस्त माहानाड लिंगाइतांनी का अथणी व माहालहायेरायेलाम रु की दाखविला आरिजा पाठविला तो रसीदगी होऊनु तफसिले हकीकत मालूम जाहाले मजमून लिहिले की जैनामधे व लिंगाइतामधे महजचेस कलह लागले आहे जैनास कलस नाही येसे धर्मी निवाडा जाहला आहे आणि हाली देमासाऊ याने तेर तवदीस करून कलस लाऊन मिरवणी करणार तरी त्यास कलस नसता नवी जिकीर करू पाहतो याकरिता सरायी होणार तरी साहेबाचे विलातीमधे करितो त्यास मना केले पाहिजे म्हणऊनु तरी आम्ही काही त्यासी मदत दऊनु तेर करीवीत नाही तुम्ही जाणा ते जाणो त जेसे काही दर गाहा हुजूर जाहाले असेली तणे राहाटी करणे आम्ही काही मदत करणार नाही (प का मो)

ले ३८६

नबाब दिलेरखान + + + +

जाहली नाही या जिलेचे काल्क मलपा किंतूर व मुरगोड व सतीगेरा व यादवाड येकुंडी व लोकापूर चन्करकी व जवणी येथील जमीदार नरगुदवाले असे त्यास सामील जाहला आहेत मुरगोडास मोहसरा आहे गडीवाले शर्तीनसी लडाई करितातो इजानीब वडे नवाबजी पासून असनाइ नेऊन घेतल असतां तिनीं जमाव हमेशा लडाइ पडली असता आ अस्तव दौल्त उपराला केले नाही हे बात असनाइस मुनासीब नव्हे कारखाना मुफसदी करून त्यासी सामील होवे आणि आ अफ्तव दौलत त्याचा सवर न घ्यावी हे अजब वात आहे हर्ली कूच करून यत आहो आपले जमाव प्यादे तयार असीं देणे म्हणून हुकूम केले ती इजानीब जमावनसी तयार अहो जल्दीने आमदनी जाहली म्हणिजे फौजानसा मुलाजमतेस हाजीर आहो हरदू फौजा सामील जाहल्याने सिदोजी घोरपड याचे गुमान काय आहे ते हि करून या जिलेमधून नदी पार केली जाईल आणि काल्क जमीदार त्यास सामील जाहले होते त्याचा निशा करून वेसेंहि धनरी जाइल वगैरगडहि फते होइल आ अफ्तव दौलताचा जग तरक्की होइल राजे अजम शाहूराजे यानीं इजानिबास खत बहूत खातीरजमा करून लिहिले अहे व राऊ अजम श्रीनिवासराऊ प्रतिनिधी याना लिहिले आहे आ आफ्तव दौलतीस राऊ मागनिलेने लखोटा पाठविला आहे तो पोहचलाच असेल त्यासहि इजानिबाचे जरूर आहे आ अफ्तव दौलत असनाइ करीतच आहेत बिनाबा जलदी करून आमदनी जाहलेया इनशाला हुताला फते करितच आहे यावरी आ अफ्ताब दौलत मुरधी आहे जीयादा लिहिणे वजीत नाही हे कितायती

रुद्रपा मुरदेया
मुचडी

ले. ३८७

सोवासवाने +

मशरुले अनाम मुतमींद नकनामा सिरसेगी माइनन व माहमेर कमचे अधिणा दाम इजनडू वाच्यार मोहबतहू

॥ॐ अजी मोवीसी दिल्हे यसलास सेस अहमद व कौले इमाम सलाम वाजद सलाम मोहरल मोक्सुद ऊस्की येथील सुसी ता। छ १५ माहे रबिलोवल जाणोऊन मोहिया अपुले सर्सी सवर लिहून पाठावने पाहिजे दीगर आमचे पैकी फिहन देस ... मुद्दा व माहल्दार खाने अलीशाने हजरत अले असती व हजरत साहेबाचे माहल्दार हि अले मसे नाकीदहि

+ हा शब्द उजव्या कोपऱ्यांत मार्मी लिहिला आहे

(पुढें कागद फाटला आहे)

दुंबाला केले असे दुंबाला कीजे हसाला ताजा सुदस्ताचे उजूर न कीज तालीक लिहोन घेउनु असल परतून दीजे मोर्तब + फारसी मोर्तब

ले. ३८९

श. १५५५ कार्तिक व ४
इ. १६७३ नोव्हें. १७

अल्मुलकुला

(फारसी शिका) मुनाफिक असल अस्त

फरमान हुमायून शरफ सदुर याफ्त बजानब आमिलानि व देसायानि मामले गोवा औंके अज सहूरसन अरबा सबेन अलफ बमराहीम पादशाहाना व अवातीफ खुसरवाना मिरास देसकत करयात... .... मामले मजकूर बाबत रामनायक.........धीदू वदुलया परतावराव सरदेसाई मामले मजकूर मरहमत फरमूदे देहानींदे शुदे अस्त मियायदके खिदमत मिरास हजयल काअदे अज दुलया मजकूर रवान दारद हक लवाजम व सायेर .. ..महसूल व नकदयात करयात मजकूर सालीना पचाइ हन मोजुन सालीना देहानीदा शुदे अस्त.........साजद दुवाले नुमायद मिरास मजकूर याद यो व अवलाद व अहफाद जारी साजद तालिक निविश्ता गिरिफ्ता असल फमान बाज देहद तहरीरी फिअल तारीख १७ माहे साबान+ १०८३

ले ३९०

श. १६०२ मार्गशीर्ष शुद्ध ५
इ. १६८० डिसें. १६

स्वस्तिश्री राज्याभिषेक शके ७ रौद्रीनाम संवत्सरे मार्गसीर्ष शुक्ल ५ मी इदुवासरे क्षत्रियकुलावतंश श्री राजा शिव–

+ आणखी एक निवळ फारसी फर्मान ' सितेन व अलफ ' तारीख १७ रजब सन १०७० मध्यें दिलेला आहे त्याच्या पाठीवर "हें फर्मान कुडाल प्रांतातील सरदेसमुख्य दुलबा नाइक सरदेसाई यांचे नावचे सेंरा श्रो १७० वर्षे होतात ' असें मोडीत अलीकडे कोणी लिहिलें आहे यावरून शके १५८२ चैत्र वद्य ४ स दुलबा नायक होत असें दिसतें. दुसरा एक फर्मान लख नायक व सल नायक सेसायान तपे अंतरुज यांचे नांवे तारीख २ माहे रबिलावल सन १०३ चा आहे

+ हे फारसी सनदेचे उतार आहेत. शेवटच्या आंकडा फसलीचा आहे, हिजरी नाहीं.

छत्रपति स्वामी यांणीं राजश्री धर्माजी नाग
नाथ मुद्राधारी प्रा कुडाल व माहालानिहाय
प्रांत मामले फोंडा यासि आज्ञा केली ऐसा जें राजश्री नागोजी नाइक प्रताप-
राउ सरदेसाई यांही विनंति केली जे आपण मामले मजकूरचे सरदेशमुख वडील
घराणेत वडील परंपरा देसकत चालत आली आहे ते प्रमाणे प्रवर चालवावा आद-
लशानी कारकीर्दीस हक्कवतन इनाम जिरायत व बागायत व मुकासे गांव बिला-
कसूर चालत होते हाली मख्ता सड दर सालीना होन निशाणी ५०० पाचसें देतात
तेणेकरून अवकात चालत नाही म्हाराज स्वामी कृपाल होऊन पूर्ववतप्रमाणे
वृत्ति दुमाला करून चालवावें म्हणून विज्ञापना केली व यविसी राजश्री मल्हार नरजू
हरी व राजश्री नागोजी इगले हवलदार किले भीमगड यांही विनंतिपत्रें लिहिली
जें देसाई मशारनिले स्वामीसेवाठाइ बहुत तात्पर्य धरितात सांप्रत किले मजकूरचे
तनखेच्या खेडेयासि तांबाकडील स्वारी येऊन धोसो लागले ते समई देसाइ मशार
निले आपले जमावनसी राहोन व दुसरे देसमुखाकडील जमाव मिलऊन घेउन मार्ग
धरून मर्दानगी करून गनीमांस नतीजा*

ले ३९१

श्री

श १६०२ मार्गशीर्ष शुद्ध ५
इ स १६८० दिसें १६

स्वतिश्री राज्याभिसेक सक रौद्रीनाम संवछरे मार्ग(सीर्ष शुक्लांत ५) मी
रद्धवासरे क्षत्रियकुलावतंश श्रीराजा शिव-

छत्रपति यांणी राजमान्य राजश्री केसो
+ + + सुभेदार प्रांत भीमगड व माहालानि
हाय मामले फोंडा यांस आज्ञा केली ऐसा जे राजश्री नागोजी .. ..
देऊन गांव आपा दानीस लाविले म्हणून त्यावरून स्वामी बहुत संतोष होऊन वडील
परंपरा वृत्ति करार करून दिली आहे हक वतन इनाम जिरायत व बागायत दखील
मुकासे गांव या भोगवटा आदलशाही दुमाला केली असे यिा ता

तपे अनत्रुज मामले फोंडा

हक पटी पट्टेरी	मुकासा गांव मौजे	जकात सुपारी व	इनाम जिरायत
गांवगना सेरीज	पांदिवडे ता मज	पान जकात या	व बागायत गांव
इनामदार दरसदे	कूर सेरीज हक-	भोगवटा कलम १	गना ठिकाणे या

*पुढील मजकूर गहाळ झाला आहे
१ येथून ' नतीजा ' पर्यंत मजकूर मागील पत्राप्रमाणें आहे.

++++++ कि वारिसदार निम बाकी देसाइ मार निले कलम १ लवाजिमा नर्स व लकडखाना सड या भोगवटा कल म १	दार इनामदार बाकी कुलबाब गांव मुकासा क लम १ वैसका सुमारा गांवगना या भोगवटा कलम १	 सरजकात माग सुर्ल निकाल व माग केलघाट हासील दरहोनु निा ८० चवल पैकी निमे वारिसदार बाकी देसाइ मार निले कलम १	भोगवटा कलम १ कमास गांवगना या भोगवटा कलम १

सरदेशमुखी माहालानिहाय या भोगवटा

+ + + + + + + + + +	(फाजल)	को घटप्राडा दर सालाना होनु निा ५० पनास कलम १	ना हैवाड बार्स दर सालाना होनु निा ५० पनास पैकून कलम १
   हालु निा १६५ पैक से पचसष्ट व मुकासा गांव भार्नी कलम १	ना होनु निा ५० पनास कलम १	जकायत माहाल मुलगुडी व पतका निहाय हासील दर होनु निा ८० चवल पैकी निमे वारिसदार बाकी देसाइ मारानिले कलम १	मुकुद नारायण मुता लीक याचे इनाम वर्तासन व गांवगना तपे अतरुज व माहा लानहाय या भोग वटा फारकार्द आद लसानी कलम १

येणप्रमाणे वतन तपे अतरूज व सरदेशमुखी माहालानिहाय *पनाम मुकुद

---

* हें व या पूर्वीचें पत्र वरील घोगळ्यांत पाडणार्‍ंी आहेत दोनही नकला आहेत, असल नाहींत मात्र नकला करतांना मारभा दोन ओळी लाहल्यानंतर डाव्या हातास शिका असतो ती जागा रिकामी सोडलेली आहे यावरून मूळ लेखांत तेथें शिक्का असावा असें दिसतें मागल्या पत्रांत शिक्का कोठेही नाहीं, पण या पत्रांत अखेरीस व जोडावर ' मया देयविग जते ' या अक्षरांचे पन्कोनी शिक्के आहेत भाषवरून व अक्षरावरून पाहता नकलकार शिवकालीन असावा असें वाटतें पण सर्वांत चमत्कारिक गोष्ट ही की, शिवाजी महाराजाची समाधी रोहुसवत्सरा चैत्रांत झाली असून मार्गशीर्षांत त्यांच्या नांवचें हे आज्ञापत्र निघालें आहे ।

नारायण मनालीक याचे इनाम देसील बा भोगवटा दुमाला केले असे दुमाला करणें अण मागोजी नाइक सरदेसाइ मारनिले याचे वारीस वंशज येकोदर ऐक्यपणे एकत्र असतील तव त्यांचे आपले रितीप्रमाणे चालवावे विभागीने निराले होतील तर त्यास प्रतिवर्षी दर घराणेस होनु जमा १२५ सवाइसें प्रमाणे देऊन वृती वडीलपरंपरा चालवणें प्रतिवर्षी नूतन पत्राचा आक्षेप न करणें तालीक घेऊन असल भोगवटेस असो देणे जाणिजे रेसनालंकार (मर्या देयंविरा जते) (प मो)

ले ३९० श्री श १६०८ आश्विन शुद्ध ७
इ. स १६८६ सप्टें १४

(मराठी शिक्का)

श्रीमत् सकलगुणसंपन्न रादधा राय राजमान्य राजश्री फोंडे सुभेदार ज्ञानलिंगयन वारगे दलवइ स्पनवसवलिंगयनवरु माडुव शरणार्थी क्षय संवछर आश्विन सुा ७ मी जाणुन माहाराज स्वामीचे चरणासीं फोंडे सरदेसाइ नारबा नायक यानी-ना मुतालिक बाबुल सेणवी यांणें विना करून नेतला जे आपला देसाई स्वस्थानचे सेवेठाई एकनिष्ट चालिला आपणास चालोन आलें हक इनाम व जिरायत बागायत गेरवारसाचें दुदाइमुलें सदा तेकुप आले त्यामुलें आपला देसाइ परमुलखी जाऊन होता त्यास सुभेतील कौल पाठऊन काडेस आणिला आशास माहाराज साहेब कृपालु हाऊन पुरातन प्रमाणे दसाइ मशार्निलेचे हाती देस कत चालवावियासि आज्ञा यावी म्हणून सेणवी मशार्निलें यांणीं विनंति केली प्रमाणे माहाराज स्वामी दयालु होऊन पुरातन चाल चालोन आलेप्रमाणें देसाइ मशार्निलेचे हाती देसकत चालों देणें व त्याचे घरचे वारीसयास पुरातन चाल चालोन आलेप्रमाणें घरास नि॥ होन १२५ सवाइसें देत आले प्रमाणे मशा र्निले नारबा नाइक यांस ताकीद करून देऊसं[1] लावणे ज्याजती कदसी हांन नाहीं येणेप्रमाणे माहाराज स्वामीची आज्ञा हे सनदीची तालीक ठेऊन ऐन सनद भोगवटेस देणे जाणिजे राम या (प को २ आली मो)

ले ३९१ श १६११ कार्त शु ३
इ १६८९ आक्टो २१

(फारसी मजकूर)

नकल परवाना शामलपना सरवाजरवान मुतसदियान माहिमान हाल व इस्त कबाल देसमुखान व देसपांडियान व मुकदमान व मुजारयान मामले फोंडा सरकार

---

[1] देऊस = देण्यास (कोंकणी प्रयोग)

मुस्तफाबाद सुभे दारुलजफर विजापूर सन ३३ जुलोसवाला पिदानद बु दरीविला जमदनुल अमासाल बल यकरान नागोजी दुलफा मवारदार सरदेसाई मामले मजकूर हुजूर यऊन इलतमास केली जे अदलसाना कारकीर्दापासोन दिवाण सिजमतीस यता मरातीब व लवाजिमा पालखी व घोडा व सेंमर लोक व कारकून मुकरर होते हमराह सिजमत करीत होता नजर इनायत करून देसगत वतनबाब दुबाले कले मारिसे मरातीबयाचे परवाना मरातब होय म्हणून जाहीर केले यराह अज सानिरेस आपून मरातीब याचे सनद परवाना सादर कले आहे बिता

पालखी व घोडा दर	लोकजमाल १०० ए-	कारकून याचे तैनात
सालिना होन बिता	मून सालिना होन बिता	सालिना बिता होन
१६००	१८००	१०००

येणेप्रमाणे होन हजार च्यारसे साठ बराही बिता साबिक दस्तुर कारकीर्द अदलसाची मरातब करार केले आहे तैनात वतनपैकी सब देऊन मवाफिक जाबिता पादशाही सिजमतीस रुजु असणे तारीख १७ वा मोहरम बेजा (फारशी अक्षरें)

---

२६ कुतुबशहाचें अदिलशहास पत्र

ले० ३९४

(एक ओळ गहाळ)

मा ।। बाशा दराजा करकरी मुजेरी बनवानी इलारी अल आलाही हुवल दरगाह सेर दमाना कमान अलग फतवाना अस्तवानी करी मजर इफतवानी अज अलाही हुवल दरगाह हु फतवानी वरी बिहा कोनी जे ने हफ्त योवार बाशमिअल अलाही हुवल दरगाह कमी पेच्त बुन बनवानी ओस्तीये + रितवान यल अल अलाही हुवल दरगाह मुरु सुरी जे ने वाली अल अली अवल हुवल दरगाह औयेल मलेल सलाजेनेवाना अल अलाही हु अल दरगाह दरीवस्त करत दिल्दारी हे येत सलीपत सुली यस्त पानी अल अलाही हुवल दरगाहः औयेल सलेल सुली जनेवाना अल अलाही हुवल दरगाह हजरत पे + पारस्तवानी सीफत सीर दर दस्तवानी अल अलाही हुवल दरगाह अदेश फेरिस्तवानी बुस्त मे हरीवार दोस्त फेक्तवानी अल अलाही हुवल दरगाह ऐकल अला सुरी दस्तावानी नीरोजेने जेफ्त हुजने फेरिस्तवानी अल अलाही हुवल दरगाह पीरपेगंबर मोसदुम केशादराजे बद नवाज मीर हुसेन हेस नका मद्दनवानी दिल फरीवानी बरत्नसानी नजेर पीरकी हैसुराल वकीमान दुलफरकेस्तानी हुकमन अलाकी है अलअलाही हुवल दरगाह दरगानोका मकामेका ताधा कावनीकी ज्यात मेरा अल्लाकी तेज है मुरव्वस्त अल अलाही हुवल दरगाहः आसमान परकातारा मेग साहेब नका दिलका पेयारा अल

सचाजी कमरबस्त होकर आता है तीनो जब मिलकर मोगलाई लेणा है तो कुच तुमारी पाद्शाहीका...होणा है ने तो मुलूम खराब होना है साहेब न पस हमारा हेजीब मशेरुल आजम अकरम मायगऊकू तुमारे पेश भेज दिये है उनो बहुत कुच बयाण बोले...दिलकू माल[म] होवेगा साहेब बाश्ने कुच ११२ मेवा भेज दिये है वो लेणा है घोडे ११२ वा हत्ती ४ वा साहिणी घोडी ६ भेज दिये है वो तुम कहेनारासे कहमणसे खिजमतमे हाजीर है हुकमतपन्हाः महुद्सानकू सचकू देकर कोटमे रखणा इस वख्तमे इननाही पकडे तो कुच ज्योर देत है तुमारे कोट पक्शी छोडणा करेगा सचाजी राजे याने न्यार हिये करडया घोडेकी तबणी किया है उनोपर दिलीका पाद्शहाका फर्जंद तारा लुकर गया है करकर सुगने है उसकी खुशबानी लिख[क]र भेज देगा है सुफनयानी माद्माहाम हजरत शाहा जाद्ने हमणेकू किलायत लिखने हम दिली फिर कमरबद्ते है हमकू मिलकर मोगलाई......तो बहुत कुच तुमारी नामोश होती है करकर किलायत-नामा लिखने उसका बयाण हेजीब बोलणेमेच मालूम होवेगा प्रताप अरकद दोलत अमी अकरम व जे बुल मायुजुरुकवार घने कंतायत साद्रि किये स्वादीर कीयेत हम तुमारे सलघनमे है इत बरहुकूम हम कारबार किये है इताना हामार फतेबाजी हुये पीछे लू साहेबकू अमारी बेटी देकर दोस्तीका अमल करेकू इस बातपर तुमारा भाला येक अद्मी भेजे देकर मजबूदी काम करणा है वो केतायत देखणोमेच दोस्तीका अमल दिलमे पकडाकर बेगीलु राहा चल देणा है तुम बडे बुजुरुकवार है साहेब नजर करकर मला येक हेजीब कू भेज देणा है उनो सगत दोनी बात करकर कुच पैशे भेजे देयेगा इस बातकू चुकणेके ने हमारे बडे बडे तागद्त चल गेया है दखणकी पाद्शाहीको खिजमतकू रहेतेरहन है करतखानी मुरीद्नमान बलूलखान बडा हजीर है उश कुच दिलासा करकर रखणा है कलम दुजाई ध्यारी दिल पानी दुरी सबेफतन याद् दुगी हाल रखे है वो उसे है तुम तर्के करनाटकी राजे शाबेवाल है उनोकू येक मोरदी हवानी राहा चल देणा करकर उनाकू बोलकर भेजना है उस तफेलु हशेम आये तो भी कुच जोर होता है हम तो पेस छत्रपती सबाजी राजे यान मायुल रामचंद्र-पंत हेजीबकू भेजे दिये ते उना आकर बहुत कुच मोसफी (गुप्त) बयाण सुरु गहा होकर खिजमतमे हाजीर हुये वो सुगाकर तुमारे पेस भेज दिये है वो कुच बयाण मालूम करणेमेच नजरमे खुशबानी होवे तो साहेबल बुजरुकवार पर्गंपरके ज्यागेरर है साहेब सल्तामत सिर लु कबूलन साहेब खडे माकुलवार है तो फतबत देखकर इसका जबब देगी लु गाइ चल देखकरणा हम ईस मो हकाद्री देखने है सलामत दरगाहः मो सुद राहा चल दिये है दिल लूकर खिजमत मे. है २४ रहो खितमत सुद (फा. मो.) पो छ ५ माहे रबिलासर

---

२७ कुंदगोळ–देसाई

ले. ३९५

श. १५९९ आश्विन वा। ३
इ. स. १६७७ आक्टोबर ३
(हणमतराव सराडे याचे तिमाजी सडेराव देसाई समत कुदगोळ मामले बकापूर यास पत्र आरंभीं मराठी शिक्का आहे)

मु॥ समान सबैन अलफ साल मजकुरासी समत मजकूर आमचे मोकासा जाला साल गुदस्ता सिवाजीचे फितरत करता रयत लोक बहुत खराब जाहले त्यावर सैद सुलतान तमाम मुलुखगिरी करून धुद माडून विलायती नागऊन धुळीस मिळविले दिवा लावणे नाही ऐसे जाले कितेक गाऊ नवीन हुणी घालून वसाहत करावी असे जाले लावणीचा इमान गुदरून गेला वगैरे [1]

१५ शाबान

---

२८ तुलापुर–मलकरे

ले ३९६ श्री श. १६१६ आषाढ शु ७
स १६९४ मे २१

स्वस्ति श्री राज्याभिषेक शके २१ भाव सवत्सरे आषाढ सुध सप्तमी भौमवासरे क्षत्रिय कुलावतस श्री राजाराम छत्रपती याणी राजश्री बयाजी नारायण सर

० ० ०	श्री ॅलक्ष्मि	सुभेदार प्रांत जुनर यासि
श्री॥ राजाराम	नृहरिप्रीते	आज्ञा केली ऐसी जे वेद-
नरपति हर्ष निदान	मुद्रानीराजि	मूर्ति रगनाथभटसुत आ
मोरेश्वर सुत नीळकठ	जन्मनः॥ राजा	नाजी महादेऊ भट चित
मुख्य प्रधान	राम प्रतिनिधे	सिवभट मलकरे पेठी चजी-
	र्मुल्हादस्य	चे मुकामी येऊन विदित
•	विराजते	केलें की मौने नागरगाऊ

रूर्फ तुलापूर कर्यात साडस प्रात पुणे हा गाऊ पूर्वी मुरारी जगदेऊ येही सूर्यग्र-

---

१ शामजी दतो हवालदार व रायाजी अमरो मजमुदार समत कुदगोळ मामले बकापूर यास वरील मजकुराचें पत्र हणमतराव सराडे यानें समान सबैन अलफ शाबान १६ रोजीं पाठविलेलें या दप्तरांत आहे कुदगोळचे देसाई यांचा मूळ पुरुष १ तिमाजी मुद्गल. २ त्याचा मुलगा सडो त्रिमल. ३ त्याचा मुलगा तिमाजी सडेराव (शिवकालीन) २ अष्टकोनी ३ दीर्घवर्तुल

हणी तुलापुरुष केला तेसमई मोजे मजकूर समस्त ब्राह्मणास दान देऊन नागरगाऊ होते ते तुलापूर नाव ठेविले आणि दानपत्र करून दिल्हे त्याप्रमाणे विज्यापुरचे पादशाहानी आपले पत्र करून दिल्हे होते त्या उपरी माहाराज शिवाजी राजे यांस देश हस्तगत जाला त्यानीहि ब्राह्मणसमुदाये देखोन आपले पत्र करून देऊन ब्राह्मणास सर्वमान्य चालविले त्या अलिकडे राजश्री कैलासवासी स्वामी याणी मौजे मजकुरी सेलबेल म्हणून कानु होती तेही ब्राह्मणास कृष्णार्पण देऊन पत्र करून दिल्हे तेणेप्रमाणे भोगवटा चालत आला त्यावरी औरंगशाहा मौजे तुळापुरास आला होता तेव्हां ब्राह्मणसमुदायानी पत्रे नेऊन दाखविली त्याउपरी त्यानीं सर्वमान्य चालविले सांप्रत तो देश स्वामीस हस्तगत जाला आहे मेसियास स्वामी देवब्राह्मणाची स्थापना करून जीर्णोधार करितानी आपणास तो सालगुदस्ता पावेतो भोगवटा चालत आला आहे तरी स्वामींनी कृपाळु होऊन पुढे उत्तरोत्तर चालवावयाची आज्ञा केली पाहिजे म्हणून वेदमूर्तीनी विनंति केली व माहाराज राजश्री शाहाजी राजे याचे व राजश्री कैलासवासी स्वामीची पत्रे आणून दाखविली ती स्वामींनी मनास आणून सर्वमान्य चालवावयाची आज्ञा करून हे पत्र तुम्हांस सादर केले असे तरी तुम्ही मौजे मजकूर ब्राह्मणास सर्वमान्य पूर्वीपासून चालत आले आहे तेणेप्रमाणे पुढेंहि उत्तरोत्तर सर्व मान्य चालऊन ब्राह्मण सुखरूप राहेत ते करणे + जाणिजे निदेश समक्ष मर्यादे । यंविरा । जते ।

+ समत समत + रुजू (जोडावर – लेखन । सीमा समु । हुसनि ।)

+ मश्री + सुमत सुरु सुदबाद

२९ वेळवंडखोरे– कंक

ले. ३९७ श्री श. १६०७ आषाढ शु. २
इ स. १६८५ जून २३

श्री । शंभोः शिव । जातस्य मुद्रायो । भि राजते ॥ यद् । क सेविनो लेखा । वर्तते करयनो । र्परि ।

(शाह ओळीचा पचद्दश दली किंवा बहुभुजी शिक्का)

पत्रवतन कृष्णाजी कंक पदाती नायेक सेरके राज्यमहल शके १२ क्रोधन नाम संवत्सरे आषाढ शुध द्वितीया सोमवासर मानिलेचा बाप कृष्णाजी बिन

श्री ॥ शंभुनर येसजी कंक यास हशमाची हजारी होती त्यावरी कोंडिनतिहर्न निदान मोरे याच्या कोंडाण किलेयाची लगट केला तेव्हा राजश्री श्वर सुतनीलकंठ स्वामि राजापुराहून स्वार होऊन कोंडियासि (गे)ले त मुख्य प्रधान सरनौबत साडेवरी गनिमासी गाठी घालून जुझ बहुतच केले

+ अक्षर वेगवेगळें.

ने वरती जममा लागोन जरतुर जाला म्हणोन घरास जावया आज्ञा दिल्ही घरास आलियावरी जसमा फुंगोन मयत जाला त्याचा लेक मानिले त्याचें नाव कृष्णाजीच ठेविले आहे तीन वरसाचा मूळ आहे त्याच्या नावे सुभा चालवावा आणि लोकाच्या जमावास चाहुजी कक आहे त्यास कारभारी करून ठेवावा म्हणोन येसजी कक याणि विनती केली त्यावरून स्वामि कृपालु होऊन कृष्णाजी कक स्वामिकार्यावरी पडला याकरिता याच्या लेकास सुभा दिल्हा आणि लोकाचा जमाव करावा हमेशा चाकरीवरी असिले पाहिजे म्हणोन चाहुजी कक शभर मावलियात होता तो मामुल पाहोन कारभार चालवावयासि दिल्हा वेतन दोघास मिलोन करार केले सालिना होन पादशाही निवल———येरीज ६००८

येकूण सासे होन पा॥ रास

कृष्णाजी कक याच्या पुत्राचे नाव कृष्णाजीच ठेविले आहे त्याची सुभाची आसामी चालवावी चाकरील्यास होये तावरी घरपैठे देणे सालिना होन पादशाही येरीज २०० यासि चाकराचा सिरिस्ता नाही घरपैठी तैनाती त्यावी पोतदारी मात्र धरावी तान परवेशी सुभा

चाहुजी कक सुभाचा कारभार चालवावया हुजरून दिल्हा त्यास वेतन केले सालिना देखील पालखी होन पादशाही ४००८ विा

सासा जा तीस होन २००८

चाकर १४ यो॥
१५० भोई १० यो
३० दिवटिये २ यो
२० अफतागिरया व
नेजदार ना॥ २ यो
———
२००

येणेप्रमाणे तैनाती केली असे यासि वजावाग व दुडक प्रमाणे वजा करून उरले वतन घेत जाणे चाहुजी ककास चाकराची मोईन केली आहे त्याची हजरी पाहोन जमा सुानील होन मुजरा होणे कृष्णाजी ककास दोनसि होन सालिना केली असेत त्यास चाकराची खस नाही सासा जातीस घरपैसले यावे पोतदारी खेसी प्रमाणे धरीत जावा लेखनालंकार[1] मया । देयविज । यते ।[3]

तेरीख १०

रंजप सु॥ सीत समान +

यार[4] मुरसुदे बार

---

१ फुगोन खालाल 'गन' ही अक्षरें ओढीन लगेच वर काढिली आहेत. १-६ हि अक्षरें वगैरेगाळी २ पधून सर्व सनदेच्या पाठीवरिल मजकूर. ३ न, १५ ले. ३६५ पहा.

सूची.

[ह्या सूचींत फक्त व्यक्तिनामेंच घेतली आहेत आणि नांवापुढील आंकडे पृष्ठांचे आहेत]

ध

न